

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 138 / Haziran 1993 / 4.- DM

PKK'nin bütün iyiniyetine rağmen TC imha siyasetini terk etmeyince ateşkes sonuçlandı ve şimdi

SAVAŞ TIRMANIYOR

PKK Genel Sekreteri **Abdullah ÖCALAN** yoldaş, ateşkes sürecine ilişkin üçüncü basın toplantısını Bar Elias'ta 8 Haziran 1993 tarihinde gerçekleştirdi.

17 Mart 1993 tarihinde gerçekleştirdiği ilk basın toplantısıyla tek yanlı olarak ateşkes sürecini ilan eden PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, 16 Nisan tarihinde yaptığı ikinci basın toplantısında şartlara bağlı olarak yapılacak ikinci bir açıklamaya kadar ateşkes süresinin uzatıldığını açıkladı. Biz gazetemizin Mart, Nisan ve Mayıs sayılarında ateşkes olayının ne anlama geldiğini, hangi süreçleri aşarak siyasi talepleri ileri sürecek bir güce ulaştığımızı, mücadelemiz açısından içinde bulunduğumuz dönemin özelliklerini, düşmanın durumunu, çeşitli güçlerin ateşkes sürecine yaklaşımlarını, birlik sürecinin hızlandırılmasında oynayacağı rolü, Türkiye halk güçlerinden beklenen somut görev ve talepler vs. çok çeşitli yönleriyle kapsamlı işlemiştik. Bu açıdan yeniden değinmeye gerek görmüyoruz. Bugüne kadar yazılanlar ve basın toplantılarında ortaya konulan gerçekler her şeyi net ve somut bir biçimde izah etmeye, açıklık getirmeye yeter güçtedir, zengin içeriktedir. Bu konumuzda ateşkes sürecinin neden sonuçlandırıldığını, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yaptığı son basın toplantısındaki açıklamalarla izah etmeye çalışacağız.

16 Nisan 1993 tarihinde yapılan ikinci basın toplantısında ateşkes sürecinin uzatılması çeşitli şartlara bağlanmıştı. Savaşan iki güç açısından ateşkes tek taraf-

Devamı 4. sayfada

SAVAŞTA DA BARIŞTA DA ZAFER KÜRDİSTAN'INDIR

Birçok gerçekleri daha bir netlikle gün yüzüne çıkaran, Kürdistan'daki kanlı savaşın nereden ve nasıl kaynaklandığını tartışma götürmez bir şekilde gösteren, dolayısıyla ulusal kurtuluş mücadelemizin lehine çok yönlü gelişmeleri yaratan ateşkes süreci, **Abdullah ÖCALAN** yoldaşın deyimiyle, TC'den kaynaklanan nedenler sonucu hükmünü yitirdi.

Savunma içinde bir misilleme hakkı olarak gerçekleştirilen Bingöl eylemini çok ikiyüzlüce bahane gösteren TC'nin temizlik ya da imha operasyonlarını bütün Kürdistan'a pervasızca yayması üzerine, PKK de zorunlu olarak iki ayı aşkın süre boyunca sürdürdüğü tek yanlı ateşkesi sonuçlandırmak durumunda kaldı.

Şimdi Kürdistan'da özgürlük kuvvetlerimiz olan gerillalar da TC'nin savaş güçlerine karşı saldırıya geçmiş ve bu temelde yürütülen politikada yeniden askeri yan öne çıkmıştır. Bu arada belirtelim ki, ulusal kurtuluş mücadelemizin bu aşamasında ateşkes süreci ardından öne çıkan askeri yan hiç şüphesiz doğru, adil ve gerçekçi bir çözüme hizmet temelinde olacaktır. PKK açısından sürecin böyle bir seyir alması bir zorunluluktur ya da ortada kalan tek seçenektir.

PKK'nin geçen süreçte sergilediği olgunluk, attığı adımda gösterdiği hassasiyet ve büyük sabır gücü, bırakalım so-

Devamı 2. sayfada

Bütün Kürdistanlılar!
Gün seferberlik günüdür.
DURMAYIN, DİRENİN VE KAZANIN!

YAZISI 3. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın halka çağrısı:

GÜN SAVAŞMA VE BAŞARMA GÜNÜDÜR

Yurtsever halkımız!

1993 yılının savaş hamlesine girerken, bu adımın hepiniz için başarılı ve olumlu olmasını diler, hepinize selam ve saygılarımı sunarım. Partimiz öncülüğündeki ulusal kurtuluş savaşımının her zamankinden daha fazla yaşamınıza girdiğini ve sizleri savaş alanına çektiğini, zor da olsa, acı ve işkencelerle dolu da olsa bu yaşamın onurlu bir yaşam olduğunu, yaşadığımız son ateşkes süreci dolayısıyla çok iyi göstermiş bulunuyorsunuz.

Biz, şimdiye kadar partiyi ve gerilla ordumuzu hazırlamak istedik. Bununla birlikte halkımızın cephesini de hazırlamak istedik ama, bunun yeterince olmadığını biliyorsunuz. Halk cephesi, sizin cepheniz, daha çok köyde, kentte, fabrikada, tarlada bir yandan çalışırken, diğer yandan da ulusal kurtuluş mücadelemize yapabileceğiniz katkıları sunmaktır. Bunun örgütlenmesini ve eylemlerini benimsetmek için çok çaba harcadık ve bunun sonucunda ülkemizin birçok alanında halkımıza yaraşır devrimci bir cephe ortaya çıktı. Ölümü göze alarak ve her türlü işkenceye katlanarak cephenizi güçlendirme çabalarından vazgeçmediniz. Serihildanlar, bütün zorluklara rağmen günümüze kadar geldi.

Sizler de çok iyi biliyorsunuz ki, PKK ve önderlik ettiği gerilla savaşı olmadan adınızı bile ağzınıza alamazsınız. Geçmiş tarihi biliyorsunuz; kendi kimliğinizden bile utanıyordunuz. Şimdi ulusal bir talep olarak Kürt kimliğini, kendi savaşımınızla adeta dağa taşa kazıyarak ve düşmana dayatarak kazanmak istiyorsunuz. Ardından diğer ulusal haklarınızı almak, kendi kaderinizi tayin etmek, demokratik taleplerinizi gerçekleştirmek ve kendi idare tarzınızı oluşturmak istediğinizi, meydanlara dolarak herkese göstermek istiyorsunuz. Bunlar çağımızda ekmek, su ve hava kadar gerekli olan yaşam koşullarıdır.

Devamı 5. sayfada

SELAMA DURUYORDU ZAĞROSLAR SAF TUTAN ŞEHİTLER ORDUSUNA

YAZISI 7-22. SAYFALARDA

SAVAŞTA DA BARIŞTA DA ZAFER KÜRDİSTAN'INDIR

Baştarafı 1. sayfada

runun dolaylı taraflarını, belki de direkt muhatap güç durumundaki TC'yi bile şaşırtmıştır. Bu önemle not edilmesi gereken bir gerçek ve yeni sürecin tırmanarak savaşının değerlendirilmesinde mutlak anlamda başvurulması gereken bir ölçüdür. Geride bırakılan bütün süreçlerden daha sert, kapsamlı ve nitelikli geçmesinin güçlü zeminine sahip bulunan savaşın her güne onlarca olay ve yine onlarca hatta yüzlerce kayıp sığdırmasından tabii ki birileri sorumlu tutulacaktır; fakat bu, kesinlikle PKK olmayacaktır.

Artık eskisi gibi savaşa yaklaşmak, bu savaşla ilgili bütün olayları ve olguları bu temelde değerlendirmek beraberinde ciddi yanılgıları da getirecektir. Çok açık ki, büyük tahribatlara ve büyük ölüm olaylarına yol açacak savaşın iki yürütücü tarafı olabilir, ama sorumluluk olumlu ve olumsuz anlamda sadece bu iki güce ait olmayacaktır. Sorumluluk kapsamı genişlemiştir, şiddet temelindeki bu gelişmeden etkilenen her birey, her kurum, her örgüt, her parti vb. güçlerin hepsi çok ciddi bir sorumluluk altına girmiştir. Bu süreç içerisinde netleşen gerçekler vardır: Savaşan güçlerin konumları fazlasıyla açığa çıkmıştır, hangi tarafın neyi isteyip istemediği belirginleşmiştir, haklı ile haksız hiçbir çarpıtmanın gölgeleyemeyeceği kadar ayrışmıştır.

Evet, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin önder gücü PKK, nedenleri iç ve dış kamuoyuna duyurulduğu gibi haklı temellerde politikasında yeniden silahlı mücadeleyi öne çıkarmak zorunda kalmıştır. Kuşkusuz 20 Mart 1993 tarihinde tek yanlı ateşkesi başlatırken hayaller kurmamış, köklü beklentiler içerisine girmemiş, bilinen amacından vazgeçmediği gibi bir gevşeme durumuna bile açık kapı bırakmamıştır. 15 Ağustos 1984'ten bu yana kesintisiz bir şekilde sürdürdüğü ulusal kurtuluş savaşını yeni bir adımla daha bir üst evreye sıçratma adımını atarken, bunu Kürdistan sorununun çözümünde siyasal gelişmelerin temeli haline getirme çabasına girmiştir. Aynı zamanda bu adımı, Kürdistan ve Türkiye halklarına, onların şahsında dünya insanlığına duyduğu saygı ve sorumluluğun vazgeçilmez bir gereği olarak görmüştür. Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş bunun için üç defa basın toplantısı düzenlemiş, PKK'nin tarihsel ve güncel gelişmeler temelinde sorunu nasıl insancıl bir yaklaşım içinde ele aldığını, gereklerini nasıl yerine getirdiğini ayrıntılarıyla açıklamıştır. Bu arada yapılan bütün açıklama ve değerlendirmelerde sürece uygun bir yaklaşım sergilenmiş, her türlü kışkırtıcı, tahrik edici üsluptan kaçınılmış, tek yanlı ateşkes süreciyle birlikte gündeme gelen tarihsel fırsatın sorunun köklü çözümüne sağlam zemin oluşturması için her türlü fedakarlık ortaya konulmuştur. Sorunun direkt muhatabı durumundaki TC ise, Kürdistan'daki operasyonlarını durdurmadığı gibi bütün politik yaklaşımlarında ateşkes sürecini bozmayı esas almıştır. "İmha" edebiyatından vazgeçilmemiş ve bunun yanısıra genişlettiği "pişmanlık yasası"nı gündemleştirerek en onursuzca bir teslimiyeti dayatmıştır. Bu sorumsuzca yaklaşım sadece PKK ve Kürdistan halkına değil, bütün insanlığa bir saygısızlık ve hakarettir.

En sonunda ateşkes süreci bozuldu ve bu yerini sert mücadeleye, günlük yüksek bilançolu savaşa bıraktı. Ateşkesi ilan eden PKK oldu, bütün gücünü seferber ederek bozan ise TC oldu. Çok kan dökülecek, çok insan ölecek, büyük tahribat meydana gelecek. PKK, bu duruma yol açılmaması için tek yanlı ateşkes ilan ederken, TC buna gerekli karşılığı vermediyse, bu süreci bozmaya çalıştıysa, bu duruma özellikle yol açmak istemiş demektir. Bunun başka hiçbir izah tarzı yoktur ve bu kesin olan bir gerçektir. Dolayısıyla sağduyu sahibi olan herkes, ister PKK kurşunlarıyla olsun, isterse TC'nin kurşunlarıyla olsun ölen ve zarar gören her insanın durumundan TC sorumludur. Herkes biliyor ki, savaş, büyük yıkım ve gerisinde bıraktığı büyük acı demektir. Bunu isteyen, varlığını bunda gören taraf da çok iyi ortaya çıkmıştır.

TC ateşkes sürecini bozmayı hedefledi ve bunu başardı. Fakat bu başarıda kazanım değil, büyük bir yenilgi saklıdır. Bununla ortaya çıkan en önemli gerçek, PKK'nin tartışmasız bir şekilde büyük siyaset üstünlüğüne sahip olduğu, TC'nin ise siyaset yapma gücüne sahip olmadığı ve bu konuda bütün yeteneklerini kaybetmiş bir durumda seyrettiğidir. PKK ateşkes süreci boyunca silaha başvurmadı, attığı adımın gereklerine uyum konusuna özellikle dikkat gösterdi. Ancak bu, PKK'nin bu süreyi boşa geçirdiği anlamına gelmiyor ve özellikle de böyle anlaşılması gerekiyor. Bu adım, bütün olumlu-olumsuz yanları hesaplanarak, kazanımları ve olası kayıpları riskleri dikkate alınarak gündeme getirildi. Bu anlamda ateşkes sürecinin kazanımları TC'nin tutumuna endekslenmedi. Sadece ateşkesin süresi TC'nin politikasına bağlı kalıyordu. Buradan da anlaşılacağı gibi sömürgeci-faşist rejim oldukça zor durumda bırakıldı. Yine bu süre içerisinde hiçbir yılda olmadığı kadar gerilla güçleri için hazırlık yapma imkanı doğdu ve bu zaman kesiti çok iyi değerlendirildi. Nitekim bu hazırlığın sonuçları parça parça ortaya çıkmaktadır.

PKK, bütün karşı-devrimci çabalara, bunların oluşturduğu bütün zorluklara rağmen kazanmanın esaslarını yakalayarak onun politikasını uygulamaya geçirme güç ve yeteneğine ulaşmıştır. Bu pratik yaşam içinde defalarca doğrulanmış ve sağlam temellerde sürekli güçlenme yolunda olduğu ispatlanmıştır. Dolayısıyla Bingöl eylemi ardından devletin en yetkili kişi ve kurumlarının "Günah bizden gitti" yönünde açıklamada bulunmaları her zamanki gibi boş bir tehdittir. Çünkü onlar zaten günahkardırlar; tarihin tanık olduğu en büyük suçlulardır. Yaptıkları açıklamalarının varsa bir anlamı, o da, var olan günahlarına daha büyüklerini eklemektir. Kürdistan'da her gün terörün estirildiğine, insanların öldürüldüğüne, köylerin yakılıp yıkılarak boşaltıldığına, işkence ve tutuklama'ların günlük yaşamın bir parçası haline getirildiğine bütün dünya tanıkken, savaş içinde askerlerin öldürülmesini duygu sömürüsüne dönüştürmenin işlenen suçları örtbas etmekten öteye hiçbir anlamı olamaz. Demek ki sömürgeci Türk devletinin açığa çıkan gerçek yüzü, onu bütün yaptıklarını yalan felsefesine dayandırmak zorunda bırakmıştır. Nitekim PKK gücünü biraz da TC'nin bu kabul edilemez suçlu konumundan almaktadır. Dolayısıyla karşısında en doğal insani haklarımız için mücadele ettiğimiz sömürgeci özel savaş rejimi kural tanımayan terörist uygulamalarıyla suç işlerken güçlenmiyor, tersine o oranda zayıf düşüyor, teşhir oluyor, yalnızlaşıyor. Bu PKK'nin güçlenmesine zemin oluşturuyor, kitle desteğini pekiştiriyor ve haklılığını ortaya koyuyor. Aynı zamanda gerçek yüzünü göstermekle PKK'nin daha yaratıcı taktiklerle savaşı yükseltmesine, sonuç alıcı kılmasına imkan sunmuş oluyor. Nitekim PKK, mücadele tarihi boyunca TC'yi tanıdığı, iyi tahlil ettiği, gerçekçi sonuçlar çıkardığı oranda başarıyı yakalamıştır. Birçok sol gücün bugünkü içler acısı durumunun en önemli nedenlerinden birisi de, PKK'nin bu konudaki değerlendirme gücüne ulaşamamış olmalarıdır.

PKK ilk ateşkesi ilan ettiğinde ve bu konuda Kürdistan halkına sürece uyum göstermesi yönünde çağrı yaptığında, kitlenin genel eğilimini ifade eden "Savaşa da hazırız, barışa da" şeklindeki sloganla karşılık veriliyordu. Halklaşan PKK, askeri ve siyasi seçeneklere hazır olduğunu pratiğiyle ispatladı. Bu, kazanmak için yeterli güç birikimine ve yeteneğine sahip olunduğunu gösteriyor. Bu gerçekten hareketle PKK'nin her iki durumda da kazanmayı sağlama almış olduğunu belirtmek, bir doğruyu abartısız bir şekilde ifade etmek demektir.

dığı, bunalımının en çok yansıdığı ve bunun en çok dikkat çektiği kurum ve sahalarda yeni maskeler, makyajlar oldu. Demirel hükümetten uzaklaştırılıp cumhurbaşkanı yapılırken, İnönü'ye SHP Genel Başkanlığı'ndan istifa edeceği açıklaması yaptırıldı. Bu, seçimle değil, başka bir düzenleme ile hükümet değişikliğine gitmek oluyordu. Nitekim bir seçimle hükümet değişikliğine gitmek, hem yaşanan bunalım koşullarında mümkün değildi ve hem de halka umut verebilecek alternatif burjuva politikacı oluşumu yoktu. Burjuva partilerinde yaşanan kesin iflas, bu partilerin başındaki politikacılar için de geçerli oluyordu. Demirel ve İnönü'nün bu şekilde uzaklaştırılmaları, aslında onların bir çeşit ödüllendirilmesi oluyordu. Çünkü bu iki politikacı politik yaşamlarının sonuna gelmiş, sorunlar altında bir daha ayağa kalkmamacasına ezilmişti.

Türkiye değişiyor ama bununla değişmemeyi hedefliyor

Ateşkes süreciyle birlikte Türkiye en hareketli günlerine giriyordu. Hep askeri yanıyla gizlemeye çalıştığı büyük siyasal çıkmazı gün yüzüne çıkıyor ve bunu iç kamuoyu gibi dış kamuoyu da görüyordu. Her şey ortada, PKK'nin halklarımızın özlemine yanıt olan büyük siyasal atağı ve bunun sunduğu tarihsel fırsat cevap beklerken, TC'nin elleri ve kolları bağlanıyordu. Bu, PKK'nin attığı adımın önemli bir siyasal gelişme yolunda olduğunun ayak sesleri oluyordu. Sömürgeci özel savaş rejimi, Türkiye Cumhuriyeti sisteminin büyük bir çözülmeyle karşı karşıya olduğunu ve bu çözülüşün ateşkes adımıyla daha da derinlik kazanacağını ilk defa bu düzeyde şiddetle hissediyordu. PKK'nin sunduğu tarihi fırsata yanıt olabilecek en ufak bir adımın yine PKK tarafından muazzam siyasal kazanımlara dönüştürüleceğini çok iyi görüyordu. Tabii ki, mevcut özel savaş rejiminin buna tahammülü yoktu. İşte Turgut Özal'ın ölümü bu noktada ciddi kuşkular oluşturuyordu. Özal'ın ölümüyle birlikte gündemin altının üstüne getirilmesi, bu sırada yapılanların kimi çevrelerce bir iç darbe olarak değerlendirilmesi, yabana atılabilir bir yaklaşım değildir. Kaldı ki bu durumun adının darbe olup olmaması da o kadar önemli değildir. Burada görülmesi gereken esas gerçek, bir şeylerin programlanarak yapıldığı, bunun da neden ve nasıl yapıldığıdır.

Biliyoruz ki, PKK ateşkes adımıyla büyük bir siyasal atağı başlattığında, rejim ciddi bir hükümet krizini yaşıyordu. Bu, cumhuriyet tarihinin en iddialı ve sağlı-sollu olan, büyük umutlarla işbaşına getirilen koalisyon hükümetinin 500 günlü vaatlerinin çok uzağına düşmesinin ortaya çıkardığı bir sorundu. Bu hükümet hiçbir vaadini yerine getiremediği gibi fiiliyatta hiçbir şey yapamaz, en basit politikayı bile yürütemez duruma düşmüş oluyordu. Ve bunu hiçbir demagoji ve benzeri aldatmaca çabalarının değiştiremeyeceği gerçeği bütün yönleriyle gözler önünde duruyordu. En önemlisi de hükümet şahsında yaşanan bu büyük bunalıma alternatif olabilecek her şeyden yoksunluğun sömürgeci rejimin bütün politikalarına egemen olmasıydı.

Politikasızlığın ve dolayısıyla seçeneksizliğin küçümsenemez bir düzeyini yaşayan Türk devleti, zamanlaması ve programı oldukça iyi hesaplanmış bir devrimci siyasal atılımı kaldıramazdı. Ateşkes sürecinde daha da tutuculaşan bir Türkiye'nin dayatılması, bu temel gerçek bağlamında ifadesini buluyor. Rejim, bir gevşeme durumunda önüne geçilemez bir büyük çözülüşle karşı karşıya kalacağını her dönemden daha çok görmesi, bunu çok yakından hissetmesi nedeniyle kendi içinde bir düzenlemeye ihtiyaç duyuyordu. Bunun başında ise gündemin değişmesi gerekiyordu. Kürdistan, Türkiye ve dünyanın ilgili merkezlerinde bütün dikkatler ateşkes sürecinde yoğunlaşıyor ve sömürgeci rejimin alacağı tutum merakla beklenince, bütün inisiyatif PKK'nin eline geçiyordu. Elbette oluşan gündem öyle sıradan olaylarla değişemeyecek bir ağırlıkta yer işgal ediyordu. Bu TC'yi oldukça zorluyor ve bir günü bile kaybetmeye tahammülsüz kılıyordu. Adeta gazaba gelmiş büyük bir canavar gibi büyük kurban istiyordu. Biçim ve nedeni ne olursa olsun sonuçta canavara büyük kurban olarak Özal seçiliyordu. Bu, gündemin değişmesine fazlasıyla yetiyordu.

Bu temelde yapılanlar daha çok sömürgeci rejimin en çok zorlan-

DYP Kongresi'nde Tansu Çiller'in Genel Başkanlığa seçilmesi ve Başbakan olarak hükümet kabinesini kurmakla görevlendirilmesi bir sürpriz değil, söz konusu ettiğimiz iç düzenlemelerin bir sonucudur. Genel Başkanlık seçimi kamuoyuna en önemli bir gündem maddesi ve çok çekişmeli olarak yansıtıldı. Gerçekte ise bu göstermelik bir oyundu, senaryonun yerine getirilmesi gereken sahneleriydi. Bu konuda önemli bir görevi de basın-yayın yerine getiriyordu. Tansu Çiller yeni bir tip, denenmesi gereken başarılı bir kadın, değişimin sembolü olarak sunuluyor ve kamuoyunun dikkatleri temel sorunlardan uzaklaştırılıp bu noktada yoğunlaştırılıyordu. Sözümona Tansu Çiller'le TC politikacılığında gençleşme, değişme devri başlıyordu.

Burada gerçekten amaçlanan değişim midir, yoksa geleneksel imha siyasetinin yeni kılıflar altında daha pürüzsüz bir şekilde yürütülmek istenmesi midir? Bunun değişmemek için bir değişim olduğu çok açıktır. Mevcut partiler ve bu partiler etrafında toplanan politikacılar Türkiye'nin içinde bulunduğu bunalıma çözüm getirecek yeteneklere sahip değillerdir. Rejimin iflasına çok iyi bir ayna olan bu duruma alternatif bulunamıyor. Temel sorun Kürdistan sorunu olduğu ve bunun da PKK'nin inisiyatifi altında gelişmesi durdurulamadığı için, söz konusu bunalıma da ne çözüm getirilebilir ve ne de alternatif seçenek üretilebilir. Dolayısıyla Tansu Çiller gibi tipler asıl sorunları kapatmada bir makyaj olarak kullanılmakta, böylece zaman

kazanılmaya çalışılmakta ve bu perdelemeyle de endeksli olunan imha politikası yürütülmektedir.

Örneğin Tansu Çiller başbakanlığında yeni bir hükümet kuruldu. Hükümeti oluşturan yine aynı partiler olsa da, 500 günlük büyük vaatlerde bulunan fakat iflası getiren Demirel değil de Tansu Çiller başbakandır. Burjuva basın-yayını tarafından bu yeni bir oluşum olarak halk kitlelerinin beyinlerine yerleştirilmektedir. Çağdaş bir kadın başbakan olarak tanıtılan Tansu Çiller, güçlü bir ekonomist ve bu konuda bir umut biçiminde kabul ettirilmeye çalışılmaktadır. Zaten sömürgeci rejimin Kürdistan'da yürüttüğü dizginsiz özel savaşın en belirgin faturası ekonomik alana yansımaktadır. Bu karşı-devrimci özel savaşın yaygınlaştırılarak sürdürülmesi paralelinde halk kitleleri büyük bir yoksullaşmayı yaşamaktadırlar. Tansu Çiller bu noktada umut olarak sunulurken, halkın uyanmasındaki ve dolayısıyla bilinçlenmesindeki boşluktan yararlanılmaya çalışılmaktadır.

Bununla amaçlanan Kürdistan sorununun çözümünü engellemektir, en azından zaman kazanarak en sinsi yöntemlerle bu sorunun karşı tarafı olan PKK'yi imha ya da etkisiz duruma getirmektir. Nitekim Tansu Çiller belki kitabi bir ekonomisttir, ama bir politikacı değildir. Devleti çok iyi tanıyan, çizgisinde devletin çıkarlarını hep esas alan, 30 yıllık politika deneyimi olan bir Demirel'in Türkiye'nin bunalımlı koşullarında bir figüran bile olamaması, Tansu Çiller'in ne olduğu ve ne yapacağı konusunda bir aynadır. Bu bayan bırakalım politika yapmasını, politik üsluba bile hakim değildir. Fakat iç ve dış kamuoyunun bazı kesimleri için iyi bir makyajdır. Yine belirli bir süre için de olsa gündemin tali sorunlara kaydırılmasında rejimin elinde iyi bir malzemedir.

Dikkat edilirse posası çıkarılarak bir kenara atılan Demirel, Ekim 1991 seçimlerinde PKK zorlaması sonucu nasıl başbakanlığa getirildiyse, Tansu Çiller de yine PKK mücadelesinin ulaştığı aşama sonucu başbakanlığa yükseltilmiştir. Sömürgeci TC rejiminin, gelişimini durduramadığı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı her türlü yöntemi başitten karmaşığa kadar uygulaması şaşırtıcı değildir, anlaşılır bir durumdur. Zaten mevcut burjuva partilerin tümüne vitrin genel başkanlar arıyor, yedekte yeni partiler kuruluyor. Bütün bunlarla yüzeysel değişimler sağlanarak köklü değişimin önüne geçilmeye çalışılıyor.

Elbette rejimin kendisi de bütün bunların kalıcılıktan uzak bulunduğunu, fakat zaman kazandıran politikalar olduğunu biliyor. Her şeye rağmen bu tutucu politikada ısrar etmesi, onun askeri seçeneği son noktasına kadar kullanacağını gösteriyor. Askeri ve siyasi seçenek de rejimi yenilgiye gitmekten kurtaramayacaktır. Fakat siyasal alanda tümden dayanaksız kalan rejim elindeki askeri güç birikimini kullanmayı tercih edecektir. Umutlarını yine bu seçenekle korumaya çalışacaktır.

Kürdistan'da şiddete dayalı özel savaşı hayatın her alanında geliştirmeyi programlayan Türk devleti, bunu uluslararası komplo, provokasyon yöntemleriyle ve psikolojik propagandalarla hem gözlerden uzak tutmayı ve hem de beslemeyi amaçlayacaktır. Nitekim bunlar yapılmaktadır da. Fakat bundan sonraki süreçte söz konusu komplo ve provokasyonların hem kapsamı, hem de niteliği değişik olacaktır. Çünkü şimdiye kadar bunun birçok yöntemi denendi ve sonuçta büyük çoğunlukla da açığa çıktı. Dolayısıyla eskileri tekrarlanmayacaktır. Gündeme getirilecek komplo ve provokasyonların içten çok dışta geliştirileceği daha fazla ihtimal dahilindedir. Burada Batı emperyalizminin TC'ye olan yakın desteğini görmek gerekiyor. Bu oyunların sergileneceği yer bakımından Almanya bu işin başında yer alacaktır. En son olarak Solingen olayı, başta MİT olmak üzere istihbarat örgütlerinin finanse ettiği söylenen Focus dergisinin PKK'yi karalama kampanyası, uluslararası düzeyde senaryosu hazırlanan oyunların birer parçası durumundadır. Türk MİT'i ile Batılı istihbarat örgütlerinin bundan sonraki önemli bir görevleri de ortaklaşa olarak bir yandan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin önder gücü PKK ve Başkan APO'yu karalayıp gözden düşürmek, diğer yandan ise çeşitli sahte gerekçelerle PKK'nin dış alanlardaki mücadele kanallarına yönelmek olacaktır. Bunun biçimi ve niteliği farklı olacaktır. Daha çok beklenmedik noktalarda ve biçimlerde, kamuoyuna karşı zor durumda kalmayacak şekilde yönelimler gerçekleştirilmeye çalışılacaktır. Kürdistan'da yürütülen karşı-devrimci özel savaşın aynısı olmasa da –ki bu mümkün değildir– en azından belli bir düzeyi Avrupa koşullarına göre uygulamaya geçirilecektir. Burada kastedilen, Avrupa'da PKK'ye yönelik şimdiye kadar bir şeyin yapılmadığı değil, tersine şimdiye kadar istenilen düzeyde sonuç vermeyen yöntemlerin ikinci plana atılıp yenilerinin gündeme getirileceğidir. Şimdiye kadar dış sahaları Kürdistan'daki devrimci savaşı besleyecek cepheler biçiminde zorlanmadan değerlendiren PKK'nin elindeki bu geniş imkanlar denizi kurutulmaya çalışılacaktır.

Yeni süreçteki bu olası karşı-devrimci yönelimlerin başarı şansı var mıdır? Her şeyden önce PKK'nin kalıplara hapsedilmiş tutucu-dogmatik politikaları yoktur. Konumlanma biçimi, taktiksel yaklaşımı, örgütsel ve eylemsel yapısı her alanın somut koşullarının mevcut gerçekliğine göre temellendirilmiştir. Bunun içinde başarının-başarısızlığın, kazanmanın-kaybetmenin ölçüleri netleştirilmiş, bu konuda her yönüyle bir aydınlatma sağlanmıştır. Çok istisnai durumlar dışında, Kürdistan'da olduğu gibi yurt dışı alanlarında da başarmak ya da başarmamak esas olarak bizim elimizdedir. Nitekim çok çeşitli ve yaratıcı hareket ve çalışma tarzının imkanları fazlasıyla vardır. Sorun, buna egemen olma ve duyarlılığı hiçbir zaman elden bırakmama sorunudur.

edip belirli şehirlerin merkezlerinde toplanması şeklinde belirecektir. Nitekim ARGK eyalet komutanlarının son günlerde yaptıkları açıklamalarda, önümüzdeki dönemde Türk ordusunu Kürdistan kırsalından söküp atmayı hedeflediklerini dile getiriyorlardı. Böyle bir gelişmenin hazırlıkları tamdır ve eğer dönemin savaş çizgisi de tam tutturulursa böyle bir hedefe ulaşmak zor olmayacaktır.

Ayrıca gerilla cephesindeki bu gelişmenin beraberinde getireceği yan gelişmelere de tanık olunacaktır. Örneğin koruculuğun çözülüşü şimdiden hız kazanmış durumdadır. Korucu köyleri topluca koruculuktan istifa ediyorlar. Birçok korucu köyü, ilgili devlet makamlarının tehditlerine rağmen istifa etti, birçoğu da istifa etme aşamasındadır. Bu, devletin Kürdistan'daki tek dayanağının da zayıflaması ve giderek tümden ortadan kalkması demektir. Kurtuluş güçlerimizin en önemli hedeflerinden birisi de koruculuğu tümden tasfiye etmektir. Bu başarıldığı oranda düşmana tamamen yenilgi psikolojisi egemen olacaktır. Dolayısıyla böyle bir duruma düşmüş bir düşmandan her türlü çılgınlık beklenebilir, beklenmelidir. Nitekim düşmanın mevcut durumda bunun yönelimleri içerisinde olması, onun hızla kaçınılmaz olan sonuna doğru gidişini gösterir.

Düşmanın çılgınlaşması, mücadeleyi geriletemez, tersine büyük sıçrama yapmasına oldukça elverişli zemin yaratır. Halk kitlelerinde seferberlik ruhunu güçlendirir, canlılık, coşku, hareketlilik koşullarına yol açar. Nitekim halkın topyekününü hedefleyen katliam çılgınlığı, sadece ve sadece savaşa topyekün katılım seçeneğini bırakır. Halkın kendisi, onun örgütleri her zamandan daha fazla birlik ihtiyacını duyarlar, tek cephede yekvücut olmak zorunda kalırlar. Dolayısıyla bu tür özelliklere sahip dönemler, her an için kurtuluş mücadelesinde zaferin kazanıldığı dönemlere dönüştürülebilirler.

Bunun umudunun da ötesinde parça parça gerçekliğe dönüştüğüne bütün dünya tanıktır. Kürdün kurtuluşunun ayak sesleri her gün biraz daha yükselmektedir. Parçalanmışlık adım adım birliğe doğru gitmektedir. Dünyanın en çok parçalanan ve en çok bir araya gelmeyen halkı, şimdi tersini kanıtlıyor. Bunun en somut adımı, bütün Kuzey Kürdistanlı güçlerin bir araya gelmeleri ve ardından Ulusal Cephe'nin oluşturulması yönünde çalışmalar içerisine girmeleridir. Bu gelişme, Kürdistan halkının bin yıllık dinmeyen özleminin bir cevaptır.

Devamı 27. sayfada

Her şey topyekün seferberlik için!

"Eğer bu süreç suistimal edilirse, yani kötü kullanılırsa, tabii ki bu işlemez, atıl kalır, anlamını yitirir ve biz de normal mücadele sürecimizi daha da geliştirerek, daha da yoğunlaştırarak devam ettireceğiz..." şeklindeki açıklama, Abdullah ÖCALAN yoldaşın ikinci basın toplantısında bir gazetecinin sorusuna verdiği karşılıkta yaptığı uyarıydı. Gerçekten de süreç suistimal edildi ve süreç hükmünü yitirdi. Abdullah ÖCALAN yoldaş, aynı yerde, böyle bir durumun ortaya çıkması halinde olacakları şöyle özetliyordu: *"Mevcut hazırlık düzeyimiz, şimdiye kadar yürüttüğümüz dokuz yıllık savaşın bilançosunu bir yılda ortaya çıkarabilecek düzeydedir... İlk defa derli toplu bir savaşa hazırlığı, biz bu senenin bahar döneminde başarmış bulunuyoruz... Bunun özenle bilinmesini istiyorum. Ateşkes gerçekten bir yıl sonra da gündeme girebilir. Fakat o zamana kadar onbinlerce insan boşuna ölmüş olur. Biz bu onbinlerce insanın boşa ölmesini önlemek istiyoruz..."*

Her şey çok açıktı. Ateşkes sürecinin hükmünü yitirmesiyle birlikte geçen yıllarla kıyaslanmayacak bir düzeyde savaşın şiddetleneceği apaçık ortadaydı. PKK bunu önlemek istedi, bu konuda elinden gelen bütün çabaları harcadı. Ama TC, çeşitli maskeler altında gerekçeler hazırlayarak, PKK tarafından uyarısı yapılan durumu ortaya çıkarmaktan çekinmedi.

Ve sonuçta beklenen savaş şiddetlendi...

TC tüm gücüyle yükleniyor, çokça propagandasını yaptığı imha operasyonunu bütün Kürdistan'da uyguluyor. Bu harekatın hedefinde sadece PKK değil, PKK'nin gücünü aldığı Kürdistan halkı da vardır. Kürdistan'a giden TC Genelkurmay Başkanı Org. Doğan Güreş, bunu açıkça ifade ederek, PKK'yi destekleyen herkesin "terörle mücadele"den payını alacağını söyledi. Bu uyarıyı dikkate almayanların pişman olacaklarını, ama o zaman da iş işten geçmiş olacağını açıkladı. Türk ordusunun en üst düzey yetkilisinin bu tehditine ilişkin görüşlerine başvurulan Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK) Komutanı Cemil Bayık yolda, bu tehditi, TC'nin her zamankinden daha fazla katliam yapmak amacında olduğuna yorumlayarak, bunun farkında olduklarını, yapılacak katliamlara seyirci kalmayacaklarını ve asla boyun eğmeyerek tek fert kalana kadar savaşacaklarını açıkladı.

"Kök kazıma", "Terörü temizleme" edebiyatı, şimdi yaşamın bütün alanlarında icra edilmeye çalışılıyor. Askeri imha operasyonlarına paralel olarak yürütülen psikolojik savaş hiçbir kurala sığmayan bir pervasızlıkta. Kürdistan'ın her tarafında her türlü savaş tekniği eşliğinde operasyonların geliştirilerek, bu arada her gün onlarca gerillanın öldüğü yönündeki açıklamalar, bizzat kimi devlet yetkililerince yalanlanmaktadır. Türk ordu güçleri, hiç beklemedikleri bir düzeyde Kurtuluş Ordumuzun sert direnişiyle karşılaşmışlardır. ARGK, her eyalette büyük bir hazırlık yapmış, şimdi bu hazırlıklarının bir sonucu olarak her güne her yerde birkaç eylem sığdırmaktadır. Örneğin tümden düşmanın denetiminden kurtarılması hedeflenen Botan'da bir günde 5 düşman taburu birden basılmıştır; düşman güçlerine onlarca kayıp verdirilmiş ve çok sayıda savaş araç-gereci ele geçirilmiştir.

Ateşkes süreci içerisinde bütün eyaletlerde yapılan Bahar Konferansları, önümüzdeki dönemi tam kazanmaya göre her eyaleti programlamıştır. Yapılan bütün hazırlıklar devletleşme aşamasını her yönüyle kurumlaştırma yönünde geliştirilmiştir. Bunun için daha yaygın, kapsamlı ve nitelikli eylemler hedeflenmiştir. Önümüzdeki dönemin başarılması için yoğun güç birikimine ulaştırılan tüm eyaletlerimizin kurtuluş kuvvetleri, kendi sahalarında dönemin gerekli kıldığı taktik, vuruş ve çalışma tarzıyla Türk ordu güçlerine yönelerek eyaletlerin kurtuluşunu hedefleyeceklerdir. Bu dönemsel taktik temelinde geliştirilecek devrimci savaş karşısında Türk ordusu, gücünü eyaletlerimize göre parçalamak zorunda kalacaktır. Bu, sömürgeci ordu için uzun süreli altından kalkamayacağı bir gelişmeye yol açacaktır. Oldukça zayıflamasının önüne geçemeyecek ve giderek saldırı yeteneğini kaybederek savunma pozisyonuna düşecektir. Bu durumun yansıması, Türk ordu güçlerinin kırsalı terk

Bütün Kürdistanlılar!
Gün ulusal seferberlik günüdür
DURMAYIN, DİRENİN VE KAZANIN!

Ateşkes sürecine hiçbir şekilde olumlu karşılık vermeyen TC, tüm gücüyle yüklenerek Kürdistan'ın bütün alanlarında imha operasyonlarını sürdürüyor. Bu topyekün karşı-devrimci savaşın hedefinde sadece gerilla değil, devlete işbirlikçilik yapan kesim dışındaki bütün Kürdistan halkı da bulunuyor. Halka yönelik katliamlar, bizzat devletin en yüksek mercilerinde karar düzeyine çıkarılmıştır. TC'nin yeni başbakanının, konuyla ilgili her demecinde özellikle "Yöre halkı terörden ayrı tutulacaktır" açıklamasına yer vermesi, planlanan ve uygulamaya geçirilen soykırımı gizleme, dolayısıyla bunu pürüzsüz bir şekilde yürütme ihtiyacından kaynaklanıyor.

PKK, iki ayı aşkın süre boyunca sorunun siyasi yöntemlerle barışçıl bir ortamda çözüme kavuşturulması için var gücüyle çabaladı. Fakat bu çabalarına soykırımla karşılık verildiğini görünce, buna hiçbir şekilde boyun eğmeyeceğini, son ferdine kadar direneceğini ve Kürdistan halkını da topyekün seferberliğe çağırarak mutlaka kazanacağını açıkladı.

Artık hayatın her alanı büyük bir seferberlik ruhu içinde direnişe çevrilecektir. Halkımız bulunduğu her alanda TC'nin soykırım uygulamalarına karşı seferber olarak tüm gücüyle ulusal kurtuluşun bu sürecinin kazanılması için yaşayacaktır. Gücünün yettiği kadar katkı sunmaya çalışacaktır. Milyonlar, artık yerle bir edilmesi gereken hedefler konusunda aydınlanmış durumdadırlar. Her alanda harekete geçmeleri için PKK'nin işaret vermesi ya da yeni bir çağrı yapması gerekmiyor. Nitekim böyle de olmaktadır. Avrupa'daki Kürdistanlı yurtseverlerin toplu bir şekilde harekete geçmeleri; Almanya, Fransa, Hollanda, Danimarka, İsveç, İsviçre, Belçika, Norveç, Avusturya, Yunanistan, İngiltere gibi ülkelerde TC'ye ait konsolosluklara, havayolları, turizm ve banka bürolarına yönelik baskınlar gerçekleştirip içerdeki bütün eşyaları tahrip etmeleri bu çerçevede yorumlanmalıdır. Bu eylemlere PKK'nin komuta ettiği şeklindeki iddialar doğru değil ve kamuoyunu PKK'ye karşı kışkırtma amaçlıdır. Çok açık ki bu bir seferberliktir ve sonuç alıcılığı temel alan çeşitli eylem biçimleridir.

Unutulmamalıdır ki, Kürdistan halkının sabrı taşmıştır, derin sessizliği büyük bir gürültüyle bozulmuştur. Artık onun yeniden susturulması mümkün değildir. En doğal ve insani haklarını istiyor ve amacına ulaşıncaya kadar da susmayacaktır. Bu tepki, bu öfke, bu haykırış bütün insanlığa seslenıştir. Emperyalizmin ve gericiliğin desteklediği TC'nin soykırım uygulamalarına karşı kararlı bir duruştur, en doğal misilleme hakkını kullanmaktır. Hiçbir halk kendisine yönelik soykırıma karşı seyirci kalamaz, kalmamalıdır. Ayrıca hiçbir güç de halkımızdan TC'nin bu barbar katliamlarına seyirci kalmasını, sessizce onay vermesini isteyemez, bu hakkı hiçbir şekilde kendisinde göremez. Sessizliğin onay olduğu, onayın ise soykırımdan geçirilmeyi onursuzca kabul etmek olduğunu geçmiş tarihimizden çok iyi biliyoruz. Bunun büyük acısını, bunun büyük tahribatını Kürdistan halkı kadar hiçbir halk yaşamamıştır. Öyleyse söz hakkı Kürdistan halkınındır. Bütün herkes halkımızın bu kararına, söz hakkına saygılı olmak zorundadır.

Kürdistan halkının her ferdi, her şeyden daha haklı ve meşru olan bu tarihi söz hakkını hiçbir engel tanımadan kararlıca kullanmalıdır. Kurtuluşun, özgürlük ve bağımsızlığın biricik yolu budur. Ulusal seferberlik ruhuna da ancak bu temelde ulaşılabilir.

Bütün Kürdistanlılar! Durmayın, direnin ve kazanın!

PKK'nin bütün iyiniyetine rağmen TC imha siyasetini terk etmeyince ateşkes sonuçlandı ve şimdi

SAVAŞ TIRMANIYOR

Baştarafı 1. sayfada

lı olamazdı. Bu nedenle ileri sürülen asgari şartların Türk hükümetince yerine getirilmesi zorunluydu. Yerine getirilmesi gereken asgari şartlar şunlardı: Birincisi imha amaçlı operasyonların derhal durdurulmasıydı. Halk üzerindeki yoğun baskı, işkence, tutuklama, göç ettirme ve faili meçhul cinayetlere son verilmesiydi. İkincisi, siyasi tutukluların serbest bırakılması ve kültürel bazı hakların uygulamaya geçirilmesiydi. Bu sınırlı taleplere geçen süreçte verilen cevap daha fazla operasyon, katliam, işkence, göç ettirme, ihanet ve teslimiyeti dayatan yasalar geliştirme, koruculuk sistemini savaşın vazgeçilmez bir aracı haline getirmek için daha çok yetkinleştirme, acı ve gözyaşı oldu. Özel vurucu timlerin ve özel eğitilmiş komandoların Kürdistan'a sevkiyatı aralıksız devam etti. Köylerin yakılıp yıkılması daha çok geliştirildi. Ateşkes sürecinde sadece Sason alanında 15 bin köylü göç ettirildi. Halktan ve gerilladan onlarca insan katledildi. Kürdistan dağları sürekli bombalandı. Son olarak Amed Eyaleti'nde 15 gerillanın vahşice katledilmesi halkta ve gerillada büyük öfkeye yol açtı. Artık düşmana anlayacağı dilden cevap vermekten başka bir seçenek kalmadı.

Bingöl olayı bu temelde gelişti. Amed Eyaleti Komutanlığı'na bağlı 15 gerillanın şahadet olayı ile birlikte geliştirilen amansız operasyonlara cevap vermek için, katliamlara sevkedilen özel eğitilmiş komandolara karşı Bingöl'de büyük bir eylem gerçekleştirildi. Böylece partimiz tarafından başlatılan siyasi süreç, bizzat düşman tarafından baltalandı. Ve 8 Haziran 1993 tarihinde gerçekleşen basın toplantısıyla bu süreç resmi olarak sonuçlandırıldı. Bu sürecin neden ve nasıl sonuçlandığını PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, yaptığı basın toplantısında şöyle değerlendirmektedir:

"...Biz, ateşkes diye tabir edilen durumu, önemli siyasi gelişmelerin temeli haline getirmek istedik. Buna hükümetin darbe indirme taktiğiyle cevap vermesi ve buna özgü bazı kararnameler geliştirmesi talihsizlik olmuştur. Bizim konumumuzu dikkate alarak taleplerimize doğru cevap vermek yerine, buna ince ve hileli bir tarzda tasfiyeyle karşılık verdi. Her ne kadar ateşkes süreci boyunca bir yumuşama söz konusu olduysa da, bazı bölgelerdeki operasyonlar şiddetinden bir şey yitirmedi, tabii bu da, bize fazla inandırıcı gelmedi. Bingöl olayı da bunun sonucu olarak gelişti. Son birkaç gündür de yoğun bir çatışma durumu yaşanıyor, tam bir savaş durumu söz konusudur. Belki bu savaşı, siz basın mensupları tüm boyutlarıyla izlemeyebilirsiniz. Ama 10-15 cepheyi ilgilendiren operasyonlar ve sıkça vuku bulan çatışmalar yaşanmaktadır. Bu, ne Bosna-Hersek, Azerbaycan, Karadağ sorunu gibi bir sorun ve ne de o tarzda bir çatışma durumudur. Bunun kat be kat üstünde, hatta daha fazla yoğun ve oldukça da çok sık çatışmalarla yürüyen ve giderek Türkiye'nin içine kadar yansıyabilecek bir çatışma durumudur. Parti tarihimizi yakından bilen bir kişi olarak, yine 15 Ağustos hamlesini nefes nefese yaşayan birisi olarak, bu yeni sürecin şimdiye kadar yaşananlardan oldukça farklı ve kapsamlı gelişeceğini belirtmek istiyorum.

Ateşkes ilanı, özellikle hükümet çevrelerinin yansıtmak istedikleri gibi gerillanın zayıflaması, PKK'nin gücünü kaybetmesi sonrası bir ateşkes ilanı sorunu değildir. Bizim ortaya koymak istediğimiz tavır, çok zor geçecek olan bir süreci, siyasi olarak acaba pekiştiremez miyiz? Askeri yan yerine, siyasi yanı ortaya çıkararak, halklarımız lehine daha demokratik, barışçıl bir çözüm yolu açamaz mıyız? Biz, bunu böyle değerlendirdik. Hükümet, 'şerefli pişmanlık', 'şerefli teslimiyet' diye bir yaklaşımla, bizim iyi niyet tavrımıza karşılık vermek istedi. 'Şerefli teslimiyet' diye bir teslimiyet türü dünyada yoktur. Her teslimiyet aşağılık bir durumdur. Devrimcisi de karşıdevrimcisi de, sağcısı da solcusu da teslim olursa bu alçaklığı ifade eder. Çocukları bile bu yöntemle kandırmak mümkün değildir. Bana göre, hükümet çevreleri, koltuk kavgasında ve yine partilerin koalisyonunu sürdürmede bu taktiği şart gördüler. Yoksa sorunu çözmenin bir şartı olarak değil. Koalisyonu sürdürmek ve bazıları da koltuğu kaybetmemek için, 'şöyle Kürt sorununu çözdük, en önemli gelişmeyi biz sağladık' deyip, bunu kamuoyunda puan toplama gerekçesi haline getirmek istediler. Tabii bizim gibi oldukça kapsamlı bir savaşımı yürüten bir hareket, bu yaklaşımı tepkiyle karşılayacaktır. Ve hiç istemediğimiz, ikinci planda tutmak istediğimiz silahlı çözüm yolunu daha kapsamlı bir biçimde gündeme getirmeyi zorunlu görüyoruz. Gündeme gelen tekrar silahlı direnmedir. Bunu derinleştireceğiz. Silahlı mücadeleyi, ne zaman ve nasıl gündeme gelir bilemediğimiz bir siyasi çözüm yolunun temeli haline getireceğiz.

Bir kez daha ağır basan yan askeri yan olacaktır. Siyasi yan ikinci plana düşecektir. Ancak ileri bir süreçte siyasi yan tekrar ön plana çıkabilir. Hangi biçimde olursa olsun, buna dayalı olarak ateşkes durumu hükmünü yitiriyor. Sıcak, gergin ve çok yoğun çatışmalı bir ortama yerini bırakıyor. Bu, gerçekten bizim için de, halklar için de zordur. Ama sorunlara çözüm gücü olamama benim sorunum değildir. Bu, hükümetin sorunudur. Kürt meselesinin ciddiyeti, aciliyeti ortadadır. Hem muhalefet, hem de iktidar partileri bir türlü çözüm geliştirmek istemiyorlar.

Şunu da belirtelim: Biz, bu ateşkes durumunu, Sayın Özal'ın ömrünün son döneminde, 'Kürt meselesine çözüm yolunda katkı getirmek istiyorum. Acaba PKK biraz yumuşamaz mı? Bu konuda bazı adımlar atmaz mı? Fırsat vermez mi?' biçiminde bir mesajını da dikkate alarak geliştirdik. Demirel ve İnönü'nün ise sorunu eski yöntemlerle halletmek istedikleri açıktır. Erdal İnönü'nün babasının yöntemiyle, Demirel'in de 30 yıllık politikacılığıyla nasıl bu sorunu halletmişlerse, yine öyle halletmek istediklerini biliyoruz. Dolayısıyla ateşkesin muhatabı veya gelişim düzeyi Çankaya idi. Basın toplantımızın üstünden bir gün geçmeden Özal'ın ani ölümü ve hatta o gün işte, 'Ben öğleden sonra riskli de olsa birkaç adım atacağım' demesine fırsat bulmadan yaşamını yitirmesi, bizim geliştirmek istediğimiz süreci biraz da engelledi.

Demirel ve İnönü, bu süreci değerlendirmek yerine kötü kullanmak istediler. Ve bildiğimiz gibi peş peşe operasyonlar, tutuklamalar ve bizim de buna karşı misilleme hakkımızı kullanmamız, bu durumun böyle gelişmesine yol açtı. Özal konusunda kısaca şunu söylemek istiyoruz: Bize karşı en kapsamlı savaşı yürüttü. Savaşın diplomatik, ekonomik, siyasi cephesini idare etti. Hatta askerlere de uygun taktikler göstererek savaşı geliştirmeye yön verdi. Ama buna rağmen sorunun askeri tenkil, yani bastırma yoluyla çözümlenemeyeceğini en iyi anlayanlardan birisiydi. Ve artık siyasetle bu işi götürmek gerektiğini kavramıştı ve bence cesur birtakım adımlar da atacaktı. Bu kötü bir durum değildi. Bu, savaşan tarafların anlayışlı bir konuma gelmesidir. Maalesef Özal'ın ölümüyle birlikte bu şans yitirildi. Yeni partiler ne zaman böyle bir siyasal konuma gelirler, şimdilik bir şey söylemek zordur.

Mevcut hükümet de, bu konuda adeta birisi Çankaya'ya kaçarak, diğeri de partisinden ve onun başkanlığından istifa edeceğini açıklayarak, yaptıklarını veya olumsuzluklarını örtbas edip, tekrar belirsiz ve oldukça kötü geçecek bir süreci başlatmış bulunuyorlar. Ben, İnönü'nün son, 'Başkanlıktan ayrılacağım' sözünün altında yatan gerçeğin bu olduğunu belirtiyorum. Kürt meselesi yüzünden belki dıştan da baskılar altındadır, bizzat adım attırılmak isteniliyor. Buna karşı hiçbir hazırlığı yoktur, ciddiyeti de yoktur. Kaçarak kurtulmak istiyor. Demirel de kendini Çankaya'ya atarak ve DYP'yi de o eski, tutucu-muhafazakar çizgide bırakarak, sorunu uzun bir süre daha örtbas etmek istiyor. Ve böylelikle gerçekten sorun muhatabını bulamıyor. Sorunun muhatabı hükümet midir, Çankaya mıdır, ordu mudur, şimdi belli değil. Herkes birbirine topu atacak ve ortada savaşan güçler kalacaktır. Bunlar da kurallı-kuralsız, yeterli-yetersiz birbirlerine yüklenecekler. Geçen yıllarda belki binlerce kişi öldü. Önümüzdeki süreçte belki de onbinleri aşkın kişinin kanı dökülebilir. Bunlar bizden de olacak, karşı taraftan da olacaktır. Ve gerçekten on bini aşkın gerilla gücümüzle, bir o kadar milisle ve her gün halktan katılımlarla biz bu savaşı tırmandırarak sürdüreceğiz. Eğer bizi bitirmek istiyorlarsa, hükümet çevrelerinin söylediği gibi bizim kökümüzü kazımak istiyorlarsa, bunun bizden en az 15-20 bin kişinin ölümü demektir. Karşı taraftan da bir o kadar, hatta daha fazla ölüm demektir. Bu da, rakamı onbinlere çıkarıyor. Türkiye'nin ekonomik, siyasi yapısı ne kadar bunu kaldırabilir? Yine Kürdistan harabe haline gelmiş. Türkiye'ye taşırılacak eylemlerle Türkiye ne kadar kan, mal, can kaybeder? Bütün bunların muhasebesini, siz basın mensuplarının vasıtasıyla Türkiye kamuoyuna ve onun siyasi temsilcilerine bırakıyorum..."

Sürecin böyle gelişmesinde tek sorumlu, faşist-sömürgeci rejimdir. Partimizin attığı olumlu adıma verdiği cevap çok somuttur. Yukarıdaki izahlar tüm gerçekleri yalın bir biçimde ortaya koymaktadır. Önümüzdeki dönemde savaşın daha acımasız, çetin ve kanlı geçeceği, mevcut durumda Türk devletinin sorunun çözümüne doğru yaklaşmayacağı, sürekli ihanet ve teslimiyeti, katliamı dayatacağı son gelişmelerden de açıkça anlaşılmaktadır. Türk devleti bu savaşı nereye kadar götürebilir? Gerçekten de o çokça övgü dizdiği düzenli ve katliamcı ordusuyla bir sonuç alabilir mi? Bizim buna vereceğimiz cevap, bir ordu ne kadar düzenli ve güçlü olursa olsun, bağımsızlık ve özgürlük uğruna iradesini ortaya koyan bir halkın direnişini boğmaya gücü yetmeyecektir. Kaldı ki halkımız 9 yıllık bir savaş pratiğine de sahiptir. En güçsüz olduğu dönemlerde bile vahşi Türk sömürgeciliği o çokça övdüğü ordusuyla bir sonuç elde edemedi ve direnişimiz kesintisiz sürdürüldü. Yine geçen ateşkes sürecinde ARGK gerillaları ve öncüsü partimiz her açıdan hazırlıklarını yaptı. Doğruya gelmeyen düşmana karşı savaşın daha güçlü ve etkili sürdürülmesi için hazırlıklar geçen yıllara nazaran daha güçlü ve kayıplar pahasına da olsa zaferi daha da yakınlaştıracak yetkinliktedir. Sömürgeci Türk devleti, mevcut siyasi, ekonomik yapısıyla ve giderek yıpranacak olan ordusuyla bu savaşı götüremeyecek ve yenilgi almaktan kurtulamayacaktır.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, yaptığı son basın toplantısında, ateşkes sürecinin sonuçlandırılmasının diğer etkenlerini ve önümüzdeki dönemde savaşın nasıl gelişeceğini, parti hazırlıklarının bunu yeterli düzeyde karşılayacak güçte olduğunu, savaşın tırmandırılmasında Türk devletinin sorumlu olduğunu şöyle ortaya koymaktadır:

"...Bundan biz mi sorumluyuz? Hayır! Biz çok mütevazi bir biçimde insan haklarını ve ulusal haklarımızı istiyoruz. Mademki Kürt kimliği kabul ediliyor, atılacak ilk olumlu adımlardan biri de, işte Kürt radyo-televizyonunu hayata geçirmek olabilirdi. Bu yaklaşım, son geliştirdikleri kararnamelerden daha mantıklı ve halkın desteğini alabilecek bir yaklaşım olabilirdi. Pişmanlık yasasını geliştirmek yerine, Kürt kimliğinin tanınmasının doğal bir ifadesi olarak, kültür ve dil üzerindeki baskıyı kaldırmak, bir jest olarak radyo-televizyonu Kürtçeye açmak bence çok olumlu bir adım olabilirdi. Yine daha kapsamlı bir biçimde –biz, buna af demeyeceğiz– esir alınan insanları bir an önce serbest bırakabilirlerdi. Bunu pişmanlık yasası biçiminde değiştirmek istiyorlar. Bu da talihsiz bir gelişmedir. Bazı ekonomik seferler düzenlediler. Mesele, ekonomik değil, siyasidir. Ekonomiden başlatma yerine –ki o konuda da fazla gelişme yoktur– serbest siyasi örgütlenme hakkı, siyasete işlerlik kazandırma hakkı ve hatta kendilerine çok güveniyorlarsa ve bana 'gelsin, siyaset yapma özgürlüğü var' diyorlarsa, bana serbest siyaset yapma hakkı verirlerdi. Bunlar ciddi siyasi adımlar olabilirdi.

Fakat bütün bunların hiçbirisinde olumlu bir adım yoktur. Bunun yerine, teslim alıp, ardından bize ne yapacakları belli olmayan bir süreç dayattılar. Tabii biz, kurbanlık koyun değiliz başımızı uzatalım. Çok kişiliksiz teslimiyet ortamına çekmek istiyorlar. Biz bunu kabul etmedik ve hiçbir zaman kabul etmeyeceğimizi de bilmeliler. İnsan haklarını, ulusal hakları, bir halkın özgürlük hakkını, gerekirse silahla kazanma kararlılığını büyük bir azimle sergilemeye çalışma yolunu tercih ettik. Birkaç gündür yoğun olarak bunun üzerinde duruyoruz.

Güçlerimizin mevzilenmesi oldukça geliştirilmiştir. Ateşkes süreci rehavetlerini hızla aşmaları gerektiğini vurguladım. Yine hemen hemen ülkenin bütün dağlık alanlarında gerillayı mevzilendirdik. Önümüzdeki dönemi kapsamlı bir savaşla götüre-

Devamı 27. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldaşın halkımıza çağrısı:

GÜN SAVAŞMA VE BAŞARMA GÜNÜDÜR

Baştarafı 1. sayfada

Yakın döneme kadar düşman, büyük baskılar uygulayarak, cahilleştirerek, aç bırakarak ve en çok da hain işbirlikçileri devrede tutarak sizi ulusal gerçeklikten ve demokrasiden mahrum bıraktı. Bunun sonucunda adınızı bile söyleyemez duruma geldiniz. Kimiz? Hangi tarihten geliyoruz? İnsan mıyız? Ne istiyoruz? Bunları düşünemediniz bile. Partimiz bütün bunları inceledi, araştırdı ve dedi ki, biz bir halkız, Kürdistan diye bir ülkemiz var ve kurtuluş mücadelesi tek yaşam yolumuzdur; ne kadar zayıf ve az da olsak, koşullar zor da olsa, kurtuluş düşüncesi ve eylemi olmadan bir saniye bile yaşanılamaz. PKK bu şiarla ortaya çıktı ve yirmi yılı geride bırakarak sizlere ulaşabildi. Bu, büyük bir ulaşmadır, tarihi bir ulaşmadır. Kimliğinizi kazandırarak, savaşımınızı yürüterek, ölüm korkusunu ve o bencillik dünyasını yıkarak, sizi bugün savaşan bir halk durumuna getirdik. Bu, büyük bir kazanımdır, zaferdir.

Düşman, bunu bildiği için çok yüklendi, çok işkence ve katliam yaptı. Fakat hiçbir zaman eski duruma, 1925-38'lerdeki ayaklanmaların durumuna getiremedi. Çok iyi biliyorsunuz ki, en son Demirel, *"Bu 29. isyandır, bunu da diğerleri gibi yaparız"* dedi. Fakat yapamıyor; çok uğraşıyorlar ama başaramıyorlar.

Size düşmanı tekrar tanıtacak değilim. Düşman eski düşmandır. Türk egemenleri eskiden sultandılar, günümüzde faşist Türkiye Cumhuriyeti'dir. Hepsi de aynı uğursuz politikayı sürdürüyor. Birçok halkı tarihten sildikleri gibi, en son Kürt halkını da tarihten silmek istiyorlar. Bunların düşündüğü başka bir şey yok. Çok iyi biliyorsunuz ki, yüzbin kişiye bile ulaşmayan Kıbrıs'a federasyon düşünür, her türlü hak eşitliği ister, ama yirmi milyon Kürt insanına adını bile vermeyi düşünmez; değil federasyon, dil ve kültürünüzü serbest ifade etmenizi bile kabul etmek istemez. Bu nasıl düşman? Her gün Bosna-Hersek için kıyamet koparır, Müslümandır diye; ama bin yıldır kendisine hizmet eden siz Müslümanlara, insanlığın görmediği ve kaldıramayacağı türden işkence yapar. Bu, ne biçim Müslümanlıktır, ne biçim kardeşliktir? Yine çok iyi biliyorsunuz ki, her gün şöyle Türki Cumhuriyetler, şöyle Müslüman halklar, şöyle demokrasi, şöyle Türklük dünyası filan diyor. Ama biz kimiz, bizim de bir dünyamız var mı? Bunları ağzına bile almak istemiyor. Belli ki düşman kendi uğursuz politikasında ısrarlıdır.

Demirel'i ve İnönü'yü tanırsınız. Demirel otuz yıldır devrimcilerin kanı üzerinde politika yapıyor. Devrimcilerin başına faşist Türkeş'i o bela etti. Onbinlercesini katlettirdi ve tutuklattı. İnönü de sonradan ortaya çıkarıldı ve o da babasının mirasını, yani Kürt direnişini ezmeyi devam ettirmek istiyor. Biliyorsunuz, taktik gereği olarak Özal bir-iki laf söylemek istedi. Fakat öldü mü, öldürüldü mü? Böyle bir biçimde ortadan kaldırdılar. Yani "sen misin Kürtleri ağzına alan" dediler. En son olarak da, o "dağdakiler" dediklerini, "teröristler" dediklerini dağdan nasıl indireceklerinin çabasına girdiler. Pişmanlık yasası, aldatma yasası, hile yasası çıkararak ve sözümona bir hak tanıdıklarını söyleyerek, bizi tasfiye etmek, bitirmek istediler. Şimdi şunu çok iyi bilelim ki, son attığımız bu doğru adım olmasaydı, biz halk olarak tarihten silinmiştik. Yalnız Kuzey Kürdistan değil, Güney Kürdistan da bitmişti. Ve halen de bu tehlike var. Dağdan indirmek veya inmek ve gerilla savaşından vazgeçmek demek, tarihten silinmek demektir; çağımızda hiçbir halkın yaşamadığı bir durumu, ölümden de beter bir durumu yaşamak demektir.

Şunu çok iyi biliyorsunuz ki, mevcut yaşam ölümden beterdir. Şerefli hiçbir insanın kabul edemeyeceği bir yaşamı bize layık görüyorlar. Şimdi ben, bu onursuz yaşamı bin defa düşündüm ve kabul edemeyeceğimi gördüğüm için bu işe başladım. Başlarken param yoktu, silahım yoktu, tek bir arkadaşım yoktu; ama düşüncem vardı. İnsanlık tarihini öğrendim, ulusları öğrendim ve bunlara bakarak "sen kendini inkar edemezsin" dedim. İnkar edersen, bunu ne din kabul eder, ne felsefe kabul eder, ne de bilim. O zaman ne yapacağım? Demek ki mecburum doğru söylemeye ve doğrunun gereği olarak bu savaşı sürdürmeye... Ve yirmi yıldır bu işin içindeyim. Çocukluktan itibaren "özgürlük" dedik, "hak-hukuk" dedik ve bugün bu noktaya geldik. Tarihimizde ilk defa bağımsız ve özgür eylemle bir savaşım gerçekleşti. Düşman, adımızı ağzına almaya çalıştı. Hatta sahtece de olsa bazı hakların verileceğini söyledi. Sizler, her şeyden önce "biz bir halkız ve kimliğimiz var" diyecek noktaya geldiniz. Eskiden "Kürdüm" demekten utanırdınız. Bunlar önemli gelişmelerdir ve siz halkımıza yapabileceğimiz en büyük iyiliktir. Ekmekten, sudan, havadan daha fazla size gerekli olan bu iştir. İnsanız, şerefli ve namuslu olmak zorundayız.

İyi biliyorsunuz ki, Türk egemen sınıfları, Kürtleri binilmeye layık görüyorlar. Bize, "asker ol, vergi ver, her türlü işi yap, ama adını söyleme" diyorlar. Şimdi altı TV kanalı açmışlar, yüzlerce radyoları var; biz, kendi dilimizde bir türkümüzü söyleyebiliyor muyuz? Açık ki yok, söyleyemiyoruz. Bu son zamanlarda söylenenlerin de devrimci zorumuzla olduğunu, devrimci savaşımımızın bir sonucu olduğunu iyi biliyorsunuz. Yani merhametlerinden değil, işlerin daha kötüye gitmemesi için bunu yaptılar. Bunları şunun için söylüyorum: Bir halk olduğumuzu, düşmanımızın olduğunu, buna karşı direnmek zorunda olduğumuzu, bunun da PKK önderliğinde olacağını, başka çarenin kalmadığını, mevcut yaşamın lanetli bir yaşam olduğunu, ne kadar zayıf olursak olalım kurtuluşun direnişte olduğunu, başka bir yolun, yöntemin, usulün olmadığını şimdi iyi biliyorsunuz. Son dönemlerde herkes tartışıyor. Düşman da bir şeyler söylüyor, dostlar da. Ama en doğrusunu partimiz söylüyor. Gerilla, hayatını ortaya koyarak ve ölümüne direnerek, "gerçek nedir ve uğruna ne yapılır" sorusunun doğru cevabını size gösteriyor.

Şimdi siz, bu son ateşkes dolayısıyla belki biraz zorlandınız. "Acaba kutsal direniş silahları susuyor mu, acaba parti gerçekten zayıflayıp savaşamaz duruma mı geldi" biçiminde endişeler içine girdiğinizi biliyorum. Ama bizi biraz yakından tanıyanlar, bu işin, savaşı durdurmak değil, geliştirmek için olduğunu, gerillanın ve sizin daha iyi hazırlanmanızı sağlamak için olduğunu bilirler. Bu amaçla, böyle bir yoğun çalışma dönemini size sunduk. Bu son geçirdiğimiz ayları bir anlamda nefes almanız ve biraz daha iyi savaşabilmeniz için güç toplamanız gereken bir dönem olarak ele aldık ve bunun gerektirdiği çalışmaları da yaptık. Biliyorsunuz, şimdi ulusal birlik cephesini geliştiriyoruz ve Güney'de dostane ilişkilere tüm gücümüzle yol açıyoruz. Yine uluslararası alanda düşmanın etrafımızda geliştirdiği "teröristtirler, canidirler" biçimindeki safsataları boşa çıkarmak ve Türkiye halkıyla oynamalarını, şovenizmi ve iki halkın düşmanlığını körüklemelerini azaltmak için bu anlamlı süreci geliştirdik. Ve her alandaki gelişmeler de olumlu oldu.

Bu süreçte şunu da gördük ki, siz değerli halkımız, bu biçimde savaşı durduramayacağımız ve hayli yüklü olan taleplerimizin daha iyi geliştirilmesi gerektiği dayatmasında bulundunuz. Parti savaşı geliştirmeli dediniz ve bu doğru bir yaklaşımdı. Savaşı doğru geliştirmek için gerçekten tüm gücümüzle partilileri eğitiyoruz. Şunu biliniz ki, bizim elimize verdiğiniz çocuklarınız, değil siyaset yapmasını, yürümesini bile bilmiyorlar. Belki acıdır ama bir gerçektir bu. Siz halkımız, iyi siyaset bilen kaç çocuk yetiştirdiniz? Bu eleştiriyi de ben size söyleyeyim. Çocukların düşünceleri darmadağınık, ruhları paramparça! Onlardan bir devrimci, bir PKK'li yetiştirinceye kadar çok çalışmamız gerekiyor ve zayıflık bu yüzden oluyor. Ama yine de işin peşini bırakmadık ve size layık olabilecek önderleri, militanları, komutanları ortaya çıkardık. Güvenebileceğiniz epey insan var ve bunlar kendi çocuklarınızdır. Kuzeyde ve güneyde, hemen her bölgede bayan ve erkek halk çocukları bugün önder olarak sizin hizmetinizdedir. O eskiden ağalık yapanlar, rahatlıkla düşmanla uzlaşanlar saflarımızda yer bulamazlar. Yani size iyi bir parti armağan ettik.

İşin peşini bırakmadık ve size layık olabilecek önderleri, militanları, komutanları ortaya çıkardık. Güvenebileceğiniz epey insan var ve bunlar kendi çocuklarınızdır. Kuzeyde ve güneyde, hemen her bölgede bayan ve erkek halk çocukları bugün önder olarak sizin hizmetinizdedir. O eskiden ağalık yapanlar, rahatlıkla düşmanla uzlaşanlar saflarımızda yer bulamazlar. Yani size iyi bir parti armağan ettik.

Dağdan indirmek veya inmek ve gerilla savaşından vazgeçmek demek, tarihten silinmek demektir; çağımızda hiçbir halkın yaşamadığı bir durumu, ölümden de beter bir durumu yaşamak demektir.

Çok iyi biliyorsunuz, PKK gibi savaşan örgüt, PKK gibi size layık olan başka örgüt yok. Şimdiye kadar ortaya çıkanlar kolay kaçtılar, doğru yoldan vazgeçtiler ve daha çok da teslim oldular. Fakat PKK bunların hiçbirini yapmadı. Çok iyi biliyorsunuz ki, PKK en acımasız koşullarda direndi; zindanda, dağda ve yurt dışında büyük fedakarlık ve cesaret göstererek direndi. Bundan kuşku yok. Yani güvenebileceğiniz bir parti nasıl olur, nasıl yaratılır? Biz bunu gösterdik. Buna eminsiniz ve bir eşkıyanın bile dağdaki bir günlük yaşamının ne olduğunu çok iyi bilirsiniz. Biz bugün bir gerilla ordusunu bütün dağlarımızda üslendirdik. Kürdistan'da silahlı dolaşmanın ne anlama geldiğini siz halkımız çok iyi bilirsiniz. Tecrübeleriniz var. Çok iyi biliyorsunuz ki, geçmişteki bütün isyanlar, başladığının en çok iki-üç ay sonrasında imha olmuştur. Şeyh Sait isyanı 15 Şubat'ta başladı, kendisi 15 Nisan'da yakalandı ve 29 Haziran'da idam edildi! Seyit Rıza önderliğindeki isyan toplam altı ayda idam sehpasında son buldu. Bedirxan Bey'in isyanı üç ayı geçmedi. Barzani yirmidört saat dayanamadı, İrah Şahı desteğini çekince yüzbin kişilik orduyu dağıttı. Yani Kürdistan'da PKK'nin, bizim önderlik ettiğimiz bu savaş kadar başka bir savaş sürmedi. Biliyorsunuz ki, diğer savaşların birisi Dersim'de başladı, birisi Mahabad'da başladı, birisi Behdinan'da başladı; yani birbirinden kopuktular ve bütün ülkeyi temsil etmiyorlardı. Kimisinde şu mezhep rol oynadı, kimisinde bu aşiret. PKK'ye bakıyorsunuz, her mezhepten, her bölgeden, her yaştan ve her cinsten insan var. Yani bütün halkın katıldığı bir savaş ve ulusal birlik var. Ve kendi savaşınızdır bu. İlk defa kendinizi bu savaşta öncü yapıyorsunuz.

Ulusal kurtuluş, eskiden ağaların, aşiret reislerinin, şeyhlerin işiydi. Şimdi halkın işi oluyor. PKK'nin önderlik ettiği savaş halk savaşıdır. Önderliği halk önderliğidir. Her aşiretten, her mezhepten, her cinsten insan var bu savaşta. Hatta sadece Kürt savaşı da değil, Kürdistan'da yaşayan her milliyetten insanın savaşıdır. Ve bu, büyük bir insanlık savaşıdır. PKK'nin önderlik ettiği savaş, bugün dünyada emperyalizme ve gericiliğe karşı insanlık onurunu temsil ediyor. Sizin milli savaşımınız, ulusal kurtuluş savaşımınız, bu anlamda

günümüzde insanlığı umutlandıran bir savaş oluyor.

Şimdi savaşımımızın anlam ve önemini daha fazla vurgulamaya gerek yok. Bize gerekli olan, bu savaşı nasıl yaparız ve nasıl geliştiririz konusudur. Kutsallığı ve değerinin ekmek, su ve hava gibi olduğu, anlamının çok büyük olduğu kesin. Altın değerinde, fakat nasıl ilerleteceğiz ve tam başarıya götüreceğiz? İşte bunu tartışıyoruz. Bunun için parti ve ordunun nasıl yaratıldığını belirttim. Fakat yalnız partiyle, yalnız orduyla savaş kazanılmaz. Savaşı kazanmanın temelinde sizin cephenizin gelişmesi vardır. Halk evde, mahallede, işte, fabrikada, bulunduğu her yerde örgütlendiği ve kendi eylemini yaptığı zaman zafere ulaşabiliriz.

Ulusal kurtuluş, eskiden ağaların, aşiret reislerinin, şeyhlerin işiydi. Şimdi halkın işi oluyor. PKK'nin önderlik ettiği savaş halk savaşıdır. Önderliği halk önderliğidir. Her aşiretten, her mezhepten, her cinsten insan var bu savaşta. Hatta sadece Kürt savaşı da değil, Kürdistan'da yaşayan her milliyetten insanın savaşıdır. Ve bu, büyük bir insanlık savaşıdır.

Onun için size diyorum ki, biraz partiyi gördünüz ve tanıdınız, biraz gerillayı gördünüz ve tanıdınız, ama şimdi sıra kendinizi tanımanız, kendinize güvenmeniz ve kendinize iş yapmanızdadır. Bu mümkün mü? Evet, mümkündür. En iyi devrim işini siz yaparsınız. Mahallede örgütlenmek zor değildir. En başta düşmanı düşman bilmek, mümkünse ona taş ve sopayla veya sözle karşı çıkmak, hiçbir şey yapamıyorsanız yüreğinizde onu mahkum etmek de bir iştir. Bu anlamda elinizden her türlü iş gelir.

Biz şimdi savaşı geliştiririz, gerillayı çok çok yayar ve savaştırırız. Ama bütün bunların başarılı olabilmesi için sizin de savaşmanız gerekiyor. Yani biraz serihildan yaptınız, bunu daha fazla yapacaksınız. Biraz maddi ve manevi destek sundunuz, bunu daha fazla sunacaksınız. Biraz tutuklandınız ve dayandınız, şimdi daha fazla dayanacaksınız. Düşmanı biraz tanıdınız, şimdi daha fazla tanıyacaksınız. Biraz birleştiniz, şimdi daha fazla birleşeceksiniz. Biraz yürüyüş yaptınız, şimdi daha fazla yürüyüş yapacaksınız. İşte önümüzdeki dönemde sizin en temel görevleriniz bunlardır.

Tarihimizde ilk defa halkımızın kendisi için ayağa kalkabileceği ve başarıya gidebileceği bir döneme giriyoruz. Bu dönem, zafere yürüme dönemidir. Bu şans elde edilmiştir. Kullanmayı bilmekse sizin işinizdir. Yalnız partililer yapsın, yalnız gerilla yapsın demek olmaz; bunu beklemeyiniz. Tam tersine diyeceksiniz ki, parti ve gerilla yapacağını yapmıştır ve artık iş biraz bize düşüyor. Belki şunu diyebilirsiniz: Düşman evimizi başımıza yıkıyor, köyü boşaltıyor, hatta şehirleri yaşanamaz duruma getiriyor. O düşmandır, varsın yapsın. O vahşileştikçe, kurtuluş daha da yakındır. Bunun dışında biz ucuz kurtuluş beklemiyoruz. Kaldı ki yaşamımızın da öyle fazla bir yaşam olmadığı ortadadır. İnanıyorum ki, bu yaz hamlesinde, bu tarihi zafer yürüyüşünde, bu defa derli toplu ve kuzeyden güneye, Avanoslar'dan Zağroslar'a kadar bütün bir halk olarak kendi doğrumuzla, bilincimizle ve en çok da direnişimizle yer alacağız. Bu kutsal savaşa, kendi öz savaşımınıza, bu kör talihimizi, kötü kaderimizi değiştirmek için gireceksiniz. Şimdiye kadar bu savaşı tam anlamadıysanız, şimdi böyle anlayacak ve başaracaksınız. Bizim size söyleyeceğimiz en doğru sözler bunlardır. Bütün bu yaşamımızı bunun için, sizin için geçirdik. Şimdi yaşam sırası, söz sırası artık sizindir. Biz bir halkız ve bağımsızlığa, özgürlüğe ihtiyacımız var. Amansız olarak bu işin içindeyiz ve mutlaka sonuç alacağız. Yakın döneme ilişkin beklentimiz budur.

Halkımızın şimdiye kadar yaptığı serihildanları tekrar kutlamak isterim. Zaman zaman siz halkımıza, değişik yörelerden halkımıza seslendim. Ulusal kurtuluş savaşımızda serihildanlar, Cizre ve Nusaybin'de başladı. Ve bu iki şehirdeki halkımız gerçekten kutsal bir rol oynadı. Yüzlerce şehitleri oldu, binlercesini gerillaya kattılar, çok acı ve işkence gördüler ama, biraz da adlarını ulusal kurtuluşta tarihe yazdılar. Bunları şunun için söylüyorum: Eğer başlangıçta bir-iki şehrimiz serihildan yapmasaydı, o zaman gerillamız ve bütün halkımız bugün bu durumda olur muydu? Başlangıçta şöyle de denilebilirdi: Bir Cizre kendi başına ne yapabilir? Tam zaferi sağlayamaz. Ama gördük ki, önemli bir başlangıç yapabilir ve ardından bütün ülkeye yayılır bu.

Cizre ve Nusaybin'den sonra ikinci bir adım olarak Lice ve Kulp çevresi katıldı. Amed Eyaleti'nde ilk defa Lice'nin ve Kulp'un şehir ve köyleri tarihi bir adım attılar. Lice ve Kulp deyip geçmeyelim; son yıllarda yüzlercesi katledildi, binlercesi tutuklandı, birçok köyleri boşaltıldı. Ve halen de uçaklarla bombalanıyor. Neden? Çünkü, düşman biliyor ki tarihi bir direniş alanıdır, 1925 İsyanı buralarda geçti. Ayrıca halkımızın canlı yurtsever bir özüdür burası, halkımızın teslim olmamış bir özü burada var. Kritik bir üçgendir; Muş'u, Bingöl'ü, Diyarbakır'ı ve Bitlis'iyle halkımızın tarihinde bir diriliş alanı, var olma alanıdır.

Yalnız başına güneyde savaş başarıya ulaşmaz. Yalnız başına Dersim direndi, başaramadı. Barzani direndi, başaramadı. Doğu Kürdistan'da Mahabad direndi, başaramadı. Ama şimdi çok iyi biliyoruz ki, güneyde Cizre, Nusaybin, yani Botan'ın ve Mardin'in bütün şehirleri direniyor. Kuzeyde Malazgirt, Doğubeyazıt, Dersim direnmeye başladı. Güney Kürdistan halkımız, Zaxo'dan Süleymaniye'ye kadar direniyor. Mahabad direnişi daha canlı olarak yaşıyor. Amed Eyaleti bunların tam ortasında oluyor. Amed Eyaleti, tarihte Kürt halkının defalarca hükümet kurduğu, Mervani devletinin, Palu hükümetinin, buna benzer birçok beyliğin, emirliğin oluştuğu bu sahalar, şimdi de bir Kürt siyasal oluşumunun tohumlarını taşıyor. Bu nedenle önem vermek gerekiyor. Lice, Kulp, Silvan, Hani, Palu ve dalga dalga giderek Muş'un ilçeleri Malazgirt, Bulanık, Varto, Bingöl'ün ilçeleri Genç, Karlıova ve giderek Dersim alanı birleşiyor. Yani 1925, 1938'le birleşiyor. Her mezhepten halkımız, bütün aşiretler birleşiyor. Birbirlerinin aleyhine çalışan aşiretlerden ve mezheplerden hepsinin çocukları var. Hormekler'den var, Zazalar'dan var, Aleviler'den var, Sünniler'den var, Nakşibendiler'den var; hepsi el ele vermiş PKK içinde birleşiyor ve 1925 ile 1938'i, Ağrı İsyanı'nı, Zilan İsyanı'nı birleştiriyorlar. Hakkari'de, Botan'da, Behdinan'da, Soran'da isyan edenlerin bütünü birleşiyor. Bu ne demektir? Tüm bir ulusun birleşip direnmesi demektir. İşte orta bölge dediğimiz veya biraz da Kürdistan'ın merkezi dediğimiz, Amed dediğimiz alanımız da, kuzeyle güneyi birleştiren ve doğuyla batıyı birleştiren alan da, ilk defa böyle bir tarihi role soyunmuş oluyor. Bu nedenle düşman Vedat Aydın'ları katletti; Diyarbakır'a, Lice ve Kulp köylerine, bütün o yurtsever köylerimize bomba yağdırdı.

Açıkça görülüyor ki, düşman, Cizre ve Nusaybin'den daha fazla bu alanımıza yükleniyor. Peki neden? Çünkü, onun için tehlike burada biraz daha büyüktür. Burası merkezdir ve birleştiriyor. Ve bir de yurtseverdir; daha çok sayıda katılıyor. Ama bu, bu yöredeki halkımız için, sizin için, aynı zamanda şeref ve onurdur. Böylesine tarihi bir görevin size düşmesi ancak Allah'tan niyaz edilir ve o duanız yerine gelir. İşte bugün yerine gelmiştir. Şeyh Sait'lerin intikamı bugün daha iyi alınıyor. Yani bu yöredeki Zaza halkımız tarihte direndi, onbinlercesi katledildi ve çoğunun ismi bugün belli değildir. Ama katledilenlerin intikamı, işte bugün Kulp'ta, Palu'da, Genç'te alınıyor. Çok değerli yurtsever insanlarımızın hesabı düşmandan soruluyor. 70 yaşındaki insanlarımız darağacında sallandıkları zaman ne demişlerdi? "Kahraman Kürdistan gençleri bir gün intikamımızı alacaklar" demişlerdi. İşte bu vasiyet yerine geliyor. Bu basit bir iş değildir ve yetmiş yıl da geçse bunu yerine getirmek onur gereğidir. Ve bunu da başardık.

Bir insan, bir halk intikamını almadan yaşarsa namussuzdur, düşkündür. Bu kara lekeyi şimdi kaldırıyoruz. "Ben insanım, atalarıma, ecdadıma bağlıyım" diyen, bundan mutluluk duyar. Özellikle "bu tarihe saygım vardır" diyen herkes, "şükür bugünleri gördük" der. Ve biz, bu günleri size gösterdik. Bu açıdan, ne kadar işkence de görseniz, köyler başınıza da yıkılsa fazla gam yememelisiniz. Kaldı ki bunlar köy de değil, harabelerdir; yerin yıkılsınlar. Onların yerine yeni Kürdistan, hem de şehitlerimizin kanıyla, eski ve yeni tüm şehitlerin kanıyla bir gül bahçesi kadar şirin kuracaktır. En güzel kuruluş işte budur. Bunun için, bütün Diyarbakır köyleri, Muş köyleri ve Bingöl köyleri, hepiniz tarihi bir görevin içindesiniz. 1925 İsyanı'nın intikamını alıyorsunuz ve bu sefer tam zafere doğru bir direnme yürütüyorsunuz. Bu açıdan cephenizi iyi kurun, serihildanlarınızı daha kapsamlı yapın, gerilla ile sıkı dayanışmanızı sürdürün, birçok doğru işi siz yapın, yanlışı siz düzeltin ve doğru bildiğiniz ne varsa onu yapın! Benden doğru söz duymak veya emir almak istiyorsanız, söyleyeceğim işte budur. Dua etmekten başlayıp sopalı ve taşlı yürüyüşlere kadar, hainleri cezalandırmaktan tutalım gerillaya katılmaya kadar bütün yollar açıktır; elinizden ne iş geliyorsa onu yapın! Kadın, erkek, çocuk, yaşlı, genç hepiniz katılın! Gücünüz neye yetiyorsa onu yapın. Gün direnme, savaşma ve başarma günüdür. Böyle yaşayın ve bugünleri gördüğünüz için mutlu olun!

Şimdi Serhad eyaletimiz de direniyor. Başta Doğubeyazıt olmak üzere Kars, Ağrı, Erzurum direnme sürecine girmiştir. Ağrı doruklarında yeniden alevlenen isyan ateşi, şimdi daha canlı, daha gürbüz, daha umut vaat eder bir biçimde tütmektedir. Ağrı Dağı'nın etrafını, o büyük ve küçük Ağrı'ları şimdi gerilla canlandırıyor. Tendürek de gerilla ile dolu. Bu dağların doruklarından yansıyan umut ışığı, bütün Serhad illerimizi ve köylerimizi aydınlatıyor. Yiğit bir bölgemizdir Serhad, partimize ilk güç verenlerdendir. En değerli direnişler biraz da burada ortaya çıktılar. Bunları görelim, umutlu ve mutlu olalım. Yine buranın direniş ruhunu da şad ettiğimizi unutmayalım.

İyi biliyoruz ki, Serhad illerimiz yoksulluğun pençesinde kıvranıyor. Düşman, her türlü kötü işi buradaki halkımıza, size layık görüyor. Siz ne kadar temiz ve özlüyseniz, o kadar kötü işi size dayatıyor, metropole bağlayarak bunu yapıyor. Hatta 12-15 yaşındaki kız çocuklarını o Kayseri tüccarlarına, gericilere sattırarak hakaret etmek istiyor. Buna fırsat vermeyelim. Bu bir hakarettir; birisi için gerekirse hepimiz ölmeliyiz ve asla bunların eline düşürmemeliyiz. O yiğit insanlarımız metropollerde çürümemeli ve bir ücretli köle haline gelmemelidirler. Kurtuluşu bağımsızlıkta görmeliyiz. Doğubeyazıt kitle olarak direndi; bu sene buna Iğdır'ı, Göle'yi, giderek Diyadin'i, Patnos'u, Karayazı'yı, Hınıs'ı katmalıyız. Adını saymadığım diğer bütün kasaba ve köyleri bu kutsal savaşa dahil etmeliyiz. Yurtsever birçok insanımız var, din adamlarımız var; herkesten daha fazla onlar, bu savaşı kendi savaşları bilsinler ve katılsınlar. İlk defa hepinizin umutlarını gerçekleştiriyoruz; onun için hepiniz katılın. Her zaman bu imkan ortaya çıkmaz. Serhad halkımız, ilk defa bu direnme imkanını iyi yakalamıştır; sonuna kadar ve başarıyla kullanmalı, zaferden de sonuna kadar umutlu olmalıdır.

Dersim halkımız, en kapsamlı gerillaya ve bütün Kürdistan'la birleşerek 1938'in intikamını almaya, bu imkanı elde etmeye başlamıştır. Kolay değildi 1938, onbinlerin katledilmesi ve bütün Dersim'in boşaltılması, korkunç asimilasyon yaşandı. Halen de boşaltılmış bir Dersim'i yaşamak kolay değildir. Acıdır, hüzündür! Ama şimdi gerillanın aşıladığı umut var. Dersim'e sahip çıkılmış, bağımsızlık ve özgürlük tohumları oldukça serpiştirilmiştir. Ve bir daha yanmayacak kadar, yakılmayacak kadar gürbüzleştirilmiştir. Dersim, kendi tarihini doğru temelde yakaladığı gibi, bütün Kürdistan'la birleşerek direnme şansını da elde etmiştir. O müthiş dağlarda yaşayan direngen insanlarımız, eğer partinin direnme silahını iyi beller ve özümserlerse, sadece tarihin intikamını almakla kalmayacak, aynı zamanda ulusal kurtuluşun da en öncü kadroları, önder güçleri olacaklardır. Bugün bunu yaşıyor ve temsil ediyorsunuz. Eski ve yeni bütün şehitlerimizin anısına böyle karşılık vermekle mutluluk bulacak ve insan olma şerefini tadacaksınız. Metropollerde erimek soysuzluktur; Dersim diye tabir edilen altın, gümüş diyarını böyle ucuz terk etmek onursuzluktur. Bunu yıkıyorsunuz ve bu altın, gümüş diyarını bir daha bırakmamacasına özgür bir yurt ve özgür bir halk olarak onu yeniden gerçekleştirme mutluluğuna erişiyorsunuz. Bundan daha değerli bir arzu, istek olamaz. Buna ulaşılmıştır. Ve zaferi de günlük savaşımımızda parça parça kopararak elde ediyoruz. Ve kutlu olsun diyoruz!

Güneybatı illerimiz, yani Malatya, Maraş, Adıyaman ve Antep de, zayıf da olsa direnişe katılma ve gerillaya kavuşma imkanını elde etmişlerdir. Düşman, özel savaşıyla gerçekten buraları Kürdistansızlaştırma, Fırat'ın ötesini Kürdistan'dan saymama saplantısına girdi. Muazzam ölçüde göç ettirdi; Malatya'yı, Adıyaman'ı, Pazarcık'ı, Antep'i boşalttı. Önce Çukurova'ya, sonra İstanbul'a, en son olarak da Avrupa'ya taşırdı. Bu, büyük bir özel savaştır. Fakat partimiz de, yola çıkarken buralara el attı. Ne kadar Kürtlük aşılsa ve ne kadar asimilasyon geliştirilse de, Kürdistan emekçilerinin en yoğun olduğu buralara sahip çıkarak, karşı koyacağını gösterdi. Antep'i çıkış merkezi yaptı. Pazarcık en çok katılan ilçemiz oldu. Adıyaman iyi umut vaat etti. Malatya katılabileceğini gösterdi.

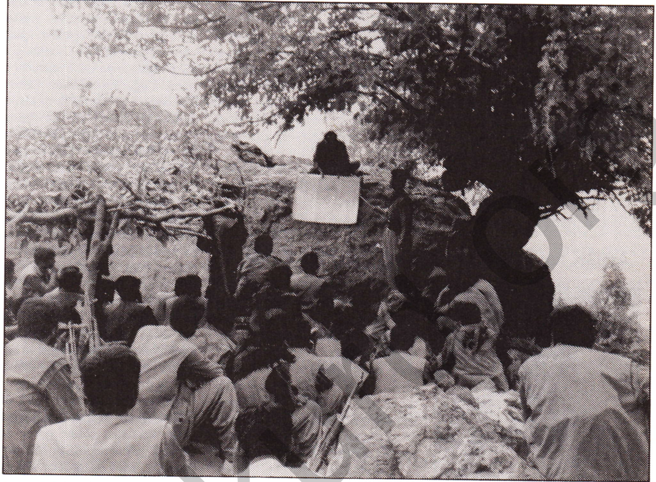
Şimdi bir kez daha buralardayız. Düşmanın buralarda özel savaşı çok geliştirdiğini biliyoruz. Sadece dışımızda değil, içimizde de geliştirdi; bunu da biliyoruz. Fakat bizim de aldığımız tedbirler var ve bunlar, geçmişte olduğu gibi şimdi de düşmanı burada rahat bırakmayacağımızı gösteriyor. Burayı mutlaka şanlı bir direniş alanı haline getireceğiz. Özellikle emekçi sınıfların ve oldukça aydınlanmış insanların çabalarını birleştirerek, burayı düşman için cehenneme çevireceğiz. Bir de burayı, Türkiye halkına devrimi taşırmanın, Çukurova'ya devrimi taşırmanın ve oralarda devrimi güçlendirmenin alanı haline getireceğiz. Düşmanın uyguladığı tüm vahşetin, Maraş ve Malatya katliamlarının, bütün oyun ve provokasyonların hesabını daha çok soracağız. En son olarak 18 değerli yoldaşımızı katleden kontraları nasıl açığa çıkartıp hak ettikleri cezaya çarptırdıysak, bu çok sinsi oyunu nasıl bozduysak ve bu anlamda özel savaşın bütün inceliklerini nasıl boşa çıkardıysak, devrimi de öyle kökleştireceğiz. Yirmi yıl önce

Devamı 25. sayfada

SELAMA DURUYORDU ZAĞROSLAR SAF TUTAN ŞEHİTLER ORDUSUNA

- III -

Rubarok'ta yaşanan savaş TC rejiminin çöküşündeki önemli bir dönemeçtir

Rubarok Taburu'na yönelik eylem planlaması yapılırken...

Bugün Kürt halkı olarak, her şeyimizi yeniden yaratmanın savaşımını vermekteyiz. Ve gelinen aşama, devrimle karşı-devrim arasındaki hesaplaşmanın çok keskin yaşandığı, ayrıca yaşamın her alanında ulusal-devrimci kurumlaşmanın gerçekleşmeye başladığı bir dönemdir.

Elbette ki bu sürece kolay gelinmedi. TC sömürgeciliği gibi tarihte eşine az rastlanır inkarcı, katliamcı ve barbar bir güce karşı böyle soylu bir direnişe geçmek ve bunu zafere taşımak, her anı olağanüstü cesaret ve kahramanlık isteyen büyük bir çabayı zorunlu kılmaktadır. Tarihin karanlıklarına gömülmüş ve her şeyini kaybetmiş bir halk gerçekliğinden bugün tarihinin en onurlu dirilişini yaşayarak savaşan halk gerçekliğine ulaşan ve ulusal öz dinamiklerini harekete geçirip yaşamın her alanında ulusal örgütlülüğünü ortaya çıkarmaya başlayan Kürdistan halkının sergilediği kararlılıkla zafere ne denli yaklaştığını görmemek elbette ki mümkün değildir.

İşte, 29 Eylül 1992 tarihinde gerçekleşen Rubarok (Derecik) eylemi, Kürdistan'daki ulusal kahramanlığın ve sergilenen fedakarlığın nasıl bir maddi güç haline geldiğinin çok açık bir örneğidir.

Kürdistan'da gelişme yaratmak öylesine sıradan çabalarla gerçekleşecek bir olay değildir. Maddi güç ve teknik olanaklar açısından düşmanla büyük bir güç dengesizliğinin var olduğu gerçektir. Ancak sıfırdan destansı direnişlerle, yine bitmez-tükenmez fedakarlıklarla ağır bedeller ödenerek bugüne gelinmişse; her şeyden önemlisi, eğer halkımız ödenmesi gereken bedellerin tümünü vermeye hazırsa -ki buna ulaşılmıştır- devrimin kazanılması gereken en önemli aşaması aşılmış demektir.

Biz Kürdistan'da en ufak bir kazanımın bile ancak ve ancak başta Parti Önderliğimizin yol göstericiliğiyle şehitlerimizin zirvedeki fedakarlığında ve kahramanlığında somutlaşan, kaynağını halkımızın özgücünden alan direniş çizgisiyle mümkün olabileceğinin bilincindeyiz. İşte eğer bugün düşmanın en tahkimli olduğu, en çok tedbirlerini aldığı karakolları, taburları imha ediliyorsa ve düşmana Kürdistan'da yaşam hakkı tanınmıyorsa bunda esas belirleyici olanın, bu kararlı direniş çizgisi olduğunu unutmamalıyız.

Bu gerçekliğin en açık ifadesi olan Rubarok eylemini bu bağlamda değerlendirmek sanıyoruz yerinde olacaktır.

Şemdinli alanı stratejik konumundan dolayı düşmanın gerek askeri güç ve gerekse teknik donanım bakımından en çok üzerinde durduğu pilot bölgelerden biri ve belki de en önemlisidir.

Ulusal kurtuluş savaşımızın bütün gelişim süreçlerinde olduğu gibi günümüzde de -özellikle dönemin kendisini dayatan hedeflerine (savaş hükümetinin ilanı, ulusal ordulaşma) ulaşmada- Şemdinli alanının önemi ve oynayacağı rol ortadadır. Özellikle Kürdistan'ın üç parçasını birleştiren noktada olması, yine stratejik konumu itibariyle silahlı savaşımızda merkezi bir rol oynaması bu alana güçlü yüklenmemizin başlıca nedenleri arasındadır. Öyle ki savaşın Şemdinli'deki gelişim seyri de bunu açıkça ortaya koymaktadır. 1991 Ağustos'unda gerçekleşen Mavan tabur baskınıyla bu alanımız gerilla savaşımızda önemli bir aşamanın sıçrama noktası haline gelmiştir; ki bu tarih önemlidir. Bu eylem Kürdistan'ın her alanında coşkulu bir devrimsel süreci başlatmış, sonuç alıcı gelişmeleri sürekli kılmıştır. Mavan tabur baskını ardından gelen Geliyê Azadî (Özgürlük Vadisi) direnişi, Çukurca'da Eriş tabur baskını, Wargenım eylemi vb. eylemlilikler, önü durdurulamaz gelişmeler olarak devam etmiştir.

İşte, 1992'ye de bu bağlamda çok güçlü hazırlıklarla yönelme durumu söz konusu olmuştur. Dönem başında gerçekleşen ve düşmanı ağır bir yenilgiye uğratan Taşdelen ve Işıkveren eylemleri savaşımızın izleyeceği rotayı belirlemesi açısından büyük öneme sahiptir. Ardından geliştirilen Helena ve Bêzelê (Aktütün) eylemleri bir anlamda düşmanı Şemdinli'de tasfiye etmenin ilk adımları, ölümcül darbeyi vurmanın ön açıcı hamleleri olmuştur. Ve bu adımlar hem alanın somutu, hem de savaşımızın genel gelişim düzeyi ve seyri açısından da önemlidir. Öyle ki düşmanın içine düştüğü korku ve panik; yaşadığı çözümsüzlük ve bunun psikolojik yansımaları, kendi açıklamalarında ve bölgeyi en üst düzeydeki ziyaretlerinde dile getirilir şekilde görüldü.

PKK'nin, her şart ve koşul altında olanakları zorlayarak, kökünü halkın direnişçi tarihinden alan atılımcı geleneğine bağlı kalmasının bir tek şartı olabilirdi. O da düşmanın büyük bir şaşkınlığı ve bunalımı yaşadığı bu süreçte, ona döneme denk düşen çok daha büyük ve ölümcül darbeleri vurmak olacaktı.

İşte Rubarok eylemi bu temelde böyle bir amacın bizzat pratik ifadesi olmuştur. Zira gelinen aşamada Rubarok'a yönelim bir ölçüde zorunlu olmaktaydı. Rubarok Taburu, çok kalabalık bir askeri güçten oluşuyordu. Etrafı üç karakol, yine tümü çeteleştirilmiş en az on köyle çevrilidir. Düşmanın kendisini en fazla güvenlikte hissettiği Şemdinli alanındaki en tahkimli gücü durumundadır. Aynı zamanda Rubarok Taburu çeteciliğin, yine Güney'deki ihanetçi odakların yönetildiği, ilişkilerinin merkezileştiği ve bunların cesaret aldığı bir yerdi. Gerek her türden karşı-devrimci faaliyetlerin örgütlendirilip yönlendirilmesi ve gerekse de Şemdinli alanında konumlanmış düşman gücünün varlık nedeni olması noktasında oynadığı rol itibariyle savaşımızın gelişimi önünde de tam bir engel durumunda bulunuyordu.

Rubarok bu konumundan dolayı ortadan kaldırılması gereken acil bir hedefti. Bu aynı zamanda da önemli bir sıçrama olacaktı.

2. Merkez Karargah bünyesinde tarihi günler yaşanıyordu. Bir yandan kamplar arasındaki koordinasyon yoğunlaşırken, diğer yandan da telsizlerden 24 saat aralıksız talimatlar geliştiriliyor, raporlar veriliyor, çok hızlı bir hazırlık ve düzenleme çalışmaları yürütülüyordu. Bu hızlı tempo her anı, her günü olağanüstü yoğun kılıyordu. Belki de,Zağros, Xan Kûrkê ve Lolan vadileri, Geliyê Reş ve Lêlkan alanları tarihlerinin en canlı ve en heyecanlı günlerini yaşıyorlardı. Gerçekten tüm güçlerimiz büyük bir hazırlık içindeydi. Herkes bir yerden başka bir yere bir şeyler taşıyor, haber ulaştırmaya çalışıyordu. Sadece temel savaş güçlerimiz değil; basın, sağlık, güvenlik vb. birimler de yoğun faaliyet içerisindeydiler.

Depolar açılıyor, gerekli cephane belirlenen noktalara çok seri bir biçimde ulaştırılıyordu. Bir taraftan kervancı arkadaşlar dağları arşınlayarak, yorulmak nedir bilmeden mühimmatı taşıma yarışına girerken, öte taraftan da sırtlarındaki ağır yüklerle özgürlük savaşçıları dağların doruklarını kararlı adımlarla aşarak düşmanla bir an önce hesaplaşmanın ateşiyle ter döküyorlardı.

Doçkalar, 120'lik top, yüzlerce roket, binlerce mermi... Her şey en ince ayrıntısına kadar hesaplanmış ve bu yeni zafer hamlesinin son hazırlık aşamasına gelinmişti artık.

Ve özgürlük savaşçıları son düzenlemeleri yaparak takım takım, bölük bölük Lolan Çayı'nın zaptedilemez coşkun haşinliğiyle yarışırcasına, bir zafer yürüyüşü başlatıyorlardı. Yaşanan coşku o kadar kabına sığmaz olmuştu ki, görkemli dağların nasıl aşıldığı bile farkedilemiyordu. 350 civarındaki özgürlük savaşçısı aynı inanç ve kararlılıkla tarihin kendilerine yükümlü kıldığı kutsal görevin ağır bilinciyle yürüyorlardı. Her mola, her konaklama bir dilandı adeta. Elindeki karnasıyla fırıl fırıl dönerek, bu büyük yürüyüşün tüm coşkusunu yaşayarak belgelemeye çalışan F. arkadaş, üzerine düşen görevi en iyi biçimde yapma çabasındaydı.

Artık bin yılların kinini kusma anı yaklaşıyordu. Mücadele tarihimizde ilk kez bu kadar yürek, bu kadar ağır silahlarla düşmanın bir alaydan fazla olan gücünü, yani üç büyük karakolunu imha etmek için saldırıya geçecekti.

Yıl 1992. Günlerden Eylül'ün 29'u. Şafakla birlikte başlamıştı özgürlük savaşçılarının tüm öfkesi. Düşmanın mevzileri gerillaların bu öfkeli saldırıları karşısında bir bir düşüyordu. Sömürgeciler sürüsü artık kaçma fırsatı da bulamıyordu. Yıllarca uğraşarak yaptıkları mevzi ve kanallar kendilerine mezar olmuştu. Mevziler her taraftan düşürülürken, özgürlük savaşçıları "dilana" yürür gibi tabur binasına yükleniyorlardı. Bir yandan 57'lik top, diğer taraftan B-7 roketatarları bütün ihtişamlılığıyla adeta ateş kusuyordu. Alevler içinde kalan tabur binası büyük bir gürültüyle yıkılırken, özgürlük savaşçıları PKK'nin kahramanlık ruhunu taşımanın gururunu yaşıyorlardı.

Ve insanlığın en soylu davasında fedakarlığın ulaşılmaz zirvesine çıkan manevi komutanlarımız, şehitlerimiz halkımıza özgürlüğün ve zaferin müjdesini veriyorlardı.

İntikam alınıyordu... Dersim... Ağrı... Kulp... Şırnak ve daha nice katliamların intikamı...

Sömürgeci-faşist TC, tarihinin en büyük darbesini yemişti. 350 civarında askerini kaybetmiş, bir taburluk gücü tamamen imha edilirken, geri kalan en az bin kişilik gücü büyük bir kaçışı, bozgunu yaşıyordu. Ne tekniği, ne binlerce askeri gücü, ne de örgütlediği ihanet çeteleri bu ağır yenilgisini önleyebilmişti.

Eylem bütün görkemliliği ile sürerken, yoldaşlarımızın kurşun sıkmak istemediği çeteler yine kudurmuş, özgürlük savaşçılarını arkadan, kalleşçe vurma alçaklığına girmişlerdi. İhanet çeteleri, içinde bulundukları batağa boğulurcasına saplanmış, özgürlüğe kurşun sıkarak yoldaşlarımızın kanına girmeye devam etmişlerdi.

Ancak tüm bu kalleşliğe rağmen bu ihanet çeteleri ağır bir darbe yemekten de kendilerini kurtaramamıştı. Özellikle taburun içinde evini yapıp, yalnız başına bir karakol işlevini gören Şemdinli'deki çeteciliğin başı, ayrıca Kürdistan halkına ve onun özgürlük mücadelesine karşı suçlar işleyen Cemilê Abdullah Pano da bu eylemde hak ettiği cezayı bulmuştu.

Rubarok Taburu'na, Mavan ve Museka karakollarına yönelik gerçekleşen bu kapsamlı eylemler, partimizin mücadele tarihinde oldukça önemli bir yere sahiptir. Ordulaşma sürecini yaşadığımız bu dönemde eksiklikler, yetmezlikler ve tecrübesizlikler ne olursa olsun döneme cevap vermenin tek bir yolu olabilir; o da mevcut gelişmelerle, yine sıradan-vasat çabalarla yetinme değil, mevcut güç ve olanakları en üst düzeyde örgütleyip harekete geçirme kararlılığına ulaşma ve bunu en yüksek düzeyde sonuç alıcı kılma olacaktır.

Kuşkusuz eksiklikler, yetmezlikler, hatta beklediğimizden daha fazla kayıplar söz konusu olabilir. Çünkü ulus olarak her şeyi yeniden yaratmanın, yeniden öğrenmenin sürecindeyiz. Elbette ki her gelişme karşılığında ağır bedeller ödeyebiliriz. Bu, sömürgeciliğin lanetli karakterinden kaynaklanan Kürdistan gerçeğinin kaçınılmaz bir sonucudur. Eğer yaşanan her tecrübesizlikten bir tecrübe kazanma; girilen her yetersizlik ve yetmezlikten kendimizi

yeterli ve yetkin kılabiliyorsak, biz bu laneti gerçeğimizde en büyük devrimi yapıyoruz demektir. Ve bunun amansız savaşımını en sıradan bireysel çabamızdan tutalım en üst düzeydeki kolektif çabalarımıza kadar hepsinde vermek zorundayız.

İşte bu bağlamda Rubarok'ta da beklenmeyen kayıplar, yetersizlikler, yetmezlikler yaşanmıştır. Bu kuşku götürmez bir gerçektir. Ancak şunu da unutmamak gerekir ki, yaşanan kayıplarımızın çoğu ihanette direnen çetelerin alçakça arkadan vurması sonucu meydana gelmiştir. Eğer ihanet bu kadar hortlamasaydı, inanıyoruz ki TC Şemdinli'de artık tutunamayacak bir düzeyi yaşıyor olacaktı. Belki de en önemli eksikliğimizin çetelerin bu denli uç noktada ihanet batağına gireceklerini fazla hesaba katmamak veya hesaba katıp da buna göre net bir tedbir geliştirmemekti.

Yine sonuçta diyoruz ki; Rubarok'ta yaşanan sıradan bir eylem değil, çok kapsamlı bir savaşın büyük bir örgütlenme ile birkaç saate sığdırılmış -ki düşmanın kesin imhasını esas alıyordu- bir eylem zirvesidir. Düşmanın kesin tasfiyesini getirecek eylem biçimimizin, savaşın geldiği düzeyde olmazsa olmaz kabilinde ki gerçekleşmiş ifadesidir.

Ve diyoruz ki; 350 kişilik gücü yetkin bir donanımla örgütleyip, düşmanın bir alaydan da fazla olan çok tahkimli gücünün imhası için harekete geçirmek, silahlı savaşım tarihimizde oldukça anlamlıdır. Çünkü özünde hamle var, dönemi atılımsal kılma var. Ve bu önemlidir. Rubarok eyleminden, ordulaşma sürecini yaşadığımız bir dönemde hareket ve vuruş tarzımızın nasıl olması gerektiği noktasında çok önemli öğretici dersler çıkarılmalıdır. Bu eylem önümüzdeki dönem için çok anlamlı ve sonuç alabileceğimiz derslerle doludur.

Rubarok eylemine bu açıdan bakmak ve çıkarılması gereken sonuçları bu yönüyle değerlendirmek en doğru yaklaşım olur.

"ARGK savaşçısı dimdik ve gururlu olmalı..."

Adı, soyadı: **Lokman (Numan) Muradê MESKENE**
Kod adı: **Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Kamışlı, 1963**
Mücadeleye katılış tarihi: **1984**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Hüseyin yoldaş, 1914 yılında Mardin'in Merce köyünden göç edip, Kamışlı'ya yerleşen yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1963 yılında dünyaya gelir. Bugün Kamışlı ile Mardin'i ayıran tel örgüler 1914'lerde yoktu. Kürdistan halkı ülkesini bölen, onu birbirinden ayıran bu sınırlara içten içe bir tepki duyuyordu. Kendisini daha önce kaldığı yerden ayıran tel örgülü-mayınlı sınırlara karşı ailenin tepkisi daha da yoğundu. Dolayısıyla Hüseyin yoldaşın ailesi yurtseverdi. Bu yurtsever ve yoksul aile ortamında büyüyen Hüseyin yoldaş, daha sonra hem çalışıp, hem okuyarak liseyi bitirir. Liseyi bitirdikten sonra bir süre üniversiteye devam eder, ama mücadele saflarına katılmak için okulu terk eder.

Şanlı 15 Ağustos 1984 Atılımı tüm Kürdistan'da büyük bir coşku yaratmıştı. Bu coşkuyu yaşayanlardan biri de Hüseyin yoldaştır. O bu coşkuyla parti ile ilişkiye geçer. Güney Kürdistan'da kitle faaliyetlerinde yer alarak, bu çalışmalarını 1987 yılına kadar sürdürür. 1987 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek bir devre eğitim görür. Devreden sonra Beyrut alanındaki faaliyetlerin içinde yer alır. Kendisi dışında iki kardeşi daha ERNK faaliyetlerindedir.

Hüseyin yoldaş, 1988 yılında tekrar Akademi ortamına dönerek, yönetici olarak faaliyet yürütür. 1988 planlamasında Botan gücü içinde yer alır ve 1989 baharında Botan alanına geçer.

1989 Haziran ayında Uludere-Çukurca-Zap yöresinde gerilla faaliyetleri içinde yer alır. Bu süreçte eğitmen ve takım komutanı olarak sorumluluk üstlenir. Bu çalışmalarında oldukça başarılı bir pratik sergiler. Devrimci yaşama olan tutkusu ve bunun verdiği büyük coşkuyla görevlere sarılmış, birçok zorlu göreve öncülük ederek bu coşkusunu yapıya da aktarabilmiştir. Bu başarısı Hüseyin yoldaşın alan yönetiminde yer almasını sağlar. 1990 yılında Uludere bölgesindeki gerilla faaliyetlerine katılır. Bu alanda da başarılı bir pratik sergileyerek, 4. Ulusal Kongre'ye katılma onuruna ulaşır. Kongre sonrasında Çukurca bölgesindeki faaliyetler içinde yer alarak, bu faaliyetlerini 1991 sonbaharına kadar devam ettirir. Ardından Xan Kûrkê alanına gider. Burada "Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi"nde tabur yönetiminde ve ayrıca eğitmen olarak çalışma yürütür.

Kış eğitim devresindeki çalışmalarında Hüseyin yoldaş örnek bir pratik ve kişilik sergiler. Kışın zorlu geçmesi, sergilenecek fedakarlığın da büyük olmasını gerektiriyordu. İşte bu koşullarda, özellikle fiziki güç gerektiren bütün işlerde en önde öncülük eden ve örnek bir tavır sergileyen yine Hüseyin yoldaştır. Nitekim bu coşkusu yapıya moral kaynaklığı etmiş, zorlu kış koşullarına başarıyla karşı konulmasında etkili olmuştur. Emekçi bir kökenden gelmiş olması, örnek tavırlar sergilemesine kaynaklık ediyordu.

Hüseyin yoldaşın en önemli özelliği, hiç dinmeyen ve sürekli etrafına güç ve moral veren özlü coşkusudur. Bu nedenle yoldaşlık ilişkileri oldukça güçlüdür. Yapıyla iç içeliği, mert ve açık sözlülüğü O'na sevgi ve saygı kazandırıyordu. O sadece öz olarak değil, biçimde de halkının çok değerli bir özgürlük savaşçısı, gururlu bir askeri ve komutanıdır. Partiye ve halka bağlılığı tüm davranış ve hareketlerini biçimlendiren özlü ve sade yaklaşımında açık olarak görülürdü. Öyle ki kendisini partinin doğal bir evladı olarak görür; bu tüm davranışlarına yansırdı. Fiziki gücünü ve enerjisini mücadeleye katar, hantallığa, pısırıklığa müthiş öfke duyardı. Hep, "ARGK savaşçısı dimdik ve canlı olmalı, yürüyünce sert adım atmalı, gururlu ve haşin olmalıdır" derdi. Konuşunca sert ve yüksek sesle konuşurdu. Yapıyı sürükleyen edasıyla, gülümsemesi ve kendisine özgü espirileriyle de tam bir güç ve moral kaynağıydı.

Hüseyin yoldaş, Mart 1992 düzenlemesinde ana güç içerisinde bölük komutanı olarak görev alır. Savaşçı gücünü pratiğe hazırlama faaliyetleri boyunca da eğitmenlik görevini yürütür. Şemdinli-Zerzan alanındaki faaliyetlerde yer alır.

Hüseyin yoldaş, en son Rubarok tabur baskını eylemine giderken oldukça hırslı ve canlıdır. Eylem öncesinde, "Beraber geldiğim bütün yoldaşlar şehit düştü. Bir ben kaldım. Bunun için, saldırı gruplarında yer almak istiyorum" diyerek duygularını dile getirir. Eylem düzenlemesinde saldırı grubunda yer alması Hüseyin yoldaşı çok sevindirmişti. Böylece "beraber geldik, yalnız kaldım" dediği ve sömürgeci-faşist ordu güçleri tarafından şehit edilen yoldaşlarının intikamını kendi elleriyle bir daha alacaktı.

Hüseyin yoldaş, Rubarok Taburu saldırısında rolünü en iyi bir şekilde oynamış ve artık tabur düşmüştü. Düşmana karşı tüm kinini kustuğundan ve başarısından dolayı gülüyordu. Tam o esnada kendisini parayla satan hain bir çete kurşununun arkadan isabet etmesiyle şehit düşüyordu. Şehit düşerken dahi başarmanın, intikam almış olmanın duygusuyla mutluydu ve gülümsüyordu.

Nice başarılarla dolu savaş maratonuna Botan'da başlayan Hüseyin yoldaş, yine Botan'da, düşmandan aldığı intikamın gururuyla şehitler kervanına katılmıştı.

Anısı yolumuza ışıktır!

İro roj, roja merayê"

Adı, soyadı: **Şaban SEYAR**
Kod adı: **Canfida (Malik)**
Doğum yeri ve tarihi: **Talısa köyü-Çukurca, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Ulusal kurtuluş savaşımızda kapsamlı gelişmelerin yaşandığı 1989 yılı aynı zamanda askerlik yasasının da en fazla işlerlik kazandığı bir yıl olmuştur. Ordulaşma alanında nicel bir büyüme sağlanmış, özellikle Botan Eyaleti'ndeki silahlı savaşımız bu yılda yeni bir boyut kazanmıştı. Bu alanımız, savaşımızın en ağır yükünü omuzlamış, en değerli varlıkları olan evlatlarını kendi kurtuluş mücadelesinden esirgememiştir.

Canfida yoldaş, Botan'ın bağrından çıkan ve halkımızın direnişçi ruhunu kişiliğinde temsil eden değerli bir yoldaşımızdı. Askerlik yasasıyla saflara alınmasına rağmen, çok kısa bir sürede mücadeleyle bütünleşir. Özlü katılımı, fedakarlığı, cesaretiyle, bir bütün olarak savaşçı kişiliğiyle herkese örnekti. Devrimci yaşam ve yoldaşlık ilişkilerindeki uyumluluğuyla çok sevilip sayılan Canfida yoldaş, direngenliğiyle, yine Botan alanımıza özgü espirileriyle adeta moral kaynağıydı. Yoldaşlarına karşı açık sözlüydü. Sade ve alçakgönüllü olması en güzel özellikleriydi.

Canfida yoldaş, mücadele saflarına katılışından sonraki ilk eğitimini 1989'da Çukurca alanında gördü. 1990 baharıyla birlikte Şemdinli'nin Herki mıntıkasında faaliyetlerin içinde yer aldı. Bu alanda dönem sonuna kadar kaldıktan sonra tekrar Çukurca'ya dönerek, 1990-1991 kış eğitim devresine katıldı. Siyasal olarak zayıf olmasına rağmen, kendisini sürekli geliştirmenin yoğun çabası içindeydi.

1991 yılında Xan Kûrkê alanına geçen Canfida yoldaş, sürekli sıcak savaş ortamındaydı. Bu dönemin en büyük eylemlerinden biri olan Eriş (Çukurca) tabur baskınına katıldı. Baskın sırasındaki cesareti ve fedakarlığıyla düşmana vurulan büyük darbede önemli çaba sahibiydi.

Canfida yoldaş, tam bir askerdi. Botan alanımızın acımasız koşullarında çelikleşmiş bir iradeye sahipti. Fiziki olarak da güçlüydü ve bu gücünü sınırsız kullanırdı. Zorluklardan yılmayan, en zor koşullarda yoldaşlarına güven ve güç veren bir enerjiye sahipti. Eylemlerde hep en ön saflarda yer alırdı. Atılgandı ve düşman üzerine yürüyüşü hep kahramancaydı. Saldırı ruhu, savaşın en sıcak ortamındaki coşkusu, Kürt halkının zafere olan özleminin adıydı. Sel gibiydi, yoldaşlarını da sürüklerdi. Öyle ki her katıldığı eylemden sonra, sergilediği pratik yoldaşlarınca hep anlatılırdı.

Canfida yoldaş 1992 kış sürecinde Xan Kûrkê'de "Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi"ne katılarak kendisini daha da güçlendirdi. Baharla birlikte ana güçte yer alır. Helena eylemine katılır. Eylem sırasında gösterdiği kahramanlık, özellikle eylemde takım komutanlığı yapan ve ağır yaralanan **Zana** yoldaşı sırtına alarak düşman çemberinden çıkarması, fedakarlığının ne denli soylu ve özlü olduğunun en güzel örneğidir. Yoldaşlarına olan bağlılığı O'nu hep saygın kılıyordu.

Canfida yoldaşın bu özverili kahramanlığı kişiliğiyle bütünleşmişti. Adı gibi, halkının ulusal kurtuluş davasında canını feda etmeye hazırdı.

Helena eyleminden sonra ulusal kurtuluş savaşımızın en kapsamlı eylemi olan Rubarok baskınına hazırlanıyordu. Eylemde takım komutanıydı. Sorumluluğunun bilincindeydi. Her zaman olduğu gibi saldırı grubunun ilk neferiydi ve Kürdistan halkının sömürgeciliğe olan tarihsel intikamı ile doluydu.

Hedefe yönelmeden hemen önce, silahını havaya kaldırıp, yoldaşlarına söylediği şu söz, Canfida yoldaşı anlatmaya, O'nu kavramaya yeterdir. "İro roj, roja merayê!"

Canfida yoldaş, 29 Eylül 1992'de Rubarok'ta düşmana tüm kinini kusarken şahadete ulaştı.

O, Kürdistan halkının yiğit bir neferiydi, kiniydi, umuduydu.

O, Kürdistan halkının zafere olan inancı, tutkusuydu.

Canfida yoldaş!

Uğruna savaştığın davada kanımızın son damlasına kadar savaşarak, özgür bir Kürdistan'ı yaratacağız.

Devrim şehitlerine olan sözümüz onurumuzdur!

Sıralıyordu peş peşe, tüm öfkesini roket yaparak tabur binasına

Adı, soyadı: **Şirvan ...**
Kod adı: **Kahraman**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Savaş meydanlarının zaptedilmeyen kahramanı **Kahraman** yoldaş, 1988 Halepçe katliamı sonrasında Doğu Kürdistan'a göç etmiş bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. Gerdi aşiretinden olan Kahraman yoldaş, Doğu Kürdistan'da büyür. Durgunluğun, yılgınlığın, acizliğin yaşandığı bu ortamda kendisinde içten içe bir kin, öfke ve intikam hırsı gelişir. Bu kini sömürgeci düşmana ve işbirlikçi hain önderleredir. Çocuk yaşta olmasına rağmen içinde yaşadığı ihanetin iç yüzünü görür ve bu duyum içerisinde yer alan ailesiyle yoğun tartışmalar ve çelişkiler içerisine girer. Onların işbirlikçi hain tutumlarını sürekli teşhir eder. Güney Kürdistan'daki oluşumların halkımıza verecek bir şeylerinin olmadığını görür ve yeni arayışlar içerisine girer.

1989 yılı sonlarında parti ile tanışan Kahraman yoldaş, 1990 yılında partiye katılır. Yaşı küçük olmasına rağmen savaşa yaşam dolu olduğu gibi, zorlu yaşam koşullarına da kısa bir sürede adapte olur. Eğitime ve yaşama yaptığı katılım oldukça güçlü, yoldaşlık ilişkilerinde ise örnek bir pratik sergiler.

1991 yılının yazına kadar Xan Kûrkê alanındaki faaliyetliliğe katılır. Son derece coşkulu, kararlı ve fedakar olan Kahraman yoldaş, daha da gelişip, güçlenmesi için parti tarafından Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir. Akademi tarihinin çok güçlü devrelerinden olan "Şehit Ahmet Güler" ve "Şehit Ahmet Tek-

me Eğitim Devresi"ne katılır. Partiyi, Parti Önderliği'ni daha iyi tanımanın çabasıyla yaşama katılır. Bir dönem takım temsilcisi yardımcılığını yapar. Eğitim boyunca güçlü bir eleştiri-özeleştiri sürecini yaşar. Hata ve yetmezliklerin üzerine amansızca yönelerek kendisini ve yoldaşlarını geliştirir. Akademi yaşamında oldukça canlı ve fedakardır. Özellikle pratik işlerdeki ve askeri eğitimdeki becerikliği ile ön plana çıkar. Akademi yaşamı boyunca olgun bir kişiliğe ulaşırken, siyasi ve askeri yönlerini de geliştirir.

Kahraman yoldaş, partiye ve halka çok bağlıdır. İhanete karşı ise müthiş öfkelidir. Akademi'deyken Parti Önderliği'nin "Kaç kardeşsiniz?" sorusuna, altı kardeş olmalarına rağmen, KDP içerisinde yer alan iki kardeşini saymayıp, "Dört kardeşiz" cevabını vermesi, Kahraman yoldaşın işbirlikçiliğe ve ihanete karşı nasıl bir kin ve öfkenin sahibi olduğunu göstermektedir. Bu örnek, O'nun partiye olan bağlılığının da çok özlü bir ifadesidir.

Kahraman yoldaş artık ülkeye yönelmek, sıcak savaşın içinde yer almak, binlerce yılın kin ve öfkesiyle intikam almak istemektedir. Yaşının küçük olmasından dolayı arkadaşları erken olduğunu, uygun görmediklerini belirtmesine karşın Kahraman yoldaş, arkadaşlarını ikna ederek 1992 Newrozu'nda ülkeye yönelir. Xan Kürkê alanına giderek Karargah Güvenlik Birimi içerisinde yer alır.

Kahraman yoldaşın en belirgin özelliği düşmana olan kin ve öfkesinin yanında silaha olan bağlılığıdır. O'nun için silah yaşam kaynağıdır; kurtuluşun, özgürlüğün garantisidir. Silahını ayrılmaz bir parçası olarak görür ve korur. Silahını kendisinden uzaklaştırmadığı gibi bütün silahları büyük bir ustalıkla kullanır. Silaha hakimiyeti ve nişancılığıyla tanınır. Sürekli ağır silah kullanır ve bundan büyük bir zevk duyar. Xan Kürkê alanındaki kamplara yapılan uçak saldırısına ilk karşılığı büyük bir ustalıkla Kahraman yoldaş verir. Pratik yaşamda oldukça güçlü ve atak olup, en büyük arzusu düşmana karşı savaşmaktır. Bunu her fırsatta dile getirir, sürekli öneriler yapar. Yaşının çok üstünde bir olgunluk, bir devrimci sorumlulukla dopdoludur. Görevlere yaklaşımı tam "ben bir görev adamıyım" dedirtecek kadar özlüdür. Her şeyiyle coşkun bir nehir gibi devrimci yaşama kendisini katmış, bunun gereklerini yerine getirmede sınırsız bir fedakarlık ve direnç sahibi olmuştur. Verilen görevleri en iyi bir şekilde yerine getirmede keskin bir kılıç gibidir.

Çalışkanlığıyla doğal bir saygınlık kazanırken, yerine göre yaptığı esprilerle adeta moral kaynağı olur. Kahraman yoldaşın, bir diğer özelliği de, kafasına koyduğu işi mutlaka başarmasıdır. Azim ve kararlılığın sembolüdür adeta. Kendisindeki savaş ruhu, savaş coşkusu her an patlamaya hazır bir bomba gibiydi. Çünkü o gerçek bir savaşçıydı.

Yaşı gençti, boyu da ufaktı Kahraman yoldaşın. Ancak temsil ettiği idealler, savaştaki ustalığı görkemliydi. Silahla bütünleşiyordu adeta. Belki de B-7 roketatar silahı boyunu da aşıyordu. Ama çok seviyordu bu silahı. Çünkü O'nun içine sığmayan coşkusunu ancak bu silah dindirebiliyordu.

Bir gün beklenmedik bir anda kamplarının üzerinde bir kobra helikopteri belirir. İlk kez olduğu için bir şaşkınlık yaşanır. Henüz ne yapılacağına bile karar verilmemişken, Kahraman yoldaş aniden fırlar. Roketi kapmasıyla patlatması bir olur. B-7 silahını bu kadar seri kullanmak ancak Kahraman yoldaşın kârı olabilirdi. O an düşmana olan kin ve öfkesini roket yapar.

Tarihi Rubarok eyleminde kendisinin de yer alacağı açıklanınca dünyalar O'nun olur. Büyük bir itinayla B-7 silahını, roket ve haşvelerini temizleyerek, gözden geçirdikten sonra, yeni elbiselerini giyerek en güzel güne gitmenin coşkusuyla, eyleme gidecek yoldaşları arasında yerini alır. Planlamayı, hazırlıklar üzerindeki tartışmaları büyük bir dikkatle dinliyor ve başarılı olmak için ne gerekiyorsa onu yapıyordu. Düzenleme yapıldığında saldırı grubu içerisinde yer alacağı söylenince gülerek sevincini gizleyememiş, sadece "onları mahvedeceğim" demişti.

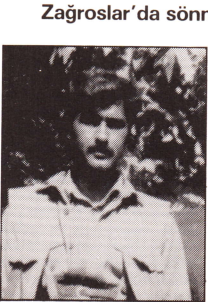
Kahraman yoldaş, Rubarok eyleminde saldırı grubunda, en ön saflarda B-7 roketatar silahıyla yer alır. Bulunduğu noktadan yöneleceği hedef tabur binasıdır. Eylemdeki en can alıcı nokta burasıdır. Bu görevin ağır sorumluluğuyla yürümüş ve tüm öfkesini boşaltmıştır, düşmanın can damarına. İlk sırada dört katlı tabur binasının çatısında bulunan A-4 ağır silah mevzisi vardır. Tek roket yetmiş ve mevziyi havaya uçurmuştu. Daha sonra "Biji Serok APO" sloganıyla diğer roketi hain çetenin evine fırlatır. Evi imha ettikten sonra tabur binasına yönelir. Her roket isabetli, her roket düşman için ölümdür. Savaş oldukça kızışmış, düşman mevzileri ele geçirilmiş, tabur binası alevler içinde kalmıştır.

Düğünde oynar gibiydi Kahraman yoldaş. Ayağa kalkmış, sıralıyordu peş peşe öfkesini roket yaparak tabur binasına. Yerinde durmak bilmiyordu. Arkadaşları roket yetiştiremiyordu Kahraman yoldaşa. Sanki bir orduydu savaşan. Türkü de söylüyordu, patlayan bombaların, kopan fırtınanın korosu eşliğinde. Kahraman yoldaş, yiğitçe savaşmıştı. Gençliğin verdiği tüm coşkuyla. Adeta böyle savaşmalısınız diyordu. Ve fedakarlığın doruğuna ulaşıyordu.

Düşman askerleri büyük bir korku ve panikle ne yapacaklarını, nereye kaçacaklarını şaşırarak, rastgele ateş ediyorlardı. Rastgele açılan alçak kurşunlarla göğsünden isabet alır. Kahraman yoldaş, slogan atarak tüm kazanımlarımızın gerçek sahipleri olan şehitler ordusunun onurlu saflarında yerini alır. Anısını özgür Kürdistan'ı yaratarak yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz!

Zağroslar'da sönmeyen direniş ateşi

Adı, soyadı: **Lezgin BİLGİN**
Kod adı: **Zağros**
Doğum yeri ve tarihi: **Genç, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

1992 yılı ulusal kurtuluş mücadelemizde önemli gelişmelerin olduğu ve kazanımların elde edildiği bir yıldı. Planlanan hedeflere ulaşma yönünde başarılar sağlandı. Savaşta hata ve yetmezliklerimizi görmek ve deneyim kazanmak açısından 1992 bizim için başarı yılı olurken, sömürgecilik açısından ise her bakımdan çözümsüzlüğün ve yenilginin yaşandığı bir yıl oldu. Düşman, halkın yoğunlaşan serihildanları ve gerilla güçlerimizin etkili darbeleriyle yıprandı. Nitekim kırsal alanda tutunamamakta, güçlerini toplayarak şehirlerde büyük güçler halinde savunmaya ve teknik gücüne dayalı Kürdistan'daki ömrünü uzatmaya çalışmaktadır.

Rubarok Taburu'nun da böyle bir özelliği vardır. Geliştirdiği savunma sistemiyle gerilla baskınlarını zorlaştırmayı, kayıpları en aza indirmeyi amaçlamaktaydı. Bunun da sömürgeci orduyu kurtaramadığının en açık örneğini gerilla güçlerimiz Rubarok tabur baskını eylemiyle gösterdiler.

Rubarok baskını, savaşta haklı taraf olmanın verdiği büyük güç ve Apocu saldırı ruhunun destanlar yaratan kahramanlığıydı. Apocuların, tarihin suçlusundan hesap sormasıydı. Tüm yoldaşları gibi **Zağros** yoldaş da üstün savaşma yeteneği, eşsiz direniş ve kahramanlığıyla düşmana kan kusturuyordu. Düşmanın tepeleri ve mevzileri bir bir ele geçiyordu. Zağros yoldaş, düşmanı kurşun yağmuruna tutarak düşmana başını kaldırma fırsatını vermiyor, kin ve öfkesini kusuyordu silahının namlusundan. Kurşunlarının az kaldığını görünce, yakınında bulunan bir yoldaşından bir şarjör mermi alır ve savaşmayı bütün görkemliliğiyle sürdürmeye devam eder.

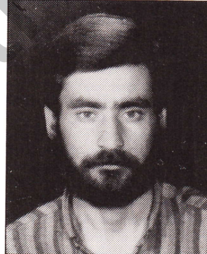
Rubarok Taburu alevler içinde kalıyordu. Düşman askerleri, ARGK güçleri karşısında savaşamaz bir halde sağa-sola rastgele ateş ediyorlardı. Çünkü büyük idealleri yoktu ve savaşın haksız tarafındaydılar. Cephane ve silah sıkıntıları da yoktu. Gerilla güçleri ise attıkları her kurşunu büyük bir itina ile hedeflerine ulaştırmaktaydılar. Çünkü haklılıktan aldıkları büyük bir güç vardı. Zağros yoldaş da, bu güç ve coşkuyla düşmanın üzerine yürüyordu. Düşmana çok sayıda kayıp verdirilmesinde etkili olan Zağros yoldaş, yeni bir mevziye yönelip ele geçirmek üzereyken, işte tam da bu anda halkımızın tarihinde kara leke olan ihanetçi çeteler ve düşman askerlerinin açtığı ateş arasında kalır. Ama O, kanının son damlasına kadar savaşarak, sloganlar atarak şehitler kervanına katılır.

Zağros yoldaş, cesaretin, kahramanlığın ve devrimci kişiliğin ifadesidir. O devrimci militan yaşam ve Apocu vuruş tarzının temsilidir. O her koşul altında düşmana vurulabileceğinin kanıtlanışıdır. O azla yetinmeyen, kazanmanın ve başarmanın sembolüdür. O eylemlerin en sıcak anında, kurşun yağmur gibi yağarken bile coşkunun, cesaretin, soğukkanlılığın adıdır. Helena tabur baskını eyleminde de kahramanca savaşan Zağros yoldaş, mevziye saldırırken bir ara silahı tutukluk yapar. Silahını askerlere çevirerek onları etkisizleştirir ve el bombasını atarak dört askeri imha eder.

Zağros yoldaş, kısa ama onurlu yaşamı boyunca çeşitli faaliyetler yürüterek mücadeleye yararlı oldu. Kürdistan halkının yiğit evladı Zağros yoldaş, direniş sembolü olarak tarihimize altın harflerle yazıldı.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Halk kültürü ve folklorüyle yoğrulmuştu

Adı, soyadı: **Mehdi ...**
Kod adı: **Dılovan**
Doğum yeri ve tarihi: **Telxınzır köyü-Amude, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Dılovan yoldaş, maddi durumu iyi ve oldukça yurtsever olan, her şeylerini ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetine sunan bir aileden gelmektedir. Neşeli ve ağırbaşlılığıyla çevresinde sevilip sayılan bir yoldaşımızdır. Daha 1986'da okul yıllarındayken, parti düşüncesiyle tanışır. 1988'de Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek eğitim devresine katılır. Dılovan yoldaş, 1990 yılına kadar Akademi ve Lübnan alanında kalır. Başta kamp içi olmak üzere çeşitli düzeylerde faaliyet yürütür. Bu dönemde kendisine verilen görevleri layıkıyla yerine getirmenin yoğun çabası içinde olur.

Dılovan yoldaş, 1990'da 4. Ulusal Kongre sürecinde ülkeye giriş yapar. Aynı zamanda kongreye katılma onuruna da erişir. Kısa bir süre Çukurca'da kaldıktan sonra Xan Kürkê alanına geçer. Bu alanda da fazla beklemeyen Dılovan yoldaş, Doğu Kürdistan faaliyetlerine gönderilir.

Dılovan yoldaşın yurtsever özü çok sağlamdır, partiye ve halka bağlılığı oldukça güçlüdür. O'nun tarihe ve Kürt folklorüne oldukça merakı vardır. Bu kişiliğine ve davranışlarına da yansır. Halk kültürüyle ve folklorüyle yoğrulan ve halk değerlerine bağlı olan tipik bir Kürt insanıdır.

Doğu Kürdistan'da kitle faaliyetlerini bir süre yürüten Dılovan yoldaş, sıcakkanlılığı ve insanlarla çabuk ilişkiye geçebilme özelliğiyle önemli yararlar sağlar. Siyasal olarak da gelişkindir, derin bir politik bilince sahiptir. Kitle faaliyetlerinden sonra bir süre Doğu Kürdistan'da lojistik ve erzak temini, bunun Zağroslar'a aktarım işleri ile uğraşır. 1991-92 kış sürecinde Zağroslarda kalarak, yeni eğitim adaylarının eğitim çalışmalarını yürütür.

1992 Mart'ında Xan Kürkê alanına geçen Dılovan yoldaş, yapılan düzenlemeyle birlikte Lêlkan alanına geçer. Lêlkan oldukça stratejik bir nokta olup, alanın denetimi ve kontrolünde köprü rolü oynamaktadır. Dılovan yoldaş burada takım komutanı olarak yaz mevsiminin sonlarına kadar faaliyet yürütür. Yoldaşlarına olan bağlılığı, devrimci ilişkilerindeki sıcak ve özlü yaklaşımı O'na doğal bir saygınlık kazandırıyordu. Bu süreçte özellikle askeri konularda ve askeri işleyişte ilk dönemler bir zorluk çeker, ancak kendisini çabuk toparlar. Bir görüşme esnasında Karargah Komutanlığı'nın "Madem söylediklerimizi yapmıyorsun, o zaman sen söyle, yapılması gerekeni biz yapalım" sözü Dılovan yoldaş için adeta bir dönüm noktası olur. Mahçup olur bu sözle. Kendi gerçekliğini daha iyi bilince çıkarmada bir kama rolünü oynar.

Dılovan yoldaş, bu bilinçle kendisine yöneldi. Ana Güç Birliği'ne katılarak pratiğe katıldı. İlk katıldığı eylem Helena tabur baskınıydı. Bu eylemde cesaretle savaşarak, yetkin bir savaşçı olduğunu kanıtladı. Yapılan eylem düzenlemesinde sorumluluk aldı, büyük bir azim ve kararlılıkla Rubarok'a yöneldi.

29 Eylül 1992 sabahı düşmanla tarihi bir hesaplaşmanın en sıcak anında yiğitçe savaşırken, ihanet çetelerinin arkadan kalleşçe kurşunlarıyla şahadet kervanına katıldı.

Dılovan yoldaşın partiye, halka, halk değerlerine bağlılığı ulusal kurtuluş mücadelemizde zafere dek yaşayacaktır.

Anısı mücadelemize önderdir!

“Bir devrimcinin en büyük sınavı eylemdir”

Adı, soyadı: **Ahmet Musa XELİL**
Kod adı: **Nıştıman Hüseyin**
Doğum yeri ve tarihi: **Gazavi köyü-Afrin, 06.03.1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

“Eylem bir sınavdır. Devrimci insanın en büyük sınavı eylemdir. Ya başarır, ya başaramaz. Eylemde fedakarlık en üst düzeydeydi. Çünkü tüm yoldaşlar ölümüne düşmana yöneldiler. Beş dakikada mevziler ele geçti. Bundan büyük fedakarlık ve yoldaşlık olamaz. Çünkü hiç kimse tek başına bir mevziyi imha edemez. Demek ki grup halinde, yoldaşça, saldırı ruhuyla yönelince başarı elde ediliyor. Bir kişinin dahi fedakarlığı savaşta büyük rol oynar. Diğer yoldaşlara cesaret kazandırır ve başarıya ulaşılır. Eylemde kişinin yanında bir yoldaşı şehit düşünce yükü ağırlaşıyor, görevleri artıyor. O şehit, şahadeti ile büyük moral veriyor insana. Döneme damgasını vuruyor. Kanıyla kendini döneme ispatlıyor, adını tarihe yazdırıyor. Arkadaşların şahadetleri kişiye karşı bir emir ve talimat oluyor. Savaşın yürütülmesi için bir talimat oluyor. Daha güçlü bir saldırı ruhuyla düşmana yönelme talimatı oluyor.” Helena eylemi dönüşünde **Nıştıman** yoldaş, düşüncelerini böyle dile getiriyordu.

Nıştıman yoldaş, ülkemizin Küçük Güney parçasında, yurtsever bir aileden gelmektedir. Kürdistan'ın bu parçasında halkımız mücadeleyle bütünleşmiş, en değerli varlıkları olan evlatları dahil olmak üzere her şeyini mücadelenin hizmetine sunmuştur. Ulusal bütünlüğün en somut ve en sağlam temeldeki gelişimini bu alanımızda görmek mümkündür.

Nıştıman yoldaş, Küçük Güney parçasının çeşitli alanlarında kitle faaliyetlerini yürütür. 1990 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek askeri-siyasi eğitimini tamamlar. En büyük arzusu ülkeye gitmek ve ARGK saflarında kanının son damlasına kadar savaşmaktır. Bu istemini her fırsatta dile getirir. Bu istemi parti tarafından kabul edilince Nıştıman yoldaş, Ağustos 1991 yılında Xan Kürkê alanına ulaşır. Ulaştığı dönemde Geliyê Azadî savaşı başlamıştır. Savaşta aktif bir şekilde yerini alarak görev ve sorumluluklarını yerine getirerek savaşır.

Nıştıman yoldaş, savaştan sonra yapılan düzenlemeyle Zerzan grubunda savaş güçlerine katılır. Pratik yaşama hızlı bir şekilde adapte olan Nıştıman yoldaş, bu dönemde gerçekleşen eylemlerde de yer alır. Sırasıyla Wargenima Karakolu'na, korucubaşı Haki Töre'ye karşı gerçekleşen eylemlerde sürekli saldırı grubunda yer alan Nıştıman yoldaş, güçlü savaşçı özellikleri ile bu eylemlerde önemli roller üstlenir.

Kış sürecinde 2. Tabur bünyesindeki eğitim devresinde önce takım komutanı siyasi yardımcısı, daha sonra takım komutanı olarak görev alır. Siyasi olarak gelişkin olan Nıştıman yoldaş, arkadaşlarını da geliştirmek için, partiden aldıklarını yoldaşlarına sunmayı görev bilir.

1992 Mart düzenlemesinde ana birlik bünyesinde yer alarak pratiğe çıkar. Helena eyleminde saldırı grubunda yer alır. Düşmanla çok şiddetli bir çarpışmanın yaşandığı bu eylemde üstün bir başarı sergileyerek savaşır.

Gerilladaki tüm yaşamı pratik sahada, savaş ortamında geçen Nıştıman yoldaş, mücadele tarihimizdeki eylemlerimizin en kapsamlısı olan Rubarok eylemine de katılarak, kahramanca bir direnişle şahadete ulaşır. Güçlü savaşçı özellikleri ve saldırı ruhuyla adını Kürdistan tarihine altın harflerle yazdıran ve halkımızın en büyük değerleri olan şehitler kervanına katılan Nıştıman yoldaşı, zafer yürüyüşünde, görkemli, sarsılmaz, aman vermez yürüyüşüyle yaşatacağız!

O devrime akan coşkun bir sel gibiydi

Adı, soyadı: **Ali TOPAL**
Kod adı: **Xedar, Bargıran**
Doğum yeri ve tarihi: **Genç, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Yurtsever bir çevreden olan **Xedar** yoldaş, sürekli sömürgeciliğe ve işbirlikçilere karşı mücadele içerisinde olan bir ortamda yetişen yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğuydu. İlk ve ortaokulu yatılı okullarda okuduktan sonra, Elazığ'a giderek Atatürk Lisesi'ne kaydını yapar. Lise ortamındayken ulusal kurtuluş düşüncelerini arkadaşlarına anlatır ve sömürgeciliğin Kürdistan'daki varlığını kavratmaya çalışır. Bu çabalarının farkına varan okul yönetimi, Xedar yoldaşı sürekli gözaltında tutar. Tüm ikazlara rağmen düşüncelerini anlatmaktan vazgeçmez ve liseyi bitirmeyi başarır.

Yoksul olduğu için daha fazla okuma olanağı bulamayan Xedar yoldaş, bir yandan ulusal kurtuluşa hizmet temelinde çeşitli şehir faaliyetlerini yürütürken, diğer yandan ailesinin geçimini sağlamak için inşaat vb. işlerde işçi olarak çalışır ve emeğiyle geçinmeye çaba harcar.

15 Ağustos 1984 Atılımı'ndan sonra daha çok ulusal kurtuluş faaliyetlerine yönelen Xedar yoldaş, ülkemizde yeniden filizlenen kurtuluş mücadelesine büyük bir heyecanla sarılmakta, tüm çabasını devrim çalışmalarına hasretmektedir. Bölgede faaliyet yürüten gerilla güçlerimizle kurmuş olduğu ilişki sonrasında faaliyetlerini artık partiyle organik bir bağ içerisinde yürütmeye başlamış, kitle faaliyeti ve örgütlenmesinde dinmeyen bir çabanın sahibi olmuştur. Fedakarlığı ve çalışkanlığı ile çevresi ve çalışma arkadaşları arasında sevilen, saygı duyulan örnek bir devrimci olur. 1990 yılına kadar Elazığ ve Bingöl çevresinde kitle faaliyetlerine devam eder. Ancak sömürgeciler bu çalışmaların farkına varır ve Xedar yoldaş tutuklanır.

Faşist-sömürgeci rejim tarafından Xedar yoldaşa bir yıl hapis cezası verilir ve Erzincan Özel Tip Cezaevi'ne gönderilir. Cezaevinde bulunduğu süreç boyunca arkadaşlarıyla birlikte hareket ederek, faşist rejimin tüm yönelimlerine karşı kararlı bir direniş gösterir. Bu süreçte siyasal olarak da kendisini geliştirir.

1991 yılı başlarında cezaevinden çıkarak Elazığ'a gider ve hemen halkla ilişkiye geçerek, devrimci faaliyetlere koyulur. Bir yandan işçilik yapmakta, diğer yandan arkadaşlarıyla birlikte Elazığ şehir faaliyetlerini yürütmektedir. Xedar yoldaş, çalışmalarında oldukça başarılıdır. Düşmanın tüm takip ve tehditlerine rağmen O, büyük bir cesaret ve duyarlılıkla faaliyetlerine aralıksız devam eder. Bağımsızlık ve özgürlük yolunda dinmeyen bir emekçi olarak çaba harcar. Ne yazık ki, bu çalışmalar içerisindeyken sömürgeciler yine Xedar yoldaşın peşini bırakmaz. Bunu farkeder ve bu sefer ele geçmemeye karar verir. Birkaç arkadaşıyla birlikte harekete geçerek Doğu Kürdistan üzerinden gerilla saflarına ulaşır. 2. Merkez Karargah alanına ulaşmanın sevinci ile kendisini savaşa hazırlamaya koyulur. Siyasi olarak gelişkin olmakla birlikte, O, özellikle askeri yönünü geliştirmeye çalışır. Bir an önce savaş alanlarına dönerek sömürgecilikten hesap sormak ister. Arkadaşları arasında en çok beğenilen ve saygı duyulan yanı fedakarlığı ve mücadeleye olan engin tutkusudur. Sevecenliği ve çalışkanlığı ile arkadaşlarının gönlünde taht kurar.

Kısa sürede gösterdiği başarılarından dolayı manga komutanlığına getirilen Xedar yoldaş, bu görevinde de üstün bir pratik sergiler. 1992 yılı bahar düzenlemeleri ile birlikte bir süre Üçgen'de bulunan gerilla güçlerine katılır. Buradaki kısa süreli başarılı pratiği ardından, sömürgeciliğin Şemdinli alanındaki stratejik bir gücü olan Helena Taburu'na yönelik eylemde saldırı grubunda gönüllü olarak yer alır. Saldırıda kahramanca savaşarak düşmana büyük darbe vurur. Bu alandaki başarısından sonra, ana birlikte manga komutanı olarak faaliyetlerine devam eden Xedar yoldaş, mücadele tarihimizin en büyük ve dönemin en kapsamlı eylemi olan Rubarok baskınına yine gönüllü olarak saldırı grubunda yer alarak katılır.

Rubarok eylemi, düşmana vurulan darbe itibariyle büyük bir savaş sayılmakta, sömürgeciliğin alandaki merkezinin imhası olmaktaydı. Eylemde büyük bir kahramanlıkla savaşan Xedar yoldaş, bir yandan halkımızın intikamını almakta, diğer yandan tüm kin ve nefretini düşmana kusmaktadır.

Eylemde üstün bir direniş içerisindeyken, düşmanın hain kurşunlarına hedef olan Xedar yoldaş, kısa süreli savaş pratiğine rağmen, saygıyla anılacak bir savaş ve devrimci çabanın sahibi olarak şehitler kervanındaki onurlu yerini alır. Anısı mücadelemize önderdir!

Ben yıkıntılar altında unutulmuş
ve de unutturulmuş
Uygarlığın ilk çocuğuyum
Adı çalınmış ülkeyim yani
Tanıklık et dirilişime
Ve insanlığın yüzüne yaydığım
gülüşüme.

“Kürdistan kurtulmadan ne Türk, ne de Fars halkları kurtulur”

Adı, soyadı: **Hamit Rıza Resuli AZÊR**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Tahran, 1962**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Ferhat yoldaş yaşamını sosyalizme ve halkların kurtuluşuna adamış gerçek bir enternasyonalisttir. Aslen İran-Fars kökenlidir. Yaşamının 14 yılını mücadele içinde geçirmiş, “Halkın Fedaileri - Azınlık” örgütünde üst düzeyde görev alarak “Tahran Askeri Suikast Birimleri” sorumluluğunu yürütmüştür. Örgütün geri çekilme döneminde Güney Kürdistan'a gider. Bu döneme kadar PKK ile herhangi bir organik bağı yoktur. Ferhat yoldaş coşkuludur. Yurt dışına kaçışa karşı müthiş öfkelidir. *“Yurt dışına çıkmayacağım, Ortadoğu devrimine hizmetimi sonuna kadar sürdüreceğim”* diyen Ferhat yoldaş, “Komala Yeksani Örgütü'nden” PKK'yi araştırır. Bu arada ilk kez Süleymaniye'de PAK aracılığıyla parti ile tanışır. Yoğun bir araştırmayla; PKK tarihini, mücadele biçimini incelemeye başlar.

Ferhat yoldaşın sosyalizme ve halkların kurtuluş mücadelesine olan inancı, bunun için savaşma azmi ve kararlılığına sahip olması O'nu PKK gerçeğini çabuk kavramaya götürür. Vardığı karar şu olur: *“Ortadoğu'da gerçek bilimsel sosyalizmi savunan, sosyalizme bağlılığını pratik olarak ispatlayan PKK'dir. Çünkü tüm dünya gericiliği ve küçük-burjuva örgütlerinin saldırılarına rağmen PKK bilimsel sosyalizmi savunuyor ve geliştiriyor.”*

İşte Ferhat yoldaş, bu inançla halklara ve halkların ulusal kurtuluş mücadelesine olan sonsuz güvenle PKK saflarına katılır. Katılımı bilinçlidir.

Ferhat yoldaş tam bir savaşçıdır. Mayasını Fars halkının tarihi direnişinden almış, bilimsel sosyalizmle yoğrularak bilenmişti. O, Ortadoğu halklarının birliğine ve kurtuluşuna inanıyordu, bunun yılmaz bir neferiydi.

“Başkan APO sadece bir ülke devriminin önderi değildir. Fars halkının sorunlarına da el atmalıdır. Başkan APO Ortadoğu devriminin önderidir” diyordu Ferhat yoldaş. PKK'nin bilimsel sosyalizme olan bağlılığına, Başkan'ın komünist kişiliğine inanmıştı.

"Kürdistan kurtulmadan, ne Türk, ne de Fars halkları kurtulur" diyerek, PKK içinde Fars halkını Ortadoğu devriminde layıkıyla temsil edebilmenin azmi ve coşkusuyla katılım gösterir. Çok canlı ve sıcakkanlıdır. Israrla savaşa gitmeyi dayatır. İçi içine sığmamaktadır. Ferhat yoldaş, yeteneklerini -patlayıcılar, sağlık vb. konularda uzmandır- savaşta ispatlamak, mücadeleye katkıda bulunmak ister. Bunun coşkusuyla doludur. Yoldaşlarıyla çok çabuk ilişki kurar, hemen ısınmasını, sevgi ve saygı kazanmasını bilir. Kürtçeyi de öğrenmek için çaba sarfeder.

Ferhat yoldaş, parti tarihini iyi inceler. Kendilerini yakan Dörtler için, *"Gerekirse insan kendisini yakabilmeli, fakat asla teslim olmamalıdır"* diyerek, teslimiyete ve ihanete karşı direnişin soyluluğunu belirtiyordu. Ferhat yoldaşın diğer örgütlere karşı da tavrı netti: *"KDP ve YNK emperyalizmin ajanları, Saddam'ın işbirlikçileridirler"* diyordu. Kürdistani Cephe, Ferhat arkadaşın PKK'ye katıldığını öğrenince, "Siz PKK'ye beyin yetiştiriyorsunuz" biçiminde öfkelerini dile getiriyordu.

Ferhat yoldaşın parti saflarındaki yaşamı kısa olmasına rağmen, bu sürece çok önemli katkılarını sığdırır. Rubarok tabur eyleminde mayıncı olarak görev alır ve tüm yeteneklerini eyleme katar.

Ferhat yoldaş, kendisine verilen görevi en iyi biçimde yapmak istemektedir. Belirtilen noktalara mayınları döşer, son kez gözden geçirerek kontrol etmek ister. Arkadaşlarının engelleme çabalarına rağmen, Ferhat yoldaş, bir kez daha kontrol etmeyi görevine bağlılığın bir gereği olarak görür. Soğukkanlı, aynı zamanda işinin uzmanıdır da. Ancak patlayıcıların çok dikkat isteyen bir iş olduğu da açıktır. Çünkü ilk hata, son hatadır. Bu patlayıcılarla uğraşan herkes için geçerli olan temel bir kuraldır.

İşte görevine olan sonsuz bağlılığın bir gereği olarak, son kez döşediği mayınları kontrol etmek isterken, büyük bir patlamayla Ferhat yoldaş şehitler kervanına katılır.

Halkların kurtuluşu ve özgürlüğü için Ortadoğu devrimini Kürdistan devriminde gördüğünden PKK saflarına katılmış, kısa bir yaşam kesitinde bile olsa, enternasyonalist coşkuyu ve ruhu devrimci pratiği ile çok onurlu bir biçimde temsil edebilmiştir.

Ferhat yoldaş, ulusal kurtuluş ve enternasyonalist karakterdeki onurlu mücadelemizde hiç sönmeyen ve yolumuzu aydınlatan bir meşaledir!

Halkımızın soylu ve onurlu mücadelesinin yiğit bir neferi!

Adı, soyadı: **S. Ahmet YUSUF**
Kod adı: **Felat**
Doğum yeri ve tarihi: **Zorabê köyü-Kobani, 17.04.1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **17.07.1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Bağımsızlık ve özgürlük rüzgarlarının en fazla kavurduğu alanlarımızdan birisi de ülkemizin Küçük Güney parçasıdır. Botan'da yükselen silahlı mücadelemiz, bu alanımızı da çok çabuk etkilemiş, tüm halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesiyle bütünleşmesini sağlamıştır. Maddi-manevi her türlü desteğini sunmakta bir an bile tereddüt etmeyen halkımız, yüzlerce evladını silahlı savaş ortamına göndermiş, ülkemizin birçok alanı bu alandan gelen çok sayıda değerli yoldaşımızın kanlarıyla sulanmıştır. Her biri birer özgürlük ve onur abidesi olan şehit yoldaşlarımız, ulusal bütünlük yolunda da birer kilometre taşı olmuşlardır.

Tarihimizin onur sayfalarına adını yazdıran yoldaşlarımızdan birisi de **Felat** yoldaş, Kobanili olup, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğudur. Liseyi okuduğu bu yıllarda partiye sempati duyar. 1989 yılında küçük Güney'de kitle faaliyetlerini yürütür. Aileden iki şehit vermeleri, Felat yoldaşı oldukça etkiler.

Felat yoldaş, ülkede sıcak savaşın içinde olmamanın ezikliğini sürekli yaşar. Birçok yoldaşının sıcak savaş alanlarında savaştığını düşündükçe mevcut çalışmalarını tatmin edici bulmaz. Bu istemini çeşitli biçimlerde partiye açar. Felat yoldaşın bu önerisi kabul edildiğinde hayatının en mutlu anını yaşar. 1991 yılında Xan Kûrkê alanına gider gitmez, Geliyê Azadî direnişine katılır. Düşmana karşı savaşma azmi ile dolu olması, askeri alanda yetkinleşmesini de beraberinde getirmektedir. Çok kısa bir sürede savaşla bütünleşmiş, kendisini yetkinleştirmiştir.

Felat yoldaş, 1991 yılında gerçekleşen ve dönemin en önemli eylemi olan Çukurca-Eriş eylemine de katılır. Fedakarlığı, yoldaşlarına olan bağlılığı, O'nun yoldaşları arasındaki saygınlığını sürekli artırmaktadır. Felat yoldaşın eğitici yönü de gelişkindir. Yoldaşlık ilişkilerindeki uyumluluğu ve görevlere doğru yaklaşımı önemli özelliklerindendir.

1991-92 kış sürecinde "Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi"nde kendisini daha da yetkinleştiren Felat yoldaş, yoldaşlarının eğitimine de katkı sağlamak için yoğun çaba harcar. Bu süreçten aldığı güçle pratiğe kendisini her yönüyle hazırlayan Felat yoldaş, ana birlik bünyesinde yer alarak pratik alana yönelir.

Çeşitli düzeylerde görev alan Felat yoldaş, Helena tabur baskını eylemine de katılarak kahramanca savaşır. Cesareti ve saldırı ruhuyla dolu olması, yoldaşları için güç ve moral kaynağıdır.

Felat yoldaş, tarihi Rubarok eylemine yönelirken takım komutanıdır. Kararlı yürüyüşüyle, sömürgecilikle büyük bir hesaplaşmaya girecektir. Çünkü bu eylemin tarihsel bir önemi vardır. Dönemin en büyük, en kapsamlı eylemi olacaktır. Dolayısıyla sergilenecek fedakarlık, kahramanlık en üst düzeyde olmalıdır. Hele komutanlık düzeyindeki biri için bu daha da canalıcı bir öneme sahiptir.

İşte Felat yoldaş, bu bilinçle düşmanın üzerine yürür. Kahramanca savaşır. Tüm ustalığını kullanır, yoldaşlarına güç verir ve kahramanlıklar yaratır. Düşmanın üzerine kararlıca yürür.

Felat yoldaş, halkımızın soylu ve onurlu mücadelesinin yiğit bir neferiydi. 29 Eylül 1992'de Rubarok'da sömürgeci TC'nin faşist asker sürülerine ve ihanet çetelerine karşı amansızca ve yiğitçe savaşarak şahadete ulaşır.

Felat yoldaş, tarihimizin en onurlu sayflarına adını altın harflerle işlemiştir.

O'nun şahsında, tüm şehitlerimizin anıları önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz.

O, geleceğe hep umutla bakardı

Adı, soyadı: **Erhan GÜVEN**
Kod adı: **Şervan**
Doğum yeri ve tarihi: **Silila köyü, Gürpınar-Van, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **1989**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Şervan yoldaş, 1989 yılında askeri yasa ile saflara alınır. Gürpınarlı yurtsever bir ailenin çocuğudur. Çok kısa bir süre içerisinde devrimci yaşama uyum sağlayan Şervan yoldaş, henüz çok genç olmasına rağmen, mücadelenin tüm zorluklarına göğüs gererek, halkının ulusal kurtuluş davasında yılmaz bir nefer olur. "gülü" olur.

Şervan yoldaş, 1991 yılındaki bahar düzenlemeleriyle Herki mıntıkasında pratik faaliyet yürütür. Bir yıla yakın bu alanda kalır. "Şervanê Herki" ismini de buradan alır. Şervan yoldaş, mücadeleyle özlü ve sade bir temelde bütünleşir. Dürüstlüğüyle berrak bir su gibiydi. Moral kaynağıydı.

Şervan yoldaş, 1991-92 kış surecinde Xan Kûrkê'deki eğitim devresini Geliyê Reş'de tamamlayarak pratiğe hazırlanır. Bahar düzenlemeleri ile birlikte ana birlik bünyesinde yer alır. Kendisini hiçbir görevden alıkoymaz, zorluğu ne olursa olsun sıkılmaz. Tüm enerjisiyle yaptığı işin en iyisini yapmaya çaba harcar. Şervan yoldaş, bir devrim emekçisidir. Yoldaşlık ilişkileriyle herkese örnek olur. Mücadele yaşamı boyunca bir arkadaşını kırdığı, ya da incittiği görülmemiştir. Kendisinde karamsarlık yoktur. Geleceğe hep umutla bakardı.

Şervan yoldaş, tüm bu güzel özelliklerinden başka, tam bir savaşçıdır da. Düşmana karşı büyük bir kin ve nefretle doludur. Kararlılığı ve cesaretiyle güç kaynağıdır. Saldırı ruhu, düşmanın üzerine yürüyüşte tereddüte, ikirciklığe yer vermeyen kişiliği

Şervan yoldaş, 1991 yılına kadar Çukurca alanında kalır. Çeşitli birliklerde yer alarak, çok fedakarca bir pratik sergiler. Ağırbaşlılığı, sakin ve güleryüzlülüğü ile arkadaşları için adeta çekim merkezidir. Kimseyi kırdığı görülmemiştir. Yoldaşlarına karşı büyük bir sevgi ve saygıyla doludur. Bu dönemde daha çok kamp alanında çeşitli görevler yürüten Şervan yoldaş, ciddiyeti, görevlere doğru yaklaşımı ve özenli çalışmalarıyla tüm yoldaşları arasında saygınlık kazanır. Şervan yoldaşın en önemli özelliği, dürüstlüğü ve yoldaşlarına olan derin bağlılığıdır. Yüzündeki gülümseme hiçbir zaman eksik olmaz. Kendisine özgü esprileri ve sempatik davranışlarıyla adeta faaliyet yürüttüğü her birliğin tam militancadır.

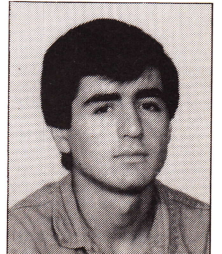
Tarihi Rubarok eyleminde yer alarak, bütün ustalığıyla kahramanca savaşır. Sömürgecilikle büyük bir hesaplaşmanın içindedir. Sömürgeci sürülerle ve ihanetçi çetelerle tarihsel hesaplaşmanın en sıcak anında PKK militanına yakışır bir tarzda şahadet mertebesine ulaşır. Eylemde B-7 silahını kullanan Şervan yoldaş, cesareti, kararlılığı ve silahı kullanmadaki ustalığıyla tüm yoldaşlarına güç veren moral kaynağıdır. Ayakta peş peşe attığı isabetli roketlerle düşmana büyük kayıp verdirir.

O, fedakarlığın ve özverinin zirvesi olan şahadet mertebesine ulaşarak manevi komutanlarımız arasında ölümsüz yerini aldı.

Anısı mücadelemize ışıktır!

"Şehitlerimizin intikamını mutlaka almalıyız!"

Adı, soyadı: **Emrah İKE**
Kod adı: **Tekoşer**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova-Hakkari, 18.2.1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **15.08.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Tekoşer yoldaşın çocukluğu, çeşitli çelişkileri olan bir aile ortamında geçer. Ailesinin bazı sebeplerden dolayı dağılmasıyla henüz küçük yaşlardan itibaren anne ve kardeşleriyle zorlu bir yaşam mücadelesi içine girer. Bir taraftan okul okurken, diğer taraftan ailesinin ge-

çimini sağlamak için çaba harcar. Bu koşuşturma mücadele saflarına katılıncaya kadar devam eder.

Ailesinin yurtsever olması, O'nun henüz küçük yaşlardan itibaren yurtseverlik duygularıyla büyümesini sağlar. Ulusal kurtuluş savaşımızın gün be gün gelişmesi Tekoşer yoldaşı

çok etkiler. Gerillanın her darbesi kendisinde müthiş bir coşku yaratır. Öyle ki daha ortaokul yıllarında, kendisini bir PKK gerillası olarak görmeye başlar. Çok istemesine rağmen bu yıllarda gerillalarla ilişki kurmayı gerçekleştiremez. Ancak boş durmaz, elinden geldiğince çevresini örgütlemeye ve bazı eylemler gerçekleştirmeye çalışır.

Kişiliğinin iki yönü belirgindir Tekoşer yoldaşın. Bir yönü ağırbaşlı, sakin, açık sözlü, mert ve dürüstlüğü -ki bu yönüyle çevresinde son derece sevilen ve saygı duyulan biridir- diğer belirgin yönü ise asiliğidir. Bu asiliği haksızlığa, baskıya ve zora karşıdır. Düşmanın Kürdistan'daki zor ve talancı politikalarını kavrayıp bilince çıkardıkça, halkının davasına olan inancı pekişmeye, düşmana karşı kini, öfkesi ve intikam duyguları bilenmeye başlar.

Tekoşer yoldaşın yaşamından birkaç örnekle, O'nun bağlı olduğu ilkelerin soyluluğu açıkça görülecektir.

Lise yıllarında Milli Güvenlik derslerine gelen bir binbaşı halkımızın varlığını inkar eder ve halkımızın Türk olduğunun ispatlamaya çalışır. Gerillalara "Cani Ermeni" vb. diyerek karalama çabasına girer. Bunları dinlerken, büyük bir öfkeye kapılır Tekoşer yoldaş. TC askerlerinin halkımıza yaptığı baskı, işkence ve katliamlar kafasında canlanır. Daha fazla dayanamayarak birkaç arkadaşıyla birlikte faşist subaya saldırırlar ve tuttukları gibi onu üçüncü katın penceresinden aşağıya atarlar. Yine halkı zor durumda bırakan resmi bir MİT mensubunu cezalandırmaya karar verir. Ancak Tekoşer yoldaş, silah bulamaz. Birkaç arkadaşını örgütleyerek, birlikte MİT mensubunun evini basarlar. Sopalarla onu komalık edinceye kadar döverler.

Bu tip eylemler Tekoşer yoldaşa basit geliyordu artık. Daha fazla çalışmak, daha fazla yararlı olmak arzusundadır. Gönlünde sürekli gerilla vardır. Nihayet 1991 yılı Ağustos'unda lise 2. sınıfta okurken ilişki kurarak hemen saflara katılır.

Çok gençtir Tekoşer yoldaş. Coşkulu, sıcak, kararlı ve ataktır. Siyasi ve askeri eğitimlere tüm azmi ile katılır. Kendisini güçlendirerek, son derece olgun, askeri bir kişilik kazanarak eğitimden çıkar.

Bu coşkuyla pratiğe yönelir Tekoşer yoldaş. Şemdinli'nin çeşitli alanlarında faaliyetler içerisinde yer alır. Birçok çatışmaya katılır. Bu süreçte son derece kararlı, fedakar ve yoldaşlık ruhu ile dopdolu olmanın yanısıra ataklığı, korku tanımazlığı, silahına hakimiyeti ile örnek bir gerilla olduğunu kanıtlar. Müthiş bir saldırı ve intikam ruhuyla dolu olduğundan, katıldığı her eylemde saldırı grubunda yer alır. Yiğitçe savaşır.

Tekoşer yoldaş, düşmana karşı tavizsizdir. Devrim şehitlerine de çok bağlıdır. Her zaman "Devrim şehitlerimizin intikamını mutlaka almalıyız, kanları yerde kalmamalı" der.

Tekoşer yoldaş, Helena eylemine de katılmıştır. Düşmana duyduğu büyük kin ve öfkeyle savaşmıştır. Bu eylemde şehit düşen yoldaşlarının cenazelerine sahip çıkılmamasına kızmıştır. "Aslında tüm halkımız, başta Şemdinli ve Gever (Yüksekova) olmak üzere yoldaşlarımızın cenazelerine sahip çıkmalıydı" der.

En çok nefret ettiği şey ihanettir. Bazı zayıf unsurların saflardan kaçışına çok öfkelenir, anlam veremez; "Bunlar ateşe balıklama atlıyorlar, halkımız mutlaka bunlardan hesap soracak" der.

Tarihi Rubarok eylemi içerisinde yer almanın coşkusu ve onurunu Tekoşer yoldaş da yaşamaktır. Eylem hazırlıkları sürecindeyken, son derece coşkulu bir şekilde en iyisini yapabilme çabasıyla tartışmalara katılmakta, tecrübelerini arkadaşlarına anlatarak yardımcı olmaktadır. Saldırı grubu içerisinde yer alması, O'nu müthiş sevindirmiştir.

29 Eylül sabahı başlayan tarihi eylemde büyük bir başarı sağlanmış, zaferle çıkılmıştır. Ancak ihanet yine devrededir. Gerdi çeteleri kendilerine kurşun sıkmayan yoldaşlarımızı arkadan vurmuş, bir kez daha ihanet kurşunlarıyla onlarca özgürlük savaşçısı şehit edilmiştir. Tekoşer yoldaşımız da bu ihanet kurşunlarıyla yaralanmış, eylem alanından çıkarılıp bir süre taşınmış, ancak tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak şahadete ulaşmıştır.

Henüz çok genç olan, büyük gelecek vaat eden halkımızın değerli evladı, Gerdililerin ihanet kurşunlarıyla ölümsüzleşmiştir.

Tüm şehitlerimizin anısı önünde saygıyla eğilirken, bağlılığın gereklerini yerine getireceğimize, ihaneti ve sömürgeciliği Kürdistan'dan sileceğimize dair verdiğimiz sözü bir kez daha yineliyoruz!

Gerçeğin amansız takipçisiydi

Adı, soyadı: **Tahir ENASTEKİN**
Kod adı: **Melle Selim**
Doğum yeri ve tarihi: **Bulmuşlar köyü-Eruh, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Melle Selim yoldaş, ARGK saflarına katılmadan önceki yaşamında Kuran-ı Kerim okuyarak faqilik yapar. Ailesinin geçimini imamlık yaparak sağlar. Evli ve çocuk sahibidir. Yurtsever düşüncelere sahiptir. Ailesi ise işbirlikçi-çetelerle ilişki halindedir. Bunun üzerine Melle Selim yoldaş evini yükleyerek Cizre'ye yerleşir. Burada imamlık yapmaya devam eder.

Cizre kitlesinin yurtsever olması ilişki kurmasında kolaylık sağlar. Mücadeleye Cizre komitesine yardımda bulunarak devam eder. Aynı zamanda imamlık da yapmaktadır. Bir süre bu faaliyetleri sürdürdükten sonra milislik yapmaya başlar. Uzun süre milisliği sürdürür. Mücadeleye savaşçı kazandırmakla birlikte, sömürgeci kurum ve kuruluşlara yönelik birçok eylem de gerçekleştirir. Yaptığı çalışmalarla önemli gelişmeler yaratır. Bu, düşmanın dikkatini çeker ve onun açık hedefi haline gelir. Bunun farkına varan Melle Selim yoldaş, düşmanın bu yönelimini boşa çıkarmak için Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK saflarına katılır.

İlk olarak Cudi alanına gider. Bu alanda bir süre faaliyet yürüttükten sonra Xan Kürkê alanına geçer. Fiziki olarak oldukça güçlüdür. Hareketliliği, canlılığı ve atikliğiyle de birleşince tam bir görev adamı olur. Görevlere duyarlı ve sorumluca yaklaşımı da bunu ispatlamaktadır.

Melle Selim yoldaş, yoldaşlık ilişkilerine büyük önem verir. Hem kendisini, hem de yoldaşlarını geliştirmek için çok çaba sarfeder. Mücadele sorunlarını tartışmayı sever.

Düşmana öfkesi de büyüktür. Bunun için eylemlerde yer almak, savaşı daha sıcak yaşamak ister. 2. Merkez Karargah Komutanlığı'nın güvenlik biriminde manga komutanı olarak görev yürütür. Bu süre içerisinde sürekli pratiğe çıkacağı zamanı bekler. Nitekim bunu sürekli dile getirirdi.

Ve Melle Selim yoldaş, bu isteğine 29 Eylül 1992'de ulaşır. Dönemin en büyük eylemi olan Rubarok baskınına katılmak kendisinde büyük bir coşku yaratır. Bu coşku ve moralle Rubarok'taki hedeflerin keşfine giden grubun içerisinde de yer alır. Yapılan eylem düzenlemesinden sonra manga komutanı olarak görev almış ve yönelecekleri hedef belirlenmiştir. Düşmana ait iki mevziyi imha edeceklerdir. Yüklendiği görevin ve sorumluluğun bilincindedir.

Eylemin başlamasıyla birlikte Melle Selim yoldaş ve komutası altındaki arkadaşlar hedeflerine büyük bir saldırı ruhuyla yüklenirler. Mevziler oldukça tahkimlidir. Roketatarlarla dövüldükten sonra, bombalarla saldırıya geçilir. En öndedir Melle Selim yoldaş. Ancak can korkusuyla rastgele ateş açan sömürgeci sürülerin kurşunlarına hedef olup şehitler kervanına katılır.

Kürt halkının bağrında filizlenen ve gerçeğin amansız takipçisi, güçlü irade ve direnişin adı Melle Selim yoldaş onurlu yaşamıyla mücadelemize ışık olmuştur.

Şehîd namirin!

Cesaretin ve kahramanlığın sembolü!

Adı, soyadı: **Bahoz MUSA**
Kod adı: **Dılgeş**
Doğum yeri ve tarihi: **Amudê, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **1988**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Ülkemizin Güney Kürdistan parçasından olan **Dılgeş** yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğudur. Ulusal kurtuluş siyasetimizin kitlesel boyuta vardığı alanlardan birisi de Güney-Batı Kürdistan parçasıdır. Bu alandaki halkımız, mücadeleye verdiği her türlü desteğin yanısıra evlatlarını da gerilla saflarına gönderrek, kendi geleceğini yaratma mücadelesini vermektedir.

Parti Önderliği'nin ve Mahsum Korkmaz Akademisi'nin bu alanda olması, Güney-Batı Kürdistan'daki halkımızın mücadeleyi erkenden tanıma ve katılma olanağının daha fazla olmasına yol açmıştır. Gençliğin bilinçlenerek hızla öze dönüş yapması, gerilla ordusunun saflarına kitlesel katılım sağlamasına somutlaşmıştır. Bu temelde yapılan katılımlar da yoğun olmaktadır.

Dılgeş yoldaş da yurtsever bir aile ortamında büyür. Yurtsever özelliklerinden dolayı erkenden ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışır ve kitle faaliyetlerini yürütür. Bir yandan öğrenimini sürdüren Dılgeş yoldaş, bir yandan da eğitim devrelerinde eğitim görerek ulusal kurtuluş mücadelesini ve partiyi tanımaya çalışır. Bir süre bu şekilde faaliyet yürütükten sonra okulu terk ederek Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Akademi alanında Parti Önderliği'nin denetiminde girdiği eğitim devresini başarıyla tamamlar. Kendisini askeri ve siyasi olarak geliştirir. Parti tarafından tekrar küçük Güney'e kitle faaliyetlerini yürütmek için gönderilir. Dılgeş yoldaş eğitimden çıkardığı önemli sonuçlar ve kazandığı deneyimle çalışmalarına başlayarak başarılı sonuçlar elde eder. Dılgeş yoldaşın çalışmalarındaki üstün gayreti ve disiplinliliği O'nu halk tarafından sevilen ve sayılan biri haline getirir.

Dılgeş yoldaş, savaş alanında olmak ve yoldaşlarıyla birlikte omuz omuza savaşmak istemektedir. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek bir eğitim devresinden daha geçer. Bu istemini raporlarıyla partiye bildirir. Eğitim sürecinde de kendisini savaşa hazırlamak için yoğun çaba harcar. Parti tarafından istemi uygun görülür ve Dılgeş yoldaş Ağustos 1991'de Xan Kürkê alanına geçer. Kısa bir sürede dağ koşullarına adapte olur. Savaşmaya kararlı ve isteklidir. Siyasi olarak oldukça gelişkindir. Kendisini ve yoldaşlarını geliştirmek ve her yönüyle güçlendirerek savaşa hazırlamak için yoğun çaba harcar. Sorunlar karşısında duyarlıdır. Görev ve sorumluluktan asla kaçınmaz. Geliyê Azadî direnişine katılarak kahramanca savaşır. Olgun ve oturaklı kişiliğiyle yoldaşları arasında örnek olur.

Kış sürecinde 2. Tabur'da kalarak eğitim devresine katılır. Derslere yaptığı katılımla yoldaşlarını geliştirmeye çalışır. Partiden öğrendiklerini yoldaşlarından esirgemez. Bahar düzenlemesiyle 1. Tabur doçkasında takım komutanı olarak görev yürütür. Burada da sergilediği güçlü pratiğiyle örnek olur. Yoldaşları arasında da sevilir ve sayılır.

Temmuz düzenlemesiyle birlikte ana birlik bünyesinde takım komutanı olarak yer alır. Deşta Hayati alanında pratik faaliyet yürütür. Wargenım eylemine katılır. Korucubaşı Hakkı Töre'ye ve Mavan tepecilerine yönelik gerçekleştirilen eylemlerde de yer alır.

Dılgeş yoldaşın en önemli özelliği eylemlere katılma isteğinin yüksek olmasıdır. 1992 yılının en kapsamlı eyleminde de Dılgeş yoldaş savaş meydanındadır. Ve düşmandan intikam alır. Eylemde başarılı bir pratik sergileyerek kahramanca savaşan Dılgeş yoldaş,şehitler ordusuna katılarak ölümsüzleşir.

Anısı mücadelemize her zaman ışık olacaktır!

"Savaş, benden ne istiyorsa onu yapmaya hazırım"

Adı, soyadı: **Zeynel DOLAZ**
Kod adı: **Rojdar**
Doğum yeri ve tarihi: **Gürpınar-Van, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Rojdar yoldaş, yurtsever ve orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesinin ve çevresinin yurtsever olması, Rojdar yoldaşa yurtsever düşüncelerle henüz çocuk yaşlarda tanıma olanağı verir. Aileden ve çevresinden aldığı bu bilinçle halk kitleleri arasında faaliyet yürütür. Özellikle gençlik kesimi üzerinde yoğunlaşmakta ve mücadeleye kazandırmak için yoğun çaba harcamaktadır. Halk gerçekliğimizi ve kurtuluşun partimiz önderliğinde verilen mücadeleyle mümkün olduğunu sürekli vurgular ve sömürgeci rejimin teşhiri için büyük çaba gösterir. Ailesini aktif olarak mücadeleye katmak için çaba harcar.

Orta öğrenimini gördüğü yıllarda, partiyi ve mücadeleyi tanıdığı, kavradığı oranda çevresine, halk kitlelerine büyük bir azim ve gayretle anlatmaya, kavratmaya çalışır.

Devrimci mücadelesine üniversite yıllarında daha da hız verir. Bu yıllarda yoğun bir bilinçlenme ve bilinçlendirme faaliyetini yürütür. Ulusal kurtuluş mücadelemizin yaygınlık kazanmasına ve gençlik arasında kök salmasına öncülük eder. Sömürgeci rejimin okullarında resmi ideolojinin aşılandığı Kürt gençlerine ulusal gerçekliği kavratmak ve ulusal öze dönüşü sağlatmak için büyük çaba sarfeder. Öğretici açıklama ve güçlü yaklaşımlarla herkese örnektir. Okuduğu üniversitede güçlü örgütleyiciliği ile Kürt gençliğini tek güç ve tek hedef olarak toparlar ve örgütler. Bir kardeşi de gerilla saflarındadır Rojdar yoldaşın.

Rojdar yoldaşın, en büyük isteği gerilla saflarına katılmak ve halkının kurtuluşu için yoldaşlarıyla omuz omuza savaşmaktır. Bu adıma da öncülük eden Rojdar yoldaş, bir grup yoldaşıyla birlikte gerilla ordusuna katılır. Haftanin alanında 1. Merkez Karargah bünyesinde eğitim görür. Derslere yaptığı aktif katılımla kendisini ve yoldaşlarını geliştirmeye çalışır. Devrimci mücadele içerisinde her türlü zorluğu aşmayı ve devrimci kişiliğe ulaşmayı esas alır. Sorunlara karşı oldukça duyarlıdır. Yaşama güçlü katılmaya özen gösterir. Yanlış anlayışların üzerine sert bir şekilde yürüyen Rojdar yoldaş, derin bilinç ve üstün zekasıyla çözüm gücü olmaya çalışır.

1991 yılı sonbaharında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giderek girdiği eğitim devresinde askeri ve siyasi olarak kendisini geliştirir. Pratik alana yönelmeyi ve sıcak savaşı yaşamayı hep ister. Eğitim devresi sonunda yapılan düzenleme ile Xan Kûrkê alanına geçer. Burada da sergilediği güçlü pratiği, görev ve sorumluluklara duyarlı yaklaşımıyla çeşitli düzeylerde sorumluluklar üstlenir. 1. Tabur'da, eğitim devresinde takım komutanlığı ve bölük komutanı askeri yardımcılığı görevlerini yürütür. Doçkada takım komutanlığını yapar.

Temmuz 1992'de yapılan düzenleme ile ana birlik bünyesinde yer alarak pratiğe çıkar. Pratik faaliyet yürüttüğü dönemde de manga komutanlığı görevini yürütür.

Tarihi Rubarok eylemine katılan Rojdar yoldaş, düşmanın üzerine kararlı yürüyerek, kahramanca savaşır. Eylemde gösterdiği soğukkanlılığı ve cesaretiyle yoldaşlarına güç ve moral verir. Kısa bir sürede mevziler ele geçmiş ve tabur binası alevler içinde bırakılmıştır. Düşman askerleri, gerilla güçlerimiz karşısında büyük bir korku ve paniğe kapılmış, canlarını kurtarmak için sağa-sola rastgele ateş etmektedirler. Bu kurşunlara hedef olan Rojdar yoldaş, soylu mücadelemizdeki şahadet mertebesine ulaşarak, direniş ve kahramanlığın sembolü olarak ölümsüzleşir.

"Bu cennet ülke için ne yapsak azdır"

Adı, soyadı: **Ali POLAT**
Kod adı: **Sabri**
Doğum yeri ve tarihi: **Elbistan, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Elbistan'da gözlerini dünyaya açan **Sabri** yoldaş, sömürgeci-faşist TC'nin halkımıza uyguladığı baskı, zulüm ve katliamlar sonucu ailece Trabzon'a göç ettirilir.

Bunun bilincinde olan bir aile ortamında büyüyen Sabri yoldaş, hem kendisinden küçük kardeşlerini ve hem de çevresindeki Kürdistanlıları bilinçlendirmek için yoğun çabanın sahibiydi. Trabzon'daki ailelerle ve işçilerle ilişki geliştirerek ulusal sorundan bahsediyor, bu şekilde de mücadelenin yaygınlaşması için çalışıyordu.

İstanbul'a çalışmak için giden Sabri yoldaş, burada bir yandan çalışırken, diğer yandan da yurtseverler arasında faaliyetlerde bulunuyordu. İşte bu yaşamdan proleter devrimci kişiliği kavramaya, buna ulaşmaya büyük çaba gösterir.

Sabri yoldaşın asıl kaynağı yaşamının kendisi olmuştur. Yaşamdan öğrendikleri ve gördükleri, O'nun düşmandan intikam alma kararlılığının temelini oluşturuyordu. Düşmana duyduğu bilinçli kin aynı zamanda bitmek-tükenmek bilmeyen enerjisinin de kaynağıydı.

Mücadele saflarına katıldıktan sonra kendisinden küçük iki kardeşinin de saflara katılması için çaba içerisine giren Sabri yoldaş, ailesine partinin bakış açısıyla bakmaya çalışır. "Artık Kürdistanlı tüm aileler partiye, mücadeleye destek olmalı; gençler saflarda aktif olarak yerini almalıdır" diyordu. Mücadelenin düzeyiyle bağlantılı olarak gençliğin azla yetinmesine çok öfke duymaktadır. Özellikle bilinçli olan, fakat düşüncelerinin gereklerini yerine getirmeyenlere karşı öfkesi daha da büyüktür.

Ülkeye, halka, partiye olan bağlılığı ve bu doğrultuda sergilediği pratik oldukça özlüdür. *"Dünya devrimlerine bakıyoruz, ülkeleri için büyük kahramanlıklar sergileyerek şehit düşenler var. Biz de, her türlü yeraltı ve yerüstü zenginliği bulunan bu cennet ülke için ne yapsak azdır"* diyerek yurt sevgisini ifade ediyordu. Dağ yaşamıyla bütünleşmiştir adeta. Hatta, "Eğer devrimin sonuna kadar yaşarsam, yaşamımı yine dağda sürdürürüm" diyor, ama hemen peşinden, "Benim bu savaşta şehit olmamla da Kürdistan'ın her tarafı yaşanılır hale gelir" eklemesini yaparak kendisinin, bu dava için feda olmaya hazır olduğunu her fırsatta belirtiyordu.

Silaha olan bağlılığı, savaşma isteği ve kararlılığı, cesareti, kahramanlığı ve direnişçi kişiliği en önemli özelliklerindendi. Taşıdığı B-7 roketatar silahına aşıktır. Çok seri silah kullanma yeteneğine sahiptir. Mavan karakolu tepecilerine yönelik gerçekleştirilen saldırıda henüz eğitimden yeni çıkmış olmasına rağmen eylemde büyük bir başarı gösterir.

29 Eylül 1992 tarihinde gün O'nun günüdür. Meydan dövüş meydanı ve O da bir savaş ustasıdır. Kinini kusmaktadır düşmana, yılların intikamını alarak. Destanlar yaratılmalıydı, tarih yazılmalıydı. Düşmana her vuruşunda "İşte Apocu böyle vurur" dercesine kahramanca savaşıyordu. Mevziler ele geçmişti artık. Ancak Sabri yoldaş ağır yaralanmıştır. Her zamanki doğal tebessümüyle gülerek, "Sayın Demirel gelişmelerden ne haber" diyerek, sömürgeciliğin Ruborak'ta yaşadığı yenilgi ve bozgunu, meydan okuyarak dile getiriyordu. Ve Sabri yoldaş şahadete ulaşıyordu.

Anısı yolumuza ışıktır!

Kaynağa dönüşte özlü çabanın sahibiydi

Adı, soyadı: **Ahmet GÜL**
Kod adı: **Sait**
Doğum yeri ve tarihi: **Ankara, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Türk sömürgeciliğinin en barbar uygulamalarından biri de özde başkalaştırma, Türkleştirme ve tüm alanlarda asimilasyonu barındıran göç ettirme ve mecburi iskan politikasıdır. Bu politikanın en çok uygulandığı, hatta düşmanın sonuç aldığı alanların başında da Dersim gelmektedir.

Sait yoldaş, düşmanın bu uygulamalarına maruz kalan ve Ankara'ya yerleştirilen Dersimli bir ailenin çocuğu olarak gözlerini dünyaya açar. Büyüdüğü ortam, koyu asimilasyonun yaşandığı bir ortamdır. Dolayısıyla ulusal değerlerden, ulusal bilinçten yoksun bir biçimde büyür. Ancak aile ortamındaki ilişkilerin, bağların saygı ve sevgiye dayalı olması, mütevazi bir yaşamın hakim olması Sait yoldaşın kişiliği üzerinde de belirgin bir etki bırakır. Yoz ilişkilerden ve yaşamdan bilinçli bir şekilde sakınmasını bilir.

Sait yoldaş, ulusal kurtuluşçu düşünceyle okul yıllarında tanışır. Üniversite yıllarında bir sempatizan olarak yoğun çalışmalarda bulunur. İstanbul Yıldız Üniversitesi Harita ve Kadastro Mühendisliği Bölümü'nde okurken, yurtsever-gençlik içinde yoğun propaganda, örgütlenme ve eylemliliğe girerek düşmana olan kini ve öfkesi daha da bilenir. Kendi halk gerçekliğini bu yıllarda anlar. Kendisiyle büyük bir hesaplaşmanın içine girer.

Sıradan bir yurtseverlikle, sempatizanlıkla halkının davasına istenilen hizmeti yapamayacağını, tarihi sorumluluklarını yerine getiremeyeceğini bilince çıkaran Sait yoldaş, 1991 sonbaharında gerilla ordusuna katılmaya karar verir. Doğu Kürdistan üzerinden Xan Kûrkê alanına geçen Sait yoldaş, ilk eğitimini de 2. Merkez Karargah bünyesinde görür. Kendisini her alanda yetkinleştirmeye, parti ve savaş gerçeğini kavramaya, bilince çıkarmaya büyük çaba gösterir. Azim ve karar sahibidir.

Sait yoldaş, ulusal bilinçten yoksun bir ortamda büyümüştü. Kendi ulusal değerlerine yabancıydı. Dilini dahi bilmiyordu. Bunun verdiği öfkeyle, bu bilinçle kendisine yükleniyordu. Eğitime ve yaşama katılımı güçlüydü. Çok özlü bir dönüşüm sağlıyordu. Yoldaşlarına çok bağlıydı, ilişkilerinde sıcak, yapıcıydı ve disiplinliydi.

Sait yoldaş, siyasal olarak çok gelişkindi. Yoldaşlarını da geliştiriyordu. Partiye ve ulusal kurtuluş davasına bağlıydı, militan çizgiyi yakalamak için yoğun çaba içindeydi. Gelişmeye açık, kavrayışta oldukça güçlüydü.

Sait yoldaş, 1992 bahar düzenlemeleriyle ana birlikte yer aldı. Pratiğe çıkmıştı, savaşla çok hızlı bütünleşmişti. Kürtçe'yi de öğreniyordu. Kürtçe konuşunca moral kaynağıydı, neşe kaynağıydı Sait yoldaş. Yoldaşları arasında oldukça sevilen ve sayılan bir konumdaydı.

Katuna, Helena, Rubarok eylemlerinin keşfinde de yer almıştı. Harita ve kadastro mühendisliğini okuduğu için, plan ve kroki çiziminde uzmandı. Bu eylemlerin plan ve krokisini de çizerek, eylemlerin başarısında etkili oldu. Sait yoldaş, tüm yeteneğini ve enerjisini Kürdistan halkının kurtuluşu yolunda kullanmasını bilen bir yoldaşımızdı.

29 Eylül 1992 sabahı, özgürlük savaşçıları, dönemin en kapsamlı eylemini başlatmışlardı. Düşmana ve ihanet çetelerine kin ve öfke kusuyorlardı. TC sömürgeciliği tarihinin en büyük darbesini almıştı. Yüzlerce kayıp vermiş, kalanlar kaçma fırsatını bile bulamamışlardı.

Bu zafer hamlesinde adını yazdıran kahraman ve yiğit yoldaşlarımızdan biri de Sait yoldaştı. Çarpışmada ağır yaralanır ve zafer sloganları atarak şahadet ulaşır.

Zafer yürüyüşümüze can ve kan veren şehitlerimiz zaferin teminatıdır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Zaferden adı gibi emindi

Adı, soyadı: **M. Nuri ŞEVKET**
Kod adı: **Emin**
Doğum yeri ve tarihi: **Amudê, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Ülkemizin Güney Kürdistan parçasında gözlerini dünyaya açan **Emin** yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğuydu. Orta halli bir aile ortamında büyüdü. Daha çocuk yaşlarda olmasına rağmen partimizin yarattığı etkiden O da sonuç çıkarabilmişti. Zeki ve çalışkandı. Büyüklerin anlattıklarını can kulağıyla dinliyor, anlatılanları anlamaya çalışıyordu. Bir yandan öğrenim görüyor, diğer yandan kavramaya çalıştığı ulusal sorunu çevresine yaymaya çabalıyordu. Orta öğrenimini gördüğü yıllarda artık kendisini iyice bilinçlendirmiş ve faaliyetlerini yoğunlaştırmaya başlamıştır. Büyük çalışma azmi ve yüksek temposu, O'nu halk arasında saygın bir konuma ulaştırmıştı. Emin yoldaş artık bir parti çalışanıydı. Bir yandan kitle faaliyetini yürütürken, diğer yandan birkaç arkadaşıyla hem eğitimini görüyor, hem de kendisini siyasal alanda geliştirmeye çalışıyordu. Özellikle devrimci kişilik ve üslupta oldukça olgunlaşmış, halka ve halk değerlerine olan bağlılığıyla kitleyle bütünleşmiştir.

Emin yoldaş, partiye ve mücadeleye oldukça bağlanmış, kişiliğinde de belli bir olgunlaşmaya ulaşmıştı. Artık bir gerilla olarak ülkenin engin dağlarında mücadele vermek, kurtuluş için savaşmak kendisinde bir tutku haline gelmişti. Mücadeleye daha fazla kendisini katmak, artık sıcak savaş alanlarında mücadelesini sürdürmek istemektedir. Bu temelde önerisini ve istemini partiye bildirir. Ve bu önerisi parti tarafından da uygun görülerek, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderilir.

Emin yoldaş, Parti Önderliği'nin denetiminde girdiği eğitim devresini başarılı bir şekilde tamamlar. Siyasi olarak gelişkin olduğundan derslere aktif bir şekilde katılım sağlar. Aldığı eğitimle kendisini hem askeri, hem de siyasi olarak güçlendirir. Artık ülke pratiğine, sıcak savaş alanına çıkmak için hazırdır. Kendisini her yönüyle hazır hissediyordu.

Emin yoldaş, bu güçle eğitimde gösterdiği üstün başarı ve yaşama olan katılımıyla pratik alana yönelir. İlk olarak Haftanin alanına gider. Bu alanda fazla kalmayarak 2. Merkez Karargah'ın bulunduğu Xan Kûrkê alanına geçer. Burada yapılan düzenlemede Başkale alanında görevlendirilir. Fiziki olarak da oldukça güçlüdür. Gerillada ve savaşta kıldığı güçlü karar ile devrimci kişiliğini birleştirince zorlukları aşmada zorlanmaz. Emin yoldaş, tüm pratik görevlere gönüllü olarak gider. Yaşama karşı duyarlıdır, sorumluluklardan asla kaçınmaz. Başkale alanında Perixan karakoluna yönelik yapılan baskın eylemine katılarak, usta

savaşçılığıyla önemli rol oynar. Alanın düşman tarafından çeteleştirilmesine karşı kin ve öfke duymuş, çetelere yönelik gerçekleştirilen birçok eylemde yer alarak devrimin önündeki engellerin kalkması için çaba harcamıştır.

Emin yoldaş, bu pratik süreçten sonra tekrar Xan Kûrkê alanına döner. Savaşı yoğun olarak yaşamış olması, kendisine savaşçı bir kişiliği kazandırmıştır. Sürekli savaşta olmak ve savaşmak istemektedir. Rubarok eyleminde yer almak ve en önde savaşmak, kendisinde büyük bir coşku yaratmıştır. Eyleme bu yüksek moral ve coşkuyla katılarak, yoldaşları gibi O da kahramanca savaşır.

Rubarok eylemi gibi mücadele tarihimizde gerçekleştirilen en kapsamlı eylemlerden birinde, tüm yoldaşları gibi Emin yoldaş da savaşımızı bir aşama daha yükseltmek amacıyla kahramanca savaşır ve bu uğurda akıttığı asil kanıyla zaferi bir adım daha yakınlaştırır.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Yiğitliği ve dinmeyen coşkusuyla mücadelemizde bayraklaştı

Adı, soyadı: **Durmaz GÜNEY**
Kod adı: **Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Midyat, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Tarih boyunca sürekli bir işgali, istilayı yaşayan, gelişimi hep engellenen ve kendisine, ulusal değerlerine yabancılaştırılan Kürdistan halkı, bugün PKK önderliğinde görkemli bir dirilişi yaşarken, her şeyini yeniden yaratmanın da yoğun savaşımını vermektedir. Elbette ki, bu kadar düşürülmüş, parçalanmış, örgütlülük adına ne varsa hepsi tahrip edilmiş, ülkesinden, toprağından göç ettirilmeye çalışılmış bir halkın yükselişi, yeniden dirilişi, yeniden örgütlenişi de çok görkemli ve çok soylu olacaktır.

Uygarlıkların beşiği olan Mezopotamya'da binlerce yıllık tarihiyle, kültürüyle ilerici insanlık için büyük bir doğuşu müjdeleyen Kürdistan devriminin gelişimi soylu olduğu kadar, yaşanan zorluklar da, ödenecek bedel de ağırdır, ağır olacaktır.

İşte Kürdistan'da esen devrim rüzgarının coşkusunu en güzel yaşayan yoldaşlarımızdan biri de **Çiya** yoldaştır. Aslen Mardinlidir. Mardin, ulusal değerlerin, gelenek ve göreneklerin korunduğu, derin yurtseverliğin, toprağa bağlılığın güçlü olduğu alanlarımızın başında gelmektedir. Öyle ki bu alan, partimizin politik mücadeleyi başlattığı ilk yıllarda, kitlesel anlamda en güçlü tabana ulaştığı, ulusal kurtuluşçu düşüncenin en fazla gelişip kökleştiği bir alanımız olmuştur. Bugün varını-yoğunu mücadelenin hizmetine sunarak, yediden-yetmişe tüm halk kesimiyle düşmana karşı savaşan Mardin kitlemiz, her dönemde ulusal kurtuluş mücadelesinde adeta merkezi bir rol oynamıştır.

İşte Çiya yoldaşımız, ulusal değerlerle yoğrulmuş yurtsever bir ailenin çocuğu olarak 1974'te dünyaya gözlerini açar. Ortaokulu bitirdikten sonra okula devam etmez. Sömürgeciliğin zorlaştırdığı yaşam koşulları, ailesini Almanya'ya kadar sürükler. Ancak ulusal değerlere bağlılığın ve yurt sevgisinin güçlülüğü, vatana olan sevgisini sürekli sıcak tutar. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine, bulundukları alanda tüm olanaklarıyla destek sunarlar. Ailedeki sıcak yurtsever bağlar, Çiya yoldaşın kişiliğini de etkiler. Ülkeye dönüş özlemi artık dayanılmaz noktaya gelir.

Çiya yoldaş, bu coşkuyla 1990'da ülkeye dönerek gerillaya katılır. 1991'de Serhad alanına gider ve sonbaharda Xan Kûrkê'ye geçer. Kış sürecindeki eğitim devresine katılır. Bahar düzenlemesinde Lêlkan savaş güçleri arasında yer alır.

Partiye ve halka derin yurtseverlik bağlarıyla bağlı olan Çiya yoldaş, sıcak üslubu, güçlü morali ile adeta neşe küpüdür. Uzun yıllar yurt dışında kalmasına rağmen, ulusal değerlerine hiç yabancılaşmamış, aksine çağdaş Kürt kültürünün, Kürt değerlerinin bir kompozisyonudur. Arkadaşlık ilişkileri güçlü olup, eğitici yönü gelişkindir.

Devrimci coşkunun, derin yurtseverliğin adı olan Çiya yoldaş, 29 Eylül 1992'de Rubarok Taburu'na yönelik saldırıda kahramanca savaşırken şahadete ulaşır.

Yiğitliği ve dinmeyen coşkusuyla onurlu mücadelemizde bayraklaşan Çiya yoldaşın anısı gönlümüzde sönmeyen meşaledir.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

O'nu savaş dışında tutmak mümkün değildi

Adı, soyadı: **M. Beşir ŞENSÖZ**
Kod adı: **Zınar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Bugün Kürdistan'da onurlu yaşamın tek ölçüsü, yüzyılların baskı ve zor sistemine, yani TC sömürgeciliğine ve her türden işbirlikçilerine karşı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yer almış olmaktır. Çünkü bu saflar, tarihin en barbar, en katliamcı gücü olan TC rejimine karşı ulusal onurun, insanlık onurunun korunduğu ve yükseltildiği saflardır. Bu saflar, düşürülmüş, kendisine yabancılaştırılmış Kürt kişiliğinin ulusal özüne döndüğü ve soylu yükselişin yaşandığı saflardır. Bu saflar, toplumu saran kölelik zincirlerinin kırıldığı, toplumsal öz dinamiklerin harekete geçirilerek yeniden dirilişin gerçekleştirildiği saflardır.

İşte **Zınar** yoldaşı saflara çeken gerçekler bunlardır. İlkokul mezunu olan Zınar yoldaş, aslen Kurtalanlıdır. Her Kürdistanlı gibi sömürgeciliğin yaşamın her alanında düşürmeye çalıştığı bir ortamda büyüdü. Yoksul bir aileden geliyordu. Ekmek kavgası vererek çelikleşmişti. Yaşamında çelişkiler yaşamış ve daima kurtuluş arayışı içinde olmuşur.

Bilindiği gibi Batman-Kurtalan alanı mücadelemizin gelişme gösterdiği ve kitlesel boyuta ulaşarak kökleştiği ilk alanlardandır. Zınar yoldaş da bu alanımızda ulusal kurtuluş mücadelesi ile tanışır. Batman ve daha sonra gittiği İstanbul'da milislik yapar. Ancak bu çalışmalar Zınar yoldaşı tatmin etmez. ARGK saflarında bir gerilla olarak halkın kurtuluşu için savaşmak ister.

1990 yılı sonbaharında Cudi üzerinden geçerek ARGK saflarına ulaşır. Kısa bir süre kaldıktan sonra Xan Kûrkê alanına geçer. 2. Merkez Karargah bünyesinde girdiği eğitim devresini tamamlayarak, pratik savaş güçlerine katılır.

Zınar yoldaş, 1991 Ağustos'un-da gerçekleşen ve silahlı savaşımızın tarihinde önemli bir dönüm noktası olan Mavan eylemine katılır ve kahramanca direnir. Ardından gerçekleştirilen Museka eyleminde yer alan Zınar yoldaş, Geliyê Azadî direnişinde de yer alır. Bu dönemde düşmanla girilen önemli çarpışmalara katılan ve başarılı bir savaş pratiği sergileyen Zınar yoldaş, 1991-92 kış sürecinde Xan Kûrkê alanında kalarak eğitim devresinden geçer. Siyasi ve askeri olarak kendisini daha da güçlendiren Zınar yoldaş, baharla birlikte ana birlik bünyesinde yer alarak, pratik alana yönelir. Savaşçı özellikleri güçlü olan Zınar yoldaş, bu dönemin kapsamlı eylemlerinden olan Helena Taburu'na yönelik eylemde yer alarak, eylem esnasında önemli rol oynar.

Gerilla saflarındaki tüm yaşamı sıcak savaş içinde geçen ve dönemin en önemli eylemlerinde güçlü saldırı ruhuyla en ön saflarda yer alan Zınar yoldaş, 29 Eylül 1992 günü Rubarok eyleminde yine ön saflarda düşmanın ordu sürüsüne karşı kahramanca savaşırken şahadete ulaşır.

Zınar yoldaş, halkımızın kutsal ve onurlu mücadelesinde, güçlü savaşçı özellikleri ile emek vermiş, bir devrim emekçisi olarak kanını dökerek, halkımızın zafer yürüyüşünde kilometre taşı olarak şehitler ordusundaki onurlu yerini almıştır.

Manevi komutanlarımız olan şehitlerimizin gösterdiği yolda zafere dek, kanımızın son damlasına kadar onurluca yürüyeceğimize söz veriyoruz.

Anısı mücadelemize önderdir!

Gençliğinin henüz baharındayken yakmıştı özgürlüğün meşalesini

Adı, soyadı: **Metin ASLAN**
Kod adı: **Dıjwar**
Doğum yeri ve tarihi: **Eskihisar köyü-Nusaybin, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **15.06.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

29 Eylül sabahı, düşmanın can çekiştiği, tarihinin en büyük hezimetlerinden birini yaşadığı andır. Bu an, TC sömürgeciliğinin halkımıza yüzyıllardır çektirdiği acıların, uyguladığı katliamların, anasız-babasız bırakılan çocukların, gözyaşı döken anaların intikam anıdır. Bu an, Kürdistan halkının -bedeli ne olursa olsun- zafere olan susamışlığının, buna ulaşmadaki azim ve kararlılığın anıdır. Evet bu an, halkımızın en fedakar, en yiğit evlatları olan şehitler ordumuza yeni katılan ölümsüz neferlerinin onurlu direniş anıdır.

Şehitler ordumuzun yiğit ve genç neferi **Dıjwar** yoldaş, gencecik yaşıyla, bunun verdiği coşkuyla, halkının onurlu davasında, kurtuluş ordusu ARGK saflarında yerini alıyordu. 1991 Haziran'ında Cudi üzerinden geçerek, Xan Kûrkê alanına ulaşır. İçi içine sığmıyordu. Nusaybin'de halkımızın görkemli serihildanlarıyla büyümüştü. En ön saflarda yer almıştı serihildanların.

Xan Kûrkê alanına geçtiği gibi, savaş içinde bulmuştu kendisini. Geliyê Azadî direnişine katılarak, yiğitçe savaşır. Çünkü O, halkın serihildanlarıyla büyümüştü. Ve O öfkesiydi, kiniydi, namluya sürülmüş şamarıydı, özgürlüğe susamış halkının.

Canlılığı ve atikliğiyle tam bir savaşçıdır Dıjwar yoldaş. Sonbahar düzenlemesiyle Geliyê Reş'te pratiğe çıkar. Kış sürecinde, eğitim devresini bu alanda tamamlar.

Dıjwar yoldaş, o gencecik yaşına rağmen korkunç bir savaş ruhuyla doluydu. Partiye olan bilinçli ve özlü bağlılığıyla adeta örnekti. Öyle ki genç yaşından dolayı arkadaşları O'nu savaş güçlerinden, savaştan uzak tutmaya çalışıyorlardı. Biraz daha büyüsün diye yapıyorlardı bunu. Ancak Dıjwar yoldaş buna müthiş öfkeleniyor, kabullenmiyordu. Varsa yoksa savaş deyip dayatıyordu. Ancak bu şekilde mutlu olabiliyordu.

Coşkusu ve canlılığıyla adeta kendisinden büyük yoldaşlarını mahçup duruma düşürüyordu. Tebessüm merkeziydi Dıjwar yoldaş. Bahar düzenlemeleriyle ana birliğe verilmesi Dıjwar yoldaşı çok mutlu etmişti. Artık savaşacaktı. Halkının öfkesi ve kini, özgürlük şarkısı olacaktı Dıjwar yoldaş. Eylemden eyleme koşacak, gençliğinin verdiği büyük coşkuyla yürüyecekti düşmanın üzerine.

Helena eylemi, faşist-sömürgeci ordu sürülerinin kaçmaya bile fırsat bulamadıkları gün, Şırnak katliamının intikam günüdür. Dıjwar yoldaş, bu mutlu günün kahramanlarındandı, yiğit savaşçılarındandı.

Dıjwar yoldaş, eylemden eyleme koşacaktı. Bunun için de savaş güçleri içinde, ana birlikte yer almıştı.

Ve Rubarok, özgürlük savaşçılarının destanlar yazdığı o gün... Kölelik zincirlerinden kurtulan halkımızın en değerli evlatlarının zafer hamlesine kalktığı o gün... Bizi zafere biraz daha yaklaştıran şehitler kervanının vatan toprağını bir kez daha suladığı o gün...

Dıjwar yoldaş, gençliğinin henüz baharındayken, yakmıştı özgürlük meşalesini, halkımızın hep bir ağızdan "An serkeftin, an mırın" şiarını attığı o gün.

Dıjwar yoldaş! O coşkun, o filiz ömründeyken yaktığın meşale yolumuzu aydınlatıyor. Yürüyeceğiz, dimdik sarsılmadan zafere dek.

İlk ışığıyım günün duyun beni
Namusuyum halkımın
ağzında dili yüreğinde kiniyim

Bilin beni!
koşun çocuklar koşun
yıldız topladım sizin için
kelebekler konuyor ellerime
kuşlar konuyor.

Govende kıskanıyor halay başılığımı
Koşun çocuklar koşun
sıkılmış yumruğunuzla koşun
Göz yaşı istemem arkamdan
boğmayın beni duygusallığınızla
ve zincir diye asmayın boynunuza
Ben şafağıyım ülkemin
Kavgalara taşıyın beni
Kavgadır ömrüm.

Şehit Metin ASLAN (Dıjwar) yoldaş

Rubarok'ta yaşanan kahramanlık abidesi

Adı, soyadı: **Hümmet YERLİKAYA**
Kod adı: **Resul**
Doğum yeri ve tarihi: **Ortê köyü-Doğubeyazıt, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Doğubeyazıt, stratejik öneme sahip alanlarımızdan biridir. Konumu itibarıyle Doğu Kürdistan ve Kuzey-Batı Kürdistan parçalarını birbirine bağlaması, iki parça arasında bir köprü rolü oynaması ve gerilla savaşına uygun araziye sahip olması mücadelemiz açısından oldukça önemli bir alanımızdır. Yurtsever halk kitlesinin yoğun olduğu Doğubeyazıt, partimiz öncülüğünde yürütülen ulusal kurtuluş savaşına verdiği her türlü maddi destek yanında, evlatlarını da Halk Kurtuluş Ordusu ARGK'ye vererek inancını kanıtlamaktadır.

Resul yoldaş da Doğuzbeyazıt'ta yurtsever bir ailenin çocuğu olarak gözlerini dünyaya açar. Ailesinin ve çevresinin yurtsever olması Resul yoldaşı henüz çocuk yaşlardayken yurtsever düşüncelerle tanıştırır. Doğup büyüdüğü çevrede ulusal kurtuluş mücadelemizin sürekli konuşulması ve tartışılması, O'nu oldukça etkiler. Resul yoldaş yaşamından da önemli sonuçlar çıkararak halk gerçekliğini, ulus gerçekliğini anlamaya ve kavramaya çalışır. Mücadeleyi kavradığı oranda başta gençlik olmak üzere halk kitlelerine anlatır. Resul yoldaş bir yandan bu faaliyetleri yürütürken, bir yandan da ailesinin geçimini sağlamak için çeşitli işlerde çalışır. Bu yoğun yaşam karşısında en ufak bir yılgınlık belirtisi göstermeden büyük bir azim ve kararlılıkla çalışmalarını sürdürür. Bu yaşam Resul yoldaşı oldukça çelikleştirir ve O'na proleter bir kişilik kazandırır. Mücadeleye katılmak ve gerilla olarak savaşmak ise en büyük isteğidir.

1990 yılı, mücadelemizin yeni bir aşamaya ulaştığı, halk kitlelerinin serhildanlarını yoğunlaştırdığı bir dönemdir. Serhad eyaletimiz de büyük bir hareketlilik içine girmiş, gerilla ordumuza en yoğun katılımların yapıldığı alanlardan biri haline gelmişti. Bu dönemde Resul yoldaş, bir grup arkadaşıyla birlikte gerilla ordusuna katılır. Partiyi ve mücadeleyi tanıyan Resul yoldaş, bilinçli bir temelde katılım yapar. Zorluklar karşısında üstün bir direnme gücü gösterere, kararlı bir pratik sergiler. O, zafere duyduğu derin inançla görev ve sorumluluklar karşısında özverinin ve başarının zirvesini yaşamaktaydı.

Eylemlere katılmak ve savaşı sıcak yaşamak en büyük isteğidir. Bu istek ve coşkuyla, dönemin önemli eylemlerinden ve taktik bir sıçrama olan Mavan eyleminde yer alır. Geliyê Azadî direnişinde aktif bir şekilde savaşarak kahramanlıklar yaratır.

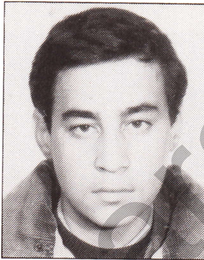
1991-92 kış sürecinde 2. Merkez Karargah bünyesinde "Başarmaya Mahkumuz Eğitim Devresi"ne katılır. Bu devre oldukça güçlü bir devredir. Resul yoldaş, kendisini her yönüyle savaşa hazırlamak için büyük bir çaba harcar. Baharda pratiğe çıkma beklentisiyle tutuşur, bu günü düşündükçe coşkusunu gizleyemez. Olgun kişiliği ve görevlere olan bağlılığıyla saygın bir konuma ulaşır. En zor kış koşullarında bile üstün coşkusuyla yoldaşlarına güç ve moral verir.

1992 yılı bahar düzenlemeleri ile Üçgen alanında pratiğe çıkar. Bu alanda sergilediği başarılı pratikle takım komutanlığı görevini üstlenir. Helena eylemine takım komutanı olarak katılır ve başarılı bir şekilde savaşır. Daha sonra yapılan bir düzenleme ile ana birlik içerisinde yer alır.

Büyük savaşçı ve eylemci Resul yoldaş, Rubarok tabur baskını eyleminde yer alır. Özgürlük savaşçılarının sömürgeciliğe büyük darbe vurduğu, direniş ve kahramanlık destanlarını yarattığı bu eylemde kahramanca savaşan Resul yoldaş şehitler ordusuna katılır.

Anısı yolumuzu aydınlatan meşaledir!

Zağroslar'da çelikleşen usta savaşçı!

Adı, soyadı: **Suat BERTAN**
Kod adı: **Bedran, Trej**
Doğum yeri ve tarihi: **Tendürek köyü-Malazgirt, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **22.01.1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Kürdistan halkının isyancı ve direnişçi geleneğinin önemli oranda korunduğu bir alanımız da Malazgirt'tir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin zafere doğru kararlı gelişimi bu alandaki halkımızın yurtsever özünü harekete geçirmiş, maddi-manevi her türlü desteğini yoğunca sağlayarak, köklü bir zemin bulmuştur.

Bedran yoldaş da, böyle bir zeminde yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. İlkokulu köyünde bitirir. Bu arada okul dışındaki zamanında çobanlık yaparak ailenin maddi yaşamına katkıda bulunur. İlkokulu bitirdikten sonra, okula devam etmek istemese de ailesinin isteğiyle Malazgirt'te ortaokula gider.

Bedran yoldaşın partiye sempatisi bu dönemde başlar. Kendisinden büyük bir abisi saflara katılmış, eğitimini gördükten sonra, faaliyet yürütmek için Malazgirt alanına gider. Bu dönemden sonra saflara katılma tutkusu daha da büyür. Canlılığı, içten davranışlarıyla hem okul, hem de aile çevresinde çok sevilir. Ortaokul son sınıftayken arkadaşlarıyla sürekli mücadeleyi ve gerillayı tartışır, kendisini hep geliştirme çabası içine girer.

Bedran yoldaş, istekli olmadığı halde liseye kayıt yaptırır. Ancak O'nun özlemi gerilladır. Bir an önce savaşa katılmak, savaşı yaşamak için sabırsızdır. O'nun için okul okumanın hiçbir anlamı yoktur. Zaten okuldaki tüm çabası, mücadeleye katkı sağlama, mücadeleyi çevresine de yaymaya yöneliktir. Ataklığı ve girişkenliğiyle adeta bir çekim merkezidir. Bedran yoldaşın bu yoğun çabaları sonuç verir ve henüz lise birinci sınıfın ilk dönemindeyken 13 arkadaşıyla birlikte saflara katılmaya karar verir. Doğu Kürdistan üzerinden Zağroslar'a ulaşan Bedran yoldaş ilk eğitimini de Zağroslarda, çok sert geçen ağır kış koşullarında görür. Yüksek moralliliği ve arkadaşlarına olan bağlılığıyla içinde bulunduğu her ortamı canlı kılar. Eğitimlerdeki katılımcı çabalarıyla diğer yoldaşlarına örnek olur.

Bedran yoldaş, baharla birlikte Xan Kürkê alanına geçer. Burada bir süre eğitim görür. Yapılan düzenleme ile ana birlik bünyesinde yer alarak pratiğe çıkar. Dönemin eylemlerinden olan Helena eylemine katılır. Bu eylemin Bedran yoldaş için önemi çok büyüktür. Düşmanla sıcak savaşı ilk kez yaşamıştır. Tüm kini ve öfkesiyle mevzilerin üzerine yürür. Bedran yoldaşın bu eylemde gösterdiği, kahramanlık ve fedakarlık büyüktü. Çatışmanın en yoğun anları O'nun için bir düğün olur sanki.

Bedran yoldaş, Helena eyleminden döndükten sonra yeni bir eyleme hazırlanır. Ruborak'ta, kahramanlığını, fedakarlığını ustalığı ile birleştiren Bedran yoldaş, daha yetkin savaşır. Çünkü O bir savaşçıdır. Düşmanın üzerine yürürken tereddüt nedir bilmez.

Bedran yoldaş, eylem sürecinde kahramanca, büyük bir saldırı ruhuyla savaşır, ancak geri çekilme sırasında, ihanet çetelerinin attığı pusuya giren yoldaşlarımızla birlikte direnerek şahadete ulaşır.

Gençliğin tüm ateşiyle, halkın kutsal ve onurlu davasında, savaşın en ön saflarında kahramanca direnen Bedran yoldaşın anısı mücadelemize ışık tutacaktır.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Güçlü saldırı ruhuyla düşmanı perişan ediyordu

Adı, soyadı: **Ziyyad MUHAMMED**
Kod adı: **Gabbar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylü 1992, Rubarok**

Kürdistan'ın Küçük Güney parçasından olan **Gabbar** yoldaş, orta halli bir ailenin çocuğu olarak Afrin'de dünyaya gelir. Okulu birkaç yıl okuduktan sonra, okula devam etmez ve terk eder. Gençlik yıllarını Kürdistan'ın bu güzel şehrinde geçirir. Ulusal parçalanmışlığın ve Arap sömürgeciliğinin olumsuzlukları içerisinde yetişir. Arap asimilasyonundan belli oranda etkilenerek, ulusal gerçekliğine biraz yabancılaşır.

PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz ülkemizin bu parçasında da halkımızı etkiler ve kısa sürede mücadele etrafında kenetlenmesini sağlar. Özellikle Başkan APO'nun direkt ve yoğun çabaları ile bu süreç daha da hızlanır, ulusal birlik ve bütünlük yolunda sarsılmaz gelişmeler yaşanır. Burada halkımız, örgütlenmede ve mücadeleye katılımda muazzam çabalar sergiler.

Yaşanan bu gelişmelerden Gabbar yoldaş da etkilenmekte, ulusal kimlik ve birliğe ulaşmada büyük bir dönüşümü yaşamaktadır. Kürdistan'ın her alanında olduğu gibi Afrin ve çevresinde de halk, çocuklarını kurtuluş savaşına katmakta, böylece gençler akın akın devrim saflarına akmaktadır. Gabbar yoldaş, bu süreçte bir dönem kitle faaliyetlerini yürütür. Aynı zamanda bir grup arkadaşıyla birlikte birimler biçiminde eğitim faaliyetlerini de sürdürür. Ancak gelinen aşamada, mücadeleye daha aktif katılma gerçeğini duyar.

Bu istemi 1992 Newroz'unda gerçekleşir. Gabbar yoldaş, ulusal kurtuluş saflarının daha da sıklaştığı görkemli Newroz direnişinde, sıcak savaş alanı olan Botan'a giriş yapar. Çukurca üzerinden 1992 Nisan'ında Xan Kürkê alanına ulaşır. 2. Merkez Karargah bünyesinde, Haziran başlarına kadar eğitim taburunda kalır. Daha önceki kitle faaliyetleri deneyiminden de yararlanarak önemli bir gelişme kaydeder. Yoldaşlık ilişkileri güçlü olup, sorunlara çözüm gücü olmada da inisiyatiflidir. Devrimci ölçüleri tutturmada son derece titiz davranır, şikayet konusu olmak istemez. Askeri olarak da güçlü özelliklere sahiptir. Cesaret ve saldırı ruhuyla arkadaşları arasında saygınlık kazanır.

Yapılan düzenleme ile birlikte ana güç içerisinde yer alarak Şemdinli pratiğine çıkar. Savaşta gelinen aşama, sömürgeci orduya büyük darbeler vurmayı gerektirmekte, düşmanın halkımıza karşı geliştirdiği katliamların hesabını sormayı zorunlu kılmaktadır. İşte 30 Ağustos sabahı Gabbar yoldaşın da içerisinde yer aldığı Helena Taburu'na yönelik eylem gerçekleştirilir. Bu eylemde sömürgeci ordu büyük bir darbe yer ve yüzün üzerinde kayıp verir. Kahramanca savaşan ARGK gerillaları içerisinde Gabbar yoldaş da üstün savaş gücü ile kendisini kanıtlar.

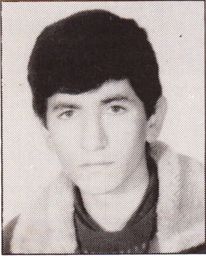
Ancak 1992 yılı önemli bir savaş yılı olarak mücadelemize daha kapsamlı eylemleri dayatmaktadır. Şemdinli alanının düşmandan önemli oranda temizlenmesi gerekmektedir. Rubarok Taburu kapsamı ve konumu itibariyle düşmanın alandaki ikinci büyük gücü olmakta, bir alay düşman gücüne denk gelmektedir. Bunun bilinciyle bu taburun imhası kararlaştırılmış ve eylem hazırlıklarına başlanmıştır.

29 Eylül sabahı başlayan büyük saldırı çok kısa sürede düşmana tarihinin en büyük yenilgisini yaşatır. Gabbar yoldaş da BKC silahıyla düşmana kan kusturan kahraman savaşçılarımızdan biri olur. O da yiğitçe savaşıp şahadet mertebesine ulaşan kahramanlarımızdandır artık.

Anısı yolumuza ışıktır!

"Savaşan, beden değil, inançtır"

Adı, soyadı: **Niyazi ALAGÖZ**
Kod adı: **Hogir (Mirnezir)**
Doğum yeri ve tarihi: **Aşağı Çamurlu köyü-Aralık, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **25.04.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Kürdistan halkı özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinde zafere doğru gidişte, öncü gücü PKK'nin çizdiği yolda her şeyini feda etmeye hazır hale gelmiştir. Bu bilince ulaşan halkımız geçmişte yaptığının tersine başkalarının çıkarı için değil, artık kendi kurtuluşu için savaşmaktadır.

Bu tarihi görev ve sorumluluğunun bilincinde olan Kürt gençliği sömürgeci orduya değil, kendi halk kurtuluş ordusuna yani ARGK'ye askerlik yapmaktadır. Bu düşünce doğrultusunda da sergilenen pratik bugün Kürdistan'ın her tarafında egemen hale gelmektedir. Kürdistan halkı, geleceğini yaratma mücadelesine katılmaktadır.

25 Nisan 1991'de gerilla saflarına katılan **Hogir** yoldaş, Aralık ilçesine bağlı Çamurlu köyünde dünyaya gelir. Oldukça zengin ve yurtsever bir ailenin çocuğudur. Aile çevresinden şehit yoldaşlarımız da bulunmaktadır. Hogır yoldaş, ortaokul 3. sınıfa kadar okur ve ardından okulu terk eder. Çocukluğu, gençliği köyde geçer. Zamanının büyük bölümünü akrabalarına şoförlük yaparak geçirir.

Hogir yoldaş, mücadeleyle bütünleşmiş bir aile çevresinden geldiği için ulusal kurtuluş düşüncesini ve gelişen savaşın etkisini daha çocuk yaştayken yaşar, bu düşüncelerle büyür. Ve artık mücadeleye aktif katılma kararındadır. Çünkü artık halkının kurtuluş ordusu olan ARGK'nin bir savaşçısı olabilecek yaşa gelmiştir. Hogir yoldaş bunun bilincindedir. Halkına karşı tarihi bir görev ve sorumlulukla karşı karşıya bulunduğunun bilincindedir.

İşte bu bilinçle saflara katılmıştır Hogir yoldaş. Doğu Kürdistan üzerinden Xan Kûrkê alanına geçer. Orada eğitim devresine katılarak partiyi, Kürdistan tarihini, savaş ve savaş gerçekliğini kavramaya ve bilince çıkarmaya çalışır. Kendisini her konuda geliştirme azmi ile doludur.

Ağustos 1991'de düşmanın binlerce askeri gücüyle Xan Kûrkê'ye karşı başlattığı saldırısıyla, yoldaşlarımız kahramanca direnişe geçerek, mücadele tarihimize "Özgürlük Vadisi Direnişi" olarak geçen mirası yaratırlar. Bu direnişin içinde yer alan yoldaşlarımızdan biri de Hogir yoldaştır. Fiziki rahatsızlığı olmasına rağmen kahramanca bir savaşçılık örneği gösterir. Fedakarlığı ve sakinliğiyle tüm yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanır.

Hogir yoldaş, Geliyê Azadî direnişinden sonra hem tedavi, hem de o alandaki çalışmalara yardımcı olmak için Doğu Kürdistan'a gider. Burada bir süre kaldıktan sonra Zağroslara geçerek, kış eğitim sürecini burada tamamlar.

Hogir yoldaş, baharda Xan Kûrkê alanına gider. Yapılan düzenlemelerden sonra ana güçte yerini alarak, aktif savaş pratiğine çıkar. Şemdinli alanında bir süre faaliyetler içerisinde kalır. Katıldığı birkaç eylemde kararlı ve cesaret dolu savaşçılığıyla örnek bir pratik sergiler. Fiziki rahatsızlığından dolayı arkadaşları O'nu savaş pratiğinden uzak tutmaya çalışmışlarsa da, kendisi bunu kabul etmemiş, büyük bir azimle savaş güçlerine katılmıştır.

İşte Rubarok eylemine de, arkadaşlarının tüm engelleme çabalarına rağmen büyük bir coşkuyla katılmış, kahramanca bir direniş gösterek şahadete ulaşmıştır.

Söz veriyoruz, kanın ve silahın yerde kalmayacak!

Düğüne gider gibi saldırır, bir şahin gibi avına ulaşırdı

Adı, soyadı: **Galip DENİZ**
Kod adı: **Şekko**
Doğum yeri ve tarihi: **Ergani, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Temmuz 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Şekko yoldaş Erganilidir. İlk ve orta öğrenimini yine burada yapar. Yüksek öğrenimini Van 100. Yıl Üniversitesi'nde tamamlar.

Şekko yoldaş, daha çok öğrencilik yıllarında mücadelemizi tanıyıp ve sempati duymaya başlar. Bu sempatisi üniversite yıllarında büyük bir coşkuya dönüşür ve bulunduğu alanda gençlik faaliyetlerinin en canlı, en dinamik bir neferi olur. Arkadaşlarıyla tartışmaları, sohbetleri sürekli tek bir konu üzerinde yoğunlaşmıştır. Bu da ulusal kurtuluş mücadelesini günbe gün geliştiren ve sömürgeciliği temellerinden sarsan gerilla eylemleri, halkımızın içerisine girdiği serihildanlar ve tüm bunlara paralel olarak gençliğe düşen görevler, sorumluluklar, mücadeleye hangi düzeyde, hangi zeminde katılım sağlamaları gerektiği gerçeğidir. İşte Şekko yoldaş ve çevresindeki gençliğin tartıştıkları, mücadele verdikleri tek konu budur. Bu tartışma süreciyle birlikte, bilinçlerini de geliştirirler. Gençliği örgütlemeye ve bu örgütlülükle eylem geliştirmeye, bulundukları alanda mücadeleye katkı sağlamaya çalışırlar.

Ancak ülkemizin engin dağlarında, amansız bir savaşımla yükselen gerilla mücadelesi vardır. Ve bu gerilla mücadelesi, Kürdistan'daki yeniden dirilişin, umut filizlerinin yeniden boy verişinin hem yaratıcısı, hem de yaşam güvencesidir. Bu gerilla savaşı, halkımızın en değerli varlıkları olan gençliğin omuzlarında yükselmektedir. Öyleyse her Kürt gencinin ilk ve en önemli kutsal görevi, bu saflardaki onurlu yerini almak olacaktır.

İşte sürekli bu gerçeği kavrama ve bilince çıkarma çabası içinde olan Şekko yoldaş, dört arkadaşıyla birlikte Doğu Kürdistan üzerinden Temmuz 1992'de Xan Kûrkê alanına ulaşır. İlk eğitimini de yine bu alanda, eğitim taburunda görür. Bu süreçte kendisini her konuda geliştirmektedir. Bir an önce savaş güçleri arasında yer alarak, savaş meydanlarına çıkmak tek arzusudur. Çünkü coşkuludur, gerillayı da savaş olarak anlamıştır. Savaşla yetkinleşen, savaşla güçlenen, savaşla bilinçlenen, savaşla onore olan coşku seli olarak anlamıştır. Düşmanın üzerine tereddütsüz yürüyen, azametiyle düşman sürülerine kaçma fırsatı bile vermeyen şimşek olarak anlamıştır. İçi içine sığmayan, her an düşmanın kafasında patlamaya hazır volkan olarak anlamıştır. Patladığında lav seliyle düşmanı yakıp yıkan, düşmanın en sağlam mevzilerini bile ona mezar eden önü durdurulamaz güç olarak anlamıştır.

İşte Şekko yoldaş bu düşüncelerle ana güce katılmış ve Helena'da düşman taburuna bir volkan gibi patlayan gerilla birliğimizin içerisinde yer almıştır. Henüz yeni ve ilk eylemi olmasına rağmen, saldırı grubunun gönüllü kahramanlarındandır. Cesareti ve coşkulu saldırı ruhuyla mevzileri ilk düşüren yoldaşlarımızdan biridir. Düğüne gider gibi saldırır, bir şahin gibi avına ulaşır. Şekko yoldaş tam bir savaşçıdır. Beyniyle, yüreğiyle, tüm coşkusuyla savaşmasını bilen ARGK gerillasıdır. Öyle ki arkadaşları O'nun bu savaşçı özelliklerini eylem sonrasında hep anlatır.

Şekko yoldaş, savaşla coşan tipik bir Kürt direnişçisidir. O, adeta Botan dağlarında büyümüş gibidir.

İşte bu coşkuyla Rubarok tabur baskınına katılmış, yine saldırı grubunda yer almıştır. Büyük bir savaşçılık örneği göstermiş, ancak hain çetelerin kalleşçe kurşunlarıyla şahadete ulaşmıştır.

Sana söz veriyoruz Şekko yoldaş: Silahın asla yere düşmeyecek.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

Hızlı gelişimi ile örnek bir devrimciydi

Adı, soyadı: **...**
Kod adı: **Bahoz**
Doğum yeri ve tarihi: **Güney Kürdistan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Güney Kürdistanlı olan **Bahoz** yoldaş, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Dar gelirli olduklarından fazla okuma olanağı bulamaz ve gençlik yıllarında Arap metropollerine giderek çalışmak zorunda kalır. Yoksul olmalarına rağmen, Kürt ulusal sorununa karşı ailece ilgilidirler ve her gelişmeden mutlaka haberdar olurlar. Çünkü aile fertlerinin çoğu Kürt ulusal hareketleri ile çeşitli dönemlerde ilişki içerisinde olmuş, ulusal sorunla iç içe bir yaşam sürdürmüşlerdir. Bahoz yoldaş da böyle bir aile ortamında bulunmakta ve doğal olarak Kürdistan'daki gelişmelerden etkilenerek mücadeleye ilgi duymaktadır.

Özellikle 1980 sonrasında partimizin Güney-Batı Kürdistan'da faaliyete başlaması ve kısa bir süre içerisinde halkı örgütleyerek önemli gelişmeler sağlaması, Bahoz yoldaş ve ailesini de doğal olarak mücadele içerisine çekmiş, diğer reformist örgütlerden uzaklaştırmıştır. Bahoz yoldaş hem eğitim görmekte, hem de Şam'da çeşitli işlerde çalışmaktadır. Diğer yandan ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimi, gerilla saflarına katılımı da yoğunlaştırmış, Kürdistan'ın her alanında, başta gençlik olmak üzere, halkımızı mücadele saflarına çekmiştir.

1992 yılının başlarında bütün Kürdistan'da, hem gerilla ve hem de halk cephesinde önemli gelişmelerin yaşandığı bir dönemde Bahoz yoldaş, partili arkadaşlarla ilişkiye geçerek ilk faaliyetlerine başlar. Newroz başlarında bir grup yoldaşıyla birlikte Güney Kürdistan'a geçerler. Bu sıralar Newroz kutlamaları ve coşkusu tüm Kürdistan'da sömürgeciliğe karşı bir direniş kavgasına dönüşmüş, ülkemiz görkemli gelişmelerin yaşandığı bir süreç içerisine girmiştir. Bahoz yoldaş ve diğer yoldaşları da aynı coşku ve heyecanla sıcak savaş alanlarına yönelmiş olmanın sevincini yaşamaktadır.

Haftanin alanındaki 1. Merkez Karargah'tan Xan Kûrkê alanına geçer. 2. Merkez Karargahı bünyesindeki 1. Tabur'da eğitimini görür. Haziran başlarına kadar eğitim gören Bahoz yoldaş, bu süreç içerisindeki olgun kişiliği ve çalışkanlığıyla komutanlarının beğenisini kazanır ve ardından manga komutanlığı göreviyle ödüllendirilir. Gelişmeye açık olan Bahoz yoldaş, kısa sürede kendisini siyasi ve askeri olarak geliştirir. Fedakarlık ve cesareti en güçlü özellikleri olmakla birlikte yoldaşlık ilişkilerinde de geliştirici olmayı esas almaktadır. Bu güçlü gelişimiyle bahar düzenlemelerinde takım komutanı olarak görevlendirilir. Görevlere ve partiye bağlılığıyla, aldığı tüm görevleri en iyi bir şekilde, başarıyla yerine getirir.

Ana birlik bünyesinde yer alan Bahoz yoldaş, Şemdinli alanında pratiğe çıkar. Aldığı sorumluluğu başarıyla yerine getirir ve pratiğinde oldukça başarılı olur. Dönemin kapsamlı eylemlerinden olan Helena eylemine katılır. Üstün saldırı ve fedakarlık ruhu ile düşmana saldırırken yoldaşlarının da takdirini kazanır. Daha büyük darbelerle düşmanın alandan sökülüp atılması gerekiyordu. Bu nedenle savaş güçlerimizce, büyük Rubarok eylemine hazırlık yapılır. Rubarok eylemi düşmanın alandaki, ikinci büyük gücüdür ve bu güce karşı eylem gerçekleştirilecektir. Fakat ne olursa olsun savaşın gelişimi açısından düşmanın bu alanda imha olması zorunlu olmaktadır.

29 Eylül sabahı, kahraman ARGK gerillalarının saldırısıyla tarihi Rubarok eylemi başlar. Tüm yoldaşları gibi Bahoz yoldaş da düşmana olan tüm kin ve nefretini muazzam savaş ruhu ile birleştirerek düşmana kan kusturmaktadır. Düşmana yüzlerce kaybın verdirildiği ve tabur binasının, içindeki cephanelikle birlikte infilak ettiği bu görkemli eylemde Bahoz yoldaş, hain kurşunlara hedef olur ve şehitler kervanındaki onurlu yerini alır.

Anısı mücadelemize önderdir!

Ülkeye ve halka bağlılığın ifadesiydi

Adı, soyadı: **Abdullah ALDOĞAN**
Kod adı: **Botan**
Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **14.11.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Elazığ'da gözlerini dünyaya açan **Botan** yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğudur. Ailesinin yurtsever olması nedeniyle sömürgeci-faşist TC'nin baskı ve zulüm uygulamalarına maruz kalmakta ve Kürdistan'da yaşam hakkı tanımamaktaydı. Sürekli baskı, zulüm yapılıyor ve işsiz bırakılarak göçe zorlanıyordu. Bu durum karşısında uzun süre direnebilen Botan yoldaş ve ailesi, kendileri için çok zor da olsa vatan topraklarından koparak, yurt dışına çıkmak zorunda kalırlar. Uzun bir süre ülkeden ayrı olmanın acısını hep hissederler.

Botan yoldaş, Kürt halkının sayıca fazla olduğu Almanya'da bir yandan işçilik yapıyor, bir yandan da Kürt insanlarıyla yoğun ilişki geliştirmeye çalışıyordu. Bu yıllarda ulus gerçeğini, halk gerçeğini daha iyi anlar. Ülkesinin sömürgeleştirilmesine böylesi bir yaşam içerisinde daha iyi anlam verebilmektedir artık. Karşılaştığı Kürt insanlarına büyük bir coşkuyla Kürdistan ve Kürt gerçeğini anlatmaya başlar. Botan yoldaş, bu azimli ve kararlı çabaları nedeniyle dikkatleri üzerine çeker. Almanya'daki eğitim çalışmalarına katılarak kendisini siyasal olarak geliştirir. Hızlı gelişmesiyle kısa bir sürede büyük bir dönüşüm sağlar. Büyük bir güçle çalışmalarını yürütür. Botan yoldaş, ülkesinden kopuk olarak yaptığı bu çalışmaları yeterli görmez. Tek isteği gerilla olarak ülkesinde savaşmaktır. Bunda kararlıdır. Bu isteğini partili arkadaşlara bildirir ve kabul edilir. Doğu Kürdistan üzerinden geçerek gerilla ordusuna katılır.

Botan yoldaş, ülke topraklarına tekrar dönmenin ve halkının kurtuluşu için savaşmanın coşkusu ve heyecanı içerisindedir. Savaş ve savaşmaktan başka hiçbir şey düşünemez. Savaşın en yoğun olarak yaşandığı ve merkezi durumda olan Botan eyaletimizin ismini alır. Adı gibi sımsıcaktır Botan yoldaş. Silaha olan tutkusu sınırsızdır. B-7 silahına aşıktır adeta. Aynı zamanda bu

silahı kullanmakta da ustadır. Savaş ortamında aldığı eğitimle kendisinde güçlü bir dönüşüm sağlar. Yoldaşlarına bağlılığıyla ve sıcak ilişki geliştirmesiyle örnek olur. Yaşamına tertemiz özünü egemen kılar.

Kısa bir süre içerisinde gerilla yaşamına adapte olan Botan yoldaş, görevlere karşı oldukça duyarlıdır. En zor koşullarda bile yüksek moralini korur ve yoldaşlarına daima moral kaynağı olur. Yanlış anlayışlara fırsat tanımaz, bu anlayışlara karşı amansız mücadele verir. Eleştirileri sert ama geliştiricidir.

İhanetçi ve işbirlikçi güçlere karşı büyük bir kin ve öfke duymakta, "Bunların ülke topraklarında yaşama hakkı yoktur" demektedir. Nitekim işbirlikçi güçlere karşı gerçekleştirilen eylemlerde büyük bir coşkuyla savaşır. Mavan tepecilerine yönelik yapılan eyleme de katılan Botan yoldaş, eylemlere katılmada sınırsız bir isteme sahiptir.

Tarihi Rubarok eyleminde yer almak, Botan yoldaşı oldukça sevindirmiş ve coşturmuştur. Eylemde B-7 silahını bütün ustalığı ile kullanır ve düşmana hareket olanağı vermez. Eyleme kendisini tam katarak bir sel gibi coşar. Eylem sonrasında gerilla güçlerimiz başarılı bir şekilde geri çekilmeye çalışırken, ihanetçi çetelerin çemberine giren güçlerimiz, ihanetçi çetelere burada da darbe vurarak çemberi yararlar. Çatışmada eşsiz bir direniş ve kahramanlık sergileyen Botan yoldaş ise, Botan'da filizlenen devrim ağacı olarak şahadete ulaşıp ölümsüzleşir.

Anısını yaşatacağız!

"Eylem yapmanın coşkusu bambaşkadır"

Adı, soyadı: **Şemsettin ÖZCANER**
Kod adı: **Cotkar**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Ulusal kurtuluş savaşımızın sıcak esen rüzgarı gün geçtikçe Kürdistan'ın her yanını kavurmakta, her kesimden halkımızı bu onurlu kavgaya hızlı bir şekilde çekmektedir. Öyle ki en durgun olan alanlarımız bile, görkemli direnişlerle sömürgeciliğe karşı bir ayağa kalkışı yaşayabilmektedir.

Yüksekova alanımız da böyle bir seyir izlemiş, özellikle 1992 Newroz'unda serihildanlarını doruğa çıkararak, düşmana olan kin ve nefretini kitlesel bir direnişle açığa vurmuştur. Özgürlük savaşçılarına, halkımız gerek maddi-manevi ve gerekse savaşçı vererek destekte bulunmuştur.

Cotkar yoldaş da bu savaşçı akınının içinde yerini alan ve saflara ulaşan bir yoldaşımızdı. Oldukça yurtsever ve maddi durumu iyi olan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Çocukluğunu ve gençliğini Yüksekova'da kendi işyerlerinde çalışarak geçirir. Gelişen ulusal kurtuluş savaşının yoğun etkisi altındadır. Bireysel yaşamını çok rahat bir şekilde sürdürebilme olanağına sahip olmasına rağmen, ulusal kurtuluşçu düşüncenin yüceliği ve onun getireceği onur daha ağır basmaktadır. Ayrıca aile çevresinde mücadeleye katılmış olan ve halk arasında oldukça saygınlığı bulunan değerli insanlar da vardır. İşte Cotkar yoldaş, bunları göz önüne alır ve *"Yapmam gereken tek şey var: Bugün Kürdistan'ı her yandan kasıp-kavuran özgürlük mücadelesinin en sıcak alanı olan gerilla saflarına katılmam gerekir"* diyerek bir grup arkadaşıyla birlikte, Doğu Kürdistan üzerinden Xan Kûrkê alanına ulaşır. İlk eğitimini yine bu alanda 1. eğitim taburunda görür. Eğitim süreci boyunca özlü bir çaba sarfeder, kendisini her konuda geliştirmeyi esas alır. Bu süreçten en iyi sonucu çıkararak, kendisini savaş pratiğine hazırlamak ister.

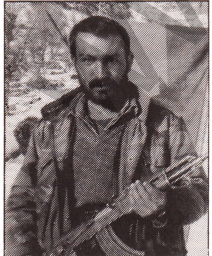
Cotkar yoldaş, eğitim devresinin bitimiyle birlikte, alanda önemli bir kontrol noktası olan Lêlkan güçlerine katılır. Bu süreçte, Güneyli işbirlikçilerin erzak yollarını kesme çabaları söz konusu olur. Bunun için güçlerimiz, bu işbirlikçilere gözdağı vermek amacıyla eylem kararına varır. Başarıyla gerçekleşen bu eylemde Cotkar yoldaşımız da yerini alır. İşbirlikçilerin bir karakolu basılır ve tümü esir alınır. Daha sonra yeterli ikaz yapılarak serbest bırakılırlar.

Eylemden dönen Cotkar yoldaş, tekrar Lêlkan alanına gider. Burada kısa bir süre kaldıktan sonra, Rubarok tabur baskınına yönelik saldırıyı gerçekleştirecek olan eylem güçleri arasına katılır. Bu eylem için güç seçilirken, Cotkar yoldaş büyük bir heyecanla seçilmeyi ister ve bu arzusunu yönetici arkadaşlara kabul ettirmek için büyük çaba gösterir.

Cotkar yoldaş, böyle kapsamlı bir gerilla harekatına katılmış olmanın verdiği büyük coşkuyla ve kendisine olan güvenle Rubarok'a yönelir. Her şeyin kanla, nice kahramanlıklarla kazanıldığı mücadele gerçekliğimizde Cotkar yoldaş da yeni ufuklar açabilmenin çabasındayken, kanını mücadeleye katar ve Kürt halkının onuru olur.

Anısı yolumuza ışıktır!

Onca acısına rağmen çıt bile çıkarmıyordu

Adı, soyadı: ...
Kod adı: **Delil**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoçan, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Aslen Karakoçanlı olan **Delil** yoldaş, gençlik yıllarını İstanbul'da geçirdi. Kendi geçimini sağlamak için çalışan mütevazi bir insandı. Çevresiyle ilişkilerinde ölçülü ve ağırbaşlı oluşu sevilip sayılmasını da beraberinde getirir. Gerek iş çevresinde, gerekse mahallesindeki insanlar, yurtsever düşüncelerle tanışır. Dolayısıyla sohbetlerinin başlıca konusu mücadele olur. Delil yoldaş da bu ortamda yurtsever düşüncelerle tanışır ve kısa süren bu özümseme devresinden sonra mücadele saflarına katılma düşüncesi O'na egemen olur. Haziran 1992'de Xan Kürkê alanına ulaşır. Yaşama çok çabuk adapte olabilme, çevresiyle sıcak ilişkiler geliştirebilme de oldukça rahat olan Delil yoldaş, eğitim faaliyetlerini bu havayla bitirir ve Doçka Tepesi'nde görevlendirilir. Doçka Tepesi'ndeyken Delil yoldaş, *"Burası da bir savaş alanı, burası da savaş cephesi, ama baskınlarda yer alamayacağım, bir ölçüde buraya bağlandım. Bir fırsat çıkarsa en önde gönüllü olarak saldırıya gitmek isterim"* biçiminde duygularını dile getirir.

İşte Rubarok eylemine gidilirken Delil yoldaşın arzuladığı an da gelir. Kendi gruplarından da birkaç arkadaşın eyleme alınacağını öğrenir. Ve hemen harekete geçerek eyleme katılma istemini yoğun bir biçimde belirtir. Bu istem komutanları tarafından kabul edilir ve Delil yoldaş eylem güçleri arasında yerini alır.

Eyleme gidilirken gruplar halindedir herkes. Delil yoldaş da bu grupların birinde saldırıya gitmenin coşkusunu yaşıyordu. O'nunla aynı grupta olan bir yoldaşı şunları anlatıyor:

"Gece saat 22.00 civarında harekete geçtik. Sabahla birlikte tabura saldıracaktık. O yüzden erkenden yola çıkmış, eylem planlamasındaki yerimize ulaşmaya çalışıyorduk. Öncümüz yolları bir ara karıştırdı. Bir iki defa gittiğimiz yolları tekrar dönerek, doğru yolu takip etmeye çalıştık. Bir yokuşu tırmanıyorduk. Delil arkadaş 60 kişilik grubun ortalarındaydı. Grup tepeye çıkınca aşağıda tabur tüm ışıklarıyla etrafı aydınlatır halde duruyordu. Grup olarak on dakika hedefi ilk ve son kez gözetledik. Ve bekleyişi bitirip harekete geçtik. Biraz ilerledikten sonra öncü, yolu yine şaşırdığını ve geri dönüleceğini söyledi. Geri dönerken geldiğimiz yolu takip ettik. Tam grubun orta yerlerinde bir patlama sesiyle birlikte hafif bir kırmızılık gördük. Oraya koştuğumuzda Delil arkadaşın bastığı mayının patlamış olduğunu gördük. Acısından biraz inliyordu. O'na, düşman içinde olduğumuzu, eğer ses çıkarırsa tespit edilebileceğimizi söyleyince, onca acısına ve yarasına rağmen tek ses bile çıkarmadı. Diğer grup eylem noktasına doğru ilerlerken ben ve birkaç arkadaş da Delil yoldaşı alıp emin bir yere taşıdık. Ses çıkarmıyor ve sadece gülümsüyordu. Kanı durdurmak için yaralarını iyi bir şekilde sarmıştık. Eyleme gitmek için hazırlandık. Eylemden sonra Delil yoldaş şahadete kavuşmak üzereydi. Konuşamıyordu. Karargaha ulaşmak için yola koyulduk. Üç saat sonra nabzı durmuştu. Yoldaşımıza karşı son görevimizi yapıp, O'nu defnettik. Kimsede çıt yoktu. Ve eminim ki herkeste benim gibi, onca acısına rağmen; çıt bile çıkarmayan güçlü iradeyi düşünüyordu. Öfkelerimiz bilendi, yüreğimiz daha hızlı çarpmaya başladı. Başımız dik ve göğsümüz demirdendi artık.

Anısını hep yaşatacağız!"

Sonsuz fedakarlığıyla bir devrim emekçisiydi

Adı, soyadı: **Bülent ÖNER**
Kod adı: **Adar**
Doğum yeri ve tarihi: **Aslankaya köyü-Malazgirt, 1976**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Adar yoldaş çok gençti. Gençliğinin tüm enerjisini mücadaleye katarak, fedakarlıkta sınır tanımayan bir yoldaşımızdı. Henüz ortaokula giderken mücadelenin yoğun etkisini yaşamaktadır. Arkadaşlarıyla tartıştığı tek konu ulusal kurtuluş mücadelesidir. O, gerillaya katılma kararındadır. Bu temelde gerilla saflarına ulaşma yollarını arar. Haziran 1991'de ilişki sağlar ve Temmuz ayında Xan Kürkê alanına ulaşır.

Adar yoldaş, çok genç ve coşkuludur. Her işe en önde koşmak ister. Fiziki olarak da güçlü olduğundan direngendir. Henüz Xan Kürkê alanına yeni ulaşmıştır ki, alanda yoğun bir hareketlenmenin içinde bulur kendisini. 2. Merkez Karargahı bünyesinde tarihi Mavan eyleminin hazırlıkları yapılıyordu. Yeni saflara katılmasına rağmen, eylemde yer almak istemektedir. Arkadaşlarının çabaları sonucu zar zor ikna edilir.

Ağustos ayında, tarihi Mavan eyleminden sonra, düşmanın Xan Kürkê alanına saldırısıyla büyük bir direniş başlar Geliyê Azadî'de. Adar yoldaşımız, tüm yoldaşları gibi kahramanca savaşır. Henüz silahı yeni almıştır, bir aylık gerilladır. Buna rağmen büyük fedakarlık sergiler. Düşmanın binlerce askerine, top ve uçaklarına karşı destanlar yaratılır. Geliyê Azadî'de düşman çok büyük bir darbe yiyerek geri çekilmek zorunda kalır. Hem de arkasında yüzlerce ölü ve yaralı bırakarak.

Adar yoldaş, Özgürlük Vadisi direnişinde yaralanır. Bir süre tedavi gördükten sonra, tekrar güçlenerek faaliyetlere büyük bir coşku ve heyecanla geri döner.

Kış eğitim devresini 2. Merkez Karargah'a bağlı eğitim taburunda tamamlar. Eğitim sürecinde derslere aktif katılım sağlayarak, kendisini siyasi ve askeri olarak geliştirip güçlendirir. Kendisini pratiğe hazırlamak için yoğun çaba harcar. Bahar düzenlemeleri ile Şemdinli alanının, Zerzan mıntıkasında pratiğe çıkar.

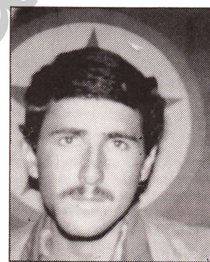
Adar yoldaş en zor görevlere ve işlere en önde gider. Sınırsız bir fedakarlığa sahiptir. Göreve itiraz ettiği görülmemiştir. Tam bir devrim emekçisidir. Cesareti, ataklığı, kararlılığı ve özverili çabalarıyla saygın bir yere sahiptir. Yoldaşlık ilişkilerinde resmiyeti her zaman esas alır ve uygular.

1992 döneminin birçok eylemine katılarak, yiğitçe bir pratik sergiler. Tisê, Katuna ve Helena eylemlerinde saldırı gruplarında yer alarak kahramanca savaşır. Pratik mücadele ve savaşla çelikleşmiştir adeta. Her yönüyle savaşan yiğit bir savaşçı olur.

29 Eylül sabahı, gerilla güçlerimiz eyleme geçerek Rubarok Taburu'nu düşmanın başına yıkmaktadır. Kürdistan'da kahraman ARGK savaşçıları bu eylemde destanlar yaratıyorlardı. Düşmanın geliştirdiği tüm savunma sistemini özgürlük savaşçıları yine aşmışlardı. Eylemde saldırı grubunda yer alan Adar yoldaş, en önde düşmanın üzerine saldırır. Görkemli yürüyüşü ve kahramanlıklar yaratan savaşçılığıyla, Adar yoldaş şehitler ordusundaki onurlu yerini alarak ölümsüzleşir.

Anısı yolumuzu aydınlatan bir meşaledir!

Tüm coşkusu ve inancı ile kahramanca savaştı

Adı, soyadı: **Ebuzet KAZAN**
Kod adı: **Baran**
Doğum yeri ve tarihi: **Yüksekova, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

15 Ağustos 1984 Atılımı ile birlikte, halkımız ulusal uyanış ve diriliş sürecine girmede tarihi bir fırsata kavuşarak kurtuluşunun yolunda ilerlemektedir. Partimiz önderliğinde geliştirilen ulusal kurtuluş savaşımız ilk olarak Botan alanına dayanmış, burada savaşımın geliştirilmesiyle ülkenin diğer alanlarına da yayılmıştır. Botan'ın görkemli ve engin dağları, özgürlük savaşçılarına tüm bağrını açarak bir dayanak, düşmana karşı savaşımda da adeta direniş kalesi olmuştur. Botan savaşın merkezi olarak ülkemizin her alanına kan ve can vererek, tüm direngenliği ve savaşçılığı ile sömürgeciliğin korkulu rüyası haline gelmiştir ve böyle olmaya devam etmektedir.

Savaş gelişmekte ve Botan kaynamaktadır. **Baran** yoldaş da bir Botanlı olarak savaşın tüm sıcaklığını hissetmekte, mücadeleye katılımın bir zorunluluk ve halkımıza karşı görev olduğunu görmeye başlamıştır. "Kürdistan'da onurlu yaşam ancak kurtuluş savaşında yer almakla mümkündür" gerçeğini kavrayan Baran yoldaş, 1992 yılı başlarında ARGK saflarına katılır. Doğu Kürdistan üzerinden Xan Kürkê alanına gider. Hemen ön eğitim devresine girer. Alanda oldukça zorlu bir kış yaşanmaktadır. Fakat tüm olumsuzluklara rağmen savaş güçlerimiz yeni dönemin hazırlık çalışmalarını ve eğitimlerini aksatmadan devam ettirirler. Baran yoldaş da kendisini her yönüyle hazırlamak, pratiğe çıkmak için büyük çaba harcar. Eğitim süreci boyunca, yoldaşları arasında saygın bir yer edinir. Çalışkanlığı ile tüm işlere önceden gidip yılmadan çalışır. Görevlere karşı üstün bir sorumluluk duyar, görevini eksiksiz ve en iyi bir şekilde yerine getirmeye çalışır. Güçlü bir kış pratiği ile eğitim devresini başarıyla tamamlayan Baran yoldaş, savaş pratiğine önemli ölçüde hazırlanmış bir vaziyette düzenlemeleri bekler.

1992 yılı bahar düzenlemeleri ile ana birlik bünyesinde yer alan Baran yoldaş, fiziki ve askeri yöndeki güçlülüğü ile kısa sürede savaş pratiğine adapte olur. Eylül sonlarına kadar ana birlikte faaliyet yürütür. Bu süreçte birçok çatışmaya girer. Bu çatışmalarda kahramanca savaşır, düşmana büyük darbeler vurmada önemli roller oynar. Kısa sürede büyük dönüşüm sağlayarak, tüm gücünü savaşın hizmetine sokar. Savaşma arzusu ve isteği çok yüksektir.

Ana birlik güçlerimiz, 1992 döneminin savaş taktiği ve parti tarihimizin en kapsamlı eylemi olan Rubarok tabur baskını eylemini planlamaya başlarlar. Rubarok, düşmanın alandaki ikinci büyük gücüdür. Birçok hedefi içinde barındırmakta ve geniş bir alanı kapsamaktadır. Bu özellikleriyle Rubarok Taburu'na yönelik yapılacak eylemin başarısı, kurtuluş mücadelemiz açısından dö-

nüm noktalarından birini teşkil etmektedir. Kahraman ARGK gerillaları, 29 Eylül sabahı düşmana olan kin ve öfkeyle saldırıya geçerler. Ortalık bir anda ateş yumağına döner ve düşman şok olur. Eylemde yüzlerce asker ve hain çete güçleriyle birlikte tabur binası infilak ederek imha olur. Oldukça başarılı bir şekilde gerçekleşen Rubarok eyleminde Baran yoldaş, tüm coşkusu ve hırsıyla düşmana saldırmakta, halkımızın tarihi intikamını alarak kahramanca savaşmaktadır. Düşman, kendisini korumak amacıyla çevreyi rastgele tararken, bir hain kurşuna hedef olan Baran yoldaş şehitler kervanındaki onurlu yerini alır.

Anısı mücadelemize ışık olacaktır!

Tendürekler'den Zağroslar'a sönmeyen bir isyan ateşiydi

Adı, soyadı: **Tahirhan KAYA**
Kod adı: **Rohat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kanireş (Kapanak) köyü-Diyadin, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Rohat yoldaş Diyadinlidir. Diyadin ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişip kökleştiği ve özlü bir katılımın sağlandığı alanlarımızın başında gelmektedir. Kaynağını halkımızın direniş tarihinden alan güçlü yurtseverlik özellikleri söz konusudur. Özellikle bu alanımızda gerillaya katılımlar, yine gelişen serihildanlar halkımızın düşmana olan öfkesinin ifadesidir.

Rohat yoldaş, saflara katılmadan önce lise yıllarında gençlik içerisinde coşkulu bir şekilde faaliyet yürütür. Öğrencileri örgütlemede görev alır, göreve bağlılığın bir gereği olarak çok özlü bir çalışma yürütür. Daha sonra kendi isteğiyle mücadelede daha aktif olmak için ARGK saflarına katılmaya karar verir.

Rohat yoldaş, 1991 Eylül'ünde mücadele saflarına katılır. Xan Kürkê alanında eğitim görür. İlk dönemlerde zorluk çeken Rohat yoldaş, kamp alanında bir süre kalır. Bu süreç hem kendi gerçekliğini, hem de savaş gerçekliğini bilince çıkarmada oldukça önemlidir. Elbette ki savaşın karakterinde zorlukların, güçlüklerin var olması kaçınılmazdır. Kürdistan'daki savaş gerçekliğinde bu durum daha da amansızdır. Zira her devrim mücadelesinin büyüklüğü ve soyluluğu kadar, çekilecek zorlukları da o derece büyük olacaktır. Dolayısıyla mücadelenin neferleri her şeyden önce bunları göğüslemek zorundadırlar. Büyük özveriyle sınırsız fedakarlıklara katlanarak bu zorluklar aşılabilir, mücadeleye ancak bu şekilde katkı sunulabilir.

Rohat yoldaş, 1991-92 kış sürecinde 2. Tabur'daki eğitim devresine katılır. Eğitim sürecinde bir yandan dönemi, dönemin taktiklerini, savaşın geldiği boyutu kavrama çabasına girerken, diğer yandan gelişimini engelleyen, sömürgeciliğin dolaylı etkileriyle yoğun bir savaşımın içine girer. Kişiliğinde devrimci bir dönüşümü yaratma ve bir an önce pratiğe çıkma azmi ve kararlılığı Rohat yoldaşta gün be gün belirginlik kazanır.

Bahar düzenlemesiyle birlikte Lêlkan'daki savaş güçleri arasında yer alır. Savaşma azmi ve kararlılığı keskinleşmiştir. Kendisine verilen her göreve büyük bir sorumlulukla yaklaşır, görevini en iyi biçimde yerine getirme çabasına girer.

Yoldaşlık ilişkilerinde oldukça olumlu, yaklaşımlarının temelinde dürüstlük ve özlülük vardır. Artık devrimci yaşamla bütünleşmiş, fedakarlığıyla yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanmıştır.

Rohat yoldaş, yaz sonlarına kadar Lêlkan'da kalır. Bu alanda hem kontrol, hem de savunma görevi yapan güçlerimizin içinde kendisine düşen görevi en iyi biçimde yerine getirme çabasını sürdürür. Diğer yandan bir an önce savaş pratiğine çıkıp eylemlere katılma arzusuyla dolmuştur.

İşte bu devrimci coşkuyla Rubarok eylemine katılan Rohat yoldaş, halkının en fedakar, en yiğit evlatları olan şehitler kervanına katılarak ölümsüzleşir.

Rohat yoldaş, tüm devrim şehitleri gibi, kutsal ve onurlu davamızda zafere giden yolu şahadetiyle aydınlatmaktadır!

Liberal yaklaşımları sevmez, doğruyu bulmada inatçıydı

Adı, soyadı: **Yunus ERSÖZ**
Kod adı: **Munzur**
Doğum yeri ve tarihi: **Bingöl, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **...**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Tarihin karanlıklarına gömülmüş bir halk gerçekliğinden, bugün özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşan halk gerçekliğine ulaşan ve insanlık ailesi içinde kendisine onurlu bir yer edinmede büyük mesafe kaydeden Kürdistan halkı tarihinin en parlak dönemini yaşamaktadır. Öncüsü PKK ile yeniden yaşam umutlarına kavuşan, yeniden ulusal özüne dönen halkımızın bu gelişmesi sadece Kürdistan'da değil, bulunduğu her alanda görkemli bir biçimde yaşanmaktadır. Özellikle gençler her türlü maddi yaşamı reddederek ulusal kurtuluş davasına sahip çıkmakta, bu uğurda canını feda etmekten çekinmemektedirler.

Munzur yoldaşın ailesi de Kürdistanlı birçok aile gibi uzun yıllar önce ekmek davası için vatanını terk ederek Almanya'ya göç etmişti. Ülkesinden kopuk, ülke gerçeğinden uzak bir biçimde büyüyen Munzur yoldaş, buradaki yoz yaşamın çeşitli etkilerini az da olsa yaşar. Ancak aile olarak ulusal adetlerini, geleneklerini kaybetmedikleri için Kürdistan'daki gelişmelere karşı duyarlılığını kaybetmezler, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin yoğun etkisi altına girerler. Avrupa'daki kitlemize yönelik örgütlenme faaliyetlerine katılıp, maddi-manevi her türlü destek ve yardımlarını sunarlar.

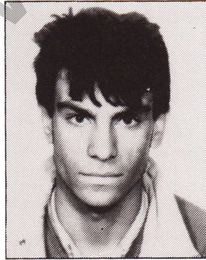
Munzur yoldaş, böyle yurtsever bir ortamda büyür. Çeşitli örgütleme ve propaganda faaliyetlerine de katılır. Ancak bu çalışmalar Munzur yoldaşı tatmin etmez. O'nun tek hedefi, ülke topraklarında savaşmaktır. Ancak bu şekilde tarihsel sorumluluğunu yerine getirebileceğine inanır. Bu temelde soylu bir kararla Avrupa yaşamını reddetmiş, bir Kürdistanlı için en onurlu olanı yapmıştır.

Munzur yoldaş, Haziran 1992'de Xan Kürkê alanına gider. Temel eğitim devresini tamamladıktan sonra, PAK bünyesinde bir süre Güney Kürdistan'da faaliyet yürütür. Bu süreçte belli bir tecrübe kazanır. Güçlü katılımcılığı, fedakarlığı ve eksiklikler karşısındaki net, eleştirisel tavrıyla güçlü bir pratik sergiler. Kısa sürede dağ koşullarına alışır. Devrimci dönüşümü sağlamada özlü bir çabanın içine girer. Özellikle büyüdüğü Avrupa ortamının, kişiliği üzerindeki dolaylı etkilerine karşı kararlı bir savaş verir. Partiye ve halka olan bağlılığını, devrimci militan kişiliği yakalamadaki çabalarında görmek mümkündür. Yoldaşlarına karşı derin bir bağlılığı vardır. Yanlışlara, girilen eksikliklere karşı bilinci oranında tavır alır, liberal yaklaşımları hiç sevmez. Munzur yoldaş oldukça inatçıdır. Doğruyu bulmak için tartışmaları sever. Partiye ve yoldaşlarına karşı oldukça nettir. Gelişmeye açık, eksikliklerini aşmada oldukça kararlıdır.

Munzur yoldaş, 29 Eylül 1992'de Rubarok eyleminde kahramanca direnerek şehitler kervanına katılan yoldaşlar arasındadır. Bu eylem sömürgeci faşist TC güçleriyle girdiği ilk sıcak savaşıdır.

Munzur yoldaş! Şahsında tüm devrim şehitlerine söz veriyoruz. Uğrunda şahadete ulaştığınız ilkelere ve ideallere bağlı kalarak, bize teslim ettiğiniz mücadele bayrağını kanımızın son damlasına kadar yükseklerde tutacak, Bağımsız, Birleşik, Demokratik bir Kürdistan'ı kurarak, size olan sözümüzü yerine getireceğiz!

“Halkıma söz verdim, gerilla olacağım diye”

Adı, soyadı: **Behçet GÜLBEDEN**
Kod adı: **Zindan, Çiya**
Doğum yeri ve tarihi: **Karakoyun-Siverek, 1974**
Mücadeleye katılış tarihi: **Şubat 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Siverek'te dünyaya gözlerini açan **Zindan** yoldaş, yurtsever bir aile ve çevrede büyür. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kök saldığı bir alandan olması nedeniyle mücadelemizi genç yaşlarda tanıma ve öğrenme olanağına kavuşmuştur.

Mücadeleye ilk önce kendi çevresinden başlamıştır Zindan yoldaş. Mücadele hakkında bildiklerini ve yaşanan gelişmeleri büyük bir istekle anlatmaktadır. İkna gücü çok yüksektir. Gençlik arasında devrimci çalışmalar yapmak ve gençliği mücadeleye kazandırmak için yoğun bir çaba sahibidir. Öğrenci gençlik arasında ulusal kurtuluşçu siyasetin yaygınlık kazanması için her türlü çabayı göstermekten asla kaçınmaz. Gençliğin savaşımızdaki rolünü biliyor ve sıcak savaş içerisinde, en önde yer almasının bir görev olduğunu sürekli vurguluyordu.

Feodalizmin ve gericiliğin amansız düşmanıydı. Bulunduğu alandaki gerici yapıyı yıkmak için büyük bir çabayla mücadele ederdi. Bu yapının mutlaka yıkılması gerektiğini, çünkü devrimin önünde büyük bir engel olduğunu ve varlığıyla sömürgeciliğe hizmet ettiğini görmüştü.

Ulusal sorun üzerinde sürekli tartışıp bilinçlenmek ve çevresini de bilinçlendirmek istemekteydi. Sürekli okur, araştırır, kendisini ve arkadaşlarını geliştirmeye çalışırdı. Üstün zekasıyla ve yetenekleriyle ilişkiye geçtiği insanları çok çabuk etkilemekteydi. İyi bir eylemciydi, öğrenci gençlikle gerçekleştirilen eylemlerde düşmanın üzerine kararlı yürüyüşü, O'nu halk arasında sevilen, sayılan biri haline getirmişti. Eylemlerde en önde oluşu eylemlere katılanlar için güven kaynağı olur.

Köylerinde Zindan adlı bir gerillanın cenaze törenine katılır. Sömürgeciliğe görkemli bir başkaldırıdır bu. Herkes büyük bir hırs ve coşkuyla yürümektedir. Burada, bu görkemli yürüyüşte, “Zindan yoldaşın kanı ve silahı yerde kalmayacak” diyerek gerilla ordusuna katılma kararını açıklar.

Zindan yoldaş, en önde olmak ve halkının kurtuluşu yolunda çok şey başarmak istemektedir. Bu hem tarihi bir görevdi, hem de sözünün bir gerçeğiydi. On arkadaşıyla birlikte gerilla saflarına katılarak daha önce şehit düşen Zindan arkadaşın adını alır. Bu isme layık olabilmek için sonsuz çaba ve özverinin sahibi olmaya söz verir.

Aldığı eğitimle güçlü dönüşüm sağlayarak, kendisini geliştirir. Kararlılığı ve fedakarlığıyla örnek olur. Yapılan bahar düzenlemeleri ile ana birlik içerisinde yer alır ve Helena tabur baskını eylemine katılarak kahramanca savaşır. Eylemin başarılı geçmesi tüm yoldaşları olduğu gibi Zindan yoldaşı da coşturur. Eylem yapmak ve eylemlerde saldırı grubunda yer almak istemektedir.

Dönemin yine büyük eylemlerinden biri olan Rubarok eyleminde de saldırı grubunda yer alarak, özgürlük savaşçılarıyla omuz omuza Rubarok'u düşmana zindan eder. Gün bu gündü ve Zindan yoldaş da bunun coşkusu içinde düşmandan hesap sorarken soylu davamızda şehitler kervanına katılarak ölümsüzleşti.

Anısı yolumuz aydınlatan meşaledir!

Her türlü engele rağmen, ARGK saflarına katılmaya kararlıydı

Adı, soyadı: **Mahmut KIZILDAĞ**
Kod adı: **Zınar**
Doğum yeri ve tarihi: **Kalecik köyü-Doğubeyazıt, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Zınar yoldaş, Doğubeyazıt'ın Kalecik köyünde dünyaya gözlerini açar. Yoksul bir aile çocuğudur, bu nedenle ilkokuldan sonra okula devam edemez. Ailesinin maddi yaşamına katkıda bulunmak için Türkiye metropollerine çalışmaya gider. Bu süreçte ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun etkisini yaşar. Dört erkek kardeşin en küçüğüdür. Askerlik çağı geldiğinde askere gönderilmek istenir. Ancak gerek babasının ve gerekse abisinin bu dayatmasına karşı çıkarak kabul etmez. Faşist TC sömürgeciliğine kesinlikle askerlik yapmamayı kafasına koymuştur. Kürt halkına karşı tarih boyunca ağır suçlar işleyen ve günümüzde en barbar yöntemlerle, katliamlarla bu suçlarını daha da artıran TC'nin ordusunda yer alarak suçlarına alet ve ortak olmak, Zınar yoldaş için kabul edilemeyecek bir durumdu. Çünkü TC'nin Kürdistan üzerindeki barbarlığını görmüş ve bilince çıkarmıştır. Ve buna karşı gerilla saflarında yer alarak savaşmak gerektiğini çok iyi anlamıştır.

Zınar yoldaş bu düşünceyle İstanbul'dan Doğubeyazıt'a döner. ARGK saflarına katılma kararındadır. Ancak babası tarafından yakalanıp, askerlik şubesine teslim edilir. Tüm bu gelişmelere rağmen Zınar yoldaş, TC'ye askerlik yapmamaya kesin kararlıdır. Askerlik için İzmir'e gönderilir, ancak bir akrabasını görmek için aldığı iki günlük izin sırasında hemen biletini kesip, tekrar Doğubeyazıt'a döner. Akrabalarına görünmeden gerillalarla ilişki sağlar ve saflara katılır. İki aya yakın Zağroslar'da kalır. Daha sonra Xan Kürkê alanına geçer. İki aylık bir eğitim devresini yaşadıktan sonra ana birlikte yerini alarak Şemdinli pratiğine çıkar. Fedakarlığı, cesareti ve kararlılığıyla çok kısa sürede kendisini geliştirerek, yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanır.

Zınar yoldaş özlüdür, halkının özgürlük savaşında yer almanın verdiği coşkuyla kendisini katmaktadır görevlere. Gözüpektir, PKK savaşçısı olmanın gururunu taşımaktadır. Zınar yoldaş, düşmana karşı da kin ve öfkeyle doludur, çünkü halkının çektiği ızdırabı, işkenceyi, düşman tarafından reva görülen onursuzca yaşamın kabul edilemez olduğunu görüp tek kurtuluşun ancak savaşarak kazanılabileceğini bilince çıkarmıştır.

Düşmana duyduğu bu öfkeyle Helena eylemine katılır. Cesareti ve saldırı ruhuyla yiğitçe savaşır. Etkili ve isabetli atışlarla, görevini en iyi şekilde başarmak için büyük çaba gösterir. Bulunduğu cephede önemli bir rol oynayarak, üzerine düşen görevi layıkıyla yerine getirir.

Helena'dan sonra Rubarok eylemine de katılır. Eylemdeki görevi mayınlamadır, bu grupta yerini alır. Belirtilen noktalara mayınlar döşenir. Geri çekilme esnasında başka grupta yaralanan bir arkadaşını kurtarmak ve eylem yerinden uzaklaştırmak için büyük bir fedakarlık sergiler. Bu sırada uçakların yoğun saldırıları da söz konusudur. Yakınına düşen roket parçalarıyla şahadete ulaşır. Zınar yoldaş yurtseverliğin özlü bir ifadesiydi. Cesareti ve fedakarlığıyla ulusal kurtuluş davasına kendisini adamış, bu uğurda şehitler kervanına katılarak halkımızın gönlünde ölümsüzleşmiştir.

Botan dağlarında açan güzel bir gül

Adı, soyadı: **A. Rahman HORO**
Kod adı: **Rojhılat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kaylak köyü-Afrin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Halk kurtuluş ordumuza, ülkemizin dört parçasından ve toplumun her kesiminde katılım yapılmaktadır. Bugün Güney-Batı Kürdistan'da toplumun tüm kesimini etkisi altına alan ulusal kurtuluşçu düşünce yaygınlaşıp kökleşmiş, hemen her kesimin maddi-manevi her türlü desteğini almıştır.

Rojhılat yoldaş, Güney-Batı Kürdistan'ın Afrin alanında gözlerini dünyaya açar. Zengin ve yurtsever bir ailede büyür. Maddi yaşam olanakları bireysel yaşamını rahat sürdürmesini sağlamaktadır. Ancak ulusal kurtuluşçu düşüncelerle tanışıp kavradıkça, bu maddi yaşamın hiçbir zaman kurtuluş olamayacağını, tek kurtuluşun, insanca, onurlu yaşamın bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratma savaşının içinde yer alarak mümkün olabileceğini bilince çıkarır. Ve bu azimle mücadeleye katkısını ilkin bir sempatizan olarak daha sonra kitle faaliyetlerinde yer alarak sürdürür. Aynı zamanda bir grup arkadaşıyla birimler biçiminde eğitimini de sürdürür.

Rojhılat yoldaş, 1992 Newroz'unda sıcak savaş alanına, yani Botan'a giriş yapan grubun içindedir. Haftanin ve Çukurca üzerinden Mayıs ayı başlarında Xan Kürkê alanına ulaşır. Eğitimini 1. Eğitim Taburu'nda tamamlar. İlk dönemler dağ koşullarına adapte olmakta zorluk çeker. Fakat süreç içinde kendisini, savaş gerçekliğini daha iyi kavramaya, bunu bilince çıkarmaya başlar ve büyük çaba göstererek, önemli gelişmeler sağlar. Yaşama daha özlü ve daha güçlü katılımı sağlayarak devrimci yaşam gerçekliği ile bütünleşmede hızlı adımlar atar. Eğitim devresi sonunda artık kendisini pratiğe hazırlamış, Temmuz'da yapılan düzenlemeyle ana birlikte yerini almıştır.

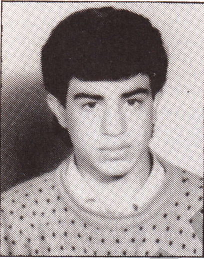
Rojhılat yoldaş, savaş pratiğinde de sürekli bir gelişme içinde olmuştur. Yoldaşlarıyla olan ilişkileri tamamen saygı ve sevgi temelindedir. kendisindeki bu gelişme azmi ve gelişmeye açık özlü çabaları saygınlık kazandırır. Bilinci oranında eksikliklerin üzerine gider, devrimci yaşam ölçülerinin tutturulması için kendisini daha duyarlı ve daha sorumlu hisseder.

Rojhılat yoldaş, eylemlere katılmak ve savaşı daha sıcak yaşamak istemektedir. Uzun bir süre eylemlerde bulunmadığı için kendi kendisiyle hesaplaşmaktadır. Bu hesaplaşma savaşma ruhunu geliştirmiş, O'na askeri bir kişilik kazandırmıştır. Katıldığı ilk eylem olan Helena tabur baskınında soğukkanlılığı ve cesaretiyle aynı zamanda usta bir savaşçı olduğunu da kanıtlar.

Eylem dönüşünde kendisine güveni oldukça artmış, eylem yapmanın coşkusuyla taşmıştır. Bu coşkuyla girdiği ikinci büyük eylem olan Rubarok'ta daha bir başka savaşmıştır. Ancak düşmanın hain kurşunlarına hedef olmuş, savaşçılığının en coşkulu anındayken şahadete ulaşarak şehitler ordusuna katılmıştır.

Anısı yolumuza önderdir!

"Benim için PKK saflarında savaşmaktan daha onurlu bir şey olamaz"

Adı, soyadı: **Zülfikar BELİMAN**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum yeri ve tarihi: **Siverek, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Şubat 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından önemli alanlardan birisi de Siverek'tir. Yurtsever Siverek halkı mücadeleye duyduğu yakın ilgi ve zafere olan inançla, her şeyiyle partimiz öncülüğünde, sömürgeci-faşist TC rejimine karşı tarihi bir hesaplaşma içerisine girmiştir. Bu tarihi hesaplaşmanın zaferle sonuçlanması yolunda en değerli varlıklarını feda etmekten geri durmamaktadırlar.

Mazlum yoldaş da böyle bir çevrede büyümenin sonucu olarak ulusal gerçekliğin farkına varmış ve partimiz öncülüğünde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesini tanıma olanağına kavuşmuştur. Bulunduğu alanda öğrenci gençlik ve halk kitleleri arasında bir süre örgütleme faaliyetlerini yürütür. Öğrenci gençlik arasında üstün zeka ve derin bilinçliliğiyle girdiği tartışmalarda ulusal kurtuluşçu çizgiyi yüksek ikna gücüyle kavratmaya ve yaygınlık kazandırmaya çalışır.

Başarılı çalışmalar yürütür. Sömürgeciliğe karşı birçok eylem gerçekleştirir. Azla yetinmez, daha çok çalışmak ve mücadeleye yararlı olmak ister. En büyük isteği gerilla saflarında, halkının kurtuluşu için savaşmaktır. Mücadele saflarına katılmak ve en önde olmak kendisinde bir tutku haline gelir. "Benim için PKK saflarında savaşmaktan daha onurlu bir şey olamaz" sözünü sürekli tekrarlar.

Mazlum yoldaş onurlu kararını verir ve saflara katılacağı günü beklemenin heyecanı içerisine girer. Sonunda gerillayla ilişkiye geçerek saflara katılır.

Zorlu geçen kış süreci boyunca aldığı eğitimden önemli sonuçlar çıkararak, kendisini geliştirip, güçlendirir. Kendisini savaş pratiğine hazırlamak için büyük çaba harcayan Mazlum yoldaş, kararlılığı ve başarma azmiyle örnek olarak gösterilir. Çevik ve atiktir. Aldığı her görevi en iyi bir şekilde, eksiksiz yapmaya çalışır. Saldırı ruhu yüksektir. Hedefine kesinlikle başarma kararlılığıyla yönelir. Savaşmak ve kazanmaktan başka hiçbir şey düşünmemektedir. Her an pratiğe çıkacağı zamanı beklemekte ve bunu düşünmektedir.

Kış sürecinde kendisini en iyi bir şekilde pratiğe hazırlayan Mazlum yoldaş, bahar düzenlemeleri ile pratik alana çıkar. Pratik alanda güçlü ve örnek olarak gösterilen bir savaş pratiği sergiler. Rubarok Taburu'na yönelik eylem hazırlıkları yapıldığında, Mazlum yoldaş eylemde yer alacağından emin bir şekilde hazırlanır.

29 Eylül 1992 sabahı özgürlük savaşçılarının saldırısıyla tarihi Rubarok eylemi başlar. Düşmanın aldığı bütün tedbirlere rağmen güçlerimiz, PKK militanlığının engel tanımaz kararlılığıyla düşmanı darbelemiş ve yeni bir kahramanlık destanı yazmışlardır.

İşte böyle bir destanın yaratıcılarından birisi de Mazlum yoldaştır. Düşmana karşı eşsiz bir kahramanlık örneği sergileyerek, eylemde büyük bir coşkuyla savaşır. Aldığı ağır yara sonucu moralinden ve coşkusundan hiçbir şey kaybetmeyerek "Eğer şehit düşersem sakın üzülmeyin. Çünkü en güzel şey, bu amaç uğruna şehit düşmektir" diyerek ve zafer işareti yaparak şehitler kervanındaki onurlu yerini alarak ölümsüzleşir.

Devrim şehitleri ölümsüzdür!

"Benim istediğim, PKK'nin devrimci militan kişiliğini yakalamaktır"

Adı, soyadı: **Kesran DİNDAR**
Kod adı: **Rubar**
Doğum yeri ve tarihi: **Nusaybin, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişitiği ve halkımızın görkemli serîhildanlara kalktığı alanlarımızın başında Nusaybin gelmektedir. Rubar yoldaş bu alanda doğdu, serîhildanlar ortamında büyüdü. Yurtsever bir ailedendi.

Henüz çocuk yaştayken, çevresinde konuşulanları can kulağıyla dinliyor, anlam vermeye çalışıyordu. Belki halkının sömürülen bir halk, ülkesinin ise sömürge bir ülke olduğunu tam bilmiyordu ama, duyduklarıı ve gördükleri gün geçtikçe bunları öğrenmesini de beraberinde getiriyordu.

Liseye başlayan **Rubar** yoldaş, bu yıllarda hem bilinçleniyor, hem de arkadaşlarıyla tartışarak bilgilendirmeye çalışıyordu. Halkının kutsal kurtuluş davası uğruna mücadele edilmesi gerektiği düşüncesiyle öğrenci gençlik içerisinde faaliyet yürütür. Araştırmaya-incelemeye duyduğu büyük ilgi ve kitle eylemlerinde en önde olması O'nun en belirgin özelliğidir. Çevresini dinler, sempatik konuşma tarzıyla da kendisini dinletirdi.

Rubar yoldaş, girdiği Van 100. Yıl Üniversitesi'nde çalışmalara daha yoğun katılarak, mücadeleye yararlı olmaya çalışır. Burada da hem örgütleme çalışmalarında, hem de gerçekleştirilen eylemlerde en öndedir. Ancak bu hareketliliği, dinamikliği düşmanın da dikkatini çeker ve hedefi haline gelir. Bunu farkeden Rubar yoldaş, "Artık burada olup olmamamın fazla anlamı yok. Bundan sonraki yerim mücadelenin, savaşın daha sıcak yaşandığı alandır. Devrimci bir militan olarak, partiye ve halka karşı olan görevlerimi yerine getirmem gerek" diyerek gerilla saflarına katılır.

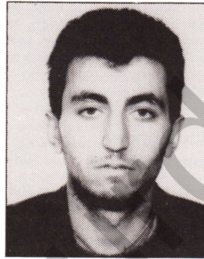
1992 yılı Nisan'ında Xan Kürkê alanına gider. Eğitim Bölüğü'nde eğitim devresine katılır. Bu süreçte güçlü katılma özellikleriyle öne çıkar, özlü çabalarıyla tüm yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanır. Rubar yoldaş, devrimci yaşamla bütünleşmesini bilen, tüm yoldaşlarıyla sıcak ilişkiler kurabilen oldukça uyumlu bir kişiliğe sahiptir. Denilebilir ki, eğitime en çok katılım sağlayan, yine görevlere en önde talip olan yoldaşlardan birisidir. Sempatik konuşması ve hoş sohbetleriyle saygın bir konuma sahiptir. Devrimci yaşamda oldukça sorumluluk sahibi, ölçülerin tutturulmasında duyarlıdır. Eleştiriseldir, gördüğü eksiklik ve yetmezliklere en güzel yöntemlerle müdahale etmesini bilmektedir. Planlı yaşadığı için gelişmeye çok açıktır. Yaşamla özlü bir bütünleşmenin yanında, cesareti ve ağırbaşlılığıyla da tam bir askerdir. Fiziki gücünü ve enerjisini mücadeleye en iyi bir şekilde katar, fedakarlığıyla örnek olma çabasındadır.

Rubar yoldaş, eğitim sürecinden sonra ana birlik içerisindeki yerini alır. Bir gerillada, savaşçıda bulunması gereken özellikleri şahsında somutlaştırma çabasındadır. Bu çabalarıyla birlik içerisindeki en gözde arkadaşlardan biridir. "Benim istediğim PKK'nin devrimci militan kişiliğine ulaşıp, partiye ve halkıma en iyi bir şekilde hizmet edebilmektir" diyordu. Bunun sonsuz çabasını veriyordu.

29 Eylül 1992'de gerçekleştirilen Rubarok tabur baskınında cesaretin ve Apocu saldırı ruhunun temsilciliğini yapabilmenin soylu çabasındayken şehitler kervanına katılır.

Anısı mücadelemize önderdir!

O, özgürlüğün bedeli olan şehitlerimizdendir

Adı, soyadı: **Suat ŞENCİ**
Kod adı: **Bawer**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyarbakır, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mart 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Bawer yoldaş, ulusal kurtuluş savaşımızın zafere doğru hızla yürüdüğü, yine Kürdistan'da halk savaşının artık gerçek karakterine ulaştığı bir dönemde saflara adımını atar. Diyarbakırlı, yoksul bir ailenin çocuğu olan Bawer yoldaş, ilkokul, ortaokul ve liseyi Diyarbakır'da bitirir. Henüz öğrencilik yıllarında mücadeleyi tanır ve sempati duyar. Yoğun tartışmalarla bir yandan kendisini geliştirmeye çalışırken, diğer yandan da çevresine bu coşkuyu taşırmaya çaba gösterir. Özellikle okuduğu Siirt Eğitim Fakültesi'nde yurtsever gençlik içinde ataklığı ve canlılığıyla, mücadeleci kişiliğiyle önemli rol oynar.

Bawer yoldaş, gençlik içindeki bu faaliyetlerin artık yeterli olmadığını, esas mücadele alanının gerilla safları olduğunu bilince çıkarmıştı. Bu bilinçle yola çıkan Bawer yoldaş, Mart 1992'de gerilla saflarına ulaşır. İlk eğitimini Xan Kürkê alanında 2. Merkez Karargaha bağlı 1. Tabur'da görür. Özlü yaklaşımıyla derslere güçlü katılım sağlar. Canlılığı, öğrenme ve kendisini geliştirme yönündeki azmi belirgin özelliklerindendir. Bawer yoldaş, en basit görevlere bile ciddiyetle yaklaşır, sakin ve sade davranışları ile oldukça saygınlık kazanır. Yoldaşlarına karşı da devrimci ölçüleri kaçırmaz, onları geliştirmeyi esas alır. Bu noktada çok eleştiriseldir. Gördüğü yanlışlıklara, yetmez anlayışlara karşı bu silahı iyi kullanır.

Kolektif yaşama çok çabuk adapte olmasını bilir, fedakarlık yapılması gereken yerlerde ön açıcı olur. Bawer yoldaş eğitim devresini tamamladıktan sonra, bir süre PAK Kampı'nda kalır. Daha sonra karargahta bulunan Doçka Tepesi'ne geçerek devrimci yaşamını sürdürür. Kendisini pratiğe ve savaşa hazırlama çabası ve bunun gereklerini yerine getirmede oldukça kararlıdır. Ki, her geçen gün hem siyasi, hem de askeri konularda gelişme göstermesi bu kararlılığının açık ifadesi olur.

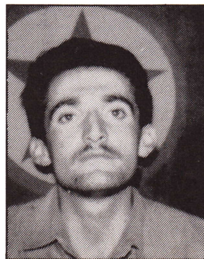
Bawer yoldaş, kendisini her yönüyle geliştirerek, güçlü bir dönüşüm sağlar. 30 Ağustos 1992'de gerçekleştirilen Helena tabur baskını eylemine büyük bir coşku ile katılır. Saldırı grubunda yer alarak, büyük bir saldırı ruhuyla savaşır. İlk katıldığı eylem olmasına rağmen, tecrübeli bir savaşçı gibi performans gösterir.

Bawer yoldaş, Helena eyleminden döndükten sonra alanda hazırlığı yapılan Rubarok eylemine de katılabilmek için yoğun çaba sarfeder. Eylem düzenlemesi yapıldığında, eyleme katılmanın sevincini ve heyecanını yaşar. Çok sevinçlidir Bawer yoldaş. Bu coşkuyla eylemde kahramanca savaşır. Düşmana tüm kin ve öfkesiyle yönelerek büyük bir cesaret ve yiğitlik örneği gösterir.

Bawer yoldaş özgürlüğün bir bedeli olarak, hiç tereddüte girmeden, yiğitçe savaşırken şahadet mertebesine ulaşır.

Anısı yolumuzu aydınlatan meşaledir!

"Bir parça özgür vatan toprağını görmek istiyorum"

Adı, soyadı: **Sıraç SÜSLÜ**
Kod adı: **Yunus**
Doğum yeri ve tarihi: **Bahçesaray, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Yunus yoldaş, Van'ın Bahçesaray ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açar. İlk ve ortaokulu Bahçesaray'da bitirir. Liseyi Van'da okur.

Yunus yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelesinin etksini daha çok lise yıllarında yaşar. Kürdistan'da yaşanan baskı ve zulüm uygulamalarına karşı

içinde yoğun bir tepki ve isyanla doludur. Halkına çok özlü bağlarla bağlıdır. TC sömürgeciliğinin lanetli karakterine karşı müthiş öfkelidir. Sürekli daha çok şey yapmanın çabası içerisindedir.

Aktifliği ve ataklığıyla sürekli kendisini geliştiren Yunus yoldaş, bir yandan da mücadeleye daha fazla yarar sağlayacak faaliyetlerin içerisine girer. İleriyi gören, yaratıcı kişiliğiyle çevresinde oldukça saygınlık kazanır. Bu süreçte yurtsever gençlik içerisinde yer alır. Geliştirici ve kazandırıcı yönü çok güçlü olduğu için mücadeleyi kendi alanında olumlu gelişmeler sağlayarak yükseltir.

Yunus yoldaş çalışkandır, çalışmaktan asla bıkmaz. Arkadaşlarına sürekli "Daha fazla çalışmalıyız; tüm enerjimizle mücadeleyi yükseltmeyi esas almalı, az çabanın sahibi değil, yoğun çabanın sahibi olarak çok şey başarmalıyız" diyerek çevresini de sürükleyen, çalışmaya teşvik eden biri olur.

Ailesine karşı da kendisini sorumlu hissetmekte, yoksul oldukları için maddi olarak elinden gelen katkıyı sunmaktadır. Yunus yoldaş, özlü bir toplum ve halk bilincine sahiptir. Toplumun çıkarlarını her şeyin üstünde tutar, halkına karşı tarihi görevlerinin bilincinde ve yerine getirmenin çabası içindedir. Bireysel kaygıdan uzaktır.

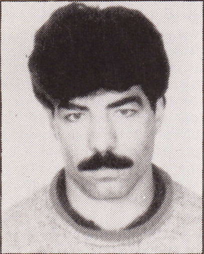
İşte bu sorumlulukla, artık gerilla saflarına katılmanın gerekli ve bir görev olduğu kararına varır. Yunus yoldaşın bu kararı bilinç yüklüdür. Halkına karşı tarihsel görevlerini ancak gerilla saflarında aktif savaşarak yerine getirebileceğine inanmaktadır.

Haziran 1992'de gerilla saflarına ve özgürlük silahına ulaşmıştır Yunus yoldaş. Xan Kürkê alanında eğitim gördükten sonra ana birlik bünyesinde yer alarak pratiğe çıkar. Kolektif yaşama çok çabuk adapte olur. Yoldaşlık ilişkileri çok sıcak ve özlüdür. Arkadaşlarına devamlı, "Bir parça özgür vatan toprağını görerek şehit düşmek istiyorum" der.

Yunus yoldaş, Helena eylemine, büyük bir coşku ve saldırı ruhuyla, saldırı grubunda yer alarak katılır. Tarihi Rubarok tabur baskını eyleminde aynı coşku ve moralle yer alır. Eylemde tüm enerjisiyle öfkesini düşmana boşaltan Yunus yoldaş, en ön saflarda kahramanca savaşarak şehitler ordusundaki onurlu yerini almış ve ölümsüzleşmiştir.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Devrimci dönüşümde örnek bir çabanın sahibiydi

Adı, soyadı: **Tarkan BARLİÇ**
Kod adı: **Derman**
Doğum yeri ve tarihi: **Digor, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Digor'da gözlerini dünyaya açan **Derman** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğudur. Henüz küçük yaştayken ailesi maddi sorunlardan dolayı metropolle göç ederek İstanbul'da yaşamını sürdürüyordu. Kendisi de aile ekonomisine katkıda bulunmak için çeşitli işlerde çalışır. Ülkesinden ve ulusal gerçekliğinden uzak bir ortamda büyür. Bu ortamın insanı yabancılaştıran, ulusal-toplumsal değerlerini dejenere eden etkilerini çeşitli düzeylerde yaşar. Ancak gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun etkisiyle, içinde bulunduğu gerçekliğin kabul edilemez bir durum olduğunu görür ve mücadeleyi daha da kavramak için büyük çaba harcar. Bu süreçle birlikte sömürgeci TC rejiminin Kürdistan halkı üzerindeki baskı, zulüm ve katliamcı uygulamalarını daha iyi anlamaya başlar. Kendisini derin bir sorgulamaya tabi tutarak mücadeleyi tanımaya çalışır.

Derman yoldaş bu arayış sürecinde, çeşitli yurtsever kesimlerle ilişkiye geçer. Metropollerdeki halkımızın, Kürdistan'da yaşayan halkımız gibi aşağılandığına ve zulüm gördüğüne tanık olur. Bu durum Derman yoldaşı daha fazla ulusal gerçekliğine yaklaştırır. İstanbul gibi gençliğin ulusal özden boşaltıldığı bir yerde Kürt gençlerinin mücadeleden uzak kalmasına tahammülü yoktur. Bu süreç içerisinde mücadeleyi daha detaylı tanır, çalışmalarını daha da yoğunlaştırır ve öze dönüşü sağlamak için büyük çaba sarfeder.

Derman yoldaş eski yaşama son verip, 1991-92 kışında Doğu Kürdistan üzerinden gerilla saflarına katılır. Kış sürecinde Zağroslar'da kalıp eğitim devresinde yer alır. Ağır kış koşullarının verdiği zorluklara karşı yoldaşlarıyla birlikte büyük bir mücadele vererek, eğitimini tamamlar. Baharla birlikte Xan Kürkê alanına geçerek 2. Merkez Karargah'a ulaşır. Yapılan düzenlemede 1. Tabur Komutanlığı'nın güvenlik biriminde yer alır. Derman yoldaş bu süreçte devrimci yaşamla bütünleşmede biraz zorlanır. Ancak partinin güçlü eğitimiyle kendisini devrimci temelde dönüştürmek için yoğun gayret sarfeder. Sömürgeciliğin her türlü etkilenmelerine karşı savaşarak, mücadeleye kendisini daha fazla ve daha özlü katmaya çaba gösterir. Bu süreçle birlikte yaşama ve mücadeleye daha sıkı sarılıp, daha önemli sonuçlar çıkarır.

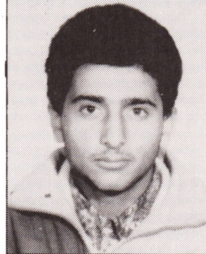
Derman yoldaş, bu eğitim sürecini en iyi bir biçimde değerlendirir, kararlı ve istikrarlı bir gelişme sağlayarak devrimci yaşamla kendisini bütünleştirir. Yoldaşlarıyla ilişkileri oldukça sıcaktı. O asla fedakarlıktan kaçınmazdı. Atikliği, canlılığı ve cesaretiyle arkadaşlarının sevgi ve saygısını kazanır. Fiziki olarak da güçlü olan Derman yoldaş, enerjisini devrim yararına en iyi şekilde kullanır.

Derman yoldaş kendisine olan büyük güven ve coşkuyla Rubarok eylemine katılır. Saldırı grubunun gönüllü neferlerindendir. Eylemin başlamasıyla birlikte büyük bir saldırı ruhuyla mevzilerin üzerine yürür, büyük bir cesaret örneği göstererek şahadet mertebesine ulaşır.

Şahadet onuruna ulaşan Derman yoldaş, devrimci dönüşümün zirvedeki temsilini de yapmış oluyordu.

Tam bir askerdi

Adı, soyadı: **Nihat DEMİR**
Kod adı: **Agit, Gabbar**
Doğum yeri ve tarihi: **Diyadin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992 kışı**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Agit yoldaş, Serhat eyaletimizin Diyadin alanında dünyaya gelir. Partimizin çekirdek oluşumunun yaşandığı yıllarda dünyaya gelen Agit yoldaş, çocukluk döneminde çevresindeki çeşitli tutuklamalara tanık olur. 12 Eylül faşist cuntası işbaşındadır. Bütün bu olaylar içinde büyür ve anlam vermeye çalışır.

İlerleyen yıllarda Diyadinli devrimcilerin gerilla saflarında yer almaları herkesi olduğu gibi Agit yoldaşı da etkisi altına alır. Agit yoldaş kendi düşünceleriyle mücadelenin kapsamı ve boyutu hakkında ip uçları bulur. Gerek halk arasında, gerekse arkadaş çevresinde saygınlıkla hem konuşulan ve hem de dinlenilen şey Kürt halkının özgürlük mücadelesiydi.

Yıllar, Agit yoldaş için mücadeleye doğru olumlu bir gidişin hizmetine girer. Her geçen gün daha da kendini özgürlük mücadelesine ve gerillaya yakın gören ve bu amaçla propaganda yapabilecek seviyeye gelen yoldaşımız, birikimleriyle birlikte, yaşamında bir boşluk hissine kapılır. Bu boşluğun, gerilladan uzak yaşamak olduğunun farkına varmakta gecikmez. Bu kararı verdiği mevsim kıştır. Yazı kaçırmış olmanın, savaşa bir dönem geç girmenin "yazığını" da dile getirerek, 1992 kışında saflara katılır.

Zağros dağlarına ulaşan yoldaşımız, bu geçit vermeyen yüce dağların aşılamaması yüzünden Zağros Kampı'nda eğitim görür. Eğitim sürecinin ilerlemesiyle beraber karlar da erimeye ve Zağroslar geçit vermeye başlar. Agit yoldaş Zağros'tan hareket ederek Xan Kürkê Vadisi'ne ulaşır. Xan Kürkê alanında 1. Tabur'da bir eğitim devresine katılan yoldaşımızın en göze çarpan özelliği çok çevik, diri ve disiplinli bir askeri kişiliğe sahip oluşudur. Eğitim devresindeki yoldaşları O'nun için, "En rahat, askeri işlerden kendimizi uzak sandığımız sohbet vb. anlarda dahi Agit yoldaş, çok resmi ve çelik gibi bir askerdi" demekten kendilerini alamıyorlardı.

Eğitim devresinden sonra Temmuz 1992 düzenlemeleriyle Agit yoldaş ana birlikte yer almış olmanın coşku ve sorumluluğunu yaşar. Birliğiyle beraber suni TC sınırı üzerinde dolaşmaktadır. Bu dönemde Helena tabur baskını eylemi yapılır. Resmi, askeri bir kişiliği olan Agit yoldaş Helena baskınında yer alır.

Düşmana, ilk kurşuna doğru adım adım giderken çok heyecanlı ve umutlu anlar yaşar. Patlayan roketatarlar, bombalar, çalışan silahlar, düşmana yağmur gibi boşaltılan mermiler ve barut kokusu O'nu da rüzgarına katar. Sanki başka bir dünyadadır. Şimdi eylemde ve düşmana kurşun sıkmaktadır.

Agit yoldaş Helena baskınından sonra, birliğiyle üssüne döner. Bir zafer kazanmış olmanın mutluluğu bedenini sarmıştır. Eylem sonu değerlendirmesi yapılırken, diğer taraftan yeni bir tabur baskını olacağı haberi O'nu birden yeni bir zafere hazırlık sürecine sokmuştur. Düşmana vurmanın, O müthiş, insanı başka bir dünyaya götüren eylem anını kafasında canlandırır. Hem psikolojik, hem de fiziki olarak kendini eyleme özenle hazırlar.

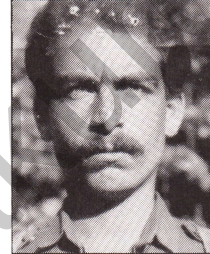
Agit yoldaş, Rubarok'a yürürken, birincisine göre daha tecrübelidir. Yürüyüşü biraz daha ustacadır. Sırayla neleri nasıl yaşayacağını bilmektedir. Ancak O'nu meraklandıran hedeftir. Acaba nerede ve nasıl bir biçimdedir? Ve Agit yoldaş merakla, umutla, kin ve öfkeyle dolu yolculuktan sonra karşısındaki hedefi, tutuşturulmak, imha edilmek üzere Rubarok Taburu'nu görür.

Baskın çok daha kapsamlı ve yoğun geçer Helena'ya göre. Agit yoldaş eylemdeki görevini yerine getirmenin sorumluluğuyla hedefe yönelir. Askeri, disiplinli kişiliğiyle, hedefe doğru yürür.

29 Eylül sabahı başlayan Rubarok tabur baskını eyleminde yoldaşımız hem saldırıda, hem çekilmede bir gün boyunca kahramanca çatışır ve şahadete ulaşır.

Agit yoldaş başa taç olabilecek olumlu Kürt özelliklerini ilerleterek ulaştığı disipliniyle, mücadelemizde gerçekleştirilecek ordulaşmayla sonsuza dek yaşatılacaktır!

"Ey Hacı Beg suyu! Bugün senden daha hızlı, daha coşkulu akacağım"

Adı, soyadı: **Osman MUHAMMED**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Bexbotan köyü-Kobani, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **03.03.1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Enerjisini ve coşkusunu devrim mücadelemize katmasını bilen, Rubarok tabur baskınında sergilediği savaşla fedakarlığın doruğuna çıkarak şahadet mertebesine ulaşan **Ferhat** yoldaş, Güney Kürdistanlıdır. Maddi durumu iyi olan yurtsever bir ailenin çocuğudur. Çocukluğu köyde kendi topraklarında çalışarak geçer. Dokuz yıl okuduktan sonra okula devam etmez. Yaşamını çeşitli işlerde çalışarak geçirir.

Ferhat yoldaş, 1988 yılından itibaren ulusal kurtuluş mücadelemizi tanır ve sempati duymaya başlar. Bu ilgi ve sempati her geçen gün artar ve sonunda partili arkadaşlarla ilişkiye geçerek kitle faaliyetlerini yürütmeye koyulur. Bu süreçte bir yandan da kendisini geliştirirken, diğer yandan mücadeleyi çevresine taşırmanın yoğun çabası içine girer.

Ferhat yoldaş, 1991 baharında bir grup yoldaşıyla sıcak savaş alanına, Kuzey Kürdistan'a gider. Haftanin'de bir süre eğitim gördükten sonra, Xan Kürkê alanına ulaşır. Burada 2. Merkez Karargah bünyesinde bir süre eğitim faaliyetlerine katılır. Ancak Ferhat yoldaşın en büyük arzusu pratiğe çıkmaktır. Bu istemini birçok kez arkadaşlara bildirir. Canlılığı ve atılganlığı ile devrimci yaşamla çabuk bütünleşmiş, partiye ve halka olan bağlılığını pratiğe çıkarak katıldığı faaliyetlerde kanıtlama çabasına girmiştir.

1991-92 kışına kadar alanda çeşitli savaş faaliyetlerine katılarak, savaş ve gerilla yaşamına olan coşkusunu, sergilediği pratikte kanıtlar. Kış sürecinde 2. Tabur'da eğitim devresine güçlü katılım sağlayarak bahar atılımına hazırlanmaya çalışır.

Bahar düzenlemesiyle ana birlik bünyesinde yer alır. Geliyê Reş'te savaş pratiği hazırlığındayken, doçka mangasında kısa süre görev alır. Bu süreçte yaşanan uçak saldırılarında hafif bir şekilde yaralanır.

Canlılığı ve atılganlığıyla dopdolu bir savaş ruhuna sahip olan Ferhat yoldaşın en büyük arzusu savaşmaktır. Görevlere oldukça bağlıdır, savaş sorunlarına karşı sürekli bir duyarlılık sahibidir. Kendisini sürekli geliştirme ve daha üst düzeyde sorumluluk alma azmi oldukça büyüktür. Girişkenliği, kararlılığı, sorunlara çözüm gücü olma arzusu, kişiliğin-

deki yöneticilik vasıflarındandır. Sorumluluktan korkmaz, yüklendiği görevlerin altından güçlü çıkabilmek için yoğun çaba sahibidir.

Ferhat yoldaş, 1992 döneminin önemli eylemlerinden olan Helena tabur baskınına katılmış, coşkulu bir pratik sergileyerek savaşa olan bağlılığını çok güzel kanıtlamıştır.

Rubarok eylemine de büyük bir heyecanla hazırlanmış, geçmiş pratiğinden aldığı tecrübeyle hem daha da ustalaşmış, hem de olgunlaşmıştır. Eylemde manga komutanı olarak, büyük bir coşku ve kararlılıkla yoldaşlarına yol gösterici olur. Yüksek moral gücü ve dinmeyen coşkusuyla Hacı Beg suyuna seslenerek; "Ey Hacı Beg suyu! Bugün senden daha hızlı, daha coşkulu akacağım; kimbilir belki de dönmeyeceğim" demişti. Bu coşkuyla düşman mevzilerine yönelen Ferhat yoldaş, Gerdi çetelerinin hain kurşunlarıyla arkadan vurulur, mücadelemizde ölümsüzleşerek şahadet onuruna ulaşır.

Anısı yolumuz aydınlatan meşaledir!

Katılımcı ve coşkulu bir pratiğin sahibiyidi

Adı, soyadı: **Heme Sur Xıdır AMİN**
Kod adı: **Xemgin**
Doğum yeri ve tarihi: **Dolegird Bingird-Dukan, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Xemgin yoldaş, 1972'de Güney Kürdistan'ın büyük parçasının Dukan kentinde dünyaya gelir. Yoksul ve yurtsever bir ailedendir. Ailesi yıllarca Güney Kürdistan'daki ayaklanmalarda yerini almış, mevcut önderliklere yardımlarını hiçbir dönem esirgememiştir. Halkımızın kurtuluşunda yurtseverliğini sürekli ortaya koymuş ve bunun çabası içinde olmuşlardır. Bu dönem, Güney Kürdistan halkımızın sömürgeci Irak rejimiyle sürekli bir savaşımının yaşandığı yıllardır. Xemgin yoldaş da bu savaşım içerisinde çocukluk yıllarını yaşamaktadır. Fakat ilkel milliyetçi-işbirlikçi önderlikler ne bu yurtsever ailenin, ne de Güney halkımızın beklentilerine cevap olamamış, Kürdistan tarihinde eşine az rastlanır bir ihanetle 1974'lerde silahları bırakarak teslim olmuşlardır. Ülkemizi ve halkımızı emperyalistlerin sahte sözleri karşılığında düşmana satmışlardır. 1974 teslimiyeti ardından Saddam vahşeti tüm Güney Kürdistan'ı sarar ve binlerce köy yakılıp-yıkılır. Yine onbinlerce Kürt insanı vahşice katledilir, halkımız bir kaçışa sürüklenir. Xemgin yoldaş da, ailesiyle birlikte bir kaçışı yaşar. Faşist Saddam'ın katliamından kurtulmak amacıyla Doğu Kürdistan'a geçerler.

Birkaç yıllık bir aradan sonra tekrar Güney Kürdistan'a dönen Xemgin yoldaşın ailesi, Soran mıntıkasına yerleşir. Güney Kürdistan'da geri bir önderlik de olsa halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi dinmemiş, sömürgeci Saddam rejimiyle mücadele sürekli yaşanmıştır. Xemgin yoldaşın yaşamı bir yandan sömürgecilikle savaşım, diğer yandan ilkel milliyetçi önderliklerin yarattığı yoksulluk ve sefalet ortamı içinde geçer. Fakat her şeye rağmen ülke ve halk gerçekliğinden kopmamış; yurtsever özünü koruyarak Kürdistan'ın bir gün muhakkak kurtulacağı inancını her zaman korumuştur. Xemgin yoldaş ve ailesi 1988-91 ayaklanmalarında da yer alırlar. Sömürgeciliğe karşı görkemli direnişlerini dağlarda sürdürürler. Fakat ilkel milliyetçi önderlik, artık iyice tanınmakta, dolayısıyla halkın güven ve desteği gittikçe azalmaktadır. Xemgin yoldaşın ailesi de bu önderliklerden umudunu kesmiş, KDP ve YNK çizgisinin ihanet ve teslimiyetten başka bir sonuç vermediğini iyice bilince çıkarmıştır.

Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK önderlikli çağdaş ulusal kurtuluş savaşımız, Güney'de ki çalışmalarla tanınmış ve Güneyli halkımız mücadele etrafında daha hızlı bir şekilde kenetlenmeye başlamıştır. PKK çizgisi tüm Kürdistan'da tek kurtuluş alternatifi olmuştur. Xemgin yoldaş da mücadelemizi tanımaya başlayarak ulusal kurtuluş çizgimizi kavramaya çalışmış, ilkel milliyetçi-işbirlikçi güçlerle farkımızı görmeye ve devrimci mücadeleyi benimsemeye başlamıştır.

Kısa bir süre içerisinde kendisini netleştiren Xemgin yoldaş, yaşamı boyunca özlemini duyduğu sorumluluğu yerine getirmek amacıyla bir an önce mücadele saflarına ulaşmaya çalışır. Bu düşünce ve inançla hareket eden Xemgin yoldaş, 1992 yılı içerisinde 2. Merkez Karargahımızın bulunduğu Xan Kürkê alanına ulaşır. PAK Kampı'nda eğitim gördükten sonra gerilla yaşamı ve mücadeleyle bütünleşmeye çalışır. Eğitim ve yaşamda oldukça katılımcı ve canlı bir pratik sergiler. Düşmanla hesaplaşmak ve savaşta kendisini kanıtlamak amacıyla yoğun bir çaba sarfeden Xemgin yoldaş, savaş alanlarına gitmek istediğini sürekli olarak bildirir. Pratiğe çıkma coşkusunu yaşar.

Xemgin yoldaş, PAK faaliyetlerini 1992 yılı Eylül ayına kadar başarılı bir şekilde sürdürür. 1992 yılı ulusal kurtuluşumuzun sağlanmasında, sömürgeciliğe büyük darbeler vurulmasını gerektirmekteydi. Bu nedenle karargah güçlerimiz kısa aralıklarla düşmana önemli darbeler vurmakta, TC rejimini sarsmaktaydı. Ayrıca daha kapsamlı eylem hazırlıklarına girmekteydiler. Xemgin yoldaşın nihayet beklediği eylem şansı doğmuş, O'na savaşımızın en kapsamlı eylemi Rubarok tabur baskını eyleminde yer alma fırsatı doğmuştur. Rubarok Taburu'nun savaşımızın geldiği düzeyle bağlantılı olarak imhası kaçınılmazdı.

29 Eylül sabahı kahraman ARGK güçleri tüm mevzileri düşürür ve tabur binasını ateşe verirler. Xemgin yoldaş, kahramanca savaşır ve büyük direnişi ile ülkesine ve halkına duyduğu sorumluluğu tüm enerjisini sarfederek kanıtlar. Bu görkemli savaşımı sırasında düşman kurşunlarına hedef olan Xemgin yoldaş, ulusal birlik ve bağımsızlık uğruna şehitler kervanındaki onurlu yerini alır.

Anısını Bağımsız, Birleşik, Demokratik Kürdistan'ı yaratarak yaşatacağız!

Dersim'in kutsal toprağı kadar sadeydi

Adı, soyadı: **Muharrem ERGÜN**
Kod adı: **Haydar**
Doğum yeri ve tarihi: **Elazığ, 10.02.1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **19.06.1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Aslen Dersimli olan **Haydar** yoldaş, uzun yıllar önce ailesinin Elazığ'a taşınmasıyla birlikte burada doğup büyür. Ailesi orta hallidir. Düşmanın yoğun asimile ve özden boşaltma politikalarından aile bireyleri de nasibini almış, ulusal yabancılaşmayı, ülke gerçekliğinden kopuşu önemli oranda yaşamışlardır. Haydar yoldaşın çocukluğu böyle bir ortamda, özel savaşın çok çeşitli uygulamalarının hakim olduğu Elazığ'da geçer. İlk ve ortaokulu bu ortamda bitirip, liseye kaydını yapar. Ulusal düşünceyle ilk kez lise yıllarında tanışır. Okul çevresinde yurtsever gençlikle ilişkiye geçerek partiyi ve mücadeleyi daha yakından tanır ve sempati duymaya başlar.

Haydar yoldaş, bu dönemde mücadeleye duyduğu sempatinin sıcaklığı içindedir. Birkaç arkadaşıyla birlikte lise son sınıftayken okulu bırakır ve gerilla saflarına katılır. Tarih, 19 Haziran 1991. Yer, nice büyük direnişlerin sergilendiği Cudi Dağı. Ancak Haydar yoldaş Cudi Dağı'nda kalmaz, Haftanin ve Çukurca üzerinden hareketle Xan Kürkê alanına ulaşır.

Bu bir aylık uzun yol pratiği Haydar yoldaşı biraz zorlar. İlk dönem kısa bir süre kararsızlık geçirir. Çünkü geçmiş yaşamında fiziki zorluk çekmemiştir. Savaş gerçekliğinin kendisine has zorluklarını aşma elbette ki büyük bir inancı, çelikleşmiş bir iradeyi ve direngenliği zorunlu kılar. Bu direngenlik de daha çok mücadele saflarında kazanılır. Haydar yoldaşın ilk saflara katılımı güçlü bir bilinç temeline dayanmıyordu. Gençliğin verdiği coşku ve mücadeleye olan sempatisi O'nu saflara kadar götürmüştü. Alışmadığı zorluklarla karşılaşınca, henüz genç olduğu için bir durgunluğu yaşama durumu söz konusu olur. Ancak bu uzun sürmez. Zira Haydar yoldaş oldukça sade, temiz ve özlüdür. Arkadaşların yakın ilgisi, devrimci ortamın insanı yücelten kutsallığı Haydar yoldaşı mücadeleyle çabucak bütünleştirir. Karargah komutanlığının güvenlik birimine alınması kendisine olan güvenini daha da artırır. Bu güvenin verdiği coşkuyla mücadeleye kendisini güçlü bir şekilde katar.

Bu süreçte, binlerce askeri gücü ve tüm tekniğiyle saldırıya geçen faşist TC sürülerine karşı Xan Kürkê'deki yoldaşlarımızın görkemli direnişi söz konusudur. Geliyê Azadî direnişi olarak mücadele tarihimize damgasını vuran bu savaşta Haydar yoldaş da yerini alır. Artık daha çok bilenmiş, daha çok direngenlik kazanmıştır. Aşırı duygusallık devresini, çocukluk özlemlerini aşmış, yüksek sorumluluk bilinciyle, devrimci yaşamla bütünleşmiştir. Halkının genç bir savaşçısı, askeri olmuştur.

Sessizliği ve sakinliği, yine kişiliğini çerçeveleyen utangaçlığı ve biraz da duygusallığı en belirgin özelliklerindendir. Az ve sakin konuşur. Bu özgün özelliklerini devrimci bilinç ve sorumlulukla yoğurarak, cesaret ve kararlılıkla donatarak devrimci yaşamla çok güzel bütünleşir. Görevlere bağlı ve oldukça duyarlıdır. Fedakarlığıyla yoldaşları arasında çok sevilip sayılır. En güzel özelliği kendisine verilen görevi zamanında ve eksiksiz yerine getirebilme çabasıdır. Bu çabaların verdiği bilinç düzeyi Haydar yoldaşı daha çok güçlendirir.

Haydar yoldaş, 1992 Ağustos'una kadar güvenlik biriminde kalır, bu arada erzak yollarımızı kesmeye çalışan Güneyli işbirlikçilere karşı geliştirilecek uyarı niteliğindeki eyleme katılmak amacıyla birimden ayrılır. Bir aya yakın Güney faaliyetlerinde kalan Haydar yoldaş, sergilediği pratikle savaşa hazır olduğunu kanıtlar.

Bu süreçte Rubarok eyleminin hazırlıkları da yapılıyordu. Büyük bir coşkuyla eyleme katılarak, saldırı grubunun gönüllü neferi olur. Eylemde atikliği ve cesaretiyle yetkince savaşır, görevini başarılı bir şekilde yerine getirerek artık geri çekilmeye başlar. Ancak geri çekilme sırasında, ihanet batağına batmış Gerdi çetelerinin hain kurşunlarıyla şahadet kervanına katılır.

Mücadele yaşamı boyunca sergilediği dürüst ve oldukça özlü katılımıyla, tüm yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazanan Haydar yoldaşın anısı, Kürdistan devrim mücadelesinde zafere dek yaşatılacaktır.

Özlü katılımını yürüyüşümüzde örnek alacağız!

"Ben bu tarihi eyleme mutlaka katılacağım"

Adı, soyadı: **Qubad Hamze MUHAMMED**
Kod adı: **Ararat**
Doğum yeri ve tarihi: **Pelkane köyü-Kerkük, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Kerkük'ün Pelkane köyünde dünyaya gelen **Ararat** yoldaş, yaşamının büyük bir bölümünü burada geçirir. Kerkük, zenginlik kaynakları ve tarihi eserlerinin bolluğuyla geçmişte olduğu gibi, günümüzde de sömürgeci güçlerin iştahını kabartan bir şehrimizdir. Sömürgeci Osmanlı İmparatorluğu döneminde Kerkük, bu önemli konumundan dolayı yoğun bir Türkleştirme politikasına tabi tutulur. Daha sonra Araplar Kerkük'teki halkımızı Araplaştırmak ve böylece emellerini rahatça hayata geçirmek isterler. Beyaz katliam dediğimiz asimilasyonla teslim alamadığı halkımızı, baskı ve zulüm uygulayarak göçe zorlar.

Böylesi bir ortamda büyüyen Ararat yoldaş, sömürgeci düşmanların günümüzdeki çok yönlü uygulamalarına tanık olur ve bu uygulamaları yaşar. Gün geçmiyor ki, insanlar özlerinden boşaltılmaya, kendi değerlerine yabancılaştırılmaya çalışılmasın. Tarihten devraldıkları sömürgeci miraslarını daha da çeşitlendirerek halkımıza karşı uygulamaktadırlar. Binlerce insanımızın baskı ve zulme dayanmayarak yaşadığı topraktan kopuşu sağlanmıştır. Fakat Ararat yoldaş ve ailesi toprağa bağlılığını sürdürmüş ve yaşantılarını zor koşullarda da olsa kendi topraklarında devam ettirmişlerdir. Düşmanın dayattığı teslimiyeti kabullenmemektedirler. Bu durumda yaşantıları daha da zorlaşır.

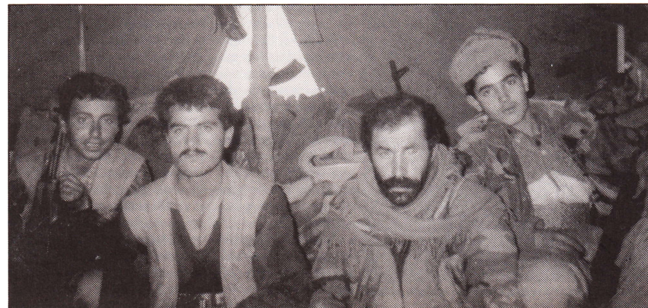
Bu zulümle insanlarımız yoksul bırakılarak, yaşam hakkı ellerinden alınmak istenmiştir. Geçimlerini tarım ve hayvancılıkla sağlayan Ararat yoldaşın ailesi artık bunada olanak bulmazlar. Bunun üzerine Erbil'e göç edip yaşamlarını sürdürmeye çalışırlar. Ararat yoldaş da artık gençlik dönemindedir. Halepçe vb. nice zulüm ve katliamlara da tanık olur. İlkel milliyetçi-işbirlikçi önderliklerin tarihini öğrenmiş ve görmüştür. Halkımızın içinde bulunduğu sefaletin kaynağını ve bu önderliklerle ilişkisini düşünmektedir. Bu önderliklerin halkımıza verecekleri ve kazandıracakları hiçbir şeylerinin olmadığını görür. Otonomcu çizginin halkımızın kurtuluşu olamayacağı sonucunu çıkarır ve bağımsızlıkçı çizgi de mücadele eden PKK'ye sempati duymaya başlar.

1992 yılı içerisinde gerilla ordusuna katılarak sıcak savaş içerisinde yer alır. Savaşa katılmanın ve gerilla olarak halkının özgürlüğü için savaşmanın coşkusuyla PAK Kampı'nda eğitim görmeye başlar. İlk dönemlerde Güney Kürdistan'da sömürgeciliğin yarattığı kişilik tipi egemendir. Gerilla yaşamına ve savaş gerçekliğine doğru yaklaşımda ilk dönemlerde zorlanır. Fakat partinin güçlü ve dönüşüm sağlayan eğitim devresi sürecinde ve daha sonra çıktığı pratik alanda, hem partiyi, hem de savaş gerçekliğini daha iyi tanır ve bunun yoğun çabasını verir. Kısa bir süre Üçgen alanında pratik savaşın içinde kalır. Bu süreçte Helena tabur baskını eylemi yapılacaktır. Eyleme katılma isteği çok yüksektir. Ancak arkadaşların çabalarıyla ikna edilir.

Helena eylemi dönüşünde yeni bir eylem hazırlığına başlanır. Bu süreçte Ararat yoldaş, yoldaşlarına sürekli, "Ben bu tarihi eyleme muhakkak katılacağım ve iyi bir çıkış yaparak kendimi kanıtlayacağım" demektedir. Büyük bir hırs ve gayretle de kendisini eyleme hazırlar. Coşkusu, ataklığı ve canlılığıyla bu süreçte adeta eylemi yaşar.

Bu tarihi eylemde Ararat yoldaş, eylem öncesinde verdiği sözün paralelinde bir pratik sergiler. Fedakarlığın ve özverinin zirvesine ulaşarak şehitler ordusuna katılır.

Anısı yolumuzu aydınlatıyor!

"Her şey Kürdistan için"

Adı, soyadı: **Mahsum UNAY**
Kod adı: **Ferhat**
Doğum yeri ve tarihi: **Kızıltepe, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Ferhat yoldaş, Kızıltepe'de yoksullukla mücadele eden bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Henüz Kürdistan'ın havasını, suyunu, dağını yaşayamadan ailesi geçim sıkıntısından dolayı İzmir'e göç eder. Daha çok küçük yaştayken çalışmak, aile ekonomisine yardım etmek zorunda kalır. Bir taraftan okulda, diğer taraftan sokaklarda ekmek kavgasındadır. Yoldaşımız büyüme çağında hem öğrenimini aksatmaz, hem de ailesiyle pamuk tarlasında çalışır. Öte yandan abileriyle sıhhi tesisat işlerinde de çok ter döker. Yıllar geçmekte, Ferhat yoldaş büyümektedir. Bu süreçte gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisini de yaşamaktadır. Yaşadığı yer Türkiye metropolüdür. Kalabalık olan ailesinde politika sık sık konuşulan, tartışılan bir olgudur. Gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi de bütün tabuları altüst edercesine dalga dalga yayılmaktadır.

Bu ortam yoldaşımızı araştırmaya, günceli takibe götürür. Yoğunlaştığı siyasi konular O'nun birikimini, siyasi bilincini adım adım geliştirir. Ne yapmak gerekir sorusu, O'nu daha da derinlere sürükler. Ağırbaşlı, oturaklı, olgun olan yoldaşımız, hedeflediği özgürlük ve bağımsızlığın ancak gerilla mücadelesiyle mümkün olduğu gerçeğini kavrar ve ardından harekete geçer. Tarih 1992 yılının Mayıs ayıdır. Ferhat yoldaş emin adımlarla halkının bağrına, yürüyüşe geçer.

Haziran 1992'de Ferhat yoldaş, özgürlük umudunun soylu düşünceleriyle Xan Kûrkê Vadisin'dedir. Yaşadığı gerçekliğe adapte olmaya çalışır; bu sayede edindiği özünün yansıması olarak güleryüzlü, değerli bir yoldaş olurken, sorumluluk bilinciyle olgun ve ağırbaşlıdır.

Ferhat yoldaş 1. Tabur'da eğitim devresine katılır. Devrimci mücadelenin gereklerine göre daha da keskinleşebilmek için yoğun bir çalışma temposuna girer.

Eğitim sonrası yapılan düzenlemeyle ana birliktedir. Herkeste bir sevinç, coşku vardır. O da bu anlamlı coşkuyu yaşar; daha içten, daha derinden. Aynı yerden aynı tarihte beraber katıldıkları yoldaşının, "Ben başka birlikteyim, kendine iyi bak, dikkat et" temennisine, "Her şey Kürdistan için yoldaşım, sen merak etme" deyip, çarpıcı ve anlamlı cevabını verir. "Ve artık yürüyüşteyim, halkıma bu kadar eziyet çektiren barbarlardan hesap soracağım. Bir an önce bir eylem olsa da kendimi alıştırsam" demektedir.

Ferhat yoldaşın beklediği an çok geçmeden gelir. Helena eylemi için yapılan düzenlemede O'da yer alır. İlk kurşunu, ilk heyecanı, ilk öfkeyi boşaltmayı yaşar Helena'yla. Düşmana vurulan bu büyük darbede pay sahibi olmanın mutluluğunu iliklerine kadar hisseder. Bu arada Rubarok eyleminin hazırlıkları yapılıyor ve O da eyleme katılıyordu. Hedef yeni bir eylem, yeni bir coşkudur. Ferhat yoldaş saldırı grubunda yer almış olmanın gururuyla dolup taşmaktadır. Serin bir Eylül sabahı, karşısındaki mevziyi yok etmekten başka hiçbir şey düşünmemektedir. Cesaret, güven, ve saldırı ruhu ile yürür hedefinin üzerine. Görevini başarılı bir şekilde yerine getirerek geri çekilmeye başlar.

Geri çekilme esnasında hain çetelerin bir kurşunu O'na isabet eder ve yaralanmasına sebep olur. Yardıma iki arkadaşı koşar. Ferhat yoldaş çektiği acıyla alay edercesine gülümsemektedir. Ancak faşist orduya bağlı bir helikopter onları tespit eder. Attığı bomba, her şeyini Kürdistan'a adayan Ferhat yoldaşı Kürdistan'ın bağrına, ölümsüzlüğe taşır.

Mücadelemizin olgun insanı Ferhat yoldaş! Şahadetin, eylemliliğe ve yaşama daha sorumlu sarılma çağrısıdır!

"Başkan'ın her sözü yüzüme tokat gibi iniyor"

Adı, soyadı: **Önder Veli ÖZTÜRK**
Kod adı: **Heja, Koçgiri**
Doğum yeri ve tarihi: **Sivas, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Nisan 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Sivas'ta gözlerini dünyaya açan **Heja** yoldaş, yurtseverlik geleneğini sürdüren bir ailede büyür. Çevresi oldukça geniştir. Kendi ülke ve halk gerçekliğini ilk olarak ailesinden görür ve öğrenir. Ulusal değerlerini koruma ve onlara bağlı kalmak için büyük bir çaba harcar. Çevresinin Kürtçe'yi tam konuşmamasından dolayı Heja yoldaş, Kürtçe öğrenemez. Fakat öğrenme ve konuşma isteği oldukça yüksektir.

Orta öğrenim yıllarında çevresi başta olmak üzere ulusal sorunu tartışır ve mücadeleyi halk kitlelerine tanıtmaya çalışır. Tarihe büyük ilgi duyar. En önemlisi de Kürdistan tarihini araştırıp öğrenme çabasındadır. Dedelerinden biri Koçgiri ayaklanmasının liderlerindendir. "Kürdistan'ın gerçek tarihini araştırıp, ortaya çıkarmak istiyorum" diyen Heja yoldaş, liseyi bitirdikten sonra üniversitede tarih bölümünü tercih ederek kazanır. Bu yıllarda araştırmalarını daha da yoğunlaştırarak, devrimci çalışmalarını sürdürür. Kürtçe'yi de öğrenmek için elinden gelen tüm çabayı gösterir.

Sosyal yönü oldukça gelişkin olan Heja yoldaş, Kürt gençliği başta olmak üzere, gençlikle yoğun ilişki geliştirerek ulusal kurtuluş mücadelesi üzerine tartışmalar geliştirir. Mücadeleye insan kazanmasını çok iyi bilen bir arkadaştı. Bu çalışmalarında en ufak bir yılgınlık belirtisi göstermeden, büyük bir azimle çalışır.

Tek isteği gerilla saflarına katılmaktır. Fakat kendisini gerillaya hazırlamak ve mücadeleye çok daha yararlı olmak istemektedir. Beraber faaliyet yürüttüğü arkadaşlarının "Gerilla saflarına katılalım, artık fazla zaman kaybetmeyelim ve savaştaki yerimizi alalım" önerisine Heja yoldaşın verdiği cevap da, çabasının ne denli yoğun ve anlamlı olduğu görülmektedir: "Biz önce bulunduğumuz bu alanda değer yaratalım. Gerillaya gittiğimizde yük değil, çözüm gücü olalım." Her yerde değer yaratmak için her türlü çabanın sahibi olur. Heja yoldaş, gerilla saflarına katılamamıştır ama tek düşüncesi de budur. Bulunduğu alandaki çalışmalarını tüm hızıyla sürdürürken bir yandan da kendisini her yönüyle gerillaya hazırlamaya çalışır.

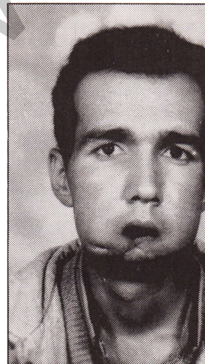
Heja yoldaş, bilimsel sosyalizmi özümsemiş bir marksisttir. Kapitalizme karşı mücadelesi çok yüksektir. Direnişi hiçbir zaman dinmemiştir. Moral verici politik esprileriyle içine girdiği her ortamı etkileme yeteneğine sahiptir. Bulunduğu ortamı geliştirip, büyütebilmektedir. Siyasal yönü de oldukça gelişkin olan Heja yoldaş, politiktir. Paylaşımı esas alır. Burjuva toplumu içerisinde bile komün yaşamını sürdürür ve bunun büyük çabası içerisinde olur.

Heja yoldaş, kendisini her yönüyle gerillaya hazırlayarak, gerilla saflarına Nisan 1992'de katılır. Doğu Kürdistan üzerinden Xan Kûrkê alanında bulunan 2. Merkez Karargahı'na ulaşır. 2. Merkez Karargahı bünyesinde eğitim devresine katılır. Yaşama ve eğitime güçlü bir katılım sağlar. Tartışmacıdır. Siyasal yönünü de oldukça geliştirir. Yoldaşlarını geliştirmek ve güçlendirmek için çok çaba sarfeder. Gerilla saflarına yeni katılmış olmasına rağmen, yaşama ve zor koşullara adapte olmakta zorluk çekmez. Yardımseverdir. Bir eksiklik karşısında duyarlı davranır ve çözüm gücü olur. Yoldaşlarına yardım etmeyi çok seven birisidir. Zorlanan yoldaşlarına her türlü yardımı asla esirgemez. Yakındığı asla görülmeyen Heja yoldaş, her zaman çözüm gücü olur. Olanak yaratmasını bilir ve yaratıcı özellikleri gelişkindir.

Eğitim sonrasında yapılan düzenleme ile Geliyê Reş alanına pratiğe çıkar. Her yönüyle kendisini savaş pratiğine hazırladığı için zorluk çekmeyen Heja yoldaş, atılgan ve pratiktir. Fiziki olarak çok güçlüdür. Fiziki güç isteyen işlere hep önde gider ve büyük bir titizlikle başarmak ve işi eksiksiz tamamlamak ister.

Partiye ve Parti Önderliği'ne bağlılığı sonsuzdur Heja yoldaşın. Bilimselliği esas alan bir devrimcidir. Parti Önderliği'nin yazılarını büyük bir dikkatle okur ve özümsemeye çalışır. Parti Önderliği'nin yazılarını her okuduğunda, "Başkan'ın her sözü yüzüme tokat gibi iniyor" sözünü tekrarlar.

Eylemcidir Heja yoldaş. Sıcak savaşı yaşamak ve sıcak savaşa katılma isteği çok yüksektir. İlk eylemi Mavan tepecilerine yönelik güçlerimizin gerçekleştirdiği eylemdir. Eylemde usta bir savaşçı gibi performans gösterir. Güçlü bir savaş pratiğini sergiler.

Rubarok Taburu baskını eyleminde çenesini yitiren Sefkan yoldaş

Tarihi Rubarok eylemi hazırlıkları yapıldığında büyük bir azim ve coşku ile kendisini eyleme hazırlar. Eyleme katılacağı açıklanınca sevincini gizleyemez ve bunu slogan atarak dışa vurur. Heja yoldaş eyleme gittiğinde, eylemin önemini, kapsamını bildiği için buna denk düşecek bir pratik sergilemeye çaba gösterir.

Düşmana müthiş bir kin ve öfke duyan Heja yoldaş, "Düşmana bir kurşun sıksam, şehit düşsem de o kadar önemli değil" diyerek bu öfkesini dile getirir. Ernesto Che Guevara'nın *"...Savaş sloganlarımız kulaktan kulağa yayılacaksa ve silahlarımız elden ele dolaşacaksa... Ölüm işte o vakit hoş geldi, sefa geldi"* sözünü sürekli söyler.

Teslimiyeti asla kabul etmez. İhanete ve ihanetçilere büyük bir öfke duyar ve hangi koşullarda olursa olsun ihanete tahammül etmezdi.

29 Eylül sabahı kahraman ARGK gerilla güçlerimiz yoğun bir ateş açarak eylemi başlatır. Ve düşmana ölüm kusarlar. Düşmanın hiç beklemediği yerde ve zamanda yediği darbe çok büyüktür. Heja yoldaş da tüm yoldaşları gibi kahramanca savaşır ve geri çekilmeye başlarlar. Geri çekilme esnasında ihanetçi çetelerin açtığı hain kurşunlara hedef olur. Aldığı ağır yaraya rağmen son nefesine kadar "Bijî Serok APO, Bijî PKK" sloganını atar. Ve şehitler ordusundaki onurlu yerini alır.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Savaş sorunlarında her zaman örnek bir komutanlık tavrı sergiledi

Adı, soyadı: **Ömer ŞEXO**
Kod adı: **Rojhılat**
Doğum yeri ve tarihi: **Siftektepe köyü-Kobani, 1967**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **29 Eylül 1992, Rubarok**

Güney Kürdistan'ın küçük parçasının Serêkani mıntıkasından olan **Rojhılat** yoldaş, oldukça yurtsever ve yoksul olan bir ailenin çocuğudur. Bu güzel ve şirin yöremizin insanları her dönem sömürgecilikle çelişki içinde olmuş, yurtsever ve devrimci gelişmelerle ilişkili olarak Kürdistan ulusal kurtuluş davasına katkılarını sunmuşlardır. **Rojhılat** yoldaş ve aile bireyleri de ulusal soruna yatkın bir ortamda büyüyüp gelişmiştiler. Ne zaman ki, Kürt halkının ve ülkesinin kurtuluşunda bir ışık görmüşlerse aile olarak mücadeleden geri kalmamışlardır. Ulusal sorun karşısındaki olumlu ve kararlı tavırlarından dolayı çevrelerinde çok sevilen ve sayılan bir aile olmuşlardır. Aile yoksul bir yaşamı sürdürdüklerinden sürekli çalışıp, geçimlerini emekleriyle sağlama durumundaydılar. Bu nedenle emek ve sömürü olayına yabancı değildirler. Ne yazık ki, parti hareketimiz gelişinceye kadar, ülkemizin bu parçasında radikal devrimci bir gelişme yaşanmamış, ulusal ve toplumsal sorunun çözümünde mevcut siyasal hareketler, hep reformist-teslimiyetçi tutumlar takınmışlardır. Bu da hiçbir zaman mücadeleci bir aileyi tatmin etmemiştir.

Parti hareketimizin 1980 sonrası dönemlerde bu parçamızda önemli gelişmeler yaratması ve giderek ulusal, toplumsal kurtuluşta halkımızın esas irade gücü olması, bu alandaki halkımızı da kısa sürede mücadele etrafında kenetlemiştir. Halkımızı kurtuluş mücadelemizde netleştirmiştir. Gelişmeler, Rojhılat yoldaş ve ailesini, mücadelemizin doğal bir dayanağı haline getirerek hareketimizle kısa sürede bütünleştirir. Alandaki kitle faaliyetlerinde önemli bir çaba sahibi olan bu aile, 1990 sürecine gelindiğinde artık fertlerini ARGK saflarına katarak, daha aktif bir katılım için sıcak savaş alanlarına göndermeye başlar. Aileden ilk olarak Rojhılat yoldaş uzun süreden beri katılmak istediği gerilla saflarına katılır. İlk olarak, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne giden Rojhılat yoldaş, Akademi'de güçlü bir eğitim devresi geçirir. Ardından kitle faaliyetlerini yürütme amacıyla direkt olarak parti tarafından görevlendirilir. Doğup, büyüdüğü alanlara gider. Bu alanda 1991 yılı Temmuz başlarına kadar kitle faaliyetlerini başarıyla yürüten Rojhılat yoldaş, halka ve ülkeye olan sevgisini yoğun çabalarıyla kanıtlar, çalışkanlığı ve dürüstlüğü ile kitleler arasında saygın bir yer edinir. Bu süreçteki pratiğinde devrimci çalışma ve ilişkilerinde önemli bir deneyim kazanan Rojhılat yoldaş bir an önce ARGK saflarında yer alarak savaşmak ister. Özellikle ARGK'nin görkemli yükselişi ve düşmanı kahretmesi bu yoldaşımızı daha çok coşkulandırmış, savaşta etkili rol alabilmek için gerillaya katılımını hızlandırmıştır. Partiye önerisi olumlu görülen Rojhılat yoldaş, Temmuz 1991'de bir grup yoldaşıyla savaş alanına yönelir. İlk olarak, Güney Kürdistan'daki Haftanin Kampı'na giden Rojhılat yoldaş, buradan hareketle 2. Merkez Karargahımızın bulunduğu Xan Kûrkê alanına geçer. Bu süreçte ARGK güçlerimiz düşmana Mavan'da büyük bir darbe vurmakta, ulusal kurtuluş savaşımız açısından taktik bir gelişme yaşanmaktadır. Sömürgecilik yediği darbe ile daha da hırçınlaşmaktaydı. 4 Ağustos'tan itibaren Xan Kûrkê'deki güçlerimize saldıran TC ordusu adım adım bataklığa saplanarak sonuçsuz kalmıştı. Ne yazık ki karşılarında çelikten bir irade olan ARGK'nin direnişini bulurlar. Rojhılat ve kahraman yoldaşları düşmana aman vermezler. Gerilla darbeleri ile büyük kayıplar verdirerek TC ordusunun kaçışını tüm dünyanın gözleri önüne sererler. Ardından Çukurca-Eriş Karakol eyleminde yer alan Rojhılat yoldaş, üstün savaş pratiği ve kahramanlığı ile düşmanı perişan eder. Savaştaki muazzam saldırı ruhu ve gücüyle kendini kanıtlar.

1991-92 kış sürecini Xan Kûrkê alanında geçiren Rojhılat yoldaş, bu dönemde gerçekleşen kadro eğitimine katılır. Eğitime son derece katılımcı ve olgun bir tavır sergileyerek 1992 bahar sürecine askeri ve siyasi açıdan oldukça yetkinleşerek girer.

Bahar düzenlemeleri ile birlikte manga komutanı olarak ana birlik güçleri içinde yer alan Rojhılat yoldaş, tüm pratiği boyunca cesaretli, kararlı, partiye bağlı ve oldukça güçlü yoldaşlık ilişkileri ile arkadaşları arasında moral ve güven kaynağı olur. Arkadaşlarını kırmaktan her zaman çekinerek, yardımcı olmayı esas alır. En büyük tutkusu savaşa olan güçlü bağlılığıdır. Sürekli savaş pratiğinde olmak ister. Savaş sorunlarında çözüm gücü olmayı bir görev olarak algılar. Rojhılat yoldaş tüm özellikleriyle tam bir komutan örneğini sergilemekte ve bunu pratiği ile kanıtlamaktadır. Sömürgeci ordunun katliamlarına bir cevap niteliği taşıyan Helena tabur eyleminde yer alan Rojhılat yoldaş, burada da muazzam savaşarak düşmandan hesap sorar. Fakat en önemlisi dönemin ve savaş tarihimizin en kapsamlı eylemi olan Rubarok tabur eyleminde sergilediği savaş pratiğidir. Rubarok'da bir savaş yaşanmaktadır. Ve Rojhılat yoldaş bu savaşta kahramanlığının zirvesine ulaşarak, düşmana darbe üstüne darbe vurmaktadır. Tarihin en büyük darbesini yiyen TC ordu güçleri, kahraman ARGK savaşçıları karşısında imha olmaktan kurtulamamışlardır. Bu büyük savaşta, büyük bir saldırı ruhu ile düşman mevzilerine yönelen Rojhılat yoldaş, savaş pratiğinin doruğunda düşman kurşunlarına hedef olarak şehitler kervanındaki onurlu yerini alır.

Anısı mücadelemize ışıktır!

Gerilla yeni sürece büyük eylemlilikle yükleniyor

23 Mayıs 1993

■ Kozluk'un Bastırma köyü mıntıkasında operasyon geliştiren düşman birlikleri ile ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 4 gerilla şehit düşerken, yaralı olan 2 gerilla da düşmanın eline sağ geçti.

Şehit düşen gerillaların isimleri şöyle: **Hasan KARAKAŞ (Heval), Kutbettin CAN (Çiya), Nusrettin DELİK (Cûdi), Tahir DAĞ (Garzan).** Yaralı ele geçen gerillaların isimleri de şöyle: Aladdin TUNÇ (Lezgin), Mahsum GÜLCAN (Semir).

25 Mayıs 1993

■ Diyarbakır Endüstri Meslek Lisesi'nde hizbi-kontra yandaşları olan bir grup, yurtsever öğrencilere satır ve bıçaklarla saldırdı. Olayda Abdurrahim Demir ve Burhan Aydın adlı öğrenciler yaralandı.

■ Gercüş ilçesine bağlı Pêparê (Sargın) köyüne korucular saat 23.00 sıralarında baskın düzenleyerek köylülerin hayvanlarını çalarken, ahırları da geriye kalan hayvanlarla birlikte ateşe verdiler. Korucular köyü terk ettikten sonra sabah saatlerinde TC askerleri operasyon düzenlediler. Köylüleri köy meydanına toplayan ve koruculuğu dayatan askerler arama adı altında evleri tahrip ederek Naif Solmaz isimli kişiyi ve kimlikleri öğrenilemeyen üç kişiyi daha birlikte götürdüler.

■ Çermik ilçesi nüfusuna kayıtlı olan Mehmet isimli kişi, Mersin'de polisle işbirliği içinde olması nedeniyle ARGK gerillaları tarafından ölümle cezalandırıldı.

■ 16 Mayıs günü Kulp-Sason arasında düşman güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada şehit düşen ve belediye tarafından Kulp mezarlığında topluca gömülen 13 gerilladan 6'sı aileleri tarafından toplu mezarlıktan çıkarıldı. Çıkarılan gerillalardan **Ziya ZENGİN** isimli gerilla ailesi tarafından Kulp'tan alınarak Batman'a götürüldü ve yaklaşık 2000 kişinin katıldığı bir cenaze töreniyle toprağa verildi. Ayrıca Diyarbakır'a götürülen **Nedim ENGİN (Hüseyin)** ve **Zinar FİLİZ (Alişer)** Mardin mezarlığında, **Şehmus ÖZMEN (Kemal)** ise Yeniköy mezarlığında toprağa verildi.

26 Mayıs 1993

■ 12 Mayıs günü Urfa'nın Siverek ilçesine bağlı Çıkrık köyünde korucularla ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada şehit düşen gerillalar, otopsi yapılmadan giysileriyle birlikte Siverek Belediye Mezarlığı'na topluca gömüldüler. **Abdurrahman AĞAÇ** ve isimleri öğrenilemeyen **Baki** ve **Akif** kod adlı gerillaların cesetleri aileleri tarafından alınarak toprağa verildiler.

■ Şırnak'ın Güçlükonak ilçesinin Damlarca köyü yakınlarında Aydın Yol Yapım İnşaat Şirketi'ne ve Karayolları'na baskın düzenleyen ARGK gerillaları toplam 16 işçiyi beraberinde götürdüler. Ayrıca 1 araba, 1 dozer ve bir taksi yakıldı.

■ Yüksekova'da düşman ordu birlikleri tarafından suçsuz bir çoban katledildi. Cenaze Yüksekova şehir merkezine götürüldükten sonra, düşmanın bu vahşetini kınamak amacıyla halk kitleleri Emniyet Amirliği'ne yürüdüler, şehir esnafı da kepenk kapattı.

■ Alan aşiret reisi Sadun Ağa Ankara'da öldürüldü.

■ Başkale'de düşman ordu güçlerinin gerillalara yönelik döşedikleri mayınlardan birine çarpan bir asteğmen yaralandı.

27 Mayıs 1993

■ Malatya'nın Doğanşehir ilçesine bağlı Topraktepe köyüne karargah kuran düşman güçleri, bir haftadan bu yana çevreye yoğun bir askeri yığınak yapıyorlar. Düşman güçleri tarafından yapılan operasyonlar daha çok Nurhak, Engizek ile Doğanşehir'in Karapınar ve Buğday deresinde yoğunlaşıyor. Aynı alanda düşman güçleri ile ARGK gerillaları arasında çıkan çatışma 28 Mayıs günü akşam saatlerinde sona erdi. Çatışma sonrası Doğanşehir'e bağlı Alıpınar, Eskibay, Kurnas, Gorobası, Çığlık, Sakırobası, Çömlekobası, Topraktepe, Sürgü, Erkenek ve Çobanderesi köylerinde operasyonlar devam etti.

28 Mayıs 1993

Ağrı'nın Diyadin ilçesine bağlı Xarık köyünde 4 korucu öldürüldü. Aynı gün Xarık köyü düşman güçlerince ablukaya alındı.

29 Mayıs 1993

■ Bingöl çevresi ve Karlıova ilçesine bağlı Hasanova köyüne yönelik operasyon düzenleyen düşman güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmalarda toplam 22 gerilla şehit düşerken, 17 köylü ve 2 çoban da yaşamını yitirdi. Ayrıca 2 astsubay ve 15 asker de öldürüldü.

■ Hakkari'nin Şemdinli ilçesi Derecik köyünde gerillalar ile düşman birlikleri arasında çıkan çatışmada can kaybı olmazken, gerillalar Gelişim köyünde Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü'ne ait bir aracı yaktılar.

Olaydan sonra düşman birlikleri Balıklı, Tanyolu, Mezargedi ve Gelişim köylerine havadan ve karadan operasyonlar düzenlediler.

■ Diyarbakır'ın Kulp ve Lice, Muş il merkezine bağlı Zengök köyü, Bingöl iline bağlı Genç ilçesi ve Dersim'in Ovacık ilçeleri kırsal kesiminde yapılan operasyonlar devam ederken, geçtiğimiz hafta içinde Bingöl-Elazığ karayolunda ARGK gerillalarının yol kesmesi sırasında meydana gelen çatışmada 11 gerillanın öldüğü yolundaki haberin doğru olmadığı, gösterilen cesetlerden 4'ünün öğretmen, 2'sinin köylü, 2'sinin de çoban olduğu öğrenildi.

30 Mayıs 1993

■ Bitlis'e bağlı Şatek, Şexcuman, Lerd, Kercan ve Duxan köylerine operasyon düzenleyen düşman güçleri ile Şexcuman'da karşılaşan ARGK gerillaları arasında sabah saatlerinde çatışma çıktı. Kobra helikopterlerin eşlik ettiği çatışmada 4 gerilla şehit düştü ve 8 asker de öldürüldü.

31 Mayıs 1993

■ Elazığ'ın Arıcak ilçesi Erimli beldesi yakınlarında ARGK gerillaları ve düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düşerken, 2 gerilla da yaralı olarak esir düştü. Şehitlerden birinin ismi **Mustafa KAYMAZ**.

1 Haziran 1993

■ Günlerdir devam eden operasyonlarda yaşamını yitiren 31 köylünün cesedi Bingöl Devlet Hastanesi'ne götürüldü. Bunların arasında 12-13 yaşlarında çocukların da olduğu ve bunların büyük ihtimalle çoban oldukları öğrenildi.

■ Lice-Genç karayolunda ARGK gerillalarının yaptıkları kimlik kontrolü sonucu, düşman güçleri bölgede yoğun operasyon gerçekleştirdiler.

■ Ağrı Dağı'nda düşman güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düştü, 13 asker ve 1 çavuş da öldürüldü.

2 Haziran 1993

■ Düşman ordu birlikleri, Tendürek ve Ağrı dağlarına yönelik yaptıkları operasyonlarını sonuçlandırmak zorunda kaldı. Zorava köyü ve Harık (Esnemez) köylerinin üst tarafında, ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 10 asker öldü ve 2 gerilla da şehit düştü.

■ 26 Mayıs günü Şırnak'ın Güçlükonak ilçesi Damlarca köyü yakınlarında gerillalar tarafından götürülen 16 işçi Kasrık Boğazı yakınlarındaki şantiye civarında serbest bırakıldılar. Serbest bırakılan işçiler Kasrik Karakol Komutanlığı tarafından sorgulandılar.

■ Şırnak'a bağlı 400 nüfuslu Sugeldi köyünün boşaltılmasından sonra Kato dağları yoğun bombardımana tabi tutuldu. Operasyona 500 korucu ve Şırnak'tan gelen düşman birlikleri katıldı.

■ Mardin'in Kızıltepe ilçesinde gece çalıştıkları lokantadan evlerine dönmekte olan Cengiz Ekinci (17) ve İrfan Onuk (18) aniden kaldırıma çıkan Dodge marka askeri araç tarafından ezildiler. Askeri aracın çarpması sonucu **Cengiz Ekinci** ölürken, İrfan Onuk da yaralandı.

3 Haziran 1993

■ Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Banıtnê (Kutlu) köyü ile köye bağlı olan Reşan (Tahtabaş) mezrasına düşman birlikleri tarafından operasyon düzenlenerek, her iki yerleşim alanı da bombalandı.

■ Saat 10.00 sıralarında Diyarbakır'ın Hazro ilçesine bağlı Ormankaya (Şımşım) köyü Şahgeldi mezrasına baskın düzenleyen düşman güçleri, 7 evi bombalarken, 8 köylüyü de birlikte götürdüler.

■ Başta Botan, Bestler olmak üzere Gabar ve Cudi dağlarını akşama kadar bombalayan düşman güçleri, karadan giremedikleri Botan bölgesine sabah erken saatlerinde kara birliklerini kaydırdılar. Bombardımana katılan uçak sayısı 8 iken, sabah buna takviye olarak 30 tank da Silopi'ye kaydırıldı.

■ Çukurca'da ARGK gerillaları 3 korucu köyüne baskın düzenlediler. Baskın sırasında 7 korucu öldü, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Yaklaşık 1 haftadan beri Serhad alanında süren operasyonlar sona erdi.

Ayrıca Diyadin ilçesine bağlı Bagirhan köyünde devlet taraftarı oldukları bilinen Şefik Kaya ve Mehmet Kaya isimli kişiler gerillalar tarafından öldürüldüler.

■ Yüksekova'da Toraman aşiretine mensup Xatê köyü korucularını silah bırakmaları konusunda uyaran gerillalar, köyden ayrıldıktan sonra köy korucuları tarafından devlete ihbar edildiler. İhbar sonucu devlet güçleri bölgede yoğun operasyon başlatarak Miziç ve Haruna köyleri kırsalında gerillalarla çatışmaya girdiler. Çatışmada 4 korucu öldü, 21 korucu ve asker de yaralandı.

■ Mersin'in Çilek, Çay, Yeni Pazar ve Demirtaş mahalleleri Kürtlerin yoğun olması nedeniyle üç gün boyunca devlet güçlerince baskına uğradılar. Baskınlarda 40'a yakın insan gözaltına alındı.

■ Urfa'nın Viranşehir ilçesindeki Kale mahallesinde evlerinden dışarı çıkmakta olan **Mahmut Bıçak** ve **İbrahim Halil Bıçak** adlı kişiler, kimliği belirlenemeyen kişi veya kişilerce silahla taranarak öldürüldüler.

■ Van'ın Çatak ilçesinde yaklaşık 500 askerin ve 1500 korucunun katıldığı operasyon sabah saatlerinde başlatıldı. Operasyonda daha önce koruculuğu kabul etmemiş olan Xawıştan (Sugeldi) köyü, roketli saldırıya uğradıktan sonra boşaltıldı.

4 Haziran 1993

■ Genç-Karlıova ve Kulp bölgesinde iki gün boyunca süren çatışmada 7 asker öldürüldü.

■ Lice-Genç karayolunun 30. kilometresinde yol kesip, kimlik kontrolü yapan gerillalar, toplam 34 aracı durdurup propaganda yaptıktan sonra, daha önce korucu taşımamaları yönünde uyarılan, ancak bu ikazlara uymayan Erzurum Dadaş firmasına ait 2 otobüsü ateşe verdiler.

■ Türk savaş uçakları Bestler, İdil, Cudi bölgelerini bombaladılar. Bombalamada gerilla güçleri herhangi bir kayıp vermedi. Ardından TC güçlerinin başlattığı operasyon sırasında gerilla güçlerinin geliştirdiği pusu, baskın, kuşatma, mayınlama sonucu 2 subay, 7 asker ve 6 korucu ölürken, 5 asker de yaralandı.

■ Gabar dağında operasyona çıkan TC güçlerine gerillaların pusu atması sonucu 12 asker ölürken, çok sayıda asker de yaralandı.

■ Çırav dağındaki operasyonda gerilla güçlerinin pususuna düşen TC askerlerinden 14'ü ölürken, 17'si de yaralandı.

Yine Çırav mıntıkasında gerillaların döşediği mayınlara çarpan TC ordu birliğinden 1 yüzbaşı, 4 subay ve 3 asker ağır yaralandı.

■ Eruh-Garısa mıntıkasında operasyona çıkan TC birlikleri gerilla güçlerince pusuya düşürüldüler. Eylemde 13 asker öldü, 8 asker yaralandı.

Ayrıca Okçular köyünden korucubaşı Bekir Eren de eylem sırasında öldürüldü. TC birlikleri Hot köyüne sığınmak zorunda kaldılar.

■ Gerilla güçleri Yüksekova ilçesine bağlı Palana (Gevrecik) köyüne baskın düzenlediler. Köy korucularına silah bırakma çağrısı yapan gerillalara ateşle karşılık verilmesi üzerine çıkan çatışmada 4 korucu öldü, 21 korucu da yaralandı. Çatışmada 1 gerilla şehit düştü. 3 korucu eşi ise gerillalarca kaçırılarak rehin alındı. Çatışmaya daha sonra askerler de katıldı.

■ Mardin'in Dargeçit ilçesine gitmekte olan minibüsleri durduran Kerben köyü korucuları, Sinan Yıldırım ve Hacı Ramazan adlı köylüleri kaçırdı. **Yusuf Köseoğlu**'yu (60) ise öldürdüler.

5 Haziran 1993

■ Gerilla güçleri Siirt-Şırnak, Şırnak-Uludere-Beytüşşebap yol şeridini keserek kimlik kontrolü yaptılar. Kontrol sırasında 10 kişi sorgulanmak üzere alıkonuldu.

■ Yol kesme eyleminin gerçekleştirildiği saatlerde gerilla güçleri Şırnak şehir merkezinde başta korucu Tatar ailesi ve Tugay merkezi olmak üzere bazı TC hedeflerine saldırı düzenlediler. Tatar korucularının evlerinin isabet alması sonucu 6 kişi öldü, 12 kişi de yaralandı. Çatışma akşama kadar sürdü. Çatışma ardından TC birlikleri yurtseverlerin evlerini tank ateşine tuttular. **Derviş** adlı yurtsever ölürken, Ömer adlı yurtsever de yaralandı.

■ Elazığ'ın Arıcak ilçesi Erimli beldesinde şehit düşen **Mustafa KAYMAZ** ve **Murat TAŞTAN**'ın cenazeleri Diyarbakır'ın Ergani ilçesine götürüldü. Mustafa KAYMAZ'ın cenazesi Ergani'de toprağa verildi. Murat TAŞTAN'ın cenaze törenine ise yaklaşık 1500 kişi katıldı. "Biji Serok Apo", "Biji PKK", "Şehîd namirin" sloganlarının atıldığı törende Murat TAŞTAN, Gusto köyünde toprağa verildi.

■ Siirt-Şırnak karayolu üzerinde bulunan Kanya mevkiinde, saat 18.00 sıralarında kimlik kontrolü yapan gerilla güçleri Celal Atak adlı kişiyle birlikte, 2 öğretmen ve Navyan köyünden 11 korucuyu rehin aldılar.

■ Kerben köyü korucularının yaptıkları eylem ardından gerilla güçleri bu köyü bastı.

■ Van'ın Başkale ilçesine bağlı olan ve İran sınırında bulunan Çimçayır (Kelkova) sınır karakolu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Gece saat 24.00'te basılan karakolda 2 asker öldü, 4 asker de yaralandı. Çatışma sonrasında gerillalar 20 düşman askerini yanlarına alarak geri çekildiler.

■ Muş'a bağlı Kızılağaç nahiyesi kırsal kesiminde ARGK gerillaları ile düşman birlikleri arasında çıkan çatışma sırasında 4 gerilla şehit düşerken, 1 çavuş ve 1 er de öldü.

6 Haziran 1993

■ Diyarbakır'ın Lice ilçesinde son günlerde meydana gelen baskıları protesto etmek için ilçe esnafı kepenk, şoförler de kontak kapatırken, kimse sokağa çıkmadı.

Eyleme katılımın yüzde 100 olduğu ilçede düşman güçleri kapalı olan işyerlerine saldırdılar.

■ Tarsus'un Mithatpaşa Mahallesi'nde

içki ve kumar yasağına uymayan üç kahvehane YCK (Yurtsever Gençler Birliği) tarafından molotof kokteyli atılarak yakıldı.

■ ARGK gerillaları Bingöl'ün Genç ilçesi yakınlarında, demiryolunun Beyhan ve Suveren istasyonları arasında kalan bölümü tahrip ettiler.

■ Mardin'in Dargeçit ilçesine bağlı Derince (Akyol), Germero, Mışte, Zevıka, Çelik ve Bereziwe köyleri kırsalında ARGK gerillalarıyla korucular arasında çatışma çıktı.

■ Bitlis'in Tatvan ilçesine bağlı Sak (Kırkbudak) köyüne ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Koruculara ait 6 ev yakıldı.

■ Diyarbakır'ın Silvan ilçesine bağlı Ferhandê köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışmada çok sayıda düşman askeri ölürken, 6 gerilla da şehit düştü.

■ 4 Haziran günü Şemdinli'nin Xelona (Alan) köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları beraberinde götürdükleri 12 köylüyü serbest bıraktılar.

■ Silvan ilçesine bağlı Malê Çolê mezrasında düşman güçleri ile ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada yaşamını yitiren 9 gerilla sabah saatlerinde 800 kişinin katıldığı bir cenaze töreniyle Silvan'da toprağa verildi.

■ Diyarbakır'ın Silvan ilçesi Azizoğlu evleri civarında kontrgerillanın saldırısı sonucu **Eyüp Adıyaman** (40) kafasından ve göğsünden, **Muhterem Demir** ise kalbinden aldığı tek kurşunla yaşamlarını yitirdiler.

7 Haziran 1993

■ Hakkari'nin Şemdinli ilçesine bağlı Durak köyü Jandarma Taburu'na ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Baskında 1 asker yaralanırken, 1 asker de öldü.

■ Diyarbakır'ın Çınar, Şırnak'ın Cizre ve İdil ilçelerinde ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmalarda şehit düşen gerillalar çok sayıda insanın katıldığı cenaze törenleriyle toprağa verildiler.

Aydın BASUT isimli gerilla, 2500 kişinin katıldığı bir cenaze töreniyle Çatak'ta, **Nizamettin KAR, Hamit** ve **Zekiye** isimli gerillalar da 2500 kişinin katıldığı bir cenaze töreniyle Cizre'de toprağa verildiler.

8 Haziran 1993

■ Diyarbakır'ın Lice ilçesi kırsal kesiminde düşman birlikleri ile ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 8 asker öldürüldü.

9 Haziran 1993

■ Gercüş'ten Hisar köyüne başsağlığına giden eski Gercüş Belediye Başkanı **Nuri Kaya,** Gölet yakınlarında yol kesen maskeli ve silahlı kişiler tarafından öldürüldü.

■ Tatvan'da korucularla girdiği çatışmada şehit düşen **Hasan KAYHAN (Mazlum), Mustafa** isimli gerillaların cesetlerine korucular tarafından el konuldu. Bu olayı protesto etmek amacıyla esnaf gün boyu kepenk kapattı.

■ Siirt'in Kurtalan ilçesine bağlı Bahenzê (Yalınkavak) köyü ilkokul öğretmeni Ali Rıza Pekgöz'ün köy içinde bulunan ve kendisine tahsis edilen lojmana kontrgerilla gece saat 02.00 sularında saldırı düzenledi. Saldırıda **Ali Rıza Pekgöz** yaşamını yitirdi.

■ İran askeri güçlerinin PKK'nin Zelê kampına yönelik top atışı yapması sonucu 1 gerilla yaşamını yitirdi, biri ağır yaralı olmak üzere toplam 6 gerilla da yaralandı. Yaklaşık 1 saat süren top atışları sonucu çevre köyler de isabet aldı. Gerillalar da karşılık verdiler.

■ Dersim'in Kırmızı Köprü mıntıkasının Şêxan mevkiinde gerillalar tarafından kuşatmaya alınan 80 kişilik bir asker birliğe en azından 10 kayıp verdirildiği bildirildi.

10 Haziran 1993

■ Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde bulunan polis lojmanlarına ARGK gerillaları roketatarlı saldırı düzenlediler. Saldırıda maddi hasar meydana gelirken, can kaybı olmadı.

■ Hozat-Elazığ karayolunu Hıdırdamı mevkiinde kesen gerillalar ile düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışmada 11 asker öldürüldü, 4 gerilla da şehit düştü.

Ayrıca 2 askeri araç da tahrip edildi.

■ Derik ilçesinde esnaf bölgede yapılan operasyonları protesto etmek amacıyla kepenk kapattı.

■ Pertek-Hozat karayolunda pusu kuran ARGK savaşçıları 1 panzer, 3 cemse, 1 otobüs ve 1 minibüsü imha ettiler. Araçların içinde bulunan 20 düşman askeri ölürken, imha olan araçlarda bulunan Hozat DYP İlçe Başkanı ile 1 emekli komiser de öldü.

11 Haziran 1993

■ İstanbul Avcılar'da ajanlık yapan 2 kişi ARGK şehir gerillaları tarafından ölümle cezalandırıldı.

■ Gerillalar ile düşman güçleri arasında Pazarcık'ın Tilkiler köyünde çatışma çıktı. Sonuçları hakkında bilgi alınamadı.

■ Gerillalar Doğubeyazıt ilçesinde Karabulak jandarma karakoluna taciz ateşi açtılar.

■ Iğdır'ın Munşitali ve Alicanlar köylerine baskın yapan gerillalar iki ilkokulu yaktılar.

■ TC güçleri, idil'e bağlı Kovex, Hoser (Düzova), Cûrahî (Yuvalı), Xendek ve Xendek'e bağlı Kanyareş mezrası, Mizgevtag (Camili), Tilêle, Kozax (Çukurçeşme), Deştarê mezrasına baskın düzenlediler ve köylüleri işkenceden geçirdiler.

12 Haziran 1993

■ Gercüş ilçesine bağlı Heştwan (Çalışkan) köyüne baskın düzenleyen düşman güçlerinin köylüleri köy meydanına toplayarak 90 yaşındaki Derviş Er'i sürüklemeleri üzerine köy kadınları taşlı ve sopalı olarak saldırıya geçtiler ve askerleri köyden kovdular.

■ Lice ilçesinin Mala Mıhe Bıra köyüne baskın yapan TC askerleri 75 yaşındaki **Mehmet Aydemir**'i sopalarla döverek öldürdüler.

■ Gerillalar ile düşman güçleri arasında Nusaybin ilçesine bağlı Herbe (Dağlıağaç) köyü yakınlarında çıkan çatışmada 4 asker yaralandı. Ayrıca düşmanın operasyonlarını protesto etmek amacıyla Kurtalan ve Derik ilçelerinde esnaflar kepenk kapattılar.

■ Korucu ve askerler tarafından Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Xırbemamite köyüne yapılan baskında 2 ev ateşe verildi.

13 Haziran 1993

■ Havan, roketatar ve otomatik silahlarla Şırnak'ın İdil ilçesi düşman güçleri tarafından tarandı. Yapılan saldırıda can kaybı olmazken, 40 civarında işyeri ve 15 ev isabet aldı.

■ Gerillaların Hilal Jandarma Karakolu'na yönelik yaptıkları baskında 5 asker ile 2 astsubay öldürüldü. Buna karşılık 6 köylü de TC güçleri tarafından öldürüldü.

14 Haziran 1993

■ Lice ve Hani ilçeleri arasındaki Hamedan Dağı yakınındaki Kale Dibi bölgesinde gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan ve bir günü aşkın süreyle devam eden çatışmada 30 asker öldü, 8 gerilla da şehit düştü. İsimleri tespit edilemeyen şehit gerillalar Hamedan mezrasında toprağa verildiler.

■ Xıraba köyü civarında gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışma çeşitli aralıklarla yaklaşık üç gün sürdü. Geniş bir alana yayılan çatışmaların sonuçları öğrenilemedi.

■ Silopi ilçesine bağlı Bespin (Görümlü) köyü yakınlarında gece saat 24.00 sıralarında çıkan çatışmada 6 asker öldü, 10 asker de yaralandı.

■ Düşman güçler Beşerê (Koyunören) köyüne baskın yaparak, çocukları gerilla olan Ömer Kurtay, Reşit Konur ve Hamit Kaplan'ın evlerini ateşe verdiler.

■ Çınar ilçesi yakınlarında bir askeri aracın devrilmesi sonucu 1 astsubay ile 2 onbaşı ölürken, 1 astsubay ile 5 asker de yaralandı.

■ Elazığ'ın Arıcak ilçesi yakınındaki Göreses mevkiinde çıkan çatışmada 2 asker öldü, 2 asker de yaralandı. Ayrıca 4 gerillanın da şehit düştüğü bildirildi.

■ Dersim'in Mazgirt ilçesine bağlı Darıkent nahiyesine baskın düzenleyen gerillalar sömürgeci güç ve kurumlarını hedeflediler. 2 subay ve 2 asker de

öldürüldü. Geri çekilme esnasında tekrar çıkan çatışmada 6 gerilla şehit düştü.

■ Uludere ilçesine bağlı Hilal jandarma karakoluna gerillalar tarafından yapılan baskında 1 astsubay, 1 uzman çavuş ve 5 asker ölürken, 12 asker de yaralandı.

■ Mardin'in Keferde köyünde gerillaların korucubaşının evine yaptıkları baskında 2 korucu ölürken, korucubaşıyla birlikte 2 korucu da yaralandı.

■ Kağızman'ın Gaziler bölgesinde gerillalar ile düşman askerleri arasında çıkan ve yaklaşık birbuçuk gün süren çatışmanın sonuçları öğrenilemedi.

■ Kağızman'ın Dibek köyü yakınlarında çıkan bir çatışmada 1 gerillanın şehit düştüğü bildirildi.

■ İdil'in Desta Darê köyüne tank ve panzerler eşliğinde yapılan baskında 150 dönümlük arazi yakıldı, 2 ev ateşe verildi, 2 bakkal yağmalandı. Köylüler, bu baskınlara karşı gerekirse Gabar Dağı'na çıkacaklarını söylediler.

■ İdil ilçesindeki jandarma taburuna ve polis karakoluna gerillalar tarafından yapılan baskında 4 asker ölürken, 6 polis de yaralandı.

■ Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde TC'nin baskılarını ve kontra cinayetlerini protesto etmek amacıyla yüzde 100'lük katılımla kepenk ve kontak kapatıldı, öğrenciler ise okula gitmediler.

Yine Iğdır ve Tuzluca ile Aralık ilçelerinde de aynı amaçla yüzde yetmiş civarındaki bir katılımla kepenkler indirildi. Iğdır'a bağlı yaklaşık 40 köyün dolmuşçuları kontak kapatırken, öğrenciler de okula gitmeyerek boykot eyleminde bulundular.

Ayrıca Dersim il merkezinde, Mazgirt ve Hozat ilçelerinde de kepenkler kapatıldı.

15 Haziran 1993

■ Diyarbakır'da gazete bayiliği yapan **Haşim Yaşa,** kimliği belirsiz kişiler tarafından yapılan silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi. Aynı gün geniş katılımlı bir cenaze töreniyle toprağa verildi.

■ Silopi ilçesine bağlı Bespin, Beşere ve Deredevş köylerine baskın düzenleyen düşman güçleri, havan, roket ve ağır silahlar kullanarak köyleri ateşe verdiler. Köylerin yakılıp yıkılması sonucu büyük hasar meydana geldi.

■ Hazro'ya bağlı Barkuş (Yazgu) köyüne baskın düzenleyen düşman güçler, köyde bulunan 150 köylüyü gözaltına alıp ilçe jandarma taburuna götürdüler. 5 saat sonra 105 köylü serbest bırakılırken, 45'i alıkonuldu. Bunların arasında çocukların da bulunduğu bildirildi.

■ Doğubeyazıt'ın Aşağıtelçeker köyüne baskın yapan gerillalar, lojmanlarda kalan 2 öğretmeni dışarı çıkardıktan sonra okulu ateşe verdiler.

■ Dersim'in Bağlarbaşı, Bingöl'ün Üçpınar, Baykan'ın Kermete, Siverek'in Akarsu ve Şirvan'ın Gözlüce köylerinde koruculara yönelik gerillaların yaptıkları baskınlarda 11 korucu öldürüldü, 5 korucu rehin alındı. Ayrıca köy ilkokulları da ateşe verilerek yakıldı.

■ Siirt-Eruh karayolunun Demirkaya köyü yakınlarında yol kesen gerillalar kimlik kontrolü yaptılar. Devlet hastanesine ait bir aracın durmaması üzerine araç şoförü vuruldu. Köyün çıkışında bir resmi araç ise ateşe verilerek yakıldı.

■ Şemdinli ilçesinin Geliyê Pû mıntıkasında gerillaların döşediği mayına çarpan bir askeri araç infilak ederek içindeki askerlerle birlikte havaya uçtu.

■ İstanbul ve Mersin'de düşmanla işbirliği yapan 2 kişi, ARGK'ye bağlı şehir gerillaları tarafından ölümle cezalandırıldı.

16 Haziran 1993

■ Dersim'in Uzuntarla köyünde kadastro çalışması yapan memurlar ile 2 bilirkişi gerillalar tarafından kaçırıldı. Daha sonra toplam 8 kişiden 2'si serbest bırakıldı.

■ Viranşehir'de gerillalar, Emniyet Müdürlüğü'nde görevli bir polisin evine bomba attılar. Büyük hasarın meydana geldiği evde can kaybı olmadı.

17 Haziran 1993

■ Adıyaman'daki liselerde okuyan 70 civarındaki öğrenci, TC'nin okullarda PKK aleyhine yaptığı propagandaları protesto etmek amacıyla gerillalara katıldı.

■ Adıyaman merkeze bağlı Mazel, Xweşika, Gor, Şenmir, Taybiye, Gevik, Omeran, Baxçe, Qozin, Sarmıqan, Tetqan, Şixwe, Hesenkan, Müsürkan, Şixbor, Boyiqons köylerine yaklaşık iki haftadan bu yana korucu olmaları yönünde düşman güçleri tarafından baskı yapılıyor.

■ Hani ilçesine düşman güçleri tarafından saldırı düzenlendi. Saat 22.00'de başlayan saldırı gece yarısına kadar devam etti. Bir evin tamamen yandığı ve diğer evlerin de tahrip olduğu öğrenildi. Bir kadın ise ağır şekilde yaralandı.

■ Sason ilçesine bağlı Kelhasan köyüne TC güçleri tarafından baskın yapıldı. 70 yaşındaki bir köylü gözaltına alındı.

■ Suruç'un Malahamza köyüne baskın düzenleyen düşman güçleri, köy mezarlığını silahlarla taradılar, bir mağarayı da bombalayarak çökerttiler.

Yine Suruç'un Yeşiltepe köyüne de baskın düzenleyen TC askeri güçleri 2 kişiyi gerekçe göstermeden gözaltına aldılar.

■ Silopi'nin Görümlü köyüne jandarma taburundan yapılan uçaksavar ateşi sonucu Mahmut Bodur adlı bir köylü ağır şekilde yaralandı.

■ Güroymak ilçesine bağlı Tığp ve Mışka köyleri arasındaki Kelxan dağlarında çıkan çatışmada 2 asker öldü, 2 asker de yaralandı.

■ Kürdistan'daki baskıları protesto etmek amacıyla ERNK'nin çağrısıyla Adana, Mersin, Diyarbakır, Hazro, Bismil ve Lice'de kepenkler kapatıldı. Kürdistan şehirlerinde yüzde 100 katılım gerçekleşirken, Adana ve Mersin'de bütün Kürt mahallelerinde kepenk ve kontak kapatıldı.

18 Haziran 1993

■ Kağızman ilçesinin Sesveren, Dibekkaya, Tut, Karacaveren, Akçay, Xaşxaşk, Ozman, Kızıltaş, Güven ve Meztav; Tuzluca ilçesine bağlı Geznefer, Sarıbulak, Tendurek, İncesu, Tezekçi ve Baroj köylerine düşman güçlerinin yaptıkları baskınlarda köylülere işkence yapılarak gözdağı verildi.

■ Savur'un Elfan köyünde ilkokula giden **İrfan Fidan**, okul çıkışında jandarmaların açtığı ateş sonucu yaşamını yitirdi.

■ Dicle'de esnafların çoğunluğu kepenkleri indirdi, şoförler ise kontak kapattı.

■ Çınar ilçesinin Hamrabi köyünde 11 Haziran günü gözaltına alınan **Veysi Kaymaz**'ın, satır darbeleri belli olan cesedi devlet hastanesi morgunda bulundu.

19 Haziran 1993

■ Derik ilçesinin Sada (Çatköy) köyüne baskın düzenleyen düşman güçler, aralarında 3 süt bebeğinin de bulunduğu 8 kişiyi gözaltına aldılar.

■ Malazgirt'in Nurettin, Gülağı, Dönümpınar köylerinden toplanan yaklaşık 200 kişi, köylerine yapılan baskıları protesto etmek ve gözaltına alınan 12 yaşındaki bir kız çocuğunun serbest bırakılması için Emniyet Müdürlüğü önünde oturma eylemi yaptı. Kız çocuğu Seher Yanarer'in serbest bırakılması üzerine köylüler dağıldılar.

■ Sason ilçesine bağlı Karameşe köyü, Bêlawê ve Komık mezraları arasında kalan dağlık alanda gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan ve bir gün devam eden çatışmada ilk belirlemelere göre 2 asker öldü, 4 asker de yaralandı. TC güçleri kazan bombalarını kullandılar ve ormanları ateşe verdiler.

■ Doğubeyazıt'a bağlı Esnemez köyüne baskın düzenleyen gerillalar, koruculara ait 8 evi ateşe verirken, 3 kişiyi de birlikte götürdüler.

■ Urfa'nın Bağlarbaşı Mahallesi'nde 20. Mekanize Tugayı'na taciz ateşi açıldığı öğrenildi.

■ Muş'ta tren istasyonuna yönelik düzenlenen saldırıda 3 kişi yaralandı.

■ Kerboran'da esnaflar, düşmanı protesto etmek amacıyla kepenk kapattılar.

20 Haziran 1993

■ Hilal kasabasında TC askerleri, **Mehmet Bulut** ve **Kazım Bulut** adlı kişileri halkın gözleri önünde kurşuna dizdiler.

■ Sason'a bağlı Karameşe civarında 19 Haziran günü çıkan çatışma ardından düşman güçlerin Karameşe köyünü tümden ateşe vererek yaktıkları bildirildi.

■ Gerillalar Eruh'un Bilgili ve Sağırlı karakollarına yönelik ağır silahlarla saldırı düzenlediler. Daha sonra askerler ile gerillalar arasında çatışma çıktı. 2 gerillanın hafif yaralanmasına karşılık düşman güçlerden de ölü ve yaralı olduğu öğrenildi.

■ Hasankeyf'te ARGK savaşçılarının koruculara yönelik düzenledikleri baskında 3 korucu ölümle cezalandırılırken, 4 korucu da yaralandı.

■ Çatak'ta Alan aşireti korucularına ait 1000 koyun ARGK savaşçılarınca kamulaştırıldı.

■ Uludere'de Kıror köyü korucularına ait 540 koyun gerillalar tarafından kamulaştırıldı.

■ Batman'da bulunan petrol tesislerine yönelik ARGK savaşçılarınca düzenlenen saldırıda 1 çavuş, 1 er öldü, 1 er de yaralandı. Eylem sonucu TC'ye büyük ekonomik zarar verdirildi.

■ Van'ın Başkale ilçesine ARGK gerillaları tarafından gerçekleştirilen karakol baskınında 6 asker, 1 subay, 1 çete öldürüldü.

Devamı 27. sayfada

Zaferi kesinleştirmek için yeni atılım dönemine yüklenelim!

Baştarafı 28. sayfada

sal yönteme ağırlık vermek istiyordu ve buna zorlanmıştı. Bunu bile hazmedemediklerine, "alışamadık" veya "kaldıramayız" dediklerine ve kuşkulu bir ölümle kendisini götürdüklerine göre, durum daha da anlaşılmaktadır.

Demirel otuz yıldır devrimcilerin kanı üzerinde başbakanlık yapmış ve onbeş aydır bizimle yürüttüğü savaş üzerinde cumhurbaşkanlığına soyunmuştur. Onu kaldıran iki ayaktan biri olan Türkeş azılı bir halk düşmanı, İnönü de babasını aratmayacak bir Kürt düşmanıdır. Şimdilik kurdukları koalisyonla son derece hileli bir biçimde sözde bazı olumlu adımlar atmışlardır. Attıkları bu adım genişletilmiş "pişmanlık yasası" ile dağdakileri indirme oyunlarıdır. Tabii eğer indirebilirlerse, cehennemden beter edeceklerdir. Güya bazı hileli yollarla gerillayı dağdan indirecekler; Kürt kimliği ve Kürt hakları diye bir şey kalmayacak; tarihten aldıkları derslerle kalanı boğuntuya getirerek işi bitirecekler! Koalisyonun önüne koyduğu temel görev budur. Şaşmadılar, Özal döneminde sınırda yapılan hava bombardımanlarını, bunlar ilk defa son derece kapsamlı bir biçimde bütün ülke düzeyine yaydılar. Köy boşaltmalar, şehir tasfiyeleri bu hükümet döneminde gerçekleşti. Önümüzdeki dönemde bunu daha da yaygınlaştıracaklar. Buna kuşku yoktur. Başarısızlığa uğrayıncaya kadar, bu hükümetin kaderi bu politikanın yürümesine bağlıdır. Bu politika yürürse, Türk burjuvazisi ve mevcut kapitalizm gerçeği kendilerini yaşatabilir. Başarısızlığa uğrarlarsa, bu kapitalizm kaldıramaz. Zaten ağır bir ekonomik bunalım yaşanıyor. Burjuvazi de öyle soylu bir sınıf değildir Türkiye'de, yeni arayışlara girer. Bu yeni arayışlar, son bir umut da olsa, başta Kürt sorunu olmak üzere, kimi konularda bazı reform denemeleri olabilir. Daha katliamcı cuntalar da olabilir. Ama bu hükümet ile PKK'nin önderlik ettiği direnişi kırmak istedikleri açıktır. Şimdilik belli bir toplumsal uzlaşma da sağlanmıştır. Eskisi kadar güçlü olmasa da, işi orduya havale etmişlerdir. Zaten son Bingöl eylemiyle ordunun bütün cephelerde bir saldırıya geçtiğini veya kendilerine göre özellikle hava kuvvetlerini de kullanarak prestijlerini kurtarmak istediklerini, "varız ve güçlüyüz" imajını südürmeye çalıştıklarını biliyoruz. Demirel'i, İnönü'sü, Türkeş'i ve muhalefetiyle Kürdistan politikası onlar için yaşamın yeni başlangıcı veya sonudur. Bütün belirtiler onun sonu olacağını gösteriyor.

Biz tam burada bu yeni hamle dönemine giriş yapmak istiyoruz. Savaşta düşmanı tanımak çok önemlidir. Politikaları ve bütün yönleriyle düşmanı tanımak çok önemlidir. Birincisi budur. İkincisi, kendimizi tanımak en önemlisidir. Dostlarımızla, partimiz, ordumuz ve halk cephemizle bütün bunları işledik. Hatta son bahar sürecinde konferanslar gerçekleşti. Bütün eyaletlerimizde kapsamlı görevler belirlendi ve planlar geliştirildi. Bunlar gerçekçi ve oldukça sonuca gidebilecek yaklaşımlardır. Buna uygun güç düzenlemesi de yapılıyor. Bu yaza girerken, hemen hemen bütün eyaletlerimizde savaşı geliştirebilecek gücün konumlandırıldığını biliyorsunuz. Bütün stratejik dağlık alanlar gerillaya kavuşturulmuştur. Gerillanın en az bir yıl savaşabilecek lojistiği sağlanmıştır. En önemlisi de gerillanın üslenmesi güvenceye alınmıştır. Halkla irtibatları kesintisiz sürdürecek güce kavuşmuştur. Yurt dışı irtibatları ve kendi aralarındaki bağlantıları hiçbir dönemle kıyaslanamayacak kadar geliştirilmiştir. Güç büyütme ve kendi içinde yoğun eğitimle niteliği de sağlamlaştırma, ilk defa bu düzeyde gerçekleşmiştir. En azından onbin kişilik silahlı gerilla gücüyle savaşı her cepheden derinliğine ve genişliğine sürdürme olanağı ortaya çıkmıştır. Dikkat edilirse, ulusal kurtuluş savaşı için böylesi bir derli toplu hazırlık; halk cephesi, ordusu ve

Bütün stratejik dağlık alanlar gerillaya kavuşturulmuştur. Gerillanın en az bir yıl savaşabilecek lojistiği sağlanmıştır. En önemlisi de gerillanın üslenmesi güvenceye alınmıştır. Halkla irtibatları kesintisiz sürdürecek güce kavuşmuştur. Yurt dışı irtibatları ve kendi aralarındaki bağlantıları hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar geliştirilmiştir.

en önemlisi de çok tecrübeli bir parti öncülüğüyle kendini ilk defa ortaya koymuş durumdadır.

Tarihimizde hiçbir zaman böyle bir atılım dönemine ulaşamamıştık. Ardında bu kadar deneyimle ve fiili maddi güçlerle savaş tecrübesine ulaşan bir halk, savaşı isteyen bir halk ve zaptedilmez bir coğrafya kazanmak için büyük umut vaat ediyor. Bugüne baktığımızda, umut her zamankinden daha fazla gerçekleşebilir. Ulusal kurtuluş görevleri, halkın kurtuluşu artık kesinlikle öyle bir hayal de değildir. Taktiklere hükmedilerek ve parça parça alanlar kopartılarak, buna ulaşılabilir. Ama her zaman söylendiği gibi, meyva ne kadar olgunlaşırsa olgunlaşsın, el uzatıp düşürmedikçe elde edemezsiniz. Bu, devrimde de böyledir. Koşullar ne kadar uygun olursa olsun, vurup kopararak almanız gerekir. Vuruş tarzı her zamankinden daha önemlidir. Bu biraz da sanat ister. Ne çok anlamsız vurursun, ne de çok sert veya yumuşak vurursun. Vuruş tarzıyla birlikte planlamamızı tamamlayıp dönemin üzerine yürürüz. Bütün planlarımız da bu şansını kullanabilecektir.

Tekrar büyük bir umut ve heyecanla diyoruz ki, bu kez bir anlamda makus talih yenilecek, kesintisiz zafer bu sefer koparılıp alınacaktır. İnsanlar savaşa çok ciddi amaçlar için girdikleri gibi, savaşı son derece pekişmiş adımlarla karşılarlar. Bu konuda geçmiş yaşamınızın gayri ciddiliği ortadadır; nitekim düşmanın etkisi altında pasifize edilmişsiniz. Bunu aşacaksınız. Amaçlarımızın görkemliliğini iliklerinize kadar duyacaksınız. Bu, ciddiyeti ve sorumluluğu ortaya çıkarır. Öncelikle anlayış ve tutumda zaferi mümkün kılacak tarza ulaşacağız. Bunun temposu ve tarzı olmadan, kazanılması da olmaz. Bu en çok yüklendiğimiz husus oluyor. Savaşa müthiş girilir. Gerillanın vuruş tarzı müthiştir, temposu düşmanın asla ulaşamayacağı bir tempodur. Anlayışta ve her yerde adım atışta düşmanı geride bırakır. Şiarımız şuydu: Nerede, nasıl ve hangi güçle vuracağınız düşmanın bilgisi dışındadır. Düşman bilse de ulaşamaz durumdadır. Bunu sağlayacaksınız. Bunlar ilk şartlardır. Bundan sonra hedefleri sağlam belirleyeceksiniz. Hedefler üzerinde yoğunlaşacak, ondan sonra hedefi vuracak gücü ayarlayacaksınız. Hedefe göre güçü, hedefi ele geçirecek sayıyı ve tarzı belirleyeceksiniz. Şöyle mi vuracaksınız, böyle mi; arkadan mı, önden mi; yumuşak mı, sert mi; öldürücü mü, yoksa caydırıcı mı? Tarzınızı mükemmel seçeceksiniz. Bu komuta tarzıdır, taktik önderlik tarzıdır, diyoruz.

Karşımızdaki düşmanın özel savaşı babadan kalma tarzla ve aşiret usulüyle aşılamaz. Bunu zaten gördünüz. Partinin geliştirmek istediği öncülük esasları doğrudur. Hala düşmanı ürküten ve üzerimize gelmesine yol açan şey de budur. Partimizin TC gerçeğine dayattığı ulusal kurtuluş savaşımı anlayışta ve uygulamada ürkütücü ve sonuç alıcıdır. Zaman zaman uygulanıyor ve sonuç alınıyor. Düşman onun için şaşırıyor. Biz düşmanın bu şaşkınlığını kaçışa ve birçok alanı terkedişe dönüştürebiliriz. Bu neye bağlıdır? Dediğim gibi, bu, anlayış ve tutumdaki keskinliğe bağlıdır. Bunu hamle yılının temeline oturttuktan sonra, gerisi aslında basit taktiksel sorunlardır. Arazinin nasıl kullanılacağını belirtmeye gerek yoktur. Yani bunu öğretecek değiliz. Ama gaflet yine düşmanı küçümsemekte, sanki devlet yokmuş gibi davranmakta yatıyor. Sık sık içine girilen gaflet durumlarının ardından, kuşatılma ve imha olma durumu gündeme geliyor.

Biz her zaman söyledik: Düşmanı kilometrelerce öteden gözetleyecek, geldiğinde onu imha edeceğiniz araziyi seçecek, uygun sayıyla böyle üsleneceksiniz. Elverişliyse bir ay, değilse onbeş gün, hatta iki gün üslenceksiniz. Bu sizin durumu değerlendirmenize bağlıdır. Değilse, sürekli hareket halinde olacaksınız, gizleneceksiniz, yani artık bir araziyi değerlendirmesini bileceksiniz. Bu zor değildir. Kafanızı biraz çalıştırırsanız, rahatlıkla başarabilirsiniz. Ardından halkla ilişkiler sorunu gelir. Şimdi halkın içine girer ve rahat ederiz denilebilir. Hayır, biz rahat etmek için halkın içine giremeyiz; halkı ayağa kaldırmak için halkın içine gireriz. Bir köy girişi bela haline getirilmiş. "Gideriz, günlerce oraya dayanırız" tavrı doğru değildir. Köylere öyle girilmez. Köylere büyük eylem ve halkı devrime kaldırmak için girilir. Az girilir, öz girilir. Ama alışkanlıklar neyi gösterdi? Köye dayalı yaşam sonucunda gruplar imha oldu. Neymiş, rahat yaşamakmış! Bu kesinlikle suçtur. Böyleyseniz saflara katılmayın. Gerilla böyle girmez, bu milis düzenidir. Eğer milislik yapmak istiyorsanız, öyle yaşayın. Bunu da çok gizli yapacaksınız. Gizli olduğu kadar da tedbirli davranacak, gerektiğinde

düşmana her türlü darbeyi indirecek biçimde yapacaksınız. Milis demek, kurbanlık koyun demek değildir. Bu açıkça olmaz. Bu da çok yaygınca yaşandı. Tabii bunlar bizden çok güç kaybettirdi. Gerilla milisin yerine girdi. Sonuçta çok zarar gördük, çok sayıda insan kaybımız oldu, düşmana silah kaptırdık.

Halkla ilişkiler cephe esprisiyle geliştirilir. Milis bellidir, çok az kullanılabilir, ama açık ki gerillada esastır. Gerillanın kendi iç düzenlemesi, en başta savaşçı almaktan tutun komuta tarzının geliştirilmesi konusuna kadar çok şey yazıldı. Komutan nedir? Bu konuda kitaplar yazıldı. Kime asker denildiği, askerin nasıl olduğu ve nasıl eğitildiği sorununa kadar her şey açıklığa kavuşturuldu. Ama komutanlık adı altında en büyük olumsuzluklar sergilendi. Askerlik adı altında en tembel, en hantal yapılar ortaya çıkarıldı. Bunlar kabul edilemez, bunlarla savaş geliştirilemez. Askere ne kadar eğitim gerekir? İnsan bakarsa bunu anlar; onbeş günlük eğitimle birçok kişiyi gerilla askeri yapar. Bir takım komutanı bugünkü Kürdistan koşullarında üç ayda kesinlikle katlayabilecek eğitim olanağına, silahlandırma olanağına sahiptir. Ama bu komutan ne yapıyor? Partinin binbir emekle emrine verdiği gücün üzerinde çok ucuzundan bir otorite olma, eğitimi bir tarafa itme, kişiyi kendine nasıl bağlayacağının ağalığına soyunma ve böylece çok değerli bir gücü işlemez hale getirme peşinde koşuyor. Bu büyük bir suçtur. Bizler savaşla böyle oynadık. Gördüğünüz gibi birçok öğemiz bu büyük çabalarımızı böyle atıl bıraktı. Halbuki bir takımlık güç herhangi bir alanda düşmana kan kusturur. Bir takımlık gücün iyi çalıştırılması, herhangi bir kenti allak bullak edebilir. Herhangi bir ulaşım hattını kesebilir, herhangi bir pusuyla yüzlerce düşmanı safdışı bırakabilir. Bir köye girişle herhangi bir haini yerle bir edebilir. Bir takımla yapılamayacak iş yoktur. Ama gelin görün ki, bizim takımlarımızın hepsi adeta boş, avare pratiğin takımlarıdır.

Yapı savaş istiyor, ama bu istem komutanının umrunda değildir. Hele bizim gibi koşulları son derece ağır olan bir hareketin bu lükse fırsat vermeyeceği, bunun kendisi için intihar anlamına geleceği kesindir. Bunları bileceksiniz. Öyle günlük olarak üzerinde denetim ve emir-komuta yok diye, takımlarla keyfi yaşam sürdüremezsiniz. Sürdürürseniz, kendinizin bile şaşakalacağınız pratikler ortaya çıkar. Bu pratikler nedir? Güney Savaşı'nda ne hallere düştük? Ağır çatışma anında sık sık ne hallere düşüyoruz? Buna düşersiniz.

Evet, bir takımı eğitmek ve savaştırmak çok ideal bir iştir; hemen hemen herkesin, az çok tecrübe kazanmış komutan adaylarımızın geliştirebileceği bir birlik çalışmasıdır. Şimdi ötesine varmayalım. Mevcut güç düzeyimiz takım, bölük, tabur ve alay biçiminde daha da tırmandırılıyor. Bunları nasıl düzenleriz? Bu işte iddialı olanlar, bu sorulara cevap verirler. Tugay düzeyine geleceksin, ama kafanı çalıştırmayacaksın, kafanda bir manga fikri bile olmayacak! Böyle tugay komutanlığı olur mu? Önünde üçyüz kişilik bir güç olacak, kafan beş-on kişiyi kavramaktan uzak bulunacak: Bu olmaz. Evet, üçyüz kişiye hükmetmek demek, bunların psikolojisi ve morallerinden tutun bütün savaş yeteneklerine kadar hepsini ölçüp biçmek demektir. Ayrıca onlarla savaşı adım adım geliştirmek demektir. Böyle komutan olunur.

Bazıları emrinde ne kadar güç olduğunu bilmiyorlar. Sorular soruyorum; bölgenizde ve yetkinizde ne kadar güç var, diye soruyorum. Çoktur, deniliyor. Tabii genel rakamı bilmedikten sonra, belli başlı özelliklerini ne kadar bilebilir? Daha da ötesi, gücün savaş gücü olduğunu nereden bilecektir? Çünkü çoğuna bakıyorum, lüzumsuz işlerle uğraşıyorlar. Bu intihardır ve kimse bu gücü yaşatamaz. Şunu söyledik: "Kendimi fazla yormam, fazla düşünmem, fazla çaba harcamam, ama komutan olarak da kalırım" demek olmaz. Biz bunun olmayacağını gösterdik. Biz bütün çabamızla ilk adımları attırmaya çalışıyoruz. Size bir adım daha attırmamızla ancak adına layık komutanlar veya savaşçılar olabilirsiniz. Ama bakıyorum, çoğunuz taktikle benden bile geri ilişkiler içindesiniz. Benim görevim taktik görev değildir. Ama taktiğe sizden yüz kat daha fazla anlam veriyorum. Bir dağda nasıl kalınır? Halkla ilişkiler, eğitim ve örgütlenme nasıl olur? Sizin bir yılda yapabileceğinizi ben birkaç günde yapıyorum. Bu neden böyledir? Bu kendinizi yormamanız ve kendinizi bu işe katmamanızdan ötürü böyledir. Çok geri bir seviyedesiniz. Aslında potansiyeliniz var, ama işle-

miyorsunuz. Güven zayıftır. Dedim ya, zorlanmıyor. Sonuç büyük yetersizlikler, yanılgılar ve aslında idamlık suçlar oluyor. Bunu kaldırın dedik. Dolayısıyla bu hamlenin başarılı olma şansı bu komuta yetkinliğine tam ulaşılmasına bağlıdır. Komutanlar mangadan en kapsamlı birliğe kadar gücün esprisine ve maddi gerçeğine uygun yaklaşırlar. Bu komuta tarzını dönüştürmemiz gerektiğini söyledik. Hatta son perspektiflerimizde, reform yapalım dedik. Bu geçerliliğini koruyor.

Hedefler sistemimiz vardır. Nedir hedefler? Düşman hedefleri bellidir. Programlarda ve planlamalarda işlemişsiniz. Ülkeyi boydan boya bütünüyle savaş alanı ilan ediyoruz. Hatta metropolleri de buna dahil etmişiz. Askeri, siyasal, sosyal, ekonomik, kültürel vb. her türlü hedef söz konusudur. Ama öncelikle kendi olanaklarımızla ne kadarına ulaşabiliriz? Tabii bu da taktik önderliğin günlük planlamasına girer. Bir taktik önder, bir takım komutanı bakar; etrafında ne kadar hedef olduğunu, içlerinden hangisinin verimli olabileceğini, gücünün hangisine elverdiğini bilir. Bu onun günlük işidir, görevidir. Bunu da partiden beklememelidir. O, mevcut gücüyle günün yirmidört saati "en iyi nasıl vururum" sorusunu sorar, düşünüp taşınır ve cevap verir. "Ben bu güçle şu kadar vururum, bu güçle şu kadar koparıp alırım" der. Taktik önderin temel vasfı işte budur. Yoksa "birliğin sorumluluğunu elime geçirip istediğim gibi yan yatarım, düşünmem, kendimi de fazla yormam" demek suç teşkil etmektedir. Dolayısıyla bütün ülke düzeyine yayılmış birlik komutanları bir anlamda özgürdürler. Ama bu, taktiği işletme özgürlüğüdür, yoksa taktiği tıkatma özgürlüğü değildir. Hedefler genelde belirlenmiştir ve bunları daha da çeşitlendirilebilir. Hemen hemen herkes genel hedef anlayışına ulaşmıştır. Bunları ayrıntılı bir biçimde kendi mıntıkasında uygulamak komutana düşer. Yani halka kadar eğitip örgütlersen, ne kadar savaşçı alıp eğiteceğini ve ne kadar lojistik elde edeceğini olanaklara bakıp kararlaştırırsın. Gücü sürekli büyütme görevimiz vardır, lojistiği vardır; insan gece gündüz yolunu araştırıp bulur. Nerede erzak vardır, nerede silah vardır, nerede adam bulunur, nerede eğitim yapılır? Gece gündüz bunların üzerinde duracaksınız. Tabii bunu da partiden beklemeyeceksiniz.

Biliyorsunuz, biz şimdi ülkemizde eyaletler dahilinde yayılmışız. Planlamalarda da ortaya konulmuştur. Botan ne yapar? Botan'ın bu yıl önemli ölçüde düşürülebileceğini ve kurtarılmış bölge haline getirilebileceğini kestiriyoruz. Buna yükleneceğiz. Bu konuda konferans belgeleri elinizdedir. Günlük faaliyetlerle adım adım düşürmeye çalışıyoruz. İnanıyoruz ki, eğer planlamanın ruhuna uygun olarak pratiğe yüklenilirse, Botan'ı belki tümden kurtaramayız, ama yüzde doksan kurtarılmışa benzer bir aşamaya getirebiliriz. Garzan için de bu geçerlidir. Amed ve Dersim için de geçerlidir. Bu temel dağlık bölgelerimiz ve gücün biraz büyüdüğü yerler, eğer büyük hatalar yapılmazsa ve savaş gerçeğine tamamen yüklenilirse, artık yarı-kurtarılmış bölgelerdir. Düşman da bunu bilerek yükleniyor. Dolayısıyla savaş buralarda da kızışacaktır. Taktiğe kim iyi hükmederse, o, sonucu kendi lehine çevirir.

Serhad gelişmelere daha fazla açılacaktır. Güneybatı devrime açılacaktır. Mardin ve GAP Eyaleti de -ki, düşmanın en çok umut bağladığı bir bölgedir- düşman için rahat yaşanamaz bir duruma getirilecektir. Güney alanı kullanılacaktır. Buraları ve Ortadoğu zeminini hala kullanıyoruz. Nedir bunlar? Aslında hedeflerimize ulaşmak için gücümüz vardır. Başka bir deyişle ilk defa bu yıl yarı-kurtarılmış alanlara yol açarak, böylece hareketi dışa bağımlı ve imhaya açık olmaktan kurtarıyoruz. Bu önemli bir gelişmedir. Bu gelişme bütün Kürdistan'ın kaderini değiştirir. Yarı-kurtarılmış koşullarda Kürdistan'ı tutmak demek, devrimci politikaya alabildiğine işlerlik kazandırmak demektir; diplomasiye, halk cephesine, Türkiye devrimine ve bölge devrimine büyük bir kale olma görevini sürdürmek demektir.

Demek ki, Kürdistan hızla devrimin olgunlaştığı bir alan haline dönüşüyor. Bu nedenle başta ABD olmak üzere, "Çekiç Güç"le ve işbirlikçiler de kullanılarak kontrol altında tutulmak isteniyor. Devrime kalkmış bir Kürdistan, Ortadoğu'nun emperyalizmin denetiminden çekilmesi demektir. Bu da dünya çapında ciddi sonuçlara yol açar. "Çekiç Güç" dayatıldı. Hala bunun üzerinde duruluyor. Kürdistan devriminin olgunlaşması, en zor bir araya gelenleri de dahil, bölgenin bütün devletlerini bir araya getirir. Kürdistan devrimi, "nedir bu devrim, nereye götürebilir" tartışmasına yol açıyor. Türkiye'deki hükümeti sallantıda bırakıyor. Aslında bu hükümetin hamlemiz karşısında ayakta kalması çok zordur. Yerine ne gelir? Tıkanmışlardır; her gün Amerika ve Avrupa'ya çağrılarak, ellerine yeni reform paketi verilir ve uygulattırılmak istenir. Ama sistem tıkalıdır. Devrim zorlayacaktır. Devrim Türkiye'yi de zorlayacak ve bu bunalım büyük ihtimalle bunların sonunu getirecektir. Tabii bütün desteklerimize rağmen, Türkiye'de devrimci güçler hazır değildir. Ama ortaya çıkmak zorundadırlar. Başarının yasası budur.

Güneyli güçler bizimle diyalogu olumlu yönde geliştirmek zorundadırlar. Gelişen Kürdistan devrimi bunlara başka seçenek bırakmaz. Komşu ülkeler, özellikle hala antiemperyalistlikte ısrarlı olduklarını söyleyenler, bizimle daha seviyeli ilişkiler geliştirmek zorundadırlar. Hatta emperyalist ülkeler inkar temelinde bize yaklaşamayacaklarını biliyorlar. Bunlar bizi ve mücadelemizi toptan düşmanca karşılamaktansa, uzlaşma gereğine bile inanabilirler. Şimdi uluslararası ve bölgesel planda gelişmeler beklenmelidir.

En önemlisi de Kürdistan halkı artık kölece yaşama, artık lanet getirecek bir noktaya gelmiştir. Gerçekten de halkımızın yaşamı bu haliyle ölümden beterdir. Bunu önce partiler söylüyordu. Şimdi bütün halk söylüyor. Bu da önemli bir devrimci durumdur. Eskisi gibi yaşamak bir yana, halk bugünkü yaşamına lanet getiriyor, bir an önce kurtulmak için böyle davranıyor. Devrimin en önemli bir koşulu budur ve bu koşul bizde fazlasıyla olgunlaşmıştır. Dediğim gibi, parti tecrübe kazanmıştır. Gerilla ordusu herhangi bir devrimi başarıya götürecek nicelik ve niteliğe ulaşmıştır. Böylece yarı-kurtarılmış alanlar da gündemdeyken, devrimin daha da derinleştirilmesi işten bile değildir. Devrim nasıl derinleştirilir? Nasıl yayılır? Köylere ve şehirlere giriş tarzını planlamanızda ortaya koymuşsunuz. Bu yayılmadır, derinleşmedir. Şehir devrimleri, köy devrimleri biraz başlamıştır; bu devrimleri daha da zafere götürecek hamleleri bu yeni hamle güçlerimizden bekliyoruz. Yarı-kurtarılmış çalışma dönemini tamamlanmış çalışma dönemine kaydırabiliriz. Eğer istediğimiz gibi savaşırsak, bu aylar sanıldığından daha fazla alan denetimlerine yol açabilir. Her şeyi savaş belirleyecektir.

Görülüyor ki, aslında düşmanın sömürgecilik sistemi bu çağda ve bu dünyada artık bu haliyle fazla yürüyemez. Bilinen kapitalist özellikleri nedeniyle düşmanın reformları da mümkün değildir. Biz bu şansı da biraz vermek istedik, ama düşman bunu kullanmasını bile bilmiyor. Kendisine güveni yoktur.

Biraz da bu hamle öncesi girişimlerimiz sonucunda acaba bazı reform denemelerine girişebilirler mi? Mümkünü yok, çok tıkanmışlar. Her şey devrimle çözümlenebilecek bir noktaya getirildi. O zaman bir devrim için geriye kalan şey, öncü örgüte ve onun kumanda ettiği güce düşen görevdir. O da bizim yapmak istediğimiz bu çalışmadır, savaştır. Biz, parti önderliği olarak -ki, başından günümüze kadar bu savaşımın sorumluluğunu üzerimize aldık-, önderlik gerçeği altında teorik ve pratik birçok çalışma yaptık ve bunu defalarca hepinizin hizmetine soktuk. Biz savaşı sıfırdan aldık ve buraya getirdik. Tek fişeği, birkaç kuruş parayı adeta borçla edindik. Bugün hepinizi, bir orduyuz dedirtecek aşamaya ulaştırdık. Bunun hikayesini biliyorsunuz. Nereden ve nasıl buraya gelindi? Gerçekler için, bu, adınız kadar bellemeniz gereken bir husustur. Önderlik tarzına göre parti, cephe ve ordu gerçeğine ve hatta yaşama yaklaşmazsanız, kazanamazsınız. Önderlik gerçeğini bu kadar işlememizin nedeni, bunun temel kazanma koşulu olmasındandır.

Uzun süredir sizlerle tartışıyorum. Kendimi örnekleyerek, yaşamı bütün yönleriyle izah etmeye çalışıyor ve çok önemli olan bir sıçrama yapmanıza yol açıyorum. Neden? Çünkü savaş gerçeği başka türlü tutuma yaşam şansı vermiyor. Önderliğin mücadele geleneği ve tarzının her zamankinden daha fazla özümsendiğini umuyorum. Bireysel ve keyfiyetçi tutumlar fazla etkili olmasın. Gerçeğimiz üzerinde yoğunlaşın, gerekirse bin kat güç kazanırsınız. Özgürce, dürüstçe ve yöntemlice yaklaşımlarınızı sürdürdükçe, elinizden bir şeyin kurtulacağını sanmıyorum. Çünkü pratiğimiz bunu ispatlamıştır. Bu çalışma tarzına dayanacak bir sistemin olmadığını görüyorsunuz. Düşmanı aşmak için kapsamlı ve yoğun tempolu bir çalışma gereklidir. Bu sistemle başka türlü savaşılamaz. Bütün bunları da iyi gördünüz; yalnız eski savaşçılara ve yoldaşlara değil, yeni katılanlara da kapsamlıca veriyorum.

Benim temelde onaylayabileceğim savaşçılık, gerçeğimize bağlı olan bu tür bir savaşçılıktır. Ben de hala bir militan gibi, gerektiğinde sıradan bir asker gibi yaşamaya çalışıyorum. Bu ayıp değildir. Bunun dışında kazanamayacağımı ve tarih karşısında kendimi bile affetmeyeceğimi biliyorum. Tarih böyle emrediyor, halk bunu istiyor, örgüt bunu gerekli kılıyor. Kendimi dönüştüremeyeceğim ve geliştiremeyeceğim gelişme aşaması yoktur. Bahsettiğim gibi, bu sadece benim başarım için geçerli değildir. Ben yapacağımı biraz yaptım. Yirmi yıldır bu çizgide amansızca yürüdüm ve önemli sonuçlara ulaştım. Sorun, artık sizin de ortaya çıkan bu gelişmeleri arkanıza alarak ve kendinize mal ederek, şu gencecik ömrünüze büyük başarılar sığdırmanızdır. Gerçekten siz genç savaşçılara büyük başarılar gerekir. Başarıya ulaşmadan ölümü kabul etmeyin. Önemli başarılar sağlamadan, yanınızdakini kabul etmeyin. Büyük başarı böyle olur ve böyle sağlanır dediğinizde, rahat olabilirsiniz. Gözünüze biraz uyku girebilir, birkaç lokma rahat yiyebilirsiniz. Yaşam gerçeğine de savaşla birlikte yüklenirseniz, önümüzdeki dönem sizindir.

Bu temelde tarihsel hamleye yüklenmenizi, kazanmak için her şeyi ortaya koymanızı ve layık olan başarılara sahip olmanızı diliyorum.

31 Mayıs 1993

GÜN SAVAŞMA VE BAŞARMA GÜNÜDÜR

Baştarafı 6. sayfada

Sinan Cemgil'lerle başlayan gerillayı, şimdi daha güçlü bir biçimde Nurhaklar'da, Engizekler'de, Binboğalar'da, Toroslar'da çığ gibi yayacağız. Böyle bir devrimci savaşla zaferi burada da tırmandıracağız. Bundan da kuşku olmasın. Güneybatı halkımız emin olmalıdır ki, kendileri için de bağımsızlık ve özgürlük dışında kurtuluş yoktur. Çok inandıkları bu yola daha güvenle girebilirler ve bütün Kürdistan'la birleşerek, yine Çukurova ve Türkiye'yle birleşerek zaferi adım adım yakınlaştırabilirler. Bu yöre halkımızın da yüksek başarıların sahibi olması dileğimizdir.

Bunun yanında Urfa ve Mardin bölgemiz var. Sözde GAP'ı dayattılar buraya. Fırat üzerinde dört baraj kurdular ve hepsini de metropole taşırdılar. Bir de Urfa topraklarını sulayacaklar! Buna sözümona ikinci kurtuluş savaşı diyorlar. Yani buranın ürünlerini Ortadoğu'ya ve dünyaya satacaklar ve böylece ikinci kez TC'nin makus talihini yenecekler! Birincisini Yunanlılara karşı yaptılar, ikincisini ise Kürtlere karşı yapacaklar! Urfa neresi? Urfa kimin? İşte bu kadar gafilce yaklaşıyorlar. GAP'la güya Türkiye'ye birkaç Türkiye katacaklar! Demirel coşuyor, kendi adına okullar açıyor; tıpkı Kenan Evren gibi. 1982'de o da gitti ve dedi ki, "Atatürk Barajı'nın temelini atıyorum, Apocular ne verebilir?" Şimdi Demirel de diyor ki, "Birecik Barajı'nın temelini atıyorum, ben buranın hükümdarıyım." Evet, bunlar yabanidir. Şimdi Kenan Evren nerede? Özal nerede? Yarın Demirel nerede olacak? Urfa'yı bunlar için cehenneme çevireceğiz. Burayı sömürmeleri ve ikinci bir talih deneme alanı haline getirmeleri şurada kalsın, burayı onların başına yıkmak için ne lazımsa onu yapacağız. Bu temelde Urfa ve Mardin'i onların başına yıkmanın bütün hesapları vardır.

İyi biliyoruz ki, burada şanlı şehitler verdik. Burası, partimizin ilk defa Hilvan-Siverek direnişiyle silahlı mücadeleye yol açtığı ve ilk defa serîhildanların geliştiği yerdir. Bu eski direniş geleneğine de dayanarak şimdi daha güçlü giriş yapacağız ve Hilvan-Siverek direnişini geride bırakacak ve düşmanın ham hayallerini de boşa çıkartacak çığ gibi bir devrimci gelişme yaratacağız. Burayı emekçilerin kurtuluşu için kendi öz savaşımları alanı haline getireceğiz. Böylece "emekçiler nerede varsa devrim orada vardır" şiarına geçerlilik kazandıracağız. Urfa ve Mardin ovaları devrimin ovaları olacaktır. Urfa ve Mardin'de biriken emek devrimin emeği olacaktır. Demokrasi ve sosyalizm kavgasında emeğin değeri en çok burada verilecektir. İşte GAP'la bunun temeli atılıyor. Bütün Kürdistan'la birleşen Urfa ve Mardin, bununla kendisine çok şey katacak, başlangıçta olduğu gibi Kürdistan ulusal savaşımının tam zafere doğru gidişinde de önemli bir rol oynayacak, başarılı olmak için her şeyini ortaya koyacak, mutluluğu burada görecek, düşmanın bu sinsi ve hileli planına karşı "Urfa ve Mardin Devrim Projesi"yle cevap verecek, böylece gerçek kurtuluş yolunu, bu yolda yürüyüşü ve bu yürüyüşte zaferi yakalayacaktır.

Botan ve Garzan zaten direniyor. Bu en ulaşılmaz ve fethedilmez yerleri, gerilla on yıldır yaşam alanına çevirmeye çalışıyor. Botan yüzde doksan kurtuluşa doğru gidiyor. Garzan ise tarihine yaraşır bir iktidar odağı haline gelebilir.

İyi biliyoruz ki, Bitlis'in tarihimizde çok önemli bir yeri vardır ve bu bir kez daha kendini hatırlatıyor, kendini canlandırıyor. O, beşyüz yıl süren bir emirliktir. Elbette bu iktidarlar boşuna değildir. Buranın coğrafyası ve insanı buna fırsat veriyor. Şimdi bu rol, bir kez daha layıkıyla oynanacaktır.

Botan zaten sürekli bağımsız yaşadı. Halen en yurtsever insanlarımızın yaşadığı, gerillamızın ve halk ordumuzun denetim altına aldığı bu yerler, ne pahasına olursa olsun temel kurtuluş alanı olacaktır. Yine Cizre'nin oynadığı serihildan rolü, topyekün bir Botan serihildan rolü olarak, belki de zafere her alandan daha erken ulaşmada temel bir işlev yerine getirecektir. Buna Van ve Hakkari de dahildir; Van'ın Başkale ve Özalp'ı, Hakkari'nin Yüksekova'sı da dahildir. Ve Botan'ın bu tarihi rolü oynamasını hiçbir güç engelleyemeyecektir. Cizre bunun başkentidir; dalga dalga bu rolünü bütün Botan'a yayarak, zaferi ilk elde eden şerefine ulaşacak ve halkımızın şerefli öncü gücü olacaktır. Bu temelde selamlıyoruz ve başarı diliyoruz.

Siz bütün Kürdistan halkımız!

Görüyorsunuz ki, gerçekten yüzyıllardır hayal ettiğimiz ama bir türlü başaramadığımız kurtuluş yoluna, şimdi derli toplu olarak ve bütün Kürdistan'ı katarak giriyoruz. Doğu Kürdistan'da halkımızla birleştik. Güney Kürdistan'da Süleymaniye, Erbil, Duhok ve Zaxo'dan tutalım, Kamışlı, Afrin, Avanoslar, Bınboğalar, Munzurlar, Ağrı dorukları, Zağroslar'a kadar hepsi gerillanın el ele kenetlenmesiyle ve bütün halkımızın bir araya gelmesiyle tarihi bir direnme tutumu içine girmiştir. Bu temelde diyoruz ki, bu sefer bu kadar birleşen, gerilla önderliğinde savaşan, PKK önderliğinde her türlü kurtuluş yol ve yöntemini ele geçirmiş bulunan halkımız, kazanmaktan başka çaresi olmadığı gibi, kazanmanın dışında bir seçeneğe ve sonuca da asla fırsat vermeyecektir. Ve çok gecikmiş olan kutsal bağımsızlık ve özgürlük hakkını kullanacaktır. Başarı dışında hiçbir yaşama şans tanımayacaktır.

Biz, bu temelde sizlere layık olmaya çalıştık. Parti Önderliği halk önderliğidir. Halk için akla hayale gelmeyecek çalışmaları yaptık ve her türlü tahammülü gösterdik. Ortadoğu'nun küçücük bir sahasında ondört yıldır bir hiçten nelerin var edilebileceğini ortaya çıkardık; olmayan adınızdan şimdi bağımsız Kürdistan halkına ulaştık. Şimdi de bunu zafere götürmek istiyoruz. Bunun için, bu yeni hamle dönemimizde hepinize başarı ve zafer dolu bir savaşım diliyor, tekrar selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

31 Mayıs 1993

Savaş tırmanıyor

Baştarafı 4. sayfada

cek kadar hazırlıklar söz konusudur. Ve zaten günde 20-30 kişinin hayatına malolan çatışmalar vardır. Önümüzdeki günlerde belki bilanço günde birkaç yüz kişiyi de bulabilir. Zor bir süreçtir. Fakat ezilmeden, yenilmeden, kazanma yönü ağır basan ve yeni bir siyasi çözüme de imkan hazırlayan bir tempoda götürebileceğimizi ve bu konuda kendimize güvendiğimizi rahatlıkla belirtebilirim. Kesinlikle hiç kimse ham hayale kapılmasın. Mevcut gücün dağdan indirilmesi, hele imhası 2000 yıllarında -biz büyümezsek, gelişmezsek de- bile mümkün değildir. Mevcut hazırlıklarımız dağdakilerin 2000 yılına kadar rahatlıkla götürebilir. Kaldı ki, her gün çığ gibi gelişmeler var, tecrübe var, artan iç-dış olanaklar var. Bu savaşı 2000 yılına kadar götüreceğimiz gibi, daha da tırmandırabiliriz de. Bu savaş Türkiye'ye ne getirir, ne götürür? Dediğim gibi onun muhasebesini kamuoyu yapsın, Türk devlet yetkilileri yapsın.

Biz, gerçekten Anadolu askerini vurmak istemiyoruz, onu kendimize yakın buluyoruz. Ama onu savaşa süren kimdir? O savaşı geliştiren siyasiler ve buna yol açan siyaset kimin siyasetidir? Kim bundan çıkar umuyor? Kimin koltuğu, kimin menfaati söz konusudur? Türkiye halkı bunu görmelidir. Türkiye kamuoyu; demokratım, sosyalistim, insan haklarından yanayım diyen kamuoyu bunu görebilmeli ve buna biraz dur diyebilmelidir. Bu mevcut çözümsüzlüğü kim ısrarla dayatıyor? Bir halk var ve bu halkın kimliği kabul edildi. Öyleyse acil olarak bu halka ne vermeliyiz? Bu savaşı durdurmak için acilen ne yapmalıyız? Ben, siz basın mensuplarının bazı insan haklarına, ulusların ve halkların kimlik haklarına saygılı olduğuna inanıyorum. Siz de burada kendi önerilerinizi getirip, benden onay bulabilirsiniz. Ama kendi hükümetinizden onay bulamazsınız. Bu da, kimin haklı olup olmadığını çok açıkca ortaya koyuyor. Bir halkın adı bile resmen tanınmamışsa, dili ve kültürü üzerindeki baskı bile sürerken -ki sanmıyorum dünyada Kürt halkından başka bu durumu yaşayan bir halk olsun- ve hatta tabiri caizse hayvanlar özgür ses çıkarabilir, bizim halk ondan da mahrumdur, bu kadar aşağılık bir durumu biz nasıl kabul ederiz, nasıl teslimiyeti kabul ederiz? Sanıyorum siz de kabul etmezsiniz. Dolayısıyla çözümden kaçan taraf biz değiliz. Öyle bilinçsiz, çocuk gibi kandırılacak ve imhayla bitirilecek bir hareket de değiliz. Çözümsüzlük karşı tarafın işidir, o derinleştiriyor ve o savaşı onbinlerin hayatına mal olacak bir sürece sokmuştur.

Sizlere bu kadar karamsar bir tablo çizmek istemezdim. Ama gerçek böyledir. Elimden geldiğince tekrar mücadeleyi barışçıl, demokratik, siyasi platforma dökmeye çaba harcayacağım. Gerçekten onurlu bir biçimde halkların eşitliğini, özgür birliktenliğini ifade edecek bir biçimde bunu yapmaya çalışacağım. Kimse ağır baskı koşullarında, yine ağır haksızlıklar temelinde zoraki bir birliktelik beklemesin. Biz, hızla Türkiye'yi bölelim veya bir ayrılıkçılığa yol açalım derdinde de değiliz. Uzun süre Türkiye ile birlikte yol alabileceğimize, daha özgür ve daha yaşanılabilir bir ortaklık içinde olabileceğimize inanıyorum. Ama bunun adı onurlu, hak eşitliğine dikkat eden ve özgür iradeyle kurulmasına çalışılan bir biçimde gelişmesi gerekiyor. Buna yol ve yöntemin açık tutulması gerekiyor. Karşı taraf buna ne kadar toleranslı olursa, askeri imha yerine siyasi çözüme ne kadar açık olursa, benden de o kadar açıklık, PKK'de de o kadar açıklık rahatlıkla gelişir. Bunda en ufak bir kuşku duyulmamalıdır. Türkiye halkına, 'PKK'yi bitiririz, kısa bir operasyonluk durumu kaldı' demek çok yanlış ve yanıltıcı şeylerdir. İsterseniz gidin cepheleri görün, gelin sizleri cephelere de götürelim ve hatta gelin teknik araçlardan durumu dinletelim, böyle bir durum yoktur. Söz veriyorlar, 'Bu operasyonla kesin kökünü kazıyacağız' diyorlar. Bunlar kesin doğru değil. Ve bu, her iki tarafı daha fazla kan, can ve mal kaybına götürür. Politika yapılmalı, ama açık ve gerçekçi temellerde yapılmalıdır. Türkiye halkının da açık ve net bir şekilde nasıl politika yapılması gerektiğini bilmeye hakkı vardır. Biz, bunu tarafımızca vurgulanmasını istiyoruz..."

Basın toplantısı, gazetecilerin sorduğu sorulara verilen kapsamlı yanıtlarla sonuçlandı. Önümüzdeki sürecin çok hızlı gelişeceği ve basın toplantısında da vurgulandığı gibi kanlı geçeceği, bağımsızlık ve özgürlük için savaşmaktan başka bir yolun en azından mevcut süreçte olmadığı açıktır. Savaşımımız, Türk sömürgeciliğini er geç siyasi bir çözüme zorlayacaktır. Türk sömürgeciliği doğru bir çözüme yanaşmasa bile, her sahada vereceğimiz savaşla ulusal, insani hak ve özgürlüğümüzü elde edecek, bunun için ne lazımsa o yapılacaktır. Halkımızın ve partimizin gücü buna muktedirdir, savaşan değerli halk güçlerimiz bu inanç ve ruhla doludur. Düşmanın topyekün imha saldırısına karşı topyekün direniş için daha fazla örgütlenme, daha fazla eğitim ve bilinçlenme, daha çok hazırlık, daha çok ulusal birlik ruhuyla hareket etme her zamankinden daha fazla gerekli ve zorunludur. Bu ruhla direnen halkımız kazanacaktır.

Savaşta da barışta da zafer Kürdistan'ındır

Baştarafı 3. sayfada

Öte yandan partimizin Türkiyeli sol güçlerin önemli bir kısmıyla Devrimci Demokratik Güçbirliği'ni kurması bu süreçte kaydedilen diğer bir gelişmedir. Dolayısıyla düşmanın karşı-devrimci mutabakatına, devrimci bir mutabakatla verilen güçlü bir cevap niteliğini taşımaktadır.

29 Mayıs 1993 tarihinde Almanya'nın başkenti Bonn'da 120.000 civarında Kürdün bir araya gelişi; bu büyük yürüyüşünde ulusal birliği, ulusal bağımsızlık ve özgürlüğü haykırması, büyük bir örgütlülük içinde olduğunu göstermesi, bin yıllık özlemine ölümüne bağlı olduğunu kanıtlaması, bu konuda çok yönlü gerçekleri ortaya çıkarmış ve dost-düşman güçlere mutlaka dikkate alınması gereken mesajlar vermiştir. Bugün yüzbinleri en güçlü devletler bile bir araya getiremiyor. Ama PKK başarıyor. Nitekim Ekim Devrimi de dahil, hiçbir devrim hareketi PKK'nin ulaştığı örgütlü kitle sayısına ulaşamamıştır. Bu büyük sayının hızla katlanarak gelişmesi işten bile değildir.

Düşmanın seferberlik halinde topyekün karşı-devrimci savaşımıyla köyleri yakıp yıkması, halkı toplu işkenceden geçirmesi, yaygın katliamlara başvurmasının bedeli, onu yerle bir edecek büyük Kürdistan devriminin zaferi olacaktır. Bin yılların kölelik zincirlerini parçalayan milyonlar özgürlüğe tutulunca, bunun sonu zaferden başka hiçbir şey değildir.

TC'nin çılgınlık düzeyindeki terör ve katliamları, ortaya çıkan bu yakıcı gerçeklikten dolayıdır. Bu çılgınlık nereye kadar devam edecek? Örgütlü milyonlar buna seyirci mi kalacak ya da kurbanlık koyun gibi boyunlarını mı uzatacaklar? Hayır, bu mümkün değil. Ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı bu aşamada, bütün Kürdistan halkı bulunduğu her alanda ulusal seferberliğe çağrılmıştır. Düşmanın Kürdistan'daki her katliamına yurtseverler misilleme hakkını kullanacaklardır. Halkımızın şiarı bellidir; "Savaşa da, barışa da hazır olduğunu" dile getirmiştir. Barışı istemeyen düşman oldu, savaşı da isteyen yine düşman oldu. O halde, halkımızın misilleme hakkını kullanmasından daha meşru bir hak olamaz. Siyasi yöntemlerle Kürdistan sorununun çözümüne yanaşmayan düşman, askeri yan öne çıkarılarak ve derinleştirilmiş topyekün halk savaşı dayatılarak doğru çözüme çekilecektir.

Ne pahasına olursa olsun, Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık özgürlüğü için başlattığımız büyük devrim yürüyüşünden vazgeçmeyeceğiz. Bu yürüyüşü zaferle taçlandırmayı, tek varlık gerekçemiz olarak esas olarak alacağız...

Gerilla yeni sürece büyük eylemlilikle yükleniyor

Baştarafı 24. sayfada

22 Haziran 1993

■ Batman'ın Sason ilçesine bağlı Tira köyü, koruculuğu kabul etmemesi üzerine düşman güçleri tarafından boşaltıldı.

■ Bitlis'in Kevrekul (Deliktaş) köyüne bağlı Otlu mezrasında ARGK güçleri, düşman konvoyunu pusuya düşürdüler. Konvoyda bulunan 1 panzer tamamen imha olurken, askeri jip içerisinde bulunan 4 asker ağır yaralandı.

■ Bitlis'in Hizan ilçesine bağlı olan korucu köyü Çırçak'a ARGK savaşçılarının düzenlediği baskında, silah bırakmayan 20 korucu esir alındı.

■ Silvan'ın Kireka köyünde ARGK savaşçılarının yaptığı kimlik kontrolü sonrasında korucu yakınlarından 3 kişi rehin alındı.

■ Diyarbakır'ın Bağlar semti Emek caddesinde, Dicle Üniversitesi Araştırma Hastanesi'nde röntgen teknisyeni olarak çalışan **Hamit Pamuk** ve esnaf **İkram Han** kontr-gerilla saldırısında ölürken, öğretmen İmam Taşçı da ağır yaralandı.

■ Silvan'da yola pusu kuran ARGK gerillaları, 1 düşman panzerini imha ettiler.

■ Silopi'ye bağlı Kerya Reş Taburu, ARGK gerillaları tarafından basıldı. Tabur binasında ağır hasar meydana gelirken, çok sayıda düşman askeri öldürüldü.

■ Botan'ın Haruna mıntıkasında bulunan Zeve Taburu, ARGK gerillalarınca basıldı. Düşman askerlerinin içtimada olduğu bir sırada gerçekleşen baskın sonucu en az 7 asker öldü, çok sayıda asker de yaralandı.

Yine Haruna mıntıkasındaki Fındık Taburu'na düzenlenen baskında 25 asker öldü, çok sayıda asker de yaralandı.

■ Botan alanında bulunan Nile Kerya Taburu'na yönelik gerçekleştirilen baskında ise 6 asker ölürken, çok sayıda asker de yaralandı. Çok miktarda mühimmata da gerillalar tarafından el konuldu.

23 Haziran 1993

■ Ağrı Dağı'nda düşman güçlerince başlatılan operasyonda 2 helikopter savaş dışı bırakıldı. 1'i üsteğmen 8 asker öldü, 13 asker yaralandı.

24 Haziran 1993

■ Almanya'nın Münih, Frankfurt, Köln, Stuttgart, Bonn, Münster, Bremen, Hannover, Berlin, Düsseldorf, Hamburg, Nürnberg, Duisburg, Essen, Wuppertal, Gelsenkirchen, Dortmund, Karlsruhe, Kassel, Ulm, Mainz; Fransa'nın Marsilya, Lyon; İsviçre'nin Bern, Zürih; İngiltere'nin Londra; Danimarka'nın Kopenhag ve İsveç'in Stockholm şehirlerinde Kürdistan'da yapılan imha operasyonlarını protesto etmek amacıyla TC'nin değişik kurum ve kuruluşlarına yönelik yurtseverler tarafından eylemler gerçekleştirildi. Bern kentinde TC konsolosluk görevlilerince açılan ateş sonucu **Şemsettin Kurt** (Urfalı) isimli yurtsever şehit oldu ve 6 yurtsever yaralandı. Yaralanan yurtseverlerin isimleri şöyle: Erdoğan Ayan, Yusuf Demir, İbrahim Buruslu, Azize Çınar, Rüstem Çınar, Mehmet Çokgezzi, Ömer Çoban, Turan Vehbi, İbrahim Babatonguz, Mehmet Doğan, Mehmet Taş ve yabancı dostlardan Karl Knecht.

■ Diyarbakır'da ARGK gerillalarının Bawerdê jandarma karakoluna yönelik düzenledikleri baskın sonrasında çıkan çatışmada çok sayıda düşman askeri öldü. TC ordu güçleri daha sonra düzenledikleri operasyonla Pêçar (Güldiken), Bawerdê (Üçdamlar) köylerini tamamen, Hesigê (Hesig) köyünü ise kısmen yaktılar.

25 Haziran 1993

■ TC ordu birliklerinin bir haftadan beri devam ettirdikleri operasyonları protesto etmek amacıyla Ağrı ve çevresindeki köyler yürüyüş düzenlediler. Diyadin esnafı kepenk kapatarak bu protestoya katıldı.

■ Dersim-Demenan'da karakol tepecilerine yönelik saldırıda 8 düşman askeri öldürüldü.

■ Erzincan'ın İliç ilçesinde CHP İlçe Başkanı ve yanındaki 2 kişi ARGK gerillaları tarafından rehin alındı.

■ Silopi-Cizre karayolu 1,5 saat süreyle gerillalar tarafından denetlendi. Denetleme esnasında yoldan geçmekte olan 2 tank içindekilerle birlikte imha edildi. Eylem esnasında Behmur Taburu'na da taciz ateşi açıldı.

■ Çatak'ta çetelerle girilen çatışmada 1 çete yaralandı.

■ Uludere'ye bağlı Ecüh köyünden 5 çete gerillalarca esir alındı.

■ Uludere'nin Mergeh köyü korucularına ait koyunlara ARGK gerillaları el koydu.

26 Haziran 1993

■ Gerillalar Doğubeyazıt-Ağrı karayolunu kestiler. Yol kontrolü sırasında 1 araç yakıldı, 1 kontra elemanı ölümle cezalandırıldı.

■ Dersim-Çemişgezek'te fuhuşu geliştirerek TC özel savaşına hizmet eden 2 öğretmen ARGK gerillaları tarafından ölümle cezalandırıldı.

■ Diyarbakır'ın Koşuyolu semtinde Mehmet Şirin Özbek ve Osman Karavik'e ait dükkanlar kontralar tarafından kundaklandı.

■ Kızıltepe'de devletle işbirliği halinde olan Beşir Omay gerillalar tarafından vuruldu.

■ Batman'ın Beşiri ilçesinde ARGK gerillaları, Komando Taburu, İstasyon Jandarma Karakolu ve polis lojmanlarına yönelik baskın düzenlediler. Baskında 10 asker, 1 polis öldü, 2 asker de yaralandı.

■ Batman'ın Sason ilçesi kırsal alanında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 özel tim elemanı, çok sayıda asker öldü, 1 özel tim elemanı da yaralandı. Çatışmada 3 gerilla şehit düştü.

■ Mutki'de ARGK gerillaları düşman güçlerini pusuya düşürüp çok sayıda askeri yaraladılar.

DUYURU

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yaygınlık ve derinlik kazanmasıyla birlikte, bunun gerçek yaratıcıları olan şehitlerimizin sayısı da çoğalmaktadır. Her şehidimizin yaşamı bir roman özelliğindedir. Ancak şehitlerimizin adına layık bir şekilde tanıtmada yetersiz kalındığı da bir gerçek. Bunun savaşın yürütüldüğü koşullardan kaynaklanan çok yönlü nedenleri vardır. Dolayısıyla çoğu şehidimize ya gecikmeli olarak, ya çok sınırlı bilgiler halinde ya da isim veya fotoğraf düzeyinde gazetemizde yer verebiliyoruz. Elbette kahraman şehitlerimiz buna layık değildir, her biri ne kadar tanıtılsa yine de azdır. Savaşın büyümesi sonucu ortaya çıkan bu zorluklar, bu konuda daha fazla çaba ve sorumluluğu gerektiriyor.

Bütün okuyucularımızı, yurtseverleri, dostları bir de bu yönüyle şehitlerimize sahip çıkmaya çağırıyoruz. Şehitlerimizi tanıyanların; bu konuda sorumluluk üstlenip yazı, fotoğraf, anı vb. materyalleri gazetemize ulaştırmalarını bekliyoruz.

V.i.S.d.P:
Ayşe Engizek
Vogelsangerstr. 286
50825 Köln

Yazışma Adresi:
Serxwebûn
Postfach 10 31 13
50471 Köln

Hesap numarası:
Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya	5.00 A.$	Hollanda	4.50 hfl.
Avusturya	30.00 s.	İngiltere	2.00 £
Belçika	90.00 bfr.	İsveç	16.00 skr.
Danimarka	16.00 dkr.	İsviçre	4.00 sfr.
Fransa	14.00 ffr.	Norveç	16.00 nkr.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun komutan ve savaşçılarına talimatı:

Zaferi kesinleştirmek için yeni atılım dönemine yüklenelim!

Uzun bir süreden beri 1992 yılına ilişkin hazırlıklarımızı önemli bir aşamaya getirir ve her bakımdan tarihsel bir atılım döneminin içerisine girmeye çalışırken, sizlerle kısaca da olsa düşman gerçeği, görevler ve görevlerin başarısı üzerinde durmak isterim.

Düşman her zamanki düşmandır, tutumunda en ufak bir değişiklik yapmamıştır. Tarihsel olarak haksız, işgalci, imhacı ve tarihten silip süpürücü bir tarzda birçok halkın sonunu getirdiği gibi, bu barbar politikasını en son halkımız üzerinde de kendi lehine bir sonuca götürmeye çalışıyor. O her zamanki yöntemiyle sonuç almak istiyor. Çok kısa bir süre öncesini hatırlarsak, bu düşman 1992 yılını bizim için bir bitiş yılı olarak ilan etti; bütün uluslararası emperyalist ve gerici güçleri arkasına alarak ve önüne katarak, içimizde her türlü provokasyonu ardına kadar kışkırtarak, bu yılı kutsal ulusal direniş savaşımızın tasfiye edildiği yıl haline getirmeyi ve kalan varlıklarımızı da işbirlikçilerin güdümüne sokmayı önüne koyarak, tam sonuç alma gibi bir amaca ve plana doğru yürüdü. Bunun doruk noktası **Güney Savaşı** ve onun ardından geliştirilmek istenen iç operasyonlardı. Bundan asla kuşku duyulamayacağı gibi, düşmanın daha da kapsamlı bir yönelim içinde olduğunu bugün daha iyi anlıyoruz. Aslında Demirel-İnönü hükümetiyle bu arada zayıflayan kitle desteği biraz daha güçlendirilmek; özellikle "iç mutabakat" dedikleri sağı ve solu birleştirerek, bir ucunda sosyal demokratların ve diğer ucunda faşist MHP'nin bulunduğu İnönü ile Türkeş hükümete temel dayanak yapılarak imha hamlesi en ufacık bir zayıflığa yer verilmeden götürülmek istendi. Buna sözde sol muhalefet güçlerinin suskunluğunu da eklersek, düşmanın Kürt işbirlikçilerinin haince emellerini canlı tutarak politikasını en güçlü bir biçimde hayata geçirmek istediğini şimdi her zamankinden daha açık olarak görüyoruz.

Düşman bu politikasını başarıya ulaştırmak için tüm araçlarını böylece gündemleştirip yürütmeye çalışırken, biz de boş durmadık. Bilindiği gibi 1992 güzünden beri gerek Güney Savaşı'ndaki direnişin, gerekse o işbirlikçilerle içine girilen çetrefeli uzlaşma veya ateşkesin ardından, savaşa çok yanılgılı yaklaşan yapımızı gözden geçirmek, eleştirmek, yargılamak, işi neredeyse sabotörlüğe kadar vardıran bazı provokatörleri açığa çıkarmak, bazılarını cezalandırmak, özellikle savaşa çok yanılgılı yaklaşan yapıyı kapsamlı eğitime almak ve bahara kadar bunu sağlamak istedik. Daha çok da yapımızın hala netleşmemesi ve kendine gelmemesi nedeniyle, Mart ayı ortalarından günümüze kadar adına ateşkes denilen bir siyasal hamle sürecini başlattık. Çok iyi biliniyor ki, düşmanın bundan pek anlayacağını hayal etmedik; tam tersine zayıf bir halka olan Güney halkasını tekrar tutarak ve düşmanın bu halkayı kötü bir biçimde kullanmasını önleyerek, bazı dönemsel gelişmeleri ortaya çıkarmak istedik. Düşmanın en zayıf olduğu noktalardan biri bu ilişki tarzıydı ve bu ilişkiden epeyce yararlanıyordu. Özellikle uluslararası kamuoyunda PKK'nin "teröristliği"ni bu halkayla geliştiriyordu. Yine Güney'deki bu halkayı kötü kullanıyordu. Ayrıca birçok güç ve çevre daha vardı; onları da neredeyse yanına çekmek istiyordu. Bütün bunları boşa çıkarmak ve devrimin kazancı haline getirmek için atılan adım hayli anlamlıydı. Bu adım oldukça geniş bir kitle temeline yayılma olanağını verdiği gibi, aleyhimize çalışabilecek birçok gücü durdurdu. Terörizm iddialarını önemli oranda boşa çıkardı. En önemlisi de güçlerimizin hazırlık sürecinin derinleştirilmesi ve sağlamlaştırılmasına yol açtı.

İyi biliyoruz ki, bu sağlamlaştırma çok gerekliydi. Yapımız sanıldığından daha fazla amatör, yanılgılı ve savaş gerçeğine karşı birçok eksiklikle dolu bir yapıydı. Netleşme ve sağlamlaşmada bu süreç hayli önemli bir işlev gördü. Görülüyor ki, baharı geride bırakırken, bir yerde kurşun sıkmadan veya sembolik olarak siyasal sonuçları büyük olan bir atılım dönemini yaşadık. Bu dönemde yapılan çalışmalarla şimdi Kürdistan'da ilk defa derli toplu bir gerilla savaşımını birçok cephede güçlü bir biçimde yürütebilecek bir aşamaya geldik. Yaptığımız hazırlıklar şu gerçeği çok açıkça gösterdi ki, kazanmak mümkündür. Ama savaşı kazanmak ancak onun kurallarına ve gereklerine tam uymak koşuluyla olur. Ufacık bir kural dışılık ve taktik saptırma çok anlamsız kayıplara yol açabilmektedir. Savaş tecrübemizi gözden geçirerek gördünüz ki, bütün kayıplarımızın yüzde doksanının nedeni taktiğe hükmetmemekten, basit ve amatör heveslerimizle taktiği saptırma girişimlerinden kaynaklanmaktadır.

Çok iyi biliyoruz ki, savaşçı adaylarımız apolitik bir ortamda, provokasyona uğramış ve pasifize edilmiş bir toplum gerçeğinden geliyorlar. Eğitim de anlamlı bir biçimde verilemeyince, o bilinen iç yetersizlikler ve kısaca görevlerin yerine getirilememesi nedeniyle ordulaşma yanılgılarla dolu, hatta ağır sorunlar ortamında neredeyse kendi kendini tasfiye eder duruma getiriliyor. Bütün çabalarımıza ve bu geçen son on yılın muazzam olanaklarına rağmen, komuta kademesinin hala kendini savaş gerçeğine doğru vermemesi, orta sınıfın ister köylü kurnazlığı ve isterse küçük-burjuva hastalıklarıyla yüklü yaklaşımları, ordulaşmayı sakat ve eksik bırakıyor. Tabii iyi oluşamayan bir ordunun da iyi savaşması mümkün değildir. Peş peşe kayıplar verme, köylü yaşantısından bir türlü kurtulamama, oldukça kendiliğinden ve koşulların arkasına takılarak yürüme, zor gerilla yaşamına gelememe, en önemlisi de kafayı yormama umulmadık darbelerin yenilmesine yol açıyor.

Biz bütün bu konularda önemle uyarılar yaptık. Denilebilir ki, tarihimizin en kapsamlı eleştiri ve talimatlarını bu yetmezliklere karşı geliştirdik. Hiç düzelme olmadı denilemez, ama düzelme beklenenin oldukça altındadır. Yapı aslında savaşa cesaret ediyor ve gereken fedakarlığı gösteriyor. Ama bunun üslubu ve tarzı ile bunun bir sanat olarak icra edilmesi söz konusu oldu mu, kendini Allaha havale ediyor, yan yatıyor ve kendini büyük ihmalkarlık içinde tutuyor. Son yılların en kapsamlı yüklenmeleri bu tarzın değiştirilmesi üzerineydi. İş öyle bir noktaya geliyor ki, kaybedilmemesi gereken yerde kaybetme gerçekleşiyor. Bir Güney Savaşı lehte çok üstün başarılarla gelişebilecekken, mevzi savaşı biçiminde kendi kendimizi imhalık durumlara terk etmemiz yaşanıyor. Hiç gereği yokken, biraz rahatlık ve kendini yormama durumuna düşülüyor. Acaba sonuçta kurtuldular mı? Hayır, imhanın eşiğine kadar geldiler. Köy yaşamına dayalı grup düzenleriyle rahat mı yaşadılar? Hayır, büyük bir kısmı imha oldu. Mardin'den tutun, Dersim ve Serhad'a kadar bu böyle oldu.

Pratik şunu gösterdi ki, bu tür yaklaşımlar sahiplerini imha olmaktan öteye götürmüyor. Aslında biz bunları tarihsel direniş savaşımızın başladığı yıllarda da giderebilirdik. Bir 15 Ağustos 1984 Atılımı öncesinde hazırlıklar yapılmıştı. Gerillaya doğru yaklaşılabilirdi. Ama işte köylülük yapısı, yarı aydın özellikler, en geri pratikler, bir türlü işi başarıya götürecek öze inememe, işte o bildiğimiz avare-asi gruplar biçiminde dağda eşkıyalaşma ve adeta hantallaşma -biz buna, hayvanlaşmaya kadar gidiş dedik- yüzünden, bu gerçekleşmedi. Bazı örnekler ortaya çıkardı ki, yoldaşlarına karşı hayvanlaşanlar bile ortaya çıkabiliyor. O kadar duyarsızdır ki, düşmana alet olabiliyor, bunun farkında bile değildir. Bunlar nereden ileri geliyor? Bunlar kendini eğitememek ve parti çizgisine göre savaşa sokamamaktan ileri geliyor. Güneybatı'da yaşanan vahşet neyi gösteriyor? Bir kontra pratiğinin tespit edilmesi hiç zor değilken, örgütsüzlük, işleyiş kurallarından yoksunluk ve tetikte olamamak, kişiyi alet yapıyor. Her türlü insanlık dışı uygulamalarla düşmanın hizmetinde koşturuyor. Bu birçok bölgede yaşandı. Yeni savaşçı kendini buna düşmekten kurtaramaz. Bu noktaya gelindi. Bunların hepsi de dürüst ve iyi niyetli komutanlar ve savaşçılardır, art niyetli değiller, hayatlarıyla ödüyorlar. Bir türlü emredilen ölçülerle görevlerin üzerine yürüyememe, kaçınılmaz olarak bu duruma yol açıyor. Zaten Botan pratiği bu tip örneklerle doludur. Bunun kader olmadığını söylememize rağmen, bunu vazgeçilmez bir tutummuş gibi yaşayanlar az değildir.

Şimdi düşmanın buna dayanarak "pişmanlık yasası"nı geliştirmek istediği ve yine buna dayanarak teslimiyet çağrıları yaptığı biliniyor. Evet, yaşayanlara yarar sağlaması şurada kalsın, sonuçta bu, ya itirafçılar gibi en kötüsünden ölümüne bir yaşamın içine girmeye, ya da imha edilmeye yol açtı. Yani tekrarlamayalım, savaş gerçeği, yasaları ve acımasız pratiğiyle yaklaşım ister. Geçirdiğiniz uzun yargılama süreci bunu biraz daha öğretti. Ama gönül isterdi ki, yargılamalar yaşanmadan ve bu kadar kendini zorlamadan savaş gerçeğine doğru yaklaşılsın. Hayatınızı ortaya koymuşsunuz, bundan kuşkumuz yoktur. Bizden daha fazla her türlü zorluğa katlanıyorsunuz. Ama sıra işin özüne ve esaslarına geldi mi, en basit kural hatalarına düşüyorsunuz. Ordulaşmanın ABC'sine yabancılık, savaş gerçeğinin temel kurallarına ters düşmek: Bu olmaz.

Hayatınızı ortaya koymuşsunuz, bundan kuşkumuz yoktur. Bizden daha fazla her türlü zorluğa katlanıyorsunuz. Ama sıra işin özüne ve esaslarına geldi mi, en basit kural hatalarına düşüyorsunuz. Ordulaşmanın ABC'sine yabancılık, savaş gerçeğinin temel kurallarına ters düşmek: Bu olmaz.

Görülüyor ki, dersler aslında hayli kapsamlıdır. Bu konuda hepiniz oldukça ileri bir noktaya geldiniz. Bundan kuşku yoktur. Eğer biz hamleyi bu yaz aylarına doğru denk getirdiysek, bunu gerçekten sizin hazırlığınızın köklü olması için bu kadar yaydık. Aslında bu riskliydi, ama en doğrusu da buydu. Çünkü deney ve tecrübe gösteriyor ki, biz düşman kurşunlarıyla değil kendi yetmezliklerimizle kaybediyoruz. Hala gerilla ordulaşmasına ve savaş tarzına ne kadar yükleneceğimiz belli değildir. Bu günlerde bunun yoğunluğunu yaşıyoruz. Son telsiz konuşmalarımızda perspektif ve talimatların ne kadar yoğun olduğunu biliyorsunuz. Ve her gün verilen yeni kayıpların da aslında kural dışılıktan kaynaklandığını görüyorsunuz. Şimdi önümüzdeki döneme biz de yükleneceğiz, düşman da yüklenecektir. Düşman ateşkes denilen olayı görmemek için en kaba ve en sinsi yöntemlerle ideolojik, siyasal, askeri, kültürel, ekonomik vb. her cepheden saldırdı. Bundan sonra da bunu yapacaktır, bilakis onu daha da kudurtacaktır. Yine bunu unutmayalım. Bu düşmandır, tarihsel imha politikasını sürdürecektir. Özellikle Demirel'in cumhurbaşkanlığına getirilmesi ve İnönü'nün oğlu İnönü ile Türkeş'in bunda iki temel ayak görevini görmesi boşuna değildir. Özal, Türk politikasında siya-

Devamı 25. sayfada